AESCHYLI FABULAE

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

LONDINI
APUD C. J. CLAY, A.M. ET FIL.

CANTABRIGIAE
APUD DEIGHTON, BELL ET SOC.

AESCHYLI FABULAE:

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

IN LIBRO MEDICEO MENDOSE SCRIPTAE EX VV. DD. CONIECTURIS EMENDATIUS EDITAE

CUM SCHOLIIS GRAECIS ET BREVI ADNOTATIONE CRITICA

CURANTE

F. A. PALEY, M.A., LL.D.

Cantabrigiae
TYPIS ET SUMPTIBUS ACADEMICIS
M DCCC LXXXIII

LECTORI.

POLITISSIMA ac pulcherrime scripta duo Aeschyli dramata videor mihi curis iteratis ita emendata edidisse ut longe maximam partem[1] bono cum fructu etiam a iunioribus legi possint. Quae quum in librum Mediceum inscita manus ex antiquo interdum evanido codice[2] admodum mendose descripserit, ipsa autem dramata quum nonnullis in locis obscura per se et difficilia sint, eo factum est ut aliquanto minus quam reliquae tragoediae adhuc in scholis tractentur. Quod aliter olim fore opto magis quam spero.

Proposuit enim clarissimus Poeta in his fabulis praecepta virtutis, constantiae, castitatis, paterni et fraterni amoris, etiam nobis, qui paganos et mythologos insectamur, nequaquam spernenda. Quid quod in utroque dramate affectus tenerrimos, conscientiam recti plane admirabilem, fidem in deos, erga parentes obsequium, vividissime depinxit; ut nesciam an nullae inter tot tragicae artis monumenta hodie extent fabulae quae criticorum curis, grammaticorum doctrina, studio discentium digniores iure habendae sint.

Scholiis antiquis adiutus, ex libro Mediceo a Gul. Dindorfio anno MDCCCLI. non admodum accurate editis, nonnulla in his fabulis loca satis certa, ut opinor, emendatione restitui, plura ex meis aut VV. DD. coniecturis in textum recepi, quae ut non certa, tamen admodum probabilia visa sunt.

[1] Pauca in utroque dramate relicta sunt quae sanari non possunt.

[2] Litteris maiusculis spatio non divisis eum codicem scriptum fuisse certis argumentis demonstrari potest. Verba in M. plerumque perperam separata sunt ab librario qui oculos tantum et manum, non etiam Graecae linguae scientiam ad opus absolvendum adhibuit.

Verisimile est ea scholia ad aliam aliquanto antiquiorem Aeschyli recensionem pertinere, qualem in manibus versabant διορθωταὶ Alexandrini. Eorum ex commentariis composita scholia Medicea breviter admodum et saepius parum accurate a grammatico non nimis docto in compendium redacta sunt. Quibusdam in locis turbari et laborare verborum structuram propter versus nescio quo casu deperditos et hiulcam orationem mihi quidem nunc constat planissime. His in locis, ubi indicavi lacunam, quid nexus sententiarum postularet aliquanto facilius erat indicare quam quid posuerit poeta assequi coniectura.

Rationes quibus adductus a libri Medicei scriptura discedendum putaverim quam potui brevissima adnotatione exposui, librarii manifestis vel minoris momenti erroribus silentio praeteritis; interpretis officio fere semper me abstinui, cum satis haberem textum multa cura perpolitum lectori in manus tradere. Scholia nonnullis in locis emendavi et rectius disposui, confusa separavi, male apposita lemmata correxi[1].

Non satis attenderunt Editores ad haec Scholia, quae si interdum inepta, nonnullis in locis etiam absurda iudicanda sunt, tamen multam in se continent Alexandrinorum doctrinam, et quam illi scripturae varietatem in libris suis habuerint, quam sententiam subesse putaverint, nunc sola nobis patefaciunt.

Quamobrem digna sane sunt quae multa cura perlegantur, corrigantur, separentur, et in rectum ordinem redigantur. Nihilominus perraro in Editorum aut criticorum commentariis ulla scholiorum facta est mentio. Primus ego, quod sciam, in opusculo[2] multa graviter depravata restitui; nam qui aliquam operam huic studio post Gul. Dindorfium dederunt, Coningtonus et Davisius, sexcentis in locis quid statuendum esset non perspexerunt. Quae nunc emendate a me cum duabus his fabulis edita et singulis paginis subiecta, non

[1] Monendus est Lector, versuum numerationem Dindorfianam me et in textu et in notis secutum esse.

[2] Commentario in Scholia Aeschyli Medicea, Cantabr. MDCCCLXXVIII.

dubito quin omnibus Aeschyli studiosis acceptissimum latura sint auxilium.

Qui iudicium diuturna Graecorum poetarum lectione correctum et quasi castigatum habet, is certius ac tutius perspicere et intelligere poterit quid a bono poeta dici debeat, quid stilo tragico unice conveniat, quam qui litterarum vestigiis tantum insistens visus est sibi invenisse aliquid quod et ad librorum scripturam proxime accedat et satis faciat ad nodum in verbis depravatis solvendum. Utraque ratio habet sine dubio quo se commendet; videndum tamen an librariorum error non tam multa corruperit quam grammaticorum temeritas quae non intelligebant perverse mutantium.

Sed de recta emendandi ratione ea est inter Viros doctos controversia ut plura hac de quaestione, quae quidem est perdifficilis, nunc addere nolim. Illud mihi propositum, illud ante omnia in animo fuit, ut Tentamen potius, quidnam fieri possit in depravatis versibus ad rectam ac veterem normam revocandis, quam (quod fieri nequit) recensionem certis emendandi legibus fixam ac stabilitam exhiberem. Nec quicquam in hac re magis mihi optandum est quam Academiae nostrae liberalitatem in edendo hoc opusculo ad litterarum elegantiam et Graecae linguae studium nonnihil esse profuturam.

Difficillimum opus adgredior, nec mihi iam annos L manibus tractanti, animo versanti Aeschylum aut multo minor videtur edendi difficultas aut maior spes coniectura revocandi quod longo temporis lapsu excessit et evasit. Coniectandi licentia fere nullos, iusta interpretatio certos sibi fines praescripsit, quos qui vel fervido ingenio vel nimio laudis studio ductus egressus est, is si forte auditores in praesens, at paucos in futurum inventurus est fautores. Restant nunc sola, ex quibus aliquid adiumenti accedere possit, vetera illa libri Medicei scholia, quae quamvis confusa, corrupta, decurtata ad nos devenerint, antiquioris recensionis vestigia subinde exhibent, nec adhuc ab editoribus satis excussa aut emendata videntur[1].

[1] Freyi opusculum 'De Aeschyli Scholiis Mediceis,' Bonnae 1857, mihi videre

Aeschyli Supplices cum Prolegomenis et Commentario Germanice scriptis edidit Iohannes Oberdickius[1], Vir doctissimus et ob multa egregie luculenterque exposita optime de Aeschylo meritus. Qui si nonnulla mihi quidem videtur mutasse quae non debebant mutari, et paullo audaciorem manum admovisse in huius fabulae textu reficiendo, illud saltem effecit, ut quibusdam locis novam lucem offunderet, plura quae vulgo ut integra accepta sunt iure in suspicionem vocaret. Admissas ab eo vel ipsius vel aliorum coniecturas, quae tamen mihi non videbantur necessariae, ne saepius memorarem prohibuit huius opusculi consilium et ratio; quamquam vereor, dum brevitati consulo, ne et alia criticis minime contemnenda non recte omisisse videar. Huiusmodi sunt ab Oberdickio recepta *ἐγγάϊον οἶκτον* et *μαινάδος* (pro *μήτιδος*) v. 59—61[2], *Ἄτας δ' ἀπάταν* (collato Pers. 98) v. 110, *ἐτύμως* v. 80, addito in fine versus *οὐ* propter metrum v. 71[3], ubi nunc *καρδίαν* disyllabum est. Idem probabiliter *δυσπαραθέλκτους* v. 386, *τί τῶνδ' οὐ Διὸς φέρει φρήν*; (pro *τι τῶν δούλιος φ. φ.*) v. 599. Et hoc quidem debebam fortasse etiam in textum recipere, cum familiaris sit Aeschylo interrogatio *τί τῶνδε*; (Cho. 338, 638, Ag. 211, 1487), et *ὑπερτάτως* cum Schol. in v. 672. Nec male ille cum Dindorfio *λάχοιεν* pro *λάθοιεν* (sic M.) v. 693, *τῷ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦμαι* v. 802, *λατρείας ἄμοιρος* (malis fortasse *ἄπειρος*) *βαρείας* v. 859, *ἀθέμιστον ὕβριν* v. 881, *αὐτανεψίοις* (sc. *πραχθέντα*, *a patruelibus in nos commissa*) v. 984[4], *χρεὼν* pro *ἐμοῦ* v. 990, ubi etiam *βίου* conicere licebat

non contigit. Pleraque scholia commentario suo in *Supplices* intertexuit Oberdickius.

[1] 'Die Schutzflehenden des Aeschylus,' Berlin, 1869 (8vo. pp. 200).

[2] Haec si receperis, servandus erit integer v. antistr. 64, *πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων*, et proxime fortasse legendum *δοξάσει τιν' ἀκούειν ὄπα κ.τ.λ.* *Assuetum regioni* (Argivarum) *planctum si audiet, vocem aliquam in furorem actae Terei uxoris audire se putabit.*

[3] Ob eandem causam *ὕβριν δ' ἐτύμως στέγοντες, εὖ πέλοιτ' ἂν κ.τ.λ.* non admodum feliciter tentavit Hermannus. Si quid mutandum, malis fortasse *ἐτύμως στυγόντες ἂν πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις*, iterata particula ut v. 772, et alibi saepius apud tragicos.

[4] Est tamen quod dubites de verborum ordine. Expectabas *καὶ νῦν πικρῶς*

ex v. 1013, *τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.* Sexcenta alia huiusmodi sunt ad quae commemoranda liber parvus non sufficiet.

Choephoros certatim ediderunt I. Coningtonus[1] et I. F. Davisius[2], quorum uterque sagacem se criticum et doctrina pariter et sano iudicio instructum ostendit. Quae illi scripserunt consideravi omnia, quae in locis corruptis legenda putabant spatiis exclusus iniquis non nisi parce adposui. Dindorfii editio Aeschyli cum omnium in manibus versetur, nihil attinebat recensionem eius notulis meis attingere.

De loco perdifficili Cho. 283 seqq. quid statuendum sit adhuc dubius haereo. Qui cum Hermanno *ἐφώνει* legunt et v. 285 post 288 transponunt, de Apolline interpretantur, qui alios Furiarum inpetus ab occiso et inulto patre in filium missos praedixerit, et nocturnos timores clare visos etiam in tenebris. Mihi quidem aptius videtur Agamemno apud inferos *φωνεῖν* Ἐριννύας, vocare et quasi ultrices sui arcessere Furias, quam Apollo eas *φωνεῖν*, quod saltem debebat esse *προὐφώνει.* Tradita hac de re oracula nobis ignota videtur poeta respexisse, quae haec fere Orestem monuerint, *Mortuum patrem in tenebris clare videntem* (sc. haud ignarum quid in terra de se ageretur,) *vocare Furias quae solitae sint occisos consanguineos sequi.* Subit tamen dubitatio an *τὸ γὰρ σκοτεινὸν* ad explicandum *ἐν σκότῳ* ab ipso poeta positum sit, an hunc versum ob eam ipsam causam suo loco moverint grammatici; nec facile in hac quaestione verum dispexeris. "*In tenebris,*" dico, "*nam etiam ex inferis missum telum vivos in somnis terret, agitat.*" Ex Hermanni ratione haec evadit sententia, "missum in tenebris telum versantes in tenebris agitat."

Quod in v. 425 eiusdem fabulae legebatur, *ἦν ἰδεῖν*, pro quo *ἔστ' ἰδεῖν* levissima mutatione nunc reposui, id, nisi fallor,

ἤκουσαν αὐτανεψίοις τὰ πρὸς φίλους πραχθέντα (vel *πεπραγμέν'*), vel *τὰ πρὸς φίλους πεπραγμέν' αὐτανεψίοις.* De v. *ἐκτενεῖς* nihil certi statui potest.

[1] Londini, 1857.

[2] Londini, 1862.

actionem dramatis graviter turbabat. Miserat Clytaemnestra ancillas, quae ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ cum Electra incedentes (v. 23) occisum maritum honore afficerent et ad placandam eius iram valerent. Illae autem operam non iam Reginae, sed liberis navantes, ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει (v. 308), quasi iure in alteras partes transgressae, planctum et κομμὸν, qui ambigui aliquid habebat dum matris iussu liba tumulo infundunt (v. 152), aperte incipiunt ad excitandum Agamemnonem ut liberis contra matrem opem ferat. Iam si διπλῆς μαράγνης δοῦπος (v. 375) est *utriusque manus crepitus*, dum caput vel pectus plangitur, necessarium videtur ἔκοψα κομμὸν Ἄριον (v. 423) de re praesenti, non de praeterita, intelligere. Violentior, opinor, fuit actio plangentium ex more Persico; ea nunc super tumulum regis adhibita excitat, stimulat, agitat regem in inferis iacentem, facitque ut ad exsequendam vindictam et ad parandam victoriam filium adiuvet. *Videte*, inquit chorus, tanquam ad vim confugeret si minus valerent preces, *ut iactis bracchiis, direpta coma, verberato capite, dominum meum lugeam, invocem, quo possim honore adficiam.*

Plura huiusmodi persequi nolo; neque enim omnes idem de locis affectis sentimus, et plerique, qui quidem sunt tragicorum lectione imbuti, sibi ipsis satis facere solent, σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ᾽, ἐμοὶ δὲ θάτερα dictitantes. Eorum potius usibus consulo, quorum fortasse non magnus est numerus, qui opem petunt ab aliis quos credant diuturna exercitatione aliquid vidisse, nihil iactantiae caussa tentare, nihil temere neque inconsiderate discipulis suis commendare.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν Ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
Νείλου· δῖαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
[ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι],
ἀλλ' αὐτογενῆ φυξανορίαν

3. λεπτομαθῶν M. Aut τῶν λεπτοβαθῶν aut λεπτοψαμάθων necessario scribendum.

4. δῖαν δὲ λειποῦσαι M. δίαν δ' ἐκλείπουσαι Seidler.

6. δημηλασίαι M. Locus etiam a schol. perperam intellectus. Structura, opinor, fuit φεύγομεν οὔτινα δημηλασίαν, ἀλλ' αὐτογενῆ φυξανορίαν γάμον ἀσεβῆ κ.τ.λ. Participia, ut ad explanandam syntaxin male addita, uncis inclusi. Particula τε post ἀσεβῆ propter synapheam posita nullo modo ferri potest.

9. αὐτογένητον φυλαξάνοραν M. αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ Bamberger.

SCHOLIA.

1. ἀφίκτωρ] ἱκετῶν ἔφορος.

3. προστομίων] τινὲς τῆς Φάρου Αἰγύπτου· προπάροιθε γάρ ἐστιν. ἄμεινον δὲ τὰ στόμια ἀκούειν, πλεοναζούσης τῆς πρό. διὰ γὰρ τοῦ Ἡρακλεωτικοῦ στομίου τὴν φυγὴν ἐποιήσαντο.

4. δῖαν δὲ] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι: οὐκ ἐφ' αἵματί τινι καταγνωσθεῖσαι ψήφῳ πόλεως δημοσίᾳ ἡμᾶς ἀπελαυνούσῃ.

9. †φυξάνορα γάμον] φυγὴν ἀνδρῶν ἡμῖν ἐμποιοῦντα.

6. Appositum in ipso libro lemma signo (:) ubique notatur.

γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ
[τ' ὀνοταζόμεναι].
Δαναὸς δὲ πατὴρ [καὶ βούλαρχος]
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον,
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον, τετέλεσται.
τίνα δ' ἂν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὦ πόλις, ὦ γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,

12. *καὶ βούλαρχος* item seclusi. Cf. inf. 970.
20. *τίνα οὖν* M. *τίν' ἂν οὖν, τίνα νυν,* vel *τίνα δ' ἂν* corrigunt.
24. *ὧν πόλις ὧν γῆ* M.
25. *βαθύτιμοι* Herm.

10. ἀσεβῆ] ὃν οὐ σέβομεν ἡμεῖς οὐδὲ τιμῶμεν.
13. στασίαρχος] τῆς συστάσεως ἡμῶν ἄρχων. πεσσονομῶν] ὑπὲρ τούτων λογιζόμενος.
14. κύδιστ' ἀχέων] ἀμείνονα τῶν κακῶν ἐψηφίσατο τὴν φυγήν. κακὸν ὁ γάμος, κακὸν δὲ καὶ ἡ φυγή, αἱρετώτερον δὲ τὸ φεύγειν.
22. ἐγχειριδίοις] τοῖς ἱκετηρίοις θαλλοῖς.
23. ἐριοστέπτοισι κλάδοισι] τοῖς στεφάνοις.
25. βαρύτιμοι] οἱ βαρέως τινύμενοι καταχθόνιοι θεοί. τὸ δὲ ὕπατοι ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς.

10. Imo *nuptias impias et incestas.* Cf. v. 38.
13. *ὑπὲρ τούτων* scripsi pro *ὑπττούτων.*
25. Ex alio initio, non ad *ὧν πόλις* capiendum esse dicit. Quod propter eos monitum qui *ὧν* pro *ὦ* male legebant.

καὶ Ζεὺς Σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαισθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
    θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ', ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας
    ἁλὸς ἀντήσαντες, ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων ὧν θέμις εἴργει
σφετεριξάμενον πατραδελφείαν
    τήνδ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι.
        νῦν δ' ἐπικεκλομένα   στρ. α'.
Δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορ' ἶνίν τ'

28. δέξαιθ' M., quod aut in δέξασθ' aut δέξαισθ' mutandum.

39. σφετεριξάμενοι Herm.

42. ἶνιν vel ἴνιν sine τε Herm.

27. τρίτος οἰκοφύλαξ: ὁ τριτόσπονδος, ἢ ὁ τρίτος τῶν εἰρημένων. εἶπε γὰρ, ὕπατοι θεοὶ καὶ χθόνιοι καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος.

28. δέξαιθ' ἱκέτην: δέξαιτο ἡμᾶς τῷ τῆς χώρας αἰδεσίμῳ πνεύματι, ὅ ἐστιν, αἰδῶ ἐπιπνεύσας τοῖς ἡμᾶς δεχομένοις Ἀργείοις.

32. ἀσώδει] πηλώδει. Gl. ψαμμώδει. τὴν γὰρ ψάμμον οὕτως φασὶν, ὡς ὁ ποιητὴς "Εἰλύσω ψαμάθοις, τόσσην οἱ ἄσιν." (*Il.* Φ. 319, 321.)

34. πέμψατε] τὸ ἑξῆς οὕτως, πέμψατε ποντόνδε, ἔνθα ἀντήσαντες λαίλαπι χειμωνοτύπῳ, βροντῇ, στεροπῇ τε, ὀμβροφόροισί τε ἀνέμοις ἀγρίας ἁλὸς, ὄλοιντο.

38. ὧν θέμις] ὧν τὸ δίκαιον ἡμᾶς εἴργει, διὰ τὸ μὴ θανατωθῆναι τὸν πατέρα.

39. πατραδελφείαν] ἀνεψιῶν τῶν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

42. Δῖον πόρτιν] τὸν Ἔπαφον. Gl. ἐπικαλούμεθα τὸν ἶνιν τῆς βοός. ἔφαψιν] τὴν ἐπαφὴν τὴν ἐξ ἐπιπνοίας τοῦ Διός.

43. τιμάορα: βοηθόν.

38. Danaus vivus ac nondum condemnatus ψήφῳ πόλεως patriam potestatem in liberos habebat, et solus κύριος erat.

ἀνθονομούσας προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας
Ζηνός· ἔφαψιν ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος
αἰὼν
εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν·
ὅντ' ἐπιλεξαμένα ἀντ. α'.
νῦν ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα τά τε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια γαιονόμοις, τὰ δ' ἄελπτά περ
ὄντα φανεῖται·
γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων στρ. β'.
ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων
δοξάσει τις ἀκούειν ὄπα τᾶς Τηρεΐας

46. Comma vulgo post ἔφαψιν positum obscuravit sententiam. Locus difficilis est; integrum esse metra ostendunt. *Jovis tactum sibi ad exitum ducebat dato cognomine aetas fato designata Epaphumque generavit.* Videtur significare, fatale fuisse ut eo modo atque eo tempore nasceretur Epaphus. Melius, opinor, ἐγέννασεν ad αἰὼν quam mutato subiecto ad Ἰὼ rettuleris. Longe aliter explicat Schol. Legendum suspiceris ἐπέκρανεν ὁ μόρσιμος αἰών. Hermannus: "secundum nomen a contactu impositum exibat iustum tempus, ut consentaneum erat." ἐπεκραίνετο si passivum est, legendum erit ἔκ τ' ἐπιπνοίας κ.τ.λ., puncto post ἔφαψιν posito.

50. τροφαῖς Verrallius. Cf. v. 539.

54. ἀνόμοια οἶδ' M. γαιονόμοις praeclare Hermannus. Idem sunt qui γαμόροι inf. 613.—ἄελπτα (sine τὰ δ') M.

60. ἀκούων M.

45. ἐξ ἐπιπνοίας] τὴν ἐξ ἐρωτικῆς διαθέσεως· ἐπέπνευσε γὰρ αὐτῷ ὁ ἔρως.

46. ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκραίνετο] τῇ δὲ ἐπωνυμίᾳ ἐβεβαιοῦτο ὁ εὔμοιρος αὐτοῦ βίος· ὡς γὰρ τῆς γονῆς ἐφήψατο Ζεύς, οὕτως καὶ τῆς τύχης.

48. ἐπιλεξαμένα] ἐπικαλουμένη.

50. ἐν ποιονόμοις] ἐν Ἄργει, οὗ ἐνέμετο ἡ Ἰώ.

52. πρόσθε πόνων] τῆς Ἰοῦς τοὺς πόνους ἐγὼ διηγουμένη.

54. πιστὰ τεκμήρια] τὸ ἑξῆς· ὃν ἐπικαλουμένη νῦν ἐν Ἄργει δείξω πιστὰ τεκμήρια, ὡς οὐ ξένος ὢν ἐλεύσεται, ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν.

56. ἐν μάκει] προϊόντος τοῦ λόγου.

57. οἰωνοπόλων] τῶν φωνὰς οἰωνῶν γινωσκόντων.

59. δοξάσει τις ἀκούειν] πλεονάζει τὸ τίς.

60. Τηρείας μήτιδος: κατὰ περίφρασιν τοῦ Τηρέως.

54. ἐλεύσεται, sc. ὁ Δαναός.

μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου
κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος·
ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα ἀντ. β'.
πενθεῖ νέοικτον οἶτον ἠθέων,
ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν,
δυσμάτορος κότου τυχών.
τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
δάπτω τὰν ἁπαλὰν Νειλοθερῆ παρειὰν
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν·
γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς
ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴτις ἐστὶ κηδεμών.
ἀλλὰ, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες,
ἥβᾳ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν· [ἀντ. γ'.
ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγόντες

62. ἀηδονῆς M.
64. νέον οἶκτον M. νέοικτον οἶτον Herm.
69. ἀηδονίοισι Spanhemius. Hoc dicere videtur, ut perspexit Schol., *Nilo nutrita tamen Graece loquor.*
70. ειλοθερῆ Herm. cum Emperio.
79. ηκαι (sic) M., et mox στυγόντες. στυγοῦντες Turnebus probabiliter, nisi quod ἰδόντες, δόντες, στυγόντες inter se congruere videntur. Vide Od. x. 113.

62. κιρκηλάτου] τῆς ὑπὸ κίρκων ἐλαυνομένης.
63. εἰργομένα] διωκομένη.
64. ἠθέων: τῶν συνήθων τόπων.
69. Ἰαονίοισι νόμοισι] ἀντὶ τοῦ φωνῇ Ἑλληνικῇ.
70. Νειλοθερῆ] τὴν ἐν τῷ Νείλῳ θερισθεῖσαν, ὅ ἐστι βλαστήσασαν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπὸ τῶν σταχύων δὲ ἡ μεταφορά.
73. γοεδνά: τῶν γόων τὸ ἄνθος ἀποδρέπομαι.
75. ἀερίας ἀπὸ γᾶς: σκοτεινῆς· μέλαινα γάρ ἐστιν. ἢ ὅτι ταπεινὴ καὶ τοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὡς ὑπόγυος φαίνεται.
77. ἀλλὰ θεοί: ἀλλ' ὦ γενέται θεοὶ καλῶς τὸ δίκαιον ὁρῶντες. καὶ Ἡσίοδος "Κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε." (*Op.* 9).
80. ὕβριν] τὴν τῶν Αἰγυπτιαδῶν.

75. ὑπόγυος (Hesych. ἐγγὺς) dedi pro ὑπόγειος.
77. Post καλῶς excidisse videtur κλύετε vel ἀκούετε.

πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
†ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς ἀρᾶς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.
εἰ θείη θεὸς εὖ παναληθῶς. στρ. δ'.
Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη·
πάντα τοι φλεγέθει
κἀν σκότῳ μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
μερόπεσσι λαοῖς.
πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. δ'.
κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι,
κατιδεῖν ἄφραστοι·

82. Fortasse ἔστιν καὶ πολέμῳ κ.τ.λ.

85. εἰ θείη διὸς M.

81. γάμοις] ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ἡμῖν.

82. ἔστι δὲ κἀκ πολέμου: καὶ τοῖς ἐκ πολέμου δὲ τειρομένοις καὶ φεύγουσιν ὁ βωμὸς διὰ τὸ τῶν δαιμόνων σέβας ῥῦμα τῆς βλάβης ἐστίν. ἢ οὕτως· καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν ὁ βωμὸς Ἄρης ἐστίν· ὑπερμαχεῖ γὰρ αὐτῶν, καὶ οὐδὲν πάσχουσι διὰ τὸ σέβας τῶν θεῶν.

86. Διὸς ἵμερος] γνωμικῶς παρὰ τὸ

Ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο (*Il.* Θ. 143).

87. πάντα τοι φλεγέθει: ἐν παντὶ τόπῳ λάμπει, κἂν διὰ σκότου χωρῇ. τοῖς μὲν ἀνθρώποις οὐκ εὐσύνοπτός ἐστιν, ἀλλὰ μέλαινά τις αὐτοὺς κατέχει συντυχία.

90. πίπτει δ' ἀσφαλές] εἰ δέ τι ἀνυσθῇ τῷ νεύματι τοῦ Διὸς, ἀσφαλῶς πίπτει καὶ εὐσχημόνως. τὸ γὰρ ἐπὶ νώτῳ πίπτειν τοὺς παλαιστὰς ἄσχημόν ἐστιν.

ἀσφαλές] εὐσχημόνως. Gl.

ἐπὶ νώτῳ] ἀσχημόνως. Gl. ἀσφαλῶς ἀποβαίνει.

92. δαυλοὶ γάρ] πυκνοὶ γάρ εἰσιν οἱ τῶν πραπίδων αὐτοῦ τοῦ Διὸς πόροι.

81. ἐνδίκοις legebat, hac structura: πέλοιτ' ἂν ὕβριν στυγόντες γάμοις, perperam.

82. Et ἐκ πολέμου et πολέμῳ explicat.

ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων στρ. ε΄.
πανώλεις βροτούς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει.
πᾶν ἄπονον δαιμόνιον.
ἥμενος ὃν φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.
ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν βρότειον, οἵᾳ ἀντ. ε΄.
νεάζει πυθμὴν
δι' ἁμὸν γάμον τεθαλὼς
δυσπαραβούλοισι φρεσὶν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς.
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. στ΄.
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰὴ, ἰὴ,

95. *ἀπιδὼν* M. Correxit Herm.
99. *τὰν ἄποινον δαιμονίων* M. *Omne quod a dis venit labore caret.* Conf. Eum. 651.
100. *ἥμενον ἂν* M. *ἥμενος ὃν* (*suum*) F. A. P.
105. *τὸ θάλος* M., ex Scholiis feliciter correctum.

96. πανώλεις] τοὺς τοῦ ὀλέσθαι ἀξίους, ὅ ἐστι κακούς.

100. ἥμενον ἄνω φρόνημα: τὸ δὲ φρόνημα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἁγνων ἑδρασμάτων ἐφήμενον ἐξέπραξε τὸν σκοπὸν ἑαυτοῦ.

αὐτόθεν] ἀπὸ τῶν ἁγνῶν ἑδρασμάτων, ὅ ἐστι τοῦ οὐρανοῦ.

ἥμενον] ἢ τὸ ἄνω ἱδρυμένον, ἢ τὸ ἑδραῖον.

104. πυθμήν: αὐτὸς ὁ Αἴγυπτος.

105. τὸ θάλος: ἡ ῥίζα τῶν πεντήκοντα παίδων, ὅ ἐστιν αὐτὸς ὁ Αἴγυπτος.

τεθαλώς] οὐ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτοῦ, καὶ διάνοιαν μαινόλιν ἔχων, ὅπερ ἐστὶ κέντρον ἄφυκτον.

110. ἀπάτᾳ] τῇ ἀπατητικῇ.

112. δακρυοπετῆ: παρασκευαστικὰ τοῦ πίπτειν τὰ δάκρυα τῶν ἀκουόντων.

100. *τὸν σκοπὸν*, *consilium suum*, supplevit grammaticus.
108. *διάνοιαν* et *κέντρον* eodem casu apposita esse significat. *ἢ* pro *καὶ* Herm. At *τῇ ἀνοίᾳ* ad *οἵᾳ ὕβρει* pertinet.
110. Fortasse; *δι' ἄνοιαν μαινόλιν*] *τὴν ἀπατητικήν*.

ἰηλέμοισιν ἐμπρέπῆ.
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβᾶν' αὐδὰν δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς ἀντ. στ΄.
ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατος ἀπῇ.
ἰὼ, ἰὼ,
ἰὼ, δυσάγκριτοι πόνοι·
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβᾶν' αὐδὰν δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπίτνω
ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
πλάτα μὲν οὖν λινορραφής τε στρ. ζ΄.

119. εὐακοννεῖσ M., item ex schol. emendatum. Vero propius M. in v. 130 εὐ γακόννισ exhibet.

116. ἱλέομαι] ἱλάσκομαι.
βοῦνιν] τὴν γῆν κατὰ βαρβάρους.
119. εὖ γᾶ κοννεῖς] ὦ γῆ νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν.
122. καλύπτρᾳ] τῷ κεφαλοδέσμῳ.
123. θεοῖς δ' ἐναγέα: ὅπου δὲ θάνατος ἀπῇ, ἐκεῖ τῶν ἀνθρώπων εὐπραγούντων τιμαὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέχουσιν. ἐναγέα δὲ, ἐναγίσματα.
126. δυσάγκριτοι] δυσδιάγνωστοι.
ἀπάξει] ἡμᾶς.
131. ἐμπίτνω ξὺν λακίδι] σὺν διασχισμῷ ἐμπίπτω.
134. λινορραφὴς δόμος δορός: ἡ ναῦς, παρόσον τρυπῶντες τὰς ναῦς σπάρτοις αὐτὰς συνέρραπτον. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ "Νῆας ἀκειόμενον" (*Od.* Ξ. 383) τὸ συρράπτοντες δηλοῖ. ὅθεν καὶ ἀκεστρίας τὰς ῥαπτρίας φασί.

131. σὺν pro τῷ reposui.

δόμος ἅλα στέγων δορὸς
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς·
οὐδὲ μέμφομαι· τελευτὰς δ'
ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας
πρευμενεῖς κτίσειεν,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἀντ. ζ'.
ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' Ἄρτεμις·
παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς
ἀσφαλὴς ἀδμῆτος ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω,
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

145. *ἀσφαλὲς* M. et Schol. *Ἄρτεμις* Herm., collato inf. 1031, *ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνά*. Hesych. *ἐνώπια· τὰ καταντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μέρη*. *Vultus suos* male intelligebat grammaticus.
146. *παντὶ δὲ σθένουσι διωγμοῖσι δ' ἀσφαλέασ ἀδμήτας* corrupte M. *παντὶ δὲ σθένει* Heathius. Eadem locutio est Thuc. I. 86, Xen. *Cyr.* VIII. 5, 25. *Ipsa ab insequentibus* (Orione, Oto, Alpheo) *nunquam capta, omnem vim exserat virgo in defendendis virginibus.*

134. ἅλα στέγων] τὴν θάλατταν εἴργων.
136. τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ] ἴσως οὖν πρὸς τὴν ἀρχὴν ἔσται καὶ τὸ τέλος.
141. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός] ὁ Ἔπαφος.
143. ἐκφυγεῖν] λείπει τὸ δοίη.
144. θέλουσα] θέλουσά με εἶναι ἁγνήν.
145. ἐνώπι' ἀσφαλές] ἀσφαλῶς ἐπιδέτω με.
150. ῥύσιος γενέσθω] ἀντὶ τοῦ ῥυσάσθω ἡ παρθένος ἡμᾶς τὰς παρθένους.

143. *ἐκφυγεῖν* a *τελευτὰς κτίσειεν* pendere non intellexit; id autem male pro *κτίσειεν ἂν* dictum putavit, nisi forte *τελευτὰς δ' αν χρόνῳ* legebat.
144. *θέλουσαν* correxi. Videtur *ἁγνὰν* in libro suo invenisse.

εἰ δὲ μή, μελανθὲς στρ. η'.
ἡλιόκτυπον γένος,
τὸν γάιον,
τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ἆ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶ μῆνις
μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοννῶ δ' ἄταν
γαμετᾶς * σᾶς οὐρανονίκου·
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.
καὶ τότ' οὐ δικαίοις ἀντ. η'.
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,

162. Recte M. ιουσ ιω, et sic legebat Schol. etsi parum recte explicat. *Propter odium Ius deorum ira nos persequitur investigans.*
164. γαμετουρανόνεικον M. οὐρανονίκου legebat Schol., σᾶς interposuit Herm.
167. ἐνεύξεται M. Veram scripturam invenisse videtur Schol.

154. εἰ δὲ μή] εἰ δὲ μὴ ῥύσεται.
156. τὸν γάιον] τὸν καταχθόνιον Ἅιδην.
162. ἁ Ζήν] ὦ Ζεῦ, ἡ παρὰ τῶν θεῶν μῆνις κατὰ Ἰοῦς ἰώδης ἐστι καὶ μαστιγωτική.
164. οὐρανονίκου] τὴν τῆς Ἥρας τῆς εὐανδρίᾳ νικώσης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς.
χαλεποῦ γάρ] καὶ ἐφ' ἡμᾶς οὖν ἔφθασεν ἡ μῆνις τῆς Ἥρας. πρὸς τὸ ἄνω τοῦτο

Τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα—

χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου ἀναπεφώνηται.
167. καὶ τότ' οὐ δικαίοις: τὸ ἑξῆς, καὶ τότ' οὐ δικαίοις ἐνέξεται Ζεὺς

162. ἰώδης restituit Herm. pro ᾠδῆς.
164. εὐανδρίᾳ edidi pro ἐν ἀνδρείᾳ. Quod additur πρὸς τὸ ἄνω κ.τ.λ., alia explicatio est τοῦ γάρ.

τὸν τᾶς βοὸς
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
ἆ Ζὴν, Ἰοῦς ἰῷ μῆνις
μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοννῶ δ' ἄταν
γαμετᾶς * σᾶς οὐρανονίκου·
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί·
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένος

170. Fortasse ἀτιμάσαι, *neglexisse.*
176. ἵκετε M. ἤκετε Porsonus.
178. προμήθειαν (superscripta ι) λαβεῖν M.
186. τεθειμένος M. Correxit Pearsonus.

λόγοις, νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν λιταῖς. οὐκ εὐαπολόγητος ἔσται, φησὶν, ὅταν ἡμᾶς παρίδῃ ἀπολλυμένους.

177. τῷδε ναυκλήρῳ] ἐξάρχῳ.
178. καὶ τἀπὶ χέρσου] ὡς τὰ ἐν θαλάσσῃ.
179. δελτουμένας] ἀπογραφομένας.

ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρείσσων δὲ πύργου βωμὸς, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκτηρίας, ἀγάλματ' Αἰδοίου Διὸς,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ σεσωφρονισμένων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς·
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις·

189. *τόνδ'* Herm. alii.
193. *συνωνύμων* M. Veram lectionem agnoscit Schol.
194. *τὰ χρέα* M., quod olim correxi, eodemque modo Bamberger.
198. *μετώπω σωφρονῶν* M. *μετωποσωφρόνων* Porsonus. Mira locutio, mire compositum *μετωποσώφρων*, *fronte modestus*, magis etiam mirum *μετωπόσωφρον πρόσωπον*. Propendeo nunc in Gul. Dindorfii coniecturam *σεσωφρονισμένων*. Vide inf. 724, et 992.

187. ἐπόρνυται στόλον] τὸν πρὸς ἡμᾶς στόλον μετὰ ὁρμῆς ποιεῖται.
189. τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν] στρογγύλα γάρ ἐστι τὰ ἱερεῖα καὶ γωνίας οὐκ ἔχοντα.
191. λευκοστεφεῖς] λευκοῖς ἐρίοις ἐστεμμένας.
193. εὐωνύμων] ὅ ἐστιν, ἀντέχεσθε τῇ δεξιᾷ τῶν ἀγαλμάτων, τῇ ἀριστερᾷ τοὺς κλάδους κατέχουσαι.
200. πρόλεσχος] μὴ πολλὰ προοιμιάζου. μήτε προτέρα κατάρχου τοῦ λόγου μήτε ἀμειβομένη μακρολόγει.
202. χρεῖος εἶ] ἐπικουρίας χρήζεις.

200. Addidi *μὴ* ante *πολλά*.

φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν 205
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. 210
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. 208
ΔΑ. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. 207
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. 209
ΔΑ. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε. 211
ΧΟ. * * * * *
ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
ΔΑ. ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς. 215
ΔΑ. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.
ΔΑ. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
ΧΟ. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.

206—11. Turbatum dialogi ordinem restituit Hermannus post alios. Apertum est ἴδοι—ἴδοιτο δῆτα, et συγγνοίη—συγγνοῖτο nunc demum recte posita esse. Sed excidit versus post εὖ τελευτήσει τάδε, in quo, ut videtur, Artemidos mentio fuit, e.g. σὺ δ' ἡ Διὸς παῖ παῦσον ἀρσένων ὕβριν. Vide sup. 145. Ita Zeus, Artemis, Apollo, Poseidon, Hermes, quorum imagines in scena conspiciuntur, fortasse inter alios θεοὺς ἀγωνίους, in auxilium vocantur supplicum ramis ornati et quasi depressi, νεύοντες, inf. 355.

206. Ζεὺς γεννήτωρ] ὁ ἔφορος τοῦ γένους.
208. θρόνους ἔχειν] ὡς αὐτοῦ ἤδη καθεσθέντος.
209. μὴ ἀπολωλότας] μὴ μετὰ τὸ ἀπολέσθαι οἰκτειρήσῃς ἡμᾶς.
212. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν] τὸν ἥλιον· ἐξανίστησι γὰρ ἡμᾶς ὡς ὁ ἀλεκτρυών.
216. συγγνοῖτο] συγγένοιτο.
218. τρίαιναν] ἐν γραφῇ.
σημεῖον θεοῦ] τοῦ Ποσειδῶνος.
220. Ἑλλήνων] ὡς τῶν Αἰγυπτίων ἄλλως αὐτὸν γραφόντων.

209. ἀπολέσθαι dedi pro ἀπολέσαι.

ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ', ἐν ἁγνῷ δ', ἑσμὸς ὡς πελειάδων,
ἵζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ μάταιος αἰτίαν, πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ', ἀνέλληνα στόλον,
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα, προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν

224. κρέκω M. Sententia est, φόβῳ ἐχθρῶν ὁμαίμων ὡς κίρκων ἡμῖν ὄντων. Confer γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρὸς, sc. ἡμᾶς ὡς αἰετοῦ γένναν, Cho. 247.

226. ἀναινεύοι M., I pro Γ scripto, ut in τεθειμένος sup. 186.

227. Fortasse τίς δ' ἂν κ.τ.λ.

229. μάταιον αἰτίας M., quod olim correxi.

232. τρόπον cum Stanl. Herm., qui nonnulla hic deesse censet.

225. ὁμαίμων] τῶν συγγενῶν ὑμῖν.
226. ὄρνιθος] τοῦ ὁμογενοῦς.
227. ἄκοντος] παρὰ πατρὸς ἄκοντος.
231. ὑστάτας] μεθ' ἃς οὐκ ἔστιν ἄλλη τιμωρία.
234. ἀνέλληνα] τὸν οὐχ Ἕλληνα κατὰ στολήν.
236. χλίοντα] τρυφῶντα.
238. οὐδὲ κηρύκων] μὴ ἐπικηρυκευσάμεναι.
239. ἡγητῶν] πρεσβέων.

234. ἀνελληνόστολον explicari censet Herm.

ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δή, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν ξυνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα, πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

ΔΑ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις, Πελασγοῦ τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης·
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.

243. *συνήσεται* Hermannus. Fortasse *ἀποίσεται*, *consequetur*, ut *Iph. A.* 298, *νόστον οὐκ ἀποίσεται.* Alii *ξυνείσεται.* Sententia videtur haec esse: *in hac re sola vobiscum Hellas consentiet*, h.e. similem vobis morem habet, *quantum conicere licet.* Nam statim addit Rex, alia etiam conjectura comperienda fuisse, nisi vox interpres adesset.

246—9. Danao, non Choro, haec tribui, propter *ἔχων* in v. 271, quod alii in *ἔχουσα*, alii in *ἔχοντες* mutant. Debebat, opinor, Rex patrem, ducem et custodem virginum, adloqui, ille pro iis respondere, et contra Regem ipsum quisnam esset sciscitari. Ita *τὸ σὸν* statim post *ὑμᾶς* v. 290 Danao dictum videtur.

248. *ἤερου* (sic) M. Hermannus: "Rectissime se habet Ἑρμοῦ. Nam tria tantum quaerere poterat, privatusne venisset ille, an praeco, an rex." Et Ἑρμοῦ exhibet cod. Parisinus, qui iudice Hermanno "fontem habuit illum antiquum librum ex quo descriptus est Mediceus." *τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον* Dindorfius. De v. *τηρὸς*, *custos*, iure dubitatur an genuinum esse possit.

251. Πελασγὸς plerique cum Cantero. At ubique rex non Πελασγὸς sed Βασιλεὺς audit. Hoc autem dicit: ego, qui Pelasgis praesum, ab iis nomen habeo. Confer *χθὼν ἡ Πελασγὴ* ap. Plut. *Symposiac.* v. 11, *Πελασγὸν Ἄργος*, *Orest.* 692, *γῆ Φαρσαλὸς*, *Iph. A.* 812, *Ἰνδοὶ (γυναῖκες)* inf. 284.

241. *ἀφικτόρων*] *Ἑλληνικῶν ἱκετῶν.*

243. *ξυνοίσεται*] *συμφωνήσει.*

245. *εἰ μὴ παρόντι*] *ἔμελλον ἂν στοχασμῷ τὰ καθ' ὑμᾶς λέγειν, εἰ μὴ φωνὴν εἴχετε.*

246. *ἀμφὶ κόσμον*] *περὶ τοῦ κόσμου ἡμῶν, ὅτι βάρβαρος.*

247. *ἔτην*] *νῦν δημότην.*

248. *τηρόν*] *φύλακα.*

250. *Παλαίχθονος*] *Παλαίχθων ὄνομα κύριον.*

καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι᾽ ἁγνὸς ἔρχεται
Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραίβων χθόνα
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ᾽ ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας,
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ᾽ ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
χρανθεῖσ᾽ ἀνῆκε γαῖα, μήδεται δ᾽ ἄκη

* * * * * *

δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείᾳ χθονὶ
μνήμην ποτ᾽ ἀντίμισθον εὗρετ᾽ ἐν λιταῖς.

254. *ἀίδνησ διάλγοσ* corrupte M. *δι᾽ ἁγνὸς* Herm.

266. *μηνεῖται ἄκη* M. Verum hodie puto *μήδεται δ᾽ ἄκη*, collato *Ag.* 1102, *μέγ᾽ ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν*, ita tamen ut credam excidisse versum, qualis est *καθαρσίοις πόνοισιν ἐκπέμψας χθονὸς κ.τ.λ.* Sic repetitum post breve intervallum *ἄκη* non magnopere displicet.

254. καὶ πᾶσαν αἶαν] ἀντὶ τοῦ καὶ πάσης αἴας.

255. πρὸς δύνοντος] τοῦ πρὸς δυσμὰς μέρους Στρυμόνος κρατῶ. Στρυμὼν δὲ ποταμὸς Θρᾴκης.

256. ὁρίζομαι] ὁ δὲ ὅρος ὁ ἡμέτερος τἀπὶ Δωδώνης ἔχει ἕως τῆς θαλάσσης.

259. τἀπὶ τάδε] καὶ ἐπέκεινα δὲ τῶνδε κρατῶ.

262. ἐκ πέρας Ναυπακτίας] τοῦ πέρατος. ἀνεχρόνισε δέ· τῶν γὰρ Ἡρακλειδῶν ναυσὶ διαβάντων εἰς Ἄργος οὕτως ἐκλήθη Ναύπακτος.

265. παλαιῶν αἱμάτων] ὡς τῶν πολιτῶν αὐτοκτονησάντων.

267. δράκονθ᾽ ὅμιλον] τί ἀνῆκε; δρακόντων πλῆθος.

270. εὗρετ᾽] ἀντὶ τοῦ περιεποιήσατο.

256. *Δωδώνην* vulgo.

259. *τῶνδε κἀπέκεινα* legebat. At *ἐπὶ τάδε* est quae *cis* sc. Argos versus sita sunt.

ἔχων ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος,
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις·
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμονας
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους Ἀμαζόνας,
εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ᾔκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,

271. *ἔχον δ'* M. Plerique *ἔχουσ' ἂν*, quae varia lectio est, praeferunt; sed vide ad v. 246. Pro ipso Danao respondent filiae, quia sic rectius ac facilius orditur poeta habitum inter regem et virgines diverbium.

284. Duplex scriptura, *ἱπποβάμοσιν* (sic M.), *-ονας*, *ἀστραβιζούσαις*, *-σας*, syntaxin turbavit. *'Αστραβίζειν* dicitur camelus, cum mulae gestatoriae partes agit. Non recte Schol. *καμήλοις ἀστραβιζούσας* *camelorum tergis vectas* interpretatus est.

287. *κρεοβρότους δ'* M. *κρεοβότους*, *carne pastas*, tanquam *'Αμαζὼν* ab *ἀ* et *μᾶζα* formata esset, Stanleius. *κρεοβόρους* praefert Herm. cum Lobeckio.

276. προσφύσω] ἀντὶ τοῦ ἀποδείξω.

282. Κύπριος χαρακτήρ] καὶ γυναῖκες ἂν Κύπριαι ἀνδράσι μιγεῖσαι τέκοιεν καθ' ὑμᾶς.

284. ἱπποβάμοσιν] ἵπποις ἐοικυίαις κατὰ τὸ τάχος.

285. ἀστραβιζούσας] καμήλοις νωτοφορουμένας κατὰ τὴν χθόνα. ἀστράβη δὲ λέγεται ἡ νωτοφόρος ἡμίονος.

287. καὶ τὰς ἀνάνδρους] λείπει εἶναι.

285. *χθόνα* ab *ἀστυγειτονουμένας* pendere non perspexit.

ὅπως γένεθλον σπέρμα τ᾽ Ἀργεῖον τὸ σόν.
ΧΟ. κλῃδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονί.
ΒΑ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
ΧΟ. καὶ μὴν λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ.
ΒΑ. καὶ ταῦτ᾽ ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.
ΧΟ. κοὐ κρυπτά γ᾽ Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ᾽ ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἔτ᾽ εὐκραίρῳ βοΐ.
ΧΟ. φασίν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ᾽ ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟ. τὸν πάνθ᾽ ὁρῶντα φύλακ᾽ ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟ. Ἄργον τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα κινητήριον.
[οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.]

295. *μὴ καὶ* M. Dialogi ordinem in M. et edd. graviter turbatum videor mihi recte restituisse. Monuit iam Hermannus, cognita habere regem ea de quibus quaerit, et quaerere dumtaxat ut exploret verane an falsa dicant virgines.

297. *ταῦτα παλλαγμάτων* M. qui et *καὶ κρυπτὰ* exhibet. Veram lectionem agnoscit Schol., ex quo Hesychius *ἐμπαλούγματα· αἱ ἐμπλοκαί* sumpsit.

300. *ἐπ᾽ εὐκραίρῳ* M. *ἔτ᾽* Schützius.

310. *ἐμοί*, sc. congruenter iis quae mihi cognita vel tradita sunt.

291. κλῃδοῦχον] ἱέρειαν.

296. συγκόλλως: συμφώνως.

συγκόλλως ἔλεξας] τῇ θεᾷ προσῆψας.

297. ἐμπαλάγματα] αἱ περιπλοκαί.

298. νείκη τάδε] τὰ νείκη Διὸς καὶ Ἥρας εἰς τί κατέληξαν;

306. δυσπότμῳ] διὰ τὴν γενομένην ὑπὸ Διὸς μεταμόρφωσιν τῆς Ἰοῦς.

296. Sic intellexit versum post 309 positum: *καὶ ταῦτα πάντα ἔλεξας ἐμοὶ συγκόλλως τῇ θεᾷ*, h. e. *προσηκόντως αὐτῇ*. Sed malim *κάρτα συγκόλλως*.

306. *τὴν* ante *διὰ* omisi. Pro *ὑπὸ Διὸς* legendum videtur *ὑφ᾽ Ἥρας*. Sed quorsum spectet hoc scholium incertum est.

ΒΑ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΒΑ. * * * * * *
ΧΟ. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΒΑ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;
ΧΟ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
ΒΑ. * * * * * *
ΧΟ. Λιβύης μέγιστον γῆς *πέδον καρπούμενος.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
ΒΑ. τοῦ πανσόφου νυν ὄνομα τούτου μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσῃς στόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

311. Excidisse videtur versus, e.g. ἐνταῦθ' ἐθέλχθη καὶ πόνων ἐπαύσατο; Vide autem *Prom.* 846—8. Inf. 571.

314. Post hoc sequebatur, opinor, Regis interrogatio, quamnam sedem habuerit ille Epaphus, de quo praedictum in *Prom.* 851, ὃς καρπώσεται ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα. Itaque non absurde hic inseras, οὗτος δὲ ποῦ ποθ' εὗρετ' ὄλβιον βίον; Responsum est, *in Libya.* In v. proximo supplevi πέδον, quod deest in M., ubi legitur Λιβύη et καρπουμένη. Plerique Porsoni coniecturam amplexi sunt, μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη, cum Libya nomen habuisse putetur a filia Epaphi, *Apollod.* II. 4. Mecum plane facit quod est in Prom. l. l., ὃς καρπώσεται κ.τ.λ.

317. τῆσδε, scil. ex Io prognatum.

319. τὸ πάνσοφον et τοῦτο M., sed τούτου agnoscit Schol. Absurdum est *prudens nomen*, aptissime dictum *prudentis senis*, qui tot virgines in asylum duxisset.

320. ἀδελφὸς δ' Porsonus pro δ' ἀδελφός.

323. ἀνστήσας M. *Fac ut erigas* dictum ut *Eum.* 769, πράξομεν ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος. ἀντήσας Herm.

324. Deest δὴ in M.

309. τοιγάρ] δι' ὃ αὐτὴν ἤλασε μακρῷ δρόμῳ.

318. δίπαιδα] ὁ Εὐριπίδης πέντε φησὶ παῖδας εἶναι Βήλου, Αἴγυπτον, Δαναόν, Φοίνικα, Φινέα, Ἀγήνορα.

319. τούτου] τοῦ πατρός σου.

309. δι' ὃ dedi pro δίς. Inepte haec post τῆς Ἰοῦς v. 306 continuantur.

ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὄνοιτο τοὺς κεκτημένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδοῦς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΑ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.

336. *ὤνοιτο* M. *ὠνοῖτο* Turnebus, male. Sententia non est obscura: 'Quis vero dominos culparet vel aversari vellet qui essent amici?' Hoc est, 'Quare nos maritos fugiamus, nisi quod inimici sunt?' *φιλοῦσ'* Oberdick.

340. *μὴ 'κδοὺς* Porsonus, alii.

341. *ἄιρασθαι* (i. e. *ᾄρασθαι*) M., sed *αἴρεσθαι* inf. 439. *νέον* hic *importunum* significare monuit Herm.

332. τί φῂς ἱκνεῖσθαι] διὰ τί λέγεις ἐληλυθέναι;

335. ἢ τὸ μὴ θέμις] ἢ ὅτι ἀθέμιτος γάμος; ᾤετο γὰρ αὐτὰς ἐκδεδόσθαι ἤδη ἄλλοις ἀνδράσιν.

336. τίς δ' ἂν] κατ' ἔχθραν δηλονότι. τίς γὰρ τοὺς ἄνδρας δεσπότας ὄνοιτο;

343. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς] συνέπρασσον ὑμῖν, εἰ ἀρχὴν προφάσεως εἶχον.

332. *ἱκνεῖσθαι* dum perperam explicat *ἐληλυθέναι*, *θεῶν κλάδους* coniunxerit necesse est.

336. Recte explicat, sed debebat addere *εἰ μὴ ἐχθροὶ* vel *εἰ φίλοι εἶεν*. Legendum suspicor, *τίς γὰρ ἂν τοὺς φίλους δεσπότας ὄνοιτο;*—*ὄνοιτο* pro *ὤνοιτο* (sic) Dindorfius.

343. *ἦν* male pro prima persona accepit.

ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.
ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς Ἱκεσίου κότος.
Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ. α'.
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ·
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἂμ πέτραις
ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε
φράζουσα βοτῆρι μόχθους.
ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
νεύονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων·
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.
ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἀντ. α'.
ἱκεσία θέμις Διὸς Κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραροφρονῶν·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ
* * * * * ἱεροδόκα

355. *νέον θ'* M. Vide ad v. 206. *ναίονθ'* Meinekius, *νεύονθ'* Bamberger. *τόνδ'* Herm., qui *νεύοντα consentientem* interpretatur.

359. *τὰν ἄνατον* M. et Schol., sed articulum respuit metrum, et sententia est *ὥστε ἄνατον ὑμῖν εἶναι.*

361. *γεραροφρονῶν* Conington. *γεραφρόνων* M.

362. *οὗνπερ* M. *οὐ πενεῖ* ex Scholio restituit Herm. Futurus *πενεῖσθαι* nusquam, quod sciam, occurrit.

345. κατασκίους] τοῖς θαλλοῖς ἱκετηρίων κλάδων πεπληρωμένας.
353. βοτῆρι] τῷ ἑαυτῆς βοτῆρι σημαίνουσα τοὺς διωγμούς.
354. ὁρῶ κλάδοισι] ὁρῶ ὅμιλον θεῶν ἐστεμμένον ἱκετηρίαις.
356. ἀστοξένων] τῶν νῦν μὲν ξένων, πρώην δὲ συνημμένων τῷ ἄστει.
359. ἄνατον φυγάν] τὴν μὴ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς γεγονυῖαν.
360. Διὸς κλαρίου] πάντα πᾶσι κληροῦντος καὶ κραίνοντος.
361. παρ' ὀψιγόνου] παρ' ἐμοῦ τῆς νεωτέρας ὁ γέρων.
362. οὗπερ] οὐ πτωχεύσεις.
363. ἱεροδόκα] οἱ θεοὶ δέχονται τὰ ἀπὸ ἀνδρὸς ἁγνοῦ ἱερά.

351. Additur hoc loco in margine M. *γῆ τοῦ ὄρους*, quod spectare videtur ad *γᾶ βοῦνι* inf. 776.

354. *ἐστεμμένον* dedi pro *ἐστεμμένων.*

360. Vulgo *παντάπασι.*

θεῶν λήμματ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρὸς ἁγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ᾽ εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ᾽ ἂν οὐ κραίνοιμ᾽ ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.
ΧΟ. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον, στρ. β΄.
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονὸς
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ᾽ ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.
ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις·
ὑμῖν δ᾽ ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ᾽ αὖ τόδ᾽ εὖφρον, τάσδ᾽ ἀτιμάσαι λιτάς·
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ᾽ ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἑλεῖν.
ΧΟ. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπίστασαι ἀντ. β΄.

374. ἐν χρόνοισι M.

381. ἐπισκοπεῖ M., ἐπισκόπει vulgo. At inepte hic iubetur Rex *observare eum qui alios observat*, videturque hoc a v. 402 inlatum esse. Leni mutatione ἐπίστασαι nunc dedi, *scis*, non te latet, *esse aliquem qui eos respicit et tuetur quos alii iniuria affecerint*.

365. δωμάτων ἐφέστιοι] οὐ πρὸς τὴν ἑστίαν τῶν ἐμῶν δωμάτων· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἰδίᾳ πρὸς ἐμὲ ποιεῖσθε τὰς ἱκεσίας, ἀλλὰ πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν.

366. εἰ μιαίνεται] εἰ δὲ τὸ κοινὸν μιαίνεται, ὅ ἐστιν ἡ πόλις.

371. ἄκριτος] ἀνυπεύθυνος.

376. παλιγκότοις] ἐχθροῖς.

380. καὶ τύχην ἑλεῖν] καὶ τοῦ συμφέροντος ἐπιτυχεῖν.

366. πόλις ex adpositione, quam vocant, cum τὸ κοινὸν coniungit, cum sit potius *quod ad universum populum attinet*.

380. τύχην ἑλεῖν *fortunam prehendere* vel *occasione uti* recte intelligit. Longe aliud esset ἑλέσθαι.

φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς Ἱκταίου κότος
δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκτοις.

ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΧΟ. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ'.
κράτεσιν ἀρσένων· ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν κρῖνε σέβας
τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέ περ κρατῶν, μὴ καί ποτε
εἴπῃ λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ,

386. *δυσπαρθέλκτοις* M.
399. *καὶ μή ποτε* vulgo. *κοὐ μήποτε* Herm. cum Wordsworthio. At hoc esset *nunquam dicturus est.* *μὴ καί ποτε*, *ne olim dicat*, Canterus.
400. *τύχθῃ* M. *τύχοι* Herm.

382. φύλακα πολυπόνων] τὸν ξένιον καὶ ἱκέσιον Δία τὸν φύλακα τῶν ἀτυχούντων· οἵτινες τοῖς πέλας προσιζάνοντες οὐ μεταλαμβάνουσι τῆς δίκης, ἀλλ' ὑπερορῶνται.

386. δυσπαράθελκτος] τοῖς θρήνοις τῶν πασχόντων συμμαχεῖ ὁ τοῦ Διὸς χόλος.

393. ὕπαστρον δέ τοι] τὴν δὲ τοῦ γάμου μηχανὴν ὁριοῦμαι τοῖς ἄστροις· ἀντὶ τοῦ μηχανήσομαι φεύγειν δι' ὁδοῦ μακρᾶς τὸν γάμον. οἱ γὰρ μακρὰν ὁδὸν φεύγοντες δι' ἄστρων σημαίνεσθαι ἔλεγον.

386. Quod in M. additur *δυσπαρθενήτοις* nihil aliud est quam varietas lectionis, inepta illa quidem, ex confusis *κ* et *η*, quod saepe fit, orta.

ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.
ΧΟ. ἀμφοτέρους Ὁμαίμων τάδ᾽ ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ΄.
Ζεὺς ἑτερορρεπὴς, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ᾽ ἐννόμοις.
τί τῶνδ᾽ ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλγεῖς τὸ δίκαιον
ἔρξαι;
ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ᾽ ἄγαν ᾠνωμένον,
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει
αὐτοῖσί θ᾽ ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ᾽ ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ᾽ ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ᾽ Ἀλάστορα,
ὃς οὐδ᾽ ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ᾽ ἐλευθεροῖ.
[μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;]

401. Quod vulgo legitur *τιμῶν ἀπώλεσας*, etsi defendi possit, tamen propter violatam caesuram valde displicet. Negat Rex se solo suo arbitrio acturum, ne populus, *κατ᾽ ἀρχῆς φιλαίτιος*, inf. 485, exprobret ei urbis exitium. Metro melius, sententiae minus conveniret *ἐπήλυδας τιμῶντες ὤλεσαν πόλιν.*

402. *ἀμφοτέροις* Schütz.

417. Uncis inclusi, non modo ut ex v. 407 inepte repetitum, sed quia hic, ut inf. 490 Danaus, *decem* versibus loqui debet Rex, qui supra vv. 354 et sequentibus *quinque* in responsis usus erat.

403. νέμων εἰκότως] αὐτὸς ἐπεξηγήσατο τί ἐστιν ἑτερορρεπής.

405. τί τῶνδ᾽ ἐξ ἴσου] εἰ ὁ Ζεὺς τὸ ἴσον φυλάττει, τί ἀπορεῖς συμμαχῆσαι τῷ Διΐ;

407. δεῖ τοι βαθείας] δεῖ δὴ εἰς βυθὸν μολεῖν φροντίδος βαθείας σωτηρίου, δίκην κολυμβητῆρος. τοῦτο δὲ τοῖς σπογγοτόμοις συμβαίνει, τὸ πόρρωθεν σκοπεῖν καὶ περιβλέπεσθαι.

412. ῥυσίων] ἀντὶ τοῦ ἱκετίδων.

405. Videtur in libro suo invenisse *τι τοῦδ᾽ ἐξ ἴσου ῥεπομένου.*

407. Fortasse *διὰ τὸ πόρρωθεν σκοπεῖν*, ut *τοῦτο* sit *δεδ. ὄμμα*, nisi hoc voluit, claro oculo opus esse periculum a belluis marinis timentibus. Ceterum structura est *δεῖ φροντίδος, ὥστε ἐς βυθὸν τοῦ πράγματος μολεῖν κ.τ.λ.*

ΧΟ. φρόντισον, καὶ γενοῦ στρ. α΄.
πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν·
μηδ᾽ ἴδῃς μ᾽ ἐξ ἑδρᾶν ἀντ. α΄.
πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ᾽ ὕβριν ἀνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον.
μήτι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β΄.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ᾽ ἐπιλαβὰς ἐμῶν.
ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις ἀντ. β΄.
ὁπότερ᾽ ἂν κτίσῃς, μένει δορὶ τίνειν
ὁμοΐαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ᾽ ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν

435. *δρεικτείνειν* M. *Ἄρει ᾽κτίνειν* Seidlerus. *σὲ δεῖ καὶ τίνειν* fortasse legebat Schol. *μένει δορὶ τίνειν* Herm., quod metro melius convenit. Idem *ὁμοΐαν* pro *ὁμοίαν*. *ἀντίρροπον* Heimsoeth.

422. δυσθέοις] διωγμοῖς ἀθέοις.
427. κότον] τὸν τοῦ Διός.
430. βίᾳ δίκας] παρὰ βούλησιν τῆς δίκης.
432. ἀμπύκων] ὡς ἵππον τῆς ἄμπυκος ἑλκομένην.
433. ἐπιλαβὰς ἐμῶν] τὰς ἐπιλήψεις τῶν πέπλων μου. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ τλαίης ἰδεῖν.
434. ἴσθι γάρ] λείπει ὅτι.
436. ὁμοίαν θέμιν] δίκαιόν ἐστιν ἀποδιδόναι ὁμοίαν δίκην·
Αἴκε πάθῃ τά κ᾽ ἔρεξε, δίκη δ᾽ ἰθεῖα γένοιτο.
438. δεῦρο δ᾽ ἐξοκέλλεται] οὕτως ἀποβαίνει.
439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς] ἢ τοῖς θεοῖς, ἢ τοῖς Αἰγυπτιάδαις.

πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων
γένοιτ' ἂν ἄλλα, Κτησίου Διὸς χάριν,
ἄτης τε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλῆσαι γέμος.
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος.
ὅπως δ' ὅμαιρον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
ἦ κάρτα νείκους τοῦτο δρῶν παροίχομαι·

445. *ἄτην γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου* M. Nihil melius succurrit quam quod olim edidi, collato Theogn. 119, *χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄνσχετος ἄτη*, nisi quod *χρημάτων* pro *χρήμασιν* scribendum hodie duxi. Nam ut monuit Herm. "expugnata domo non opibus, quae iam nullae sunt, aliae possunt accedere, sed domui, quae spoliata opibus est." "Confirmatur hoc," inquit, "eo quod ad hunc versum in scholiis adscriptum est *χρημάτων*, quae non videtur interpretatio, sed notatio alius scripturae esse." *Cum opes a domo rapiuntur, fieri potest ut aliae Jovis gratia accedant, et damno maiores et sufficientes ad* (navis) *alveum magno onere implendum.* Ceterum notandum quod ternis versibus enunciantur sententiae 443—54. Vides imaginem a navibus ex proximis continuatam esse.

447—8. Inverso ordine in M. leguntur.

449. *ὁμαίμων* M., fortasse recte.

452. *τοὖδ' ἐγὼ* vulgo, ubi non recte se habet *ἐγώ*, cum nulla sit personae emphasis. Correxi ex Schol.

443. χρήμασι] χρημάτων.

445. καὶ μέγ' ἐμπλήσας] τοῦ Διὸς ἐμπιμπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης τὸν γόμον.

446. γλῶσσα τοξεύσασα] ἀντὶ τοῦ γλώσσης τοξευσάσης, ὅ ἐστιν εἰπούσης.

451. πημονῆς ἄκη] τῆς προσδοκωμένης πημονῆς ἄκη.

452. παροίχομαι] καὶ τοῦτο ποιῶν ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους.

τοῦτο δρῶν] θεοῖς ὑπηρετῶν.

445. Pro *τὸν γόμον* fortasse *τὸν δόμον* posuit; sed permira est interpretatio. Videtur in libro habuisse *ἄτης γεμίζων καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον* (vel *δόμον*), et in corruptis explicandis frustra laborasse.

θέλω δ' ἄιδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή—
ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει;
ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ—
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται.
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον

461. ὑποστήσει M., quod correxit Wellauerus. Fortasse ὑποσχήσει. Sed confer Soph. *Aj.* 1091, *El.* 983.

464. ἀλλὰ πῶς M. ἁπλῶς Dind. Herm. alii cum Abreschio.

466. μακιστῆρα M. Sed μακιστὴρ μῦθος est *longa oratio Pers.* 698; μαστίκτωρ *verberator Eum.* 160.

468. καὶ μὴν πολλαχῇ γε M. Vix recte hic additur γε, ut suspiceris olim fuisse καὶ πολλαχῇ μὲν vel ἢ πολλὰ δή μοι κ.τ.λ.

453. θέλω δ' ἄιδρις] μάντις ἀποβαίην φαῦλος.

457. συλλαβάς] τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν.

463. νέοις πίναξι] καινοῖς ἀναθήμασι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν κοσμήσω. λέγει δὲ ὅτι μετεωρήσω ἐμαυτὴν τῇ ἀγχόνῃ.

465. ἀπάγξασθαι θεῶν] ἐξηρτῆσθαι τῶν θεῶν.

466. μαστικτῆρα καρδίας] ἤκουσα λόγον καρδίας δηκτικόν.

468. δυσπάλαιστα] δυσμεταχείριστα. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἤκουσα.

457. στρόφους ζώνας τε idem esse quod στροφὰς ζωνῶν censebat, et στρόφους, non στρόβους, legisse videtur. Ad ζώνας tantummodo pertinet συλλαβάς.

τόδ' ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν·
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
ἄνδρας γυναικῶν εἵνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
Ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
* * * * * *
κλάδους δὲ τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε

481. Excidisse versum, qualis est *ταύτας ἐμοὶ δὸς ἐς χέρας μεθεὶς φόβον*, manca sententia satis demonstrat, id quod perspexit etiam Hermannus. Itaque *κλάδους δὲ* dedi pro *κλάδους τε*. Ceterum dum dicit *τούτους*, aliquot ramos abeunti Danao in manus ponit Rex, reliquos a puellis relinqui jubet ad deorum statuas ubi nunc sedent, inf. 506.—*αἶψα*, *statim*, indicat timendum esse ne quid a populo in convicium Regis temere iactetur, si datum ab eo peregrinis auxilium audierit. Hoc enim significat *μὴ λόγος ἐμοῦ* (sc. sermo de me) *ἀπορριφθῇ*. Ingeniose, sed frustra, Coningtonus *ψόγος* coniecit. Cf. *Prom.* 932, *πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;*

486. *οἶκτος εἰσιδὼν* M. *οἰκτίσας ἰδὼν* Herm., h. e. *misericordia motus videndo haec signa supplicantium.*

473. *οὐχ ὑπερτοξεύσιμον*] *ἀνυπέρβλητον.*

476. *τἀνάλωμα*] *τὸ πτῶμα τῶν σωμάτων.*

479. *ἐν βροτοῖς φόβος*] *ὁ τούτου φόβος μέγας ἐστὶν ἐν βροτοῖς.*

485. *φιλαίτιος λεώς*] *τοὺς γὰρ ἄρχοντας ἐν ταῖς τοιαύταις περιστάσεσιν εἴωθεν αἰτιᾶσθαι ὁ λαός.*

479. Imo *μέγιστός ἐστιν.*

ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ † πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεως
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις·
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόνον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν,
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
ΧΟ. τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι.

494. Fortasse περιστύλους ἕδρας. Vide not. ad Schol. inf.
498. φόβον M., quod tuetur Herm.

489. πᾶς τις εὐνοίας φέρει] ὡς καὶ πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει (Soph. *Aj.* 157).

492. φράστοράς τε] τοὺς φράσοντας.

496. οὐχ ὁμόστολος φύσις] οὐχ ὅμοιοι τοῖς ἐγχωρίοις ἐσμὲν, ὥστε λαθεῖν.

498. μὴ θράσος τέκῃ] μὴ θαρρήσας μόνος ἀπελθεῖν φοβηθῶ ὑπό τινος.

501. θεῶν ἕδρας] τοὺς κατὰ τὰς ἕδρας τῶν θεῶν.

502. ξυμβόλοισιν] τοῖς συντυγχάνουσι.

498. Imo φονευθῶ. Si φόβον in libro suo invenit, inepte explicat. Verum esse φόνον proximus versus arguit. Quae autem est haec antithesis: *cave ne confidentia gignat timorem?*

ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἄν ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγῇ σ' ἐκδώσομεν.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;
ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ.
ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. ἀεὶ δ' †ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατρός.
ἐγὼ δὲ λαοὺς ξυγκαλῶν ἐγχωρίους
πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,
καὶ σὸν διδάξω πατέρα τοῖ' ἃ χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·

508. *ἐπιστρέφω* M.

510. *ἄρπαγες* M. *ἁρπαγαῖς σ'* Porsonus.

514. *ἀνάκτων* vulgo. Hermannus, "apertum est poetam *ἀνάρκτων* scripsisse. Sunt enim virgines *ἄναρκτοι* absente patre." *ἀεὶ γυναικῶν* non male Oberdick. Si quid mutandum, malim *ἀνοίκτων*, *quorum nemo miseretur*. Polluci III. 88 *ἐξαίσιον* est *μέγα*, potest tamen hic significare non aptum, non consentaneum regibus esse metum. Cf. *Oed. Col.* 685, ubi exclamat Theseus *τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ*, et *Herc. Fur.* 723, ubi Lycus de se ipso *ἡμεῖς οἱ δειμάτων ἔξωθεν*. Respondet chorus, *Tu igitur* (cum emphasi) qui negas te timere, *nos ut verbis, sic factis etiam exhilara*.—*φρενὶ* M., ab Heathio correctum.

516. Pro vulg. *πατὴρ* dedi *πατρός*. Cf. *Herc. Fur.* 359, *πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος ἠρήμωσε λέοντος*.

519. *τοῖα* M. *τοῖ' ἃ* Shilleto ad Dem. *de Fals. Leg.* p. 446.

505. ποῦ θράσος νέμεις] ἀντὶ τοῦ ποῦ παραγενομένης μου τὸ θράσος νέμεις;

509. βέβηλον] τὸ πᾶσι βατὸν καὶ μὴ ἱερόν.

510. πτερωτῶν: δρακόντων.

505. *ποῦ* post *τοῦ* inserui.

510. *δρακόντων* ex v. seq. supplevit, male, opinor. Cf. sup. 224. Nisi forte *δρακόντων ἁρπαγῇ* et *πτερωτῶν δυσφρόνων* legebat.

πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. α΄.
μακάρτατε, καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω·
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας,
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν, ἀντ. α΄.
παλαίφατον ἁμέτερον
γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὔφρον' αἶνον·
γενοῦ πολυμνήστωρ, ἔφαπτορ Ἰοῦς·
δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στρ. β΄.
ματέρος, ἀνθονόμους ἐπωπὰς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ

527. γένει σῷ Lobeck. Sed vide Cho. 379.

535. ἐφάπτωρ M. γενοῦ πολυμνήστορ, ἐφάπτορ (sic) Herm.

528. ἄλευσον] καταπόντωσον αὐτῶν τὴν ὕβριν.
εὖ στυγήσας] ἀντὶ τοῦ δικαίως.
530. τὰν μελανόζυγ' ἄταν] τὴν ναῦν ἐν ᾗ βλαβήσονται.
532. παλαίφατον] πολυβόητον.
534. νέωσον] ἀνανέωσον τὴν φήμην ὅτι σοῦ ἐσμεν.
535. πολυμνήστωρ] πολλὴν μνήμην ἔχων γενοῦ, ἐφάπτωρ τῆς Ἰοῦς.
536. δίας] τῆς δίας Αἰγύπτου, τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γῆς.
538. μετέσταν] εἰς Ἄργος.
539. ἀνθονόμους ἐπωπάς] κατανομάς.
540. βούχιλον] ἔνθα ἐχιλοῦτο ἡ βοῦς καὶ ἤσθιεν.

528. αὐτῶν dedi pro αὐτήν. Notandum, quod ἄλευσον perperam ad ἄλα referebat.

532. Falsam scripturam πολύφατον interpretari videtur.

535. ἔφαπτορ potius legendum videtur, puncto post γενοῦ posito.

οἴστρῳ ἐρεθομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα. διχῇ δ᾽ ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον κυματίαν
ὁρίζει·
ἰάπτει κάσίδος δι᾽ αἴας ἀντ. β΄.
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ·
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν
Λύδιά τε γύαλα,
καὶ δι᾽ ὄρων Κιλίκων
Παμφύλων τε διορνυμένα
πὰρ ποταμοὺς ἀενάους,
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τᾶς Ἀφροδίτας
πολύπυρον αἶαν.
ἱκνεῖται δ᾽, εἰσικνουμένου βέλει στρ. γ΄.
βουκόλου πτερόεντος,

541. ἐρεσσομένα vulgo, olim a me correctum. Suidas: μύωψ· μυῖά τις ἐρεθίζυυσα τὰς βοῦς.

547. κάσίδος pro βασίδος ex mea conjectura est. Confer sup. v. 79, ubi ἢ καὶ et ἡβᾷ confusa.

554. Fortasse τὰν βαθ. χθόνα, τὰν τᾶς κ.τ.λ., ut a περᾷ pendeat.

541. οἴστρῳ ἐρεσσομένα] ἐλαυνομένη.

542. ἁμαρτίνοος] ἀντὶ τοῦ μανεῖσα.

544. ἀντίπορον] Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.

545. ἐν αἴσᾳ] ἐν εἱμαρμένῃ.

546. πόρον κυματίαν] τὸν βόσπορον.

547. ἰάπτει] λείπει ὁ καί.

554. βαθύπλουτον] διὰ βύβλον καὶ λίβανον.

555. πολύπυρον αἶαν] Φοινίκην· ἣν ἱερὰν Ἀφροδίτης φησί.

556. ἱκνεῖται] ἱκνεῖται δὲ δῖον πάμβοτον ἄλσος, τοῦ οἴστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυπῶντος.

557. βουκόλου πτερόεντος] τοῦ μύωπος.

547. Itaque κάσίδος in textu non habuit.

554. διὰ κ.τ.λ., i.e. propter tus et papyrum.

δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος,
ὕδωρ τε Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδαλήτισι
θυιὰς Ἥρας.
βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ΄.
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν [ἐσορῶντες] δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰ μὲν βοός,
τὰ δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δή τις ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰὼ

562. ὕδωρ τὸ M. et Schol., ὕδωρ τε (sc. ἱκνεῖται, v. 556) Schützius.

564. κεντροδαλήτοις M., correctum ab Erfurdtio. Confer πυρδαῆτιν πρόνοιαν, si vera ea lectio, *Cho.* 606.

568. Spurium esse ἐσορῶντες vel metrum ostendit. Pendet accusativus a πάλλοντο, h. e. ἐφοβοῦντο, ut *Cho.* 410, πέπαλται δ' αὖτ' ἐμοὶ φίλον κέαρ τόνδε χέουσαν οἶκτον. Scriptum olim fuisse βοτὸν κεροφόρον (*Bacch.* 691) verisimile videtur, ἐσορῶντες autem huc ex scholiis inlatum.

569—70. τὰν μὲν—τὰν δ' αὖ M. τὰν μὲν—τὰ δ' αὖ Hermannus. Supplendum enim ἄρθρα vel μέλη.

571. καὶ τότε δή κ.τ.λ. Sine interrogatione edidi, ut recte legitur in M., recepta in strophae initio Hermanni emendatione δι' αἰῶνος pro Ζεὺς αἰῶνος. *Ac tum demum* (cum emphasi, quasi *non antea* additum esset) *inventus est qui miseram deleniret, aeternus rerum gubernator.* Intelligitur et describitur Zeus, quemadmodum *Prom.* 27 ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω ad Herculem spectat. Vix potuit hic quaeri τίς ἦν ὁ θέλξας; cum infra v. 587 eidem interrogationi responsum sit Διὸς τόδ' ἔργον. δι' αἰῶνος in antistropha legi v. 582 idem

558. πάμβοτον ἄλσος] τὴν Αἴγυπτον.

560. χιονόβοσκον] φασὶ γὰρ λυομένης χιόνος παρὰ Ἰνδοῖς πληροῦσθαι αὐτόν.

562. νόσοις ἄθικτον] λέγεται γὰρ ὁ ἀὴρ κουφότερος εἶναι. ἐπεξηγήσατο δὲ τί ἐστι τὸ μένος τοῦ Τυφῶ, εἰπὼν τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου.

565. ἔννομοι] οἰκήτορες.

567. ὄψιν ἀήθη] ὄψιν ἀήθη ὁρῶντες.

568. μιξόμβροτον] τερατῶδες.

571. καὶ τότε δή τις] ὡς ἐν ἐρωτήσει.

572. θέλξας] θεραπεύσας.

567. ὁρῶντες addidit ad expediendam quam non intellexit structuram. Vide ad *Cho.* 410.

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. στρ. δ'.

* * * * *

βίας ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'.
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν
"Φυσίζοον γένος, τὸ δὴ
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς·
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;"
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις.
τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν στρ. ε'.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ

scite observavit. Tum *βίας* pro *βία δ'* ex schol. revocavi. Excidit versiculus qualis est *τοῦ γὰρ εὔφρονι βουλᾷ κ.τ.λ.*, *nam huius ope Iunonis violentia liberatur Io.* Locum sic supplet Hermannus; *δι' αἰῶνός κρέων ἀπαύστου | πράκτωρ τῶνδ' ἐφάνη Ζεύς.* At *βία παύεται* vix recte dicitur; imo Io ipsa *παύεται βίας.* Confer *Prom.* 848, *ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.*

592. *αὐτὸς ὁ πατὴρ* et v. 594 *ὁ πάντων* videor mihi recte ex Schol. restituisse. Deest in M. *αὐτὸς ὁ*, et *τὸ πᾶν* ibidem legitur.

574. κρέων] κραίνων.

576. βίας] λείπει ὁ καί.

578. ἀποστάζει] ἐννοοῦσα ὃ πέπονθεν.

580. ἕρμα] τὸ βάρος.

ἀψευδεῖ λόγῳ] καθὼς ἡ φήμη βούλεται.

584. φυσίζοον γένος] τὸ γένος τῆς Ἰοῦς.

587. καὶ τόδ' ἂν γένος] καὶ τὸ γένος ἡμῶν ἐξ Ἐπάφου λέγων εἶναι τῆς ἀληθείας κυρήσεις καὶ οὐ ψεύσῃ.

592. πατὴρ φυτουργός] αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς τοῦ γένους.

αὐτόχειρ] ὁ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ θεραπεύσας τὴν Ἰώ.

592. Non *τέκτων γένους* sed *φυτουργὸς γένους* iungenda esse monuit.

γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, ὁ πάντων μῆχαρ οὔριος Ζεύς·
ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔ τινος θοάζων ἀντ. ε΄.
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω·
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
σπεῦσαί τι τῶν ἃ βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑ. θαρσεῖτε, παῖδες· εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων·
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.

ΧΟ. ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί·
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅση πληθύεται.

ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί·
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀρρυσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·

599. τῶν δούλιος M. Inserui ἃ, et βούλιος dedi ex coni. Aurati. Fortasse βουλίῳ φέρει φρενί, et v. 594 οὐριοστάτης.

604. ὅση pro ὅπη ex scholiis revocavi. Quot manus in maiorem partem sublatae sint cum quaerit chorus, responsum est, *universum* populum earum caussae suffragatum esse.

594. τὸ πάντων μῆχαρ] ἡ πάντων μηχανή.

595. ὑπ' ἀρχάς] οὐχ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δέ τινος τῶν κρεισσόνων καθήμενος, τὸ μεῖον ἔχων.

597. οὔ τινος ἄνωθεν] οὐ σέβει κάτω ὢν αὐτός.

598. πάρεστι δ' ἔργον] ἅμα τῷ λόγῳ ἡ πρᾶξις.

599. φέρει φρήν] εἰς τὸ συντέλεσαι.

604. χεὶρ ὅση] πότερον πλείους οἱ συμμαχοῦντες ἡμῖν, ἢ ὀλίγοι.

607. δεξιωνύμοις] δεξιοῖς.

608. ἔφριξεν αἰθήρ] πυκνὰς ἔσχε τὰς ἠρμένας αὐτῷ χεῖρας.

609. ἡμᾶς μετοικεῖν] τὸ ἑξῆς, ἔδοξεν ἡμᾶς μετοικεῖν.

595. ἔχων. Itaque τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνων, non κρατύνει, legebat.

καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, Ἱκεσίου Ζηνὸς κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε·
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν, Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟ. *ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις*

618. *παχῦναι* valere videtur *sinere ut ditescat*, quemadmodum dicitur *δεινῶν ἄημα κυμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον*, Soph. *Ai.* 674.

619. *πρὸ πόλεως* M., quod olim correxi. Cf. *Il.* XXII. 198, *αὐτός τε ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.* Scite perspexit Schol. *ἅμα* et *διπλοῦν* cum emphasi dictum esse. Si et cives et simul peregrini iniuria afficiantur, non uno flagitio quasi pascetur et nutrietur pestis in civitate.

611. *ἐνοίκων*] *πολιτῶν.*

612. *ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν*] *λείπει τὸ τίς· ἀντὶ τοῦ βίᾳ πολιτῶν* **ἄγῃ.*

617. *μήποτε*] *εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον μήπως αὐξήσειε κότον ὁ Ζεύς.*

618. *παχῦναι*] *γράφεται πλατῦναι.*

ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα] *ὃ εἶπεν ἄνω ἀστοξένων, τοῦτο διαλελυμένως εἶπεν.*

619. *διπλοῦν μίασμα*] *διπλοῦν καθὸ καὶ ξένους ὄντας παρορῶμεν καὶ συγγενεῖς δειχθέντας οὐκ ἐλεοῦμεν.*

621. *χερσὶν Ἀργεῖος*] *ταῖς χερσὶν ἐπέκρανε, πρὶν εἰπεῖν τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χεῖρας ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ.*

612. Addidi *ἄγῃ*, nisi quis malit *ἄγων*, vel haec ad *ἄγειν* referat.

617. *αὐξήσειε* scripsi pro *αὐξήσει.* Videtur legisse *πόλει*, non *πόλιν.*

619. *διπλοῦν.* Recte interpretatur, duplicem pestem futuram, cum et *ξένοι* et simul *ἄστοι* spernerentur. Quod in M. legitur, *ὃ εἶπεν αὐξήσειν ἄνω*, correxit Dind.

εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι Ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ
πέμπων πρὸς τερμόνα πάντως.

ΗΜ.Α. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα
γένει χεούσας· στρ. α'.
μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
τὰν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο,
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς, ποίμναν τάνδ' ἀμέ-
γαρτον.

ΗΜ.Β. οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες
ἔριν γυναικῶν, ἀντ. α'.

628. *τέρμον' ἀμέμπτων πρὸς ἅπαντα* M. Hoc ex antiqua scripturae varietate ortum, et *πέμπων* et *ἀμέμπτως*, ut ex Schol. colligere licet. Videtur ille et *πέμπων* invenisse et *πάντως*, dum *φέρων* et *βεβαίως* explicat; nisi si *βεβαιῶν καὶ εἰς κ.τ.λ.* scripsit.

634. *τάνδε* Herm. pro *τάν*. *Nunquam fore ut haec urbs igni consumpta dirum illum clamorem excitet, 'Bella, horrida bella.'* *Ἄρη* ex appositione ad *βοὰν* infertur.

626. ποινάς] ἀμοιβάς.
629. πέμπων] βεβαίως εἰς παντελὲς φέρων αὐτάς.
630. νῦν ὅτε καὶ θεοί] ἀντὶ τοῦ εἴποτε.
632. χεούσας] χεούσης ἐμοῦ εὐκταῖα γένει· ἢ τῷ γένει * εὐκταῖα.
633. πυρίφατον] πυρὶ ἀναλωθεῖσαν.
635. κτίσαι] ποιῆσαι.
μάχλον] τὸν εἰς τοὺς πολέμους κατωφερῆ, ἢ τὸν παλίμβολον.
638. θερίζοντα] τὸν ἐν ἄλλοις ἀρότοις θερίζοντα τοὺς βροτούς.
639. ᾤκτισαν ἡμᾶς] ἡ πόλις.
642. ποίμναν] τὴν ἡμῶν σύστασιν.
ἀμέγαρτον] ἀφθόνητον, διὰ τὸ ἀτελές.
643. μετ' ἀρσένων] τῶν Αἰγυπτιαδῶν.

632. Addidi *εὐκταῖα* in fine; *vel generi optanda*, h. e. non *χεούσης γένει*.

638. Videtur alia fuisse scriptura, *τὸν ἀρότους θερίζοντα βροτοῖς ἐν ἄλλοις*.

639. Itaque *ᾤκτισεν*, non *ᾤκτισαν*, legebat.

δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορ' ἐπίσκοπον
δυσπολέμητον, ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους,
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
ΗΜ.Α. τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φι-
λότιμος εὐχά, στρ. β'.
μήποτε λοιμὸν ἀνδρῶν
τάνδε πόλιν κενῶσαι,
μηδ' ἐπιχωρίοις *στάσιν
πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κέρσειεν ἄωτον.
ΗΜ.Β. καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γερόντων θυμέλαι
φλεγόντων· ἀντ. β'.
τὼς πόλις εὖ νέμοιτο·

646. ἐπίσκοπον dedi pro τε σκοπὸν, cum nullo modo istud τε ferri posse putem. Confer autem v. 402.

648. οὔτις ἂν M., a Wellauero correctum.

659. λοιμὸν dedi pro λοιμὸς, cum κενῶσαι (sic recte M.) infinitivus longe probabilior sit quam κενώσαι pro κενώσειε.

661. στάσιν ex coniectura supplevi.

667. γεμόντων M. Vide not. ad schol. inf. Fortasse, γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ' ὡς πόλις εὖ νέμοιτο, nisi quod vix recte optativus imperativum excipit.

647. ἐπίσκοπον] τὸν Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν πάντα σκοποῦντα.

650. ἐφίζει] ἐφιζάνει γὰρ βαρὺς καὶ ἐρείπει τὸν οἶκον.

652. ἅζονται γάρ] τοῦτο συναπτέον· οὐδὲ μετ' ἀρσένων.

655. ἀρέσονται] εἰς ἀρέσκειαν ἄξουσιν.

663. ἥβας] τὸ ἄνθος τῆς ἥβας αὐτῶν μὴ ἐκκοπείη.

668. γεμόντων] πληρούσθωσαν. καὶ διαπρεπέτωσαν τοῖς γέρουσιν αἱ θυμέλαι, ἢ οἱ γέροντες.

647. Legebat, opinor, διὰ τὸν ἐπιδόμενον πάντα Διὸς κύκλον.

652. Hoc monet, sententiam esse, 'maribus non faverunt, quia cognatos in multo honore habent.'

655. ἄξουσιν edidi pro ἄγουσιν.

668. Varietas scripturae, γεμόντων, γερόντων, πρεπόντων, veteres interpretes exercuit.

Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν Ξένιον δ' ὑπέρτατον,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεὶ,
Ἄρτεμιν δ' Ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.
ΗΜ.Α. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω στρ. γ'.
τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι κρατὸς ἀτερπής·
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσᾳ νεολαίᾳ.
ΗΜ.Β. καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω ἀντ. γ'.
φέρματι γᾶν πανώρῳ·
πρόνομα δὲ βοτὰ γᾶς πολύγονα τελέθοι,
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.

673. ὡς M. pro ὅς, et mox ἐφόρους. Hoc olim ab Ahrensio emendatum. Frugum messem nunquam urbi defuturam precatur chorus.

680. δαΐξων ἄχορος κίθαρις et mox ἔξω παίζων M., correctum a Porsono ex Plutarcho Amator. § 15.

691. βοτὰ γᾶς Herm. pro βρότατος. In proximo τροφὰν pro τὸ πᾶν coniecit A. W. Verrall.

671. σεβόντων] τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Δία τὸν ξένιον ὑπερτάτως.

673. ὃς πολιῷ νόμῳ] ὁ Ζεὺς ὃς τῷ ἀρχαίῳ νόμῳ τὸ ἴσον τηρεῖ.

674. ἐφόρους γᾶς] βασιλεῖς.

683. βοάν τ' ἔνδημον] ἐμφύλιον μάχην.

δακρυογόνον] τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι βοήν.

684. ἀπ' ἀστῶν] ἄποθεν τοῦ κρατὸς τῶν ἀστῶν.

689. καρποτελῆ ἐπικραινέτω] τελεσφορῆσαι ποιείτω.

690. φέρματι] κυήματι.

πανώρῳ] κατὰ πᾶσαν ὥραν αὐξομένῳ.

691. πρόνομα] πρὸ τῆς πόλεως νεμόμενα.

693. ἐκ δαιμόνων] παρὰ δαιμόνων.

671. Male σεβόντων pro participio, ὑπέρτατον pro adverbio accepit.

673. ὃς post Ζεὺς inserui.

683. Ἄρης βοὰν ἔνδημον in suo habuit.

684. κρατὸς pro κράτους restituendum putavi.

εὔφημον δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείατ' ἀοιδοί·
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσθω φάμα φιλο-
φόρμιγξ.
ΗΜ.Α. φυλάσσοι τ' ἀτρεμαῖα τιμὰς — στρ. δʹ.
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθίας εὖ κοινόμητις ἀρχά·
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
ΗΜ.Β. θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ — ἀντ. δʹ.
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
δαφνηφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς·
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας

695. μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοὶ M., quod et Ahrensius et Hermannus correxerunt, hic etiam εὔφημον pro εὐφήμοις. Vide ad schol. inf.

698. ἀτιμίας τιμὰς M. ἀτρεμαῖα Butlerus, videturque id in libro suo habuisse Scholiastes. αἰσίμαισι τιμαῖς Coningtonus, collato *Eum.* 996.

700. προμαθεὺς M. προμαθοῦσα Schol., ut videtur. προμαθίας, cum κοινόμητις iungendum, ex mea coniectura est, *consiliorum consortem habens prudentiam*.

705. ἐγχωρίοις et δαφνοφόροισιν M.

695. μοῦσαν] ᾠδήν.

698. φυλάσσοι τ'] ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαί.
ἀτρεμαῖα] ἀσφαλῶς.

700. κοινόμητις ἀρχά] ἡ γὰρ ἀρχὴ εὖ τῶν κοινῶν προνοουμένη τήν τε πόλιν καὶ τὸ κοινὸν αὔξει.

701. ξένοισί τε] τοῖς τε ξένοις δίκας εὐσυμβόλους διδοῖεν πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη.

707. τὸ γὰρ τεκόντων σέβας] πρῶτον θεούς, δεύτερον νόμους, τρίτον δὲ τόδε, τὸ τοὺς γονεῖς τιμᾶν. ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν· καὶ τοὺς γονεῖς δὲ σέβοιντο· τὸ γὰρ τιμᾶν γονεῖς τρίτον ἐστὶ παράγγελμα δίκης.

695. ᾠδὴν reposui pro αἱ ᾠδαί, quod inepte mutatum est ut cum falsa scriptura μοῦσαι θεαί τε quoquo modo congrueret. Fortasse μοῦσαι αἱ ἀοιδαὶ iungebat.

698. ἀσφαλῶς dedi pro corrupto ἀσφαλίας.

700. εὖ restitui pro inepto ὑπό. Malim tamen προμαθίας τε. Pro προμαθίας vide an προμαθοῦσα (=προνοουμένη) legerit. Structuram hanc esse putavit: φυλάσσοι ἀρχὴ τιμάς, ὃ δήμιον καὶ πόλιν κρατύνει.

707. ἐχρῆν δέ. Non perspexit particulam γὰρ ad explicandum πατρῴαις valere.

τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι.
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον· εὔσημον γάρ, οὔ με λανθάνει·
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεὼς
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδὸν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ', ὡς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νήιοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν·
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών·
ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.

714. εὔσημοι sunt qui praeferant; sed οὔ με λανθάνει valere ὁρῶ monuit Herm. Ego commate distinxi.

727. πρέσβη M., πρέσβης MS. Par., πρέσβυς Turn. ἂν pro ἢ correxit Burgesius.

713. ἱκεταδόκου] τῆς δεξαμένης ἡμᾶς τοὺς ἱκέτας.

715. στολμοί τε λαίφους] κατὰ περίφρασιν τὸ λαῖφος.

παραρρύσεις] ἐκτάσεις.

718. καλῶς κλύουσα] οὕτως δὲ ἡμῖν κλύουσα τοῦ οἴακος οὐ φίλη ἐστίν.

719. νήιοι] ναῦται.

720. ἐκ πεπλωμάτων] ἐκ τῶν λευκῶν πεπλωμάτων μέλανα γυῖα φαίνονται ἔχοντες.

728. ῥυσίων] ἐνεχύρων. ἐνεχυράζοντες ἡμᾶς διά τινος ἁρπαγῆς.

718. Versum sic legebat; ἄγαν καλῶς· κλύουσα δ' ὡς ἂν οὐ φίλη.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως *δ' ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ. α'.
ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως,
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. α'.
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
πολεῖ μελαγχίμῳ ξὺν στρατῷ.

ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.

ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ. β'.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δολόφρονες δ' *ἄγαν καὶ δολομήτιδες

730. δὲ post ὅμως inserui.
738. Apertum est παροίχεται, non παροίχομαι, legisse Schol., nec male. Sed cf. sup. 74—6.

750. δολόφρονες δ' ἄγαν Herm. pro δουλόφρονες δὲ καί. Repetitum in v. antistr. (757) idem vocabulum vide sup. 574, 582.

730. βοῇ] βοῇ νῦν τῇ βοηθείᾳ.
731. ἀλκῆς] τῆς τῶν βωμῶν καταφυγῆς.
735. μῆκος δ' οὐδέν] τῆς ἡμῶν φυγῆς καὶ τῆς τούτων παρουσίας.
737. ὄφελος] ὅσον μοι προγέγονεν ὄφελος διὰ τῆς ἐνθάδε φυγῆς τῷ δείματι νῦν παροίχεται. ἀπιστῶ γὰρ εἰ τεύξομαι ἐπικουρίας.
739. ἐπεὶ τελεία] τελεσθεῖσα.
746. ἐν μεσημβρίᾳ] καλῶς ἐν ἡλίῳ γεγυμνασμένους.
750. δολομήτιδες] οἱ Αἰγυπτιάδαι.

δυσάγνοις φρεσὶν,
κόρακες ὥστε, βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν ἕδη   ἀντ. β'.
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ·
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι
κυνοθρασεῖς θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντες.
ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τις λύκους κρείσσους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολὴ,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία

755. ἕδη pro σέβη Conington.

757. περιφρόνως ἄγαν non absurde conicias.

760. τις pro τοὺς legendum videtur; confer v. 733, θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν, ubi proxime post caesuram locum habet τις.—κρείσσων M., superscripto ουσ. Fuit, opinor, olim ἀλλ' ἔστι φήμη τις, Λύκος κρείσσων κυνῶν. In v. seq. ῠ in βύβλου defendi potest, ut in ἔβλαστε Soph. *El.* 440. Sed verisimile est scripsisse poetam βύβλου δὲ καρπὸς οὔποτ' ἂν κρατοῖ στάχυν, *qui papyrum comedunt minus fortes sunt quam qui frumentum.* εἶναι initio versus positum legitur etiam *Ag.* 1131.

762. ὡς καί, *cum etiam, cum praeterea habeant.*—ἔχοντας pro ἔχοντες ex Turnebo est. Confer tamen sup. 446.

765. σωτηρίου M. πείσματος σωτηρίου olim fuisse suspicatur Herm., et post hunc excidisse versum.

752. κόρακες] λείπει, ἁρπάσουσί με.

754. εἰ σοί τε] εἰ ἀσεβήσαιεν εἰς τοὺς βωμούς.

756. χεῖρ'] χειρὶ τὸ ἐντελές.

757. περίφρονες] ἀντὶ τοῦ ὑπέρφρονες.

ἀνιέρῳ] ἀσεβεῖ.

760. κρείσσους κυνῶν] τοσοῦτον αὐτῶν διαφέρουσιν ὅσον λύκοι κυνῶν.

761. βύβλου δὲ καρπός] ἐπεὶ παπυροφάγοι οἱ Αἰγύπτιοι.

763. κράτος] τὴν βίαν.

764. στολῇ: ἀντὶ τοῦ ὁρμῇ.

765. οὐδ' ὅρμος] οὐδὲ ἡ ὁρμὴ ταχεῖα, οὐδὲ ἡ ἔκβασις.

οὐδὲ πεισμάτων] ἀντὶ τοῦ πείσματα σωτήρια.

756. *A nobis se non abstinebunt manibus.*   765. ὁρμή. Imo ὅρμισις.

ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ᾽ ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.
ἐς νύκτ᾽ ἀποστείχοντος ἡλίου φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ
κἂν ᾖ γαλήνη * νήνεμός θ᾽ εὕδῃ κλύδων.
οὕτω γένοιτ᾽ ἂν οὐδ᾽ ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μέν, ὡς ταρβοῦσα, μὴ ἀμελεῖν θεῶν
πράξασ᾽ ἀρωγήν· ἄγγελον δ᾽ οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ᾽, ἡβῶντα δ᾽ εὐγλώσσῳ φρενί.

ΧΟ. ἰὼ γᾶ βοῦνι, πάνδικον σέβας, στρ. α΄.
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός·
τὸ πᾶν δ᾽ ἄφαντος ἀμπετής, ἄϊστος ὡς
κόνις, ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

770. Versum olim a me ex Plutarcho p. 1090 A revocatum et partim coniectura suppletum in textum adscivit Hermannus. Plutarchi verba haec sunt; *ὥσπερ ἐν θαλάσσῃ κατ᾽ Αἰσχύλον ὠδῖνα τίκτει νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ καὶ γαλήνη.* Confer autem Arat. *Phaen.* 290, *οὐδ᾽ ἄν τοι* (sc. *πλέοντι*) *νυκτὸς πεφοβημένῳ ἐγγύθεν ἠὼς ἔλθοι καὶ μάλα πολλὰ βοωμένῳ.*

776. *βουνῖτι ἔνδικον* M., a me correctum ex Hesych. *βοῦνις γῆ· Αἰσχύλος.* Huc pertinere quod in Schol. ad 351 legitur, iam monitum est.

766. ἀγκυρουχίαις] ταῖς ἀσφαλείαις καὶ κατοχαῖς τῶν ἀγκυρῶν.

767. ποιμένες] κυβερνῆται.

773. θρασυνθῆναι] πρὶν καταθαρρῆσαι τῷ ὅρμῳ τὰς ναῦς.

774. ἄγγελον] ἐμὲ τὸν ἀπαγγέλλοντα αὐτοῖς τὴν παρουσίαν τῶν Αἰγυπτιαδῶν.

776. βοῦνι] ὀρεινή.

πάνδικον σέβας] δικαία σέβεσθαι, ἢ ἣν δικαίως πάντες τιμῶσιν.

778. κελαινόν] ἀφανές.

782. ἄτερθε πτερύγων] μεταβληθείην μὴ εἰς πτηνόν, ἀλλ᾽ εἰς ἄψυχόν τι.

ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι † κέαρ, ἀντ. α΄.
κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία·
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδε χριμφθῆναι χροΐ.
πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β΄.
πρὸς ὃν νέφη δίυγρα γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσθικτος οἰόφρων κρεμὰς
γυπιὰς πέτρα, βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι.
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β΄.
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιάκτων κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχών.

784. ἄφυκτον, *sine fuga*, "perabsurdum" vocat Herm., sed quod ipse reposuit, ἀλυκτὸν, non magnopere placet. Corruptum esse κέαρ ex καρδία in v. seq. intelligitur. Fortasse μόρος, vel γάμος, et in proximo κελαινόχρων δὲ πάλλεται στρατὸν κέαρ.

790. ἐγχριμφθῆν χροῖν M. τῷνδε χριμφθῆναι MS. Par. Vide autem Hesych. in v. Ex uno libro (Escorial.) revocatum est χροΐ.

794. δίυγρα reponere ausus sum pro δ' ὑδρηλά. Probabilius hoc mihi quidem videtur quam verba cum Porsono transponere, πρὸς ὃν χιὼν ὑδρηλὰ γίγνεται νέφη. Confer autem *Theb.* 985, δίυγρα τριπάλτων πημάτων.

795. ἀπρόσθικτος Meinekius pro ἀπρόσδεικτος. Quomodo quis dici possit προσδεῖξαι πέτραν non facile intelligitur.

785. κελαινόχρως] ἀντὶ τοῦ τεταραγμένη. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐν τῷ ταράσσεσθαι μελαίνεται.

786. πατρὸς σκοπαί] προσκοπήσας ὁ πατὴρ καὶ σημάνας ἐτάραξεν ἡμᾶς.

787. μορσίμου] μόρον μοι ἐπάγοντος.

799. καρδίας] τοῦ γάμου δαϊκτῆρος τῆς καρδίας μου.

802. ἐλευθεροῦται] ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῖ.

805. τυχών : ἐμοῦ δηλονότι.

802. Recte fortasse ἐλευθεροῦται transitive accepit. Nam *liberum est*, passive, praesenti vix convenit.

καὶ τίν' ἀμφυγὰν ἔτ' ᾖ
καὶ γάμου λυτῆρα τέτμω;
ἴυζε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν στρ. γ'.
θεοῖσι, μέλη λίτανα καὶ
τέλεα δέ πως, πελόμενά μοι
λύσιμα· μάχαν δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις,
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γένος γὰρ Αἰγύπτειον, ὕβριν ἀντ. γ'.
δύσφορον, ἀρσενογενὲς,
μετά με δρόμοισι διόμενοι
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου· τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

806. *καὶ τίν'* dedi pro *τίν'*, Hermannus *ἤ τίν'*, male. Hoc dicit; *nullum autem nunc mihi restat suffugium.*—*ἀμφυγὰν* Herm. pro *ἀμφ' αὐτᾶς*, quod in schol. etiam repertum est. Ego *πόρον* post *ἔτι* omisi, ut a glossa ad *ἀμφυγὰν* profectum, et *καὶ γάμου λυτῆρα τέτμω* edidi pro *τέμνω γάμου καὶ λυτήρια*. Confer *Cho.* 158, *δορυσθενὴς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων.*

808—824. Haec certa ratione persanari vix possunt, etsi non graviter corrupta videntur. *οὐράνια μέλη λίτανα θεοῖσι* Hermannus, omisso *μοι* ante *πῶς*. Idem *μὴ στέρξῃς* pro *μὴ φιλεῖς* tentavit; sed *μὴ φίλοις*, *non amicis oculis respiciens*, metro satisfacere credo. Confer *μὴ τέλεον δόντες* sup. 79.

806. ἀμφ' αὐτᾶς] περὶ ἐμαυτῆς.

807. καὶ λυτήρια] λείπει εὕρω.

809. λίτανα] λιτανευτικά. ἐπεξηγήσατο ὀμφάν. ἑαυταῖς δὲ παρακελεύονται.

810. τέλεα δέ μοι] ἐπιτελεστικά μοι καὶ λύσιμα τῶν κακῶν γινόμενα. ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα.

816. παγκρατὲς Ζεῦ] πάσης γῆς κρατῶν Ζεῦ.

819. διόμενοι] διώκοντες.

820. μάταισι] ταῖς ζητήσεσιν.

822. ἐπίπαν] ἴσον ἐπὶ πάντων.

ΧΟ. ὀοῶ ἀαᾶ.
ὅδε μάρπτις νάιος γάιος.
τῶν πρὸ, μάρπτι, κάμνοις, † ἰοφ ὀμ
αὖθι καββὰς νῦν.
δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαντας πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἐὴ, ἐὴ,
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
δύσφορα ναΐ κὰν γᾷ.
ἄναξ, προτάσσου.

825—904. Corruptissima sunt quae sequuntur. Multi multa coniecerunt, quorum tamen tentamina, quum sint diversissima, apponere vix operae pretium est. Locum depravatum in suo libro habuit Scholiastes, ut parum ab eo proficiamus.

828. Pro *κάκκας* ex Schol. *καββὰς* revocavi. Confer sup. 547, ubi *βασίδος* M. pro *κἀσίδος*, et v. 79, ubi contra *ἢ καὶ* pro *ἥβᾳ*.

830. *ὁρῶν* legebat Schol. At hoc *ὁρῶσα* debebat esse.—*πράξαν* M. Confer *Ag.* 1354, *φροιμιάζονται γὰρ ὡς τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.*

825. ὀοῶ] ταῦτα μετά τινος πάθους ἀναβοῶσιν, ἐξ ἀπόπτου τοὺς Αἰγυπτιάδας ἰδοῦσαι.

826. ὅδε μάρπτις] ὁ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς.

νάιος γάιος] ὁ πρώην μὲν ἐπὶ νηὸς, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγονώς.

827. τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις: πρότερον θάνοις, ὦ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν.

ἰόφ] ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ, μίσημα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν ἀπόφθεγμα ἐποίησε. διὸ δεῖ (οὐ δεῖ?) τὴν ὑστέραν δασύνειν. τοῦτο διὰ μέσου.

828. καββάς] καταβάς.

829. βοὰν ἀμφαίνω] οὐκέτι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσασα, ἀλλ' αὐτόπτης γενομένη βοῶ.

832. φυγᾷ πρὸς ἀλκάν] πρὸς τὴν τῶν θεῶν ἀλκὴν, τὴν ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπηρμένην ἀλκὴν τῶν θεῶν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ "κύδεϊ γαίων." (*Il.* I. 405.)

835. προτάσσου] ὦ Πελασγὲ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι.

827. *ἰὸφ*, non *ἰὸπ*, legendum monet. Confer *ὠὸπ*, Ar. *Ran.* 180.—Vera loci scriptura vereor ut nunc revocari possit.

828. *καταβὰς* restitui pro *καταβάσεις.*

829. Non *ὁρῶ*, sed *ὁρῶν* interpretatur.

832. *ἐπηρμένην.* Scilicet *ἀλκὰν βλοσυρόφρονα χλιδᾷ* inepte interpretatur *auxilium deorum vana superbia* (*χλιδᾷ*) *sustentatum.* *ναῒ γαίων* legebat qui *χλιδᾷ* *superbit* explicabat.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.
ΧΟ. οὐκοῦν, οὐκοῦν
τιλμοί, τιλμοὶ καὶ στιγμοί,
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός.
ΚΗ. σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἄμαλα.
ΧΟ. εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον στρ. α΄.
ἁλμιόεντα πόρον
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει
γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου.
αἵμον' ἔσω σέ γ' ἐπ' ἄμαλα
† ἠσυδουπία τάπιτα.
ΚΗ. κελεύω βίᾳ μεθέσθαι σ' ἴχαρ
φρενὸς ἄφρονος ἄγαν.
ἰώ, ἰού.
λεῖφ' ἔδρανα, κί' ἐς δόρυ·
ἃ τίετ' ἂμ πόλιν οὐ σέβω.

844. ἁλμιόεντα Herm. pro ἁλμήεντα.

847. Locus corruptus, αἵμονες ὡς ἐπάμιδα M. Aliquantum huc auxilii ex scholiis accessit.

850. φρενὶ τ' ἄταν M. φρενὸς ἄφρονά τ' ἄγαν Herm.

853. ἀτιέτανα πόλιν εὐσεβῶν M. Feliciter correxit Scholefieldius. Confer inf. 893, 922.

837. ὅπως ποδῶν] ὡς ἔχετε τάχους ποδῶν.

838. οὐκοῦν] ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή.

847. αἵμον'] ἡμαγμένον σε καθίσω.

848. ἄπιτα] ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν.

849. ἴχαρ] τὴν ἐπιθυμίαν. ἴχαρ εἶπε τὴν ἄτην τῆς φρενός.

852. λεῖφ' ἔδρανα] κατάλειπε τοὺς βωμούς.

853. ἀτίετος ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν] μήποτε μετέχων τιμῆς ἐν τῇ πόλει τῶν εὐσεβῶν.

847. καθίσω dedi pro καθίζω.

848. Corruptum vocabulum explicare frustra conatur.

849. Ex appositione additum ἄτην monuit.

853. Videtur ἀτίετος in suo cod. legisse.

ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀντ. α'.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βοτοῖσι θάλλει.
† ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας, βαθρείας, γέρον.
ΚΗ. σὺ δ' ἐν ναΐ, ναΐ βάσει τάχα
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ, βίᾳ.
βᾶθι, πρόκακα μὴ παθεῖν
ὀλομένα παλάμαις * ἐμαῖς.
ΧΟ. αἰαῖ, αἰαῖ, στρ. β'.
τοίγαρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολύψαμμον ἀλαθεὶς

857. βοτοῖσι pro βροτοῖσι Conington. 859. Locus corruptus. Quid in suo cod. invenerit Schol. difficile est divinare. βαθρείας fortasse ex βοηθείας, idque a glossemate ad βοᾶς ortum est. 863. Corruptissime M. βίᾳ βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα βάτεαι βάθυμι τροκακὰ παθῶν. Ex quibus hoc solum extricari potest, βᾶτεαι ex duplice scriptura βᾶτε et βᾶθι depravatum esse. In fine versus ἐμαῖς addidit Donaldson. 870. πολυψάμαθον M., ab Hermanno correctum. κατὰ, *ex adverso*, ut *Theb.* 528, τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς 'Αμφίονος. *Pers.* 879, νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι.

855. ἀλφεσίβοιον] τὸ ζωοποιοῦν τὰ θρέμματα, ἢ ἔντιμον, μεταφορικῶς. λέγει δὲ *τὸ τοῦ Νείλου. ἀρρενογόνον γὰρ τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου· ὅθεν Ζεὺς πιὼν ἔτεκεν Ἄρεα.

858. βαθυχαῖος: ἡ μεγάλως εὐγενής· χάοι γὰρ οἱ εὐγενεῖς. ἐγὼ ἡ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας, ὦ γέρον.

861. σὺ δὲ ναΐ, ναΐ] σὺ δὲ θέλων καὶ μὴ θέλων ναὶ βήσῃ τάχα, βίᾳ πολλῇ κακοπαθῶν.

867. τοίγαρ δυσπαλάμως ὄλοιο] τοῦτο ἰδίᾳ, εὐκτικῶς. ὄλοιο οὖν σὺν ταῖς σαῖς μηχαναῖς.

868. ἁλίρρυτον ἄλσος] τὸ πέλαγος.

869. κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα] κατὰ τὴν Σαρπηδονίαν ἄκραν.

858. Corrupta frustra interpretatur. 861. Fortasse, πρὶν βίᾳ πολλὰ κακὰ παθεῖν. 867. Videtur legisse τοίγαρ σὺν (vel αὐταῖς) παλάμαις ὄλοιο.

εὐρεΐαισιν αὔραις.
ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς·
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ,
χέουσα καὶ πικρότερον οἰζύος νόμον.
ΧΟ. οἰοῖ, οἰοῖ ἀντ. β'.
† λύμασις ὑπρογασυ λάσκει.
† περιχαμπτὰ βρυάζεις·
ὅ σε θρέψας ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-
ψειεν ἄιστον ὕβριν.
ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω·
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται.
ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, στρ. γ'.
βρέτεος ἀποσπάσας μ' ἅλαδ' ἄγει

871. *εὐρεΐαισιν* olim correxi pro *εὐρείαις εἰν*.

874-5 transposuit Oberdickius.

875. Corrupte M. *ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων ὀϊζύος ὄνομ' ἔχων*. Nihil probabilius succurrit quam quod coniectura reposuit Hermannus ut supra.

877. Locus depravatus. Credibile est invenisse in suo Scholiastam *εἷς πρὸ γ...ς ὑλάσκοι, πρὸ* autem cum gloss. *ὑπὲρ* confusum in *ὑπρογὰς* transiisse. *ὑλάσκοι* si scripsit poeta, praeconi ut cani conviciatur. Confer *κυνοθρασεῖς* sup. 759.

878. *ὅ σε θρέψας* pro *ὅσ' ἐρωτᾷς* olim ex schol. revocavi.

881. *ἀντίστροφον* M. *ἀμφίστροφον* Porsonus, quod apertum est Scholiastam legisse.

885. Corrupte M. *βροτιοσα ροσαται μαλδαάγει*. Scholiasta *βρέτεος* vel *βρετέων* legebat. *ἀποσπάσας* F. Newman. Eustath. ad *Od.* p. 1422. 63, *ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἱκετίσιν, βρότεος ἄρος ἄτα, ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν*. Corruptum *ἄρος* legebat etiam Schol.

872. *ἴυζε καὶ λάκαζε*] *μάτην ληκεῖς καὶ βοᾷς.*

873. *οὐχ ὑπερθορῇ*] *οὐκ ἂν ἐκφύγοις.*

875. †*πικρότερ' ἀχέων*] *καὶ αὐτῶν τῶν ἀχέων πικρότερα ἴυζε.*

877. †*λύμασις ἡ πρὸ γᾶς*] *εἷς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύοι.*

879. *θρέψας*] *ὁ Νεῖλός σε.*

882. *ἀμφίστροφον*] *τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἑλισσομένην, ὅ ἐστιν ἀμφιέλισσαν.*

885. *βρέτεος*] *ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ θαρσοῦσαι αὐτοῦ ἐν τῷ φανερῷ κατελήφθησαν.*

872. *ληκεῖς καὶ βοᾷς* reposui pro *λήκει καὶ βοᾶ*, et in proximo *ἂν* ante *ἐκφύγοις* inserui. Imperativum *εἰρωνικῶς* dictum recte perspexit.

877. Fortasse legebat *οἴμοι λύμας· εἷς πρὸ γένους ὑλάσκοι*, quod tamen sanum esse non credo.

885. *αὐτοῦ* correxi pro *αὐταῖς*.

ἄραχνος ὣς βάδην,
ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοῖ,
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.

ΧΟ. μαιμᾷ πέλας ἀντ. γ'.
* * δίπους ὄφις,
ἔχιδνα δ' ὥς μέ τις
πόδα δάκνουσ' ἔχει.
ὀτοτοτοῖ,
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοὰν
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ, στρ. δ'.
πρόμοι, δάμναμαι.

ΚΗ. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

895. Fortasse δίπους ὡς ὄφις.

897. τί ποτ' ἐν δακοσάχ M. Philoctetem fortasse in animo habuit poeta.

909—10. In M. post 904 scripta sunt. Pro οὐ κακοῦ ἔξυ Porsonus οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ feliciter reposuit.

887. ὄναρ, ὄναρ μέλαν] τουτέστιν μηδέν με οὖσαν.

889. μᾶ γᾶ, μᾶ γᾶ] ὦ μῆτερ γῆ.

891. ὦ βᾶ γᾶς παῖ Ζεῦ] ὦ πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ. ἡ αὐτὴ γὰρ Ῥέα καὶ Γῆ.

893. οὐδ' ἐγήρασαν] εἰς γῆράς με ἤγαγον.

894. μαιμᾷ] ἐνθουσιᾷ.

903. χιτῶνος ἔργον] τὴν ἐργασίαν τοῦ χιτῶνος.

893. ἤγαγον item dedi pro ἤγαγεν.

ΧΟ. · διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἀντ. δ'.
ἄναξ, πάσχομεν.
ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.
ΒΑ. οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ—
ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῇ, μεγίστῳ προξένῳ, μαστηρίῳ.
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει;
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ' ἄν, εἴτις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.
ΚΗ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς

918. *τἄμ' ὀλωλόθ'* Porsonus, qui *ἄγω* etiam pro *ἐγὼ* rescribebat. At sententia absolvitur v. 924, *ἐγὼ ἄγοιμ' ἄν.* Si, ut Hermanno videtur, voluit ille *πῶς οὐκ ἄγω*, *cur non auferam?*, id non per *οὐκ ἄγω*, sed per *μὴ ἄγω* enunciandum erat.

915. ὤρθωσας] εἰς ὀρθὴν ἦλθες.

915. *εἰς ὀρθήν.* Supplendum *ὁδὸν*, nisi *εἰς ὀρθὸν* legendum. Intransitive dictum putabat; sed cf. *Ag.* 1475, *νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην.*

ἕκαστα, πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοἰ ξυνέμποροι σέθεν. 939
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο 934
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος·
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
[οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·]
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. σοὶ μὲν τόδ' ἡδὺ, πόλεμον αἱρεσθαι νέον·

939. *εισθι γαυτοσ* M. Correxit Bothius. Huc transtuli 934—7. Cf. *Cho.* 305.

947. Hunc versum uncis inclusi, quibus motus rationibus alibi saepius exposui. Non recte de scriptis praeceptis *obsignare* dicitur, tanquam ea epistola inclusa essent. Vide autem Herod. III. 128.

950. *ἴσθι μὲν τὰδ' ἤδη* M. Hermannus *εἰ σοὶ τόδ' ἡδὺ*, apposito post hunc lacunae indicio, et transpositis vv. 934—7, hanc loci sententiam esse arbitratus; *si tibi placet bello rem committere, Aegypti quoque filios paratos ad pugnandum invenies.* Locum persanatum esse mihi non persuasum est.

934. *μαρτύρων ὕπο*] οὐ δεήσει μαρτύρων ἡμῖν, ὁ γὰρ Ἄρης * οὐ διὰ τούτων κρίνει τὸ νεῖκος.

935. *ἐν ἀργύρου λαβῇ*] οὐδὲ γὰρ ἄργυρον παρ' ὑμῶν λαμβάνοντες εἰρηνεύσαιμεν ἄν.

946. *οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα*] οὐκ ἐν γραφαῖς ταῦτα εἶπον, ἀλλὰ ζώσῃ φωνῇ.

934. *οὐ διὰ τούτων* addidi.

946. Pro *ἐγγράφως*, quod sanum esse vix potest, *ἐν γραφαῖς* ausus sum reponere.

εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ', οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι ξὺν φίλοις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί,
ἔνθ' ὑμὶν ἔστιν εὐτυχῶς ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων, εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι, λωτίσασθε· προστάτης δ' ἐγὼ
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν, πρόνοον
καὶ βούλαρχον, τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,

954. *φίλαις* Schütz., Herm.

959. *εὐ θυμεῖν ἔστιν ἐντυχούσῃ ναίειν δόμοις* M. *εἰ θυμός ἐστιν εὐτύκους ναίειν δόμους* Hermannus cum Bothio. Ego Weilium secutus sum.

963. *λωτίσασθαι* M., frequentissimo errore. *ἀτρεστὶ* Hermannus, *πλείσταισι* Pflugkius ad Eur. *Hel.* 1593. Aliquantum offendit repetitus articulus *τὰ*, *quae optima et quae maxime placent.* Rectius fortasse pro relativo accipias, ut sup. 305, *Ἄργον τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.* Alii *καὶ τὰ θυμ. πάρεστι* quasi in parenthesi ponunt, solum *πάρεστι* plerique.

953. *ἐκ κριθῶν μέθυ*] *πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ οἴνου τοῦτο ἐξεῦρον Αἰγύπτιοι. λέγεται δὲ μεθύσκειν.*

957. *τὰ δήμια*] *ὡς πολλῶν ξένων ἐκεῖ οἰκούντων.*

965. *κυριωτέρους*] *ἐμοῦ καὶ τῶν ἀστῶν.*

967. *δῖε Πελασγῶν*] *ὡς "δῖα γυναικῶν."* (*Od.* σ. 207.)

969. *πρόνοον*] *τὸν πρόνοιαν ἡμῶν ποιούμενον.*

καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως,
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καὶ νῦν τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους,
ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μὴ 'ξ ἀέλπτων δορικανεῖ μόρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντα πρευμενῆ φρενὸς

* * * * * *

975 seqq. Recte, opinor, haec in M. choro continuantur. Alloquitur chorus ancillas, quae cum puellis (XII vel XV, certe non L) adsunt, quemadmodum *ὀπαδοὺς τούσδε* v. 985 eosdem nunc esse crediderim qui sup. v. 182 *ὄχλος δορυσσόος*, Regis satellites, audiunt. Nonnulla excidisse putat Hermannus, qui Regi par praecedenti systema tribuit, et *τάσσεσθε, φίλαι, δμωΐδας* legit. Vid. ad 954.

976. *τῶν ἐγχώρων* Herm.

980. Mirum est in perpulchro quod sequitur Danai alloquio tam pauca adnotasse Scholiastam. Manca et mutila *ῥῆσις* hodie, quod valde dolendum, etiam corrupta et multis in locis obscura est.

983. *καὶ μου* M., *καὶ μοι* Herm. Sententia *καὶ νῦν*, *et nunc quidem*, postulare videtur. Pro *ἐκτενεῖς*, *obstinatos*, Hermannus *ἐκγενεῖς*, quod *e gente eiiciendos*, *degeneres*, interpretatur. Malis fortasse *ἐγγενεῖς*.

984. *φίλου* M., suprascripto *ωσ*.—*πικρῶς* si sanum, quod negat Herm., *cum indignatione* significat.

985. *ἐμοὺς ὀπαδοὺς* M. (*ἐμοὺσ δ'* olim, in *ἐμοὺδ'* mutatum, sec. Herm.) Legendum suspicor *κεδνούς*. *ἐμοὶ δ'* Oberdickius. Sententia nunc est, *ἔταξαν τούσδε ἐμοὺς ὀπαδοὺς εἶναι.*

987. *καὶ μήτ' ἀέλπτως* vulgo. Aut *καὶ μὴ 'ξ ἀέλπτων* legendum, ut sup. 357, aut cum Weilio *μήδ' ἐξ ἀέλπτων*, aut excidisse versum statuendum est, e.g. *μήτ' ἐν πολίταις αὐτὸς οἰκοίην μόνος.*

989. *τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ* M. Quod olim tentavi, *ἐν πρύμνῃ*, recepit Herm. Sed versum nunc excidisse credo, quo castitatis praeceptis etiam patris

972. πᾶς τις ἐπειπεῖν] ἐπεὶ πᾶς ἄνθρωπός ἐστιν ἕτοιμος εἰς τὸ ψέγειν τοὺς ξένους.

χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετῶς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς·
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοὶ, τί μήν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις,
†κἄλωρα κωλύουσαν θ' ὡς μένειν ἐρῶ.
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι

amorem posthabendum esse praeceperit; quae enim nunc memorantur *σωφρονίσματα* in v. 992? Locum mutilum sic probabiliter refingere possis:

τοιῶνδε τυγχάνοντα πρευμενῆ φρενὸς
εὔνοιαν ἀεὶ δεῖ διὰ μνήμης ἔχειν,
ὑμᾶς δὲ πάσας, παῖδες, αἰδοίων τρόπων
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν βίου.

991. *καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε* M. Emendavit Herm., collato *Prom.* 789, *ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.* Eadem litterarum mutatio, quae quidem levissima est, mihi etiam in mentem venerat. Media voce *γράφεσθαι* utitur poeta etiam *Cho.* 450.

994. *εὔτυκον* Spanhemius pro *εὔτυχον*. Fortasse *εὔτροχον*, ut *Bacch.* 268, *σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις.* In v. seq. *εὐπετῶς* dedi pro *εὐπετές*, nisi forte *δυσχερὲς* reponendum est. Scholiastae interpretatio verborum ordini repugnat.

1002. Locus graviter corruptus multis coniecturis frustra tentatus est. Videtur hoc dixisse, maturos fructus (*ῥεομένας τὰς ἀμπέλους*) pretio venum dari, etiam immaturos rapi, ut iustam messem expectare non possint. Itaque fortasse excidit versus huiusmodi,

νέων δ' ἔτ' οὐσῶν ἁρπαγαῖσιν ἥδεται,
κἄωρα κωλύουσα προσμένειν θέρος.

Sic *δύστηνον θέρος ἐξαμῆσαι Ag.* 1655. *Eum.* 497, *πάθεα προσμένει τοκεῦσιν.* *ἔλωρα* (sup. 800) ut per se probum est, sic duriuscula et insolita est crasis *κἄωρα*. Sed confer v. 610.

993. ἀγνῶθ' ὅμιλον] σωφρονεῖτε ὅπως ὁ τῶν Αἰγυπτιαδῶν ὅμιλος καταγνωσθείη ὑπὸ τῶν Ἀργείων καὶ μὴ ἡμεῖς.

995. τό τ' εἰπεῖν] τὸ εἰπεῖν μυσαρόν τι κατὰ τῶν ξένων εὐχερές ἐστιν.

997. ἐπίστρεπτον] τὴν ἐπιστροφῆς δεομένην· ἢ τὴν ἐπιστρέφουσαν εἰς θέαν.

999. θῆρες δὲ κηραίνουσι] πάντα ἐπιθυμίᾳ δουλεύουσι.

993. Non recte interpretatur *ἐλέγχεσθαι*, quod *probari*, non *damnari*, significat, *ὅμιλος* autem non de viris sed de feminis hic dicitur.

πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος
πολὺς δὲ πόντος εἵνεκ' ἠρόθη δορὶ,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟ. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας εἵνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΗΜ. α΄. ἴτε νυν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς ἀγαλοῦντες στρ. α΄.
πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου
περιναίονται παλαιόν.

ΗΜ. β΄. ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

ΗΜ. α΄. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν ἀντ. α΄.
πολύτεκνοι λιπαροῖς χεύμασι γαίας

1016. Malis *θεοῖς γὰρ εἴ τι μὴ κ.τ.λ.* Sed vide ad *Cho.* 883.

1018. *ἴτε νυν* dedi pro *ἴτε μάν*. Particulae *μὴν* nullus hic locus esse videtur. Tum *ἀγαλοῦντες* pro corrupto *γανάεντες* reposui. Vide *Herc. Fur.* 379, *Med.*

1027. *ἀγαλοῦμεν* legitur etiam Ar. *Pac.* 399.

1021. *περιναίετε* M. Correxit Herm. Metro fortasse satisfaciet *καὶ οἷς—περιναίεται.*

1006. ὧν εἵνεκα] μὴ ὑποπέσητε ἀνδράσιν.
1028. πολύτεκνοι] πολυτεκνίας πρόξενοι.

τόδε μειλίσσοντες οὖδας.

ΗΜ. β΄. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα· μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
γάμος ἔλθοι Κυθερείας· στυγερῶν πέλοι τόδ'
ἆθλον. [στρ. β΄.

ΗΜ. α΄. Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων·
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ,
τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

ΗΜ. β΄. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν
Πόθος ᾇ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι
Πειθοῖ.
δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων. [ἀντ. β΄.

ΗΜ. α΄. φυγάδεσσιν δ' ἐπιπλοίας κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι,
ὁπότ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγ-
μοῖς.

ΗΜ. β΄. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλα φρὴν ἀπέ-
ρατος·

1035. *στυγερῶν* Herm. pro *στύγειον*.

1043. *φυγάδες δ' ἐπινοίαι* M., ab Hauptio correctum.

1046. *ὁπότ'* pro inepto *τί ποτ'* (ab *ὁππότ'* profectum) ex schol. revocavi, ubi *ὅτε*, non *ὅτι* scribendum erat. *Timeo ne rursus in nos navigent, cum semel secundo cursu huc appulerint.* Nam *ὁπότε* sic usurpatum *siquidem* fere significat. Confer autem sup. 774, *πράξασ' ἀρωγήν*.

1034. *θεσμός*] *ὁ τοῦ ἡμετέρου ὕμνου νόμος.*

1038. *μετάκοινοι*] *κοινωνοί.*

1041. *ἁρμονίᾳ*] *ἡ ἁρμονία μετέχει τῆς Ἀφροδίτης. ψευδὴς δὲ, ὅτι πολλὰ ψεύδονται οἱ ἐρῶντες.*

1045. *προφοβοῦμαι*] *δέδοικα, ὅτε εὐπλοίας ἔτυχον, μὴ καὶ τὸ τοῦ γάμου τύχωσι.*

1041. *ψευδής.* Itaque *μοῖρ' Ἀφροδίτης ψεδυρὰ* vel *ψυθερὰ* legebat. Respicitur potius, ut videtur, *Ἔρως ψιθυριστής*, *susurrator*.

1045. *ὅτε* correxi pro *ὅτι*. Vulgata scriptura *τί ποτ'* certe non potuit per istud *ὅτι* explicari, *ὁπότε* per *ὅτε* et potuit et debuit.

μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.
ΗΜ. α'. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι — στρ. γ'.
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.
ΗΜ. β'. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
ΗΜ. α'. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.
ΗΜ. β'. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
ΗΜ. α'. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν — ἀντ. γ'.
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;
ΗΜ. β'. μέτριόν νυν ἔπος εὔχου.
ΗΜ. α'. τίνα καιρόν με διδάσκεις;
ΗΜ. β'. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. — [στρ. δ'.
ΗΜ. α'. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα
δάιον, ὅσπερ Ἰὼ
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παιωνίᾳ κατα-
στροφὰν — ἀντ. δ'.
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.
ΗΜ. β'. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκᾳ δίκας ἕπεσθαι ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς, λυ-
τηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

1067. *καταστροφὰν*, *finem*, pro *κατασχέθων* reposuit Hermannus. Vocabulum Aeschyleum est; vide sup. 442, *Eum.* 490. Sup. 136, *τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν.* Unde hic etiam *πρευμενεῖ βίᾳ κτίσας* non absurde, nec tamen necessario corrigas.

1050. *μετὰ πολλῶν*] *μετὰ ἄλλων πολλῶν γάμων γυναικῶν καὶ οὗτος τελεσθήσεται.*

1062. *ἀγάζειν*] *λίαν ἐξετάζειν.*

1071. *δίμοιρον αἰνῶ*] *ἡδέως ἔχω τὸ δίμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἑνὶ ἀγαθῷ, ὅ ἐστι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ γάμου. Πίνδαρος "Ἓν παρ' ἐσθλὸν σύνδυο δαίονται πήματα βροτοῖς ἀθάνατοι."* (*Pyth.* III. 145.)

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσων πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι * * * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον·
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;

Incipit M. *τί χρῆμα λεύσσω*, v. 10, amissis quae praecesserunt. Ea partim ex Aristoph. *Ran.* 1125 seqq., partim ex Schol. ad Pind. *Pyth.* IV. 146, et ex Schol. ad Eur. *Alcest.* 784 revocata sunt.

4. *κηρύσσων* dedi pro *κηρύσσω*. Apertum est non ipsum Orestem, sed pro Oreste Mercurium praeconis personam induere. Confer v. 123, *κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω*, [*ἄκουσον*] *Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ κ.τ.λ.* Sequentem v. facili coniectura suppleveris, *τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει*, ut in *Ag.* 973, et mox *φέρω δὲ πλόκαμον κ.τ.λ.*, nisi quod collatis Agamemnonis et Eumenidum prologis plura intercidisse verisimile est.

12. *πρέπουσα: κοσμηθεῖσα.*

13. *πῆμα] ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον.*

13. Iungendum esse docet *πῆμα νέον*, non *προσκυρεῖ νέον*, quasi *νέον* hic *νεωστὶ* significaret. Simile monitum vide inf. ad 978. Nisi forte *ἐπὶ τοῦ κ.τ.λ.* scripsit, ut *πρὸς* in *προσκυρεῖ* explanaret.

ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν, ἀδελφὴν τὴν ἐμήν, πένθει λυγρῷ
πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδὼν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστραπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. α'.
χοᾶν προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρῇσι φοινίοις ἀμυγμὸς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ,
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων

15. *μειλίγμασιν* M., ob proximum dativum mutatum, ut videtur. Correxit Casaubonus.

23. *χοᾶς* M. *χοᾶν* Casaub. Plurali semper utitur poeta. *χοὰς* nonnulli, ut *πόλεμος ἄπορα πόριμος*, *Prom.* 904.—*σὺν κτύπῳ* Arnaldus, *σὺν κόπῳ* Pauwius, *συγκόπῳ* (ut videtur) Schol., qui *ὅπως συγκόψωμαι* interpretatur. *συνκύπτῳ* M.

24. *παρηΐς* et *ἀμυγμοῖς* M. Et metrum et schol. veram esse Hermanni et Coningtoni coniecturam *παρῇσι* satis indicant. Neque enim *διαφαίνεται παρηΐς ἀμυγμοῖς*, sed *διαφαίνεται ἀμυγμὸς παρηΐσι*.

22. ἰαλτός: ὑπὸ Κλυταιμνήστρας πεμφθεῖσα. "Ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης." (*Od.* ξ. 18.)

23. σὺν †κόπῳ] σὺν κοπετῷ· ὅπως ἐναγίζουσα συγκόψωμαι καὶ θρηνήσω.

24. πρέπει: διαφαίνεται.

25. ἄλοκι] αὔλακι, τομῇ.

26. βόσκεται κέαρ] ἀντὶ τοῦ τρέφομαι τῷ θρήνῳ.

27. λινοφθόροι] τὰ λίνα διαφθείρουσαι. τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνοις λινοφθόροι λακίδες ἐρράγησαν.

26. Potest videri *βόσκομαι* invenisse, quamquam hoc quidem minime certum.

λακίδες ἔφλαδον ὑπ᾽ ἄλγεσιν
πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
τορὸς φόβος γὰρ ὀρθόθριξ, ἀντ. α΄.
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων·
κριταὶ δὲ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι,
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως,
τοῖς κτανοῦσί τ᾽ ἐγκοτεῖν.

32. τορὸς γὰρ φοῖβος M. τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος Heathius, videturque Schol. φόβος legisse, quanquam potuit ὁ σαφὴς Φοῖβος ut ἀληθής, ἀψευδὴς dictum putare. Defendi potest φόβος περὶ φόβῳ (v. 35); sed veri simile est Hermanni φοῖτος, quo usus est poeta *Theb.* 661.

35. ἔλαχε M., sed ἔλακε agnoscit Schol.

28. ὑπ᾽ ἄλγεσι] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν κοπετῶν

32. τορός: σαφής.

ὀρθόθριξ] ὀρθοῦσθαι ποιῶν τὰς τρίχας.

33. ὀνειρόμαντις] δι᾽ ὀνείρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος.

ἐξ ὕπνου: ἀντὶ τοῦ δι᾽ ὕπνου.

34. ἀωρόνυκτον: κατὰ τὸ μεσονύκτιον.

35. μυχόθεν ἔλακε] ἐκ τῶν τῆς καρδίας μυχῶν.

περὶ φόβῳ] περισσῶς τῷ φόβῳ.

ἀναλακεῖν καὶ βοῆσαι τὴν Κλυταιμνήστραν ἐποίησεν ὁ σαφὴς φόβος δι᾽ ὀνείρων μαντευόμενος.

36. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν: οἱονεὶ τοῖς ἐστερημένοις τοῦ κουριδίου ἀνδρός.

38. ὑπέγγυοι: ἀληθεῖς, θεοφόρητοι. Gl. τὴν ἀπόφασιν ἐγγυώμενοι, ἢ ἐκ θεῶν ἠσφαλισμένοι τὴν μαντείαν.

40. περιθύμως] ὑπερβαλλόντως.

35. Pro καρδίας fortasse οἰκίας reponendum est.—περὶ φόβῳ cum non intellexisset *prae metu* significare, περὶ adverbii loco accepit.—ἔλακε transitivo sensu dictum putabat. Debebat, ἐχρησμῴδησε.

40. Aut τῷ θυμῷ aut τῇ ὀργῇ post ὑπερβαλλόντως excidisse crediderim.

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν, στρ. β′.
ἰὼ Γαῖα μαῖα, μωμένα μ᾽ ἰάλλει
δύσθεος γυνά· φοβοῦμαι δ᾽ ἔπος τόδ᾽ ἐκβαλεῖν·
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πανοίζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτῶν θανάτοισιν.
σέβας δ᾽ ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν, ἀντ. β′.
δι᾽ ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον,

42. ἄχαριν M. Correxit Elmsleius.

49—61. πανοΐζὺς M. πάνοιζυς Herm., sed πανοίζυς postulat metrum, si verum est quod in v. antistr. reposui ἐπισκήπτει. Sensu caret quod in M. legitur, ἐπισκοπεῖ δίκαν. δίκας ex schol., ἐπισκήπτει ex mea coniectura est. Hoc enim dicendum erat, Iustitiae lancem depressam in malos incidere; et huc ducit τοῖς μὲν, quod in suo cod. habuit Schol. v. 62. A cottabo fortasse ducta est metaphora; vide frag. 165 Dind.

42. ἀχάριτον] τοῖς ὀργιζομένοις νεκροῖς ἄχαριν. ἤ, ἐμοὶ ἀηδῶς ὑπηρετούσῃ αὐτῇ.

45. ἰὼ γαῖα] ὦ γῆ μήτηρ. τοῦτο δὲ διὰ μέσου ἀναπεφώνηται.

μωμένα] ζητοῦσα.

46. δύσθεος γυνά] δεῖ νοεῖν ὅτι τὸ "δύσθεος γυνά" ἠρέμα πως ἐφθέγξατο. διό φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τόδ᾽ ἐκβάλλειν.

51. ἀνήλιοι] οὓς οὐδ᾽ ἂν ἥλιος ἐπίδοι.

βροτοστυγεῖς] διὰ τὸ Ἀγαμέμνονος μύσος.

54. σέβας] ἑκούσιον σέβας, τὸ μὴ ἐκ φόβου, ἀλλὰ ἐξ αἰδοῦς αὐτοῖς γινόμενον. τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰδώς, ἣν περὶ Ἀγαμέμνονος εἶχον οἱ δῆμοι, νῦν εἰς φόβον ἐτράπη. ἐκεῖνον γὰρ ᾐδοῦντο καὶ ἐφίλουν, τὸν δὲ φοβοῦνται ὡς τύραννον διατελούμενον.

55. δι᾽ ὤτων] φιλοῦντες γὰρ αὐτὸν οὐδὲν ἀκούειν ἠνείχοντο δι᾽ αὐτῶν. δαμίας: τῆς δημοσίας, τῆς τοῦ δήμου.

42. αὐτῇ, sc. δυσθέῳ γυναικὶ, correxi pro αὐτῷ.

46. ἔπος τόδε, quod ad ἀπότροπον κακῶν spectat, male ad δύσθεος rettulit Schol.

51. οὐδ᾽ ἂν Dind. οὐδὲ M.

55. οὐδὲν dedi pro οὐδὲ, et δι᾽ αὐτῶν pro κατ᾽ αὐτῶν. Videtur grammaticus hoc voluisse: *veneratio aures intrabat ne quid mali de Agamemnone audirent.* Confer inf. 452, δι᾽ ὤτων τε συντέτραινε μυθόν.

νῦν ἀφίσταται. φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκήπτει Δίκας
ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντας ἄχη,
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ στρ. δ'.
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
αἰανὴς ἄτα διαφέρει
τὸν αἴτιον παναγρέτας νόσου βρύειν.

64. *χρονίζοντ' ἄχη κρύει* M. *χρονίζοντας ἄχη* F. Newman. *χρονίζοντ' ἀτυχῆ* Herm., *χρονίζονθ' ἀσυχᾶ* ego olim. *βρύει* (*κρύει*) agnoscit Schol., quod tamen huc illatum esse a v. 70 arguit metrum.

69. *αἰανὴς* revocavi ex Schol. pro *διαλγὴς*, quod sensu caret. Idem coniectura adsecutus est Weilius.

70. *παναρκέτας* M. et Schol. *πανα-*

58. φοβεῖται δέ τις] ἀντὶ τοῦ ἕκαστος φοβεῖται φθέγξασθαι.

60. θεός τε καὶ θεοῦ πλέον] γνωμικῶς.

61. ῥοπὴ δ' †ἐπισκοπεῖ] ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπὴ τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται, ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὥστε τοὺς ἠδικημένους ὑπ' αὐτῶν λυπεῖσθαι· ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ' ὁρᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς, ὅμως δὲ ὁ φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν ἑαυτόν.

62. τοῖς μέν] ἀντὶ τοῦ τοὺς μέν.

ἐν φάει] φανερῶς.

63. τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ] ὅσα δὲ ὑπερτίθεται, ταῦτα "σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν." (*Il.* IV. 161.)

64. βρύει] ἀνθεῖ.

65. ἄκραντος ἔχει νὺξ] ἀντὶ τοῦ αἰώνιος θάνατος.

66. δι' αἵματ'] διὰ τὰ αἵματα.

67. τίτας] τιμωρός.

68. οὐ διαρρύδαν] ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρέων.

69. αἰανής] ἡ διαιωνίζουσα ἄτη, τοῦτ' ἔστιν ὁ φόνος.

διαφέρει] διασπαράσσει.

70. †παναρκέτας: τῆς εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀρκούσης αὐτῷ.

βρύειν] λείπει τὸ ὥστε.

61. *ὅμως δὲ* correxi pro *ὅμως.* Sententiam hanc esse putabat: *καίπερ ἐκποθέντα, ὅμως τίτην φόνον ὑπὲρ γῆς* vel *ἐν γῇ λείπει.*—*ἑαυτὸν* si verum est, *seipsam vindicat caedes* intelligitur. Fortasse *αὐτὸν*, sc. *τὸν ἀποκτείναντα.*

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων ἀντ. δ'.
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
†βαίνοντες τὸν χερομυσῆ
φόνον καθαίροντες †ἰοῦσαν ἄτην.
ἐμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν ἐπῳδ.
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δούλιόν μ' ἐσᾶγον αἶσαν,)
δίκαια καὶ μὴ [δίκαια]
πρέποντ' ἀπ' ἀρχᾶς βίου

γρέτας olim emendavi, collato *παλινάγρετος*, *Il.* IX. 526. Post hunc v. in M. repetitur *τούσδ' ἄκραντος ἔχει νὺξ*, quod Scholiastae *ἐφύμνιον* visum est.

73. Locum corruptum inepte interpretatur Schol., qui *καθαίρουσ' ἐπιοῦσαν ἄτην* fortasse in suo habuit. *διαίνοντες τὸν χ. φόνον καθαρσίοις ἴοιεν ἂν μάτην* coniecit Hermannus. Mihi non absurdum videtur *συμβαίνοντες* (Schol. *εἰς ἓν συνερχόμενοι*), et *καθαίρουσ' ἰώμενοι μάτην*. Num *παγκρατοῦς*, v. 70?

77. *μ'* inseruit Conington.

78. *δίκαια* uncis inclusit Weil. Sic breviter Attici pro *τὰ μὴ δίκαια*. Confer Eur. *El.* 407, *οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὅμως;*

79. *ἀπ' ἀρχᾶς* restitui ex Schol.

τοὺς δ' ἄκραντος] τοῦτο ὥσπερ ἐπᾳδόμενόν ἐστιν.

71. νυμφικῶν ἑδωλίων: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει.

οὔτι—ἄκος] ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἴασις πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.

72. πάντες ἐκ μιᾶς] πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.

74. ἰοῦσαν ἄτην] ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιούσης αὐτῷ ἄτης. Ἀττικῶν δὲ τὸ πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσειν, καθαίρω σε τὸν φόνον· τὸ δὲ κοινὸν, καθαίρω σε τοῦ φόνου.

75. ἐμοὶ δέ] τὸ ἑξῆς, ἐμοὶ δὲ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐστιν ἀπ' ἀρχῆς βίου τὰ τῶν βίᾳ με φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ· ἀνάγκην γάρ μοι οἱ θεοὶ προσήνεγκαν.

ἀμφίπτολιν: τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων ἀνάγκην, ὅ ἐστι πόλεμον· ὡς "ἀμφιμάτορας κόρους" φησὶν ὁ Εὐριπίδης (*Andr.* 465)· ἐκ διαφόρων γὰρ πόλεων ἦσαν οἱ Ἕλληνες.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] εἴτε δικαίως, εἴτε μή. ἔστι δὲ παροιμία

Δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.

79. πρέποντ' ἀπ' ἀρχᾶς βίου: πρέποντά μοι ἐστι καὶ ὀφειλόμενα,

75. *ἀπ' ἀρχῆς* correxi pro *ἀπαρχάς*, et in textu *ἀπ' ἀρχᾶς* reposui pro *ἀρχάς*. Confirmat Schol. ad v. 79, *ἐξότε, κ.τ.λ.*—*φερομένων* transitive accepit, quasi *ληϊσαμένων*, *κεκτημένων*, cum sit potius *βίᾳ φερομένων*, passive.

βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ.
δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων ματαίοις
δεσποτᾶν τύχαις, κρυφαίοις
πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τί φῶ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς;
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξομαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε

ἐξότε τοῦτον (h.e. *δούλιον*) *ἐπανήρημαι τὸν βίον. ἀρχὰς* M. *πρέπον τύχαις βίου* Herm. Alii *ἀρχαῖς βίου dominis meis* intelligunt.

82—4. *δακρυούσῃ* et *παχνουμένῃ* legebat Schol., nescio an recte. *πικρῶν φρενῶν* M.

87. *τύφω δὲ* M. *τύμβῳ χέουσα* Turneb. *τί φῶ* Ahrens.

94. *ἔστ' ἀντιδοῦναι* M. *ἔσθλ'* Herm. cum Elmsleio. Tum *δόσιν τε* M., quod cum ironia *δόσιν γε* scribendum vidit Stanl. Confer autem Eur. *Bacch.* 796, *θύσω, φόνον γε θῆλυν, ὥσπερ ἄξιαι*, ut *καλῶν* hic fortasse reponi debeat, transpositis post hunc versum 91 et 92.

ἐξότε τοῦτον ἐπανήρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι, καλυπτούσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μηδὲ παρρησίᾳ τὸν δεσπότην κλαιούσῃ.

81. στύγος κρατούσῃ] τοῦτ' ἔστι, μὴ ἐκφαινούσῃ τὸ μῖσος τὸ κατὰ Κλυταιμνήστρας.

82. ματαίοις] ἐπὶ ματαίαις τύχαις.

84. εὐθήμονες: τοῦτ' ἔστιν ὑπηρέτιδες εὖ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον.

87. κηδείους: συγγενικάς.

88. εὔφρον'] λείπει λόγον.

94. τάδε] ἀντὶ τοῦ τὰς χοάς.

81. *μῖσος* restitui pro *μύσος*.

στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν; 95
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ 91
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός. 92
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο 96
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι· 100
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
[λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.] 105
ΧΟ. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς,

105. ἔχοις M. ἔχεις Blomf. Offendit in hoc versu Hermannus, quo singulari numero λέγοις ἂν statim post μὴ κεύθετε utatur Electra. Mihi nunc videtur ex v. 108 conflatus esse; itaque uncis inclusi.

95. τῶν κακῶν] παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ "τῶν καλῶν" εἰπεῖν.

91. τῶνδ': τῶν λόγων.

92. πέλανον] πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσι.

97. γάποτον χύσιν] ἐπεξηγήσατο τί εἰσιν ἃ φέρει διὰ τοῦ γάποτον χύσιν.

98. στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας: τοῦτο πρὸς τὸ παρ' Ἀθηναίοις ἔθος, ὅτι καθαίροντες οἰκίαν ὀστρακίνῳ θυμιατηρίῳ ῥίψαντες ἐν ταῖς τριόδοις τὸ ὄστρακον ἀμεταστρεπτεὶ ἀνεχώρουν.

πάλιν] εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσω. πρὸς τὸν Ἀθήνησι νόμον.

99. ἀστρόφοισιν ὄμμασιν] τὸ ἑξῆς οὕτως, δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασι στείχω πάλιν, καθάρματα ὥς τις ἐκπέμψας.

100. ἐστέ] γίνεσθε.

τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς] ἀναδέξασθε τὴν αἰτίαν τῆς βουλῆς.

μεταίτιαι: ἀντὶ τοῦ σύμβουλοι.

102. μὴ κεύθετ' ἔνδον] τὴν βουλήν.

103. τὸ μόρσιμον γάρ] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείσεσθε παρὰ τὸ μόρσιμον.

105. ὑπέρτερον] τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω λεγομένων.

99. πάλιν δικοῦσα, non στείχω πάλιν, construendum censet Herm.

100. Legendum videtur ἀντὶ τοῦ γίνεσθε σύμβουλοι.

λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἂν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου χέουσα κεδνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν, χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοὶ τἄρ' ἐπεύξομαι τάδε.
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη—
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον', ἢ βροτῶν τινά—
ΗΛ. πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;

109. *σεμνὰ* M. *κεδνὰ* ex Schol. restituit Weilius.

107. λέξω—λόγον] λέξω σοι τὸν ἐκ φρενὸς λόγον, αἰδουμένη τὸν Ἀγαμέμνονος τύμβον ὡς βωμόν.

109. χέουσα] χέουσα τὰς χοὰς εὖξαι ἀγαθὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι, τῷ Ἀγαμέμνονι δηλονότι.

110. τούτους] τοὺς εὖ φρονοῦντας αὐτῷ.

προσεννέπω] ὀνομάσω. Gl.

111. πρῶτον μὲν αὑτήν] σεαυτὴν δηλονότι κἀκεῖνον ὅστις Αἴγισθον στυγεῖ.

113. αὐτὴ σύ] σὺ σκόπησον τίς στυγεῖ Αἴγισθον. οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν.

114. στάσει] τῇ συστάσει ἡμῶν.

120. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον] κριτὴν, ἢ τιμωρόν· ὅ ἐστιν ἀκουσόμενον τοῦ πράγματος, ἢ πρὸ ἀκοῆς τὴν τιμωρίαν ἐπάγοντα, ὡς ἀναμφιβόλου ὄντος τοῦ κακοῦ.

122. καὶ ταῦτα: καὶ τὸ ταῦτα αἰτεῖν παρὰ θεῶν ὅσιόν σοι κρίνεται;

120. Scite distinguit, *iudicem qui cognoscat* et *vindicem qui puniat sceleris compertos*.

122. *αἰτεῖν* dedi pro *εἰπεῖν*, et *ὅσιόν σοι* pro *ὅσιά μοι*.

ΧΟ. πῶς δ' οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
* * Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρῴων δωμάτων *τ' ἐπισκόπους
καὶ Γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς
λέγω καλοῦσα πατέρ', Ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις;
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν· οἱ δ' ὑπερκόπως

124. Hunc v. post 162 positum in M., huc plane pertinere perspexit Herm., cui in proximo ἄρηξον, aliis ἄκουσον, excidisse videtur.

126. αἱμάτων pro δωμάτων Hermannus, ut et inf. 649. Legendum fortasse δωμάτων τ' ἐπισκόπους, ut ὕπατοι θεοὶ intelligantur. Nam sic τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω recte praemittitur.

132. πεπραγμένοι M. et Schol. Correxit Casaub. Confer inf. 915.

123. τῶν ἄνω τε καὶ κάτω] ὡς ἐν μέσῳ ἱδρυμένος.

126. ἐπισκόπους] νῦν γὰρ ἐπισκόπους.

128. θρέψασα] θρέψασα ἡ γῆ τὸν σπόρον τοῖς ἐπιοῦσι καρποῖς ἀπ' αὐτοῦ κύημα λαμβάνει.

129. βροτοῖς] γρ. νεκροῖς.

131. πῶς: ἀντὶ τοῦ ὅπως.

πῶς: ἵνα.

ἀνάξομεν] βασιλεύσομεν.

132. πεπραγμένοι: νενικημένοι, κατηγωνισμένοι.

135. ἀντίδουλος: ἰσόδουλος, ἐν δούλης τάξει.

136. ὑπερκόπως] ὑπερηφάνως.

123. ἱδρυμένων vulgo.

126. Quid voluerit mihi non liquet. Num ἐπίσκοπος in textu legebat, et hic νῦν γὰρ ἐπισκοπεῖς eodem sensu posuit quo sup. v. 1, πατρῷ' ἐποπτεύειν κράτη Mercurio ut proprium officium tribuitur? An νῦν γὰρ ἐπισκοποῦσι, sc. ἐπισκοπεῖ Ἀγαμέμνων, an ἐπὶ σκοποῦ scripsit, ut significaret mentionem nunc fieri precum quarum finis esset domus paterna?

129. Hinc φθιτοῖς in textu Herm.

ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναι σοῦ, πάτερ, τιμάορον
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς,
[κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·]
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
ξὺν θεοῖσι καὶ Γῇ καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
[ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.]

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς στρ.
ὀλόμενον ὀλομένῳ

143, 4. Vulgatum retinui, cum τιμωρὸς δίκῃ saepius legatur, et τιμωρὸν ὥστε κατθανεῖν αὐτοὺς nihil in se habeat quod iure displiceat. ἀντικακτανεῖν δίκῃ Herm. cum Scaligero ex Schol.

145. τῆς κακῆς M., solito errore. καλῆς Schützius.

152—162. Locum perdifficilem nec tamen graviter affectum diversis modis corrigunt et interpretantur. Mihi haec videtur esse sententia: *spargite tinnu-*

137. χλίουσιν] τρυφῶσιν.

142. τοῖς δ' ἐναντίοις] τοῖς δὲ ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι τιμωρόν.

144. ἀντικατθανεῖν] γρ. ἀντικατακτανεῖν.

145. ἐν μέσῳ] ἐν κεφαλαίῳ, ἐν ὑποθέσει τίθημι.

147. ἴσθι] ἀντὶ τοῦ ἔσο.

150. ἐπανθίζειν] στέφειν ὡς ἄνθεσι.

151. παιᾶνα] ὅτι ἐπὶ ἀποθανόντος παιᾶνα εἶπεν, κακῶς. καὶ Εὐριπίδης (*Alcest.* 426),

Παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.

152. καναχές: καναχηδὸν δακρύετε.
καναχές] ἠχητικόν. Gl.

145. Comparat dicendi formulas ἐν κεφαλαίῳ, ἐν ὑποθέσει τιθέναι. (J. F. Davisius.)

δεσπότᾳ πρὸς †ἔρυμα
τόδε κακῶν κεδνῶν τ',
ἀποτρέπειν ἄγος ἀπεύχετον
κεχυμένων χοᾶν· κλύε δέ μοι σέβας,
κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ, ἀντ.
ὀτοτοτοτοῖ ἰὼ,
τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ
ἀναλυτὴρ δόμων
Σκυθικά τ' ἐν χερὶ παλίντον' ἂν
ἐν ἔργῳ μόλοι 'πιπάλλων Ἄρης
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

Iam lacrimam in honorem adempti nobis domini super tumulum qui malis pariter et bonis defensio (suffugium) *est, effusis libationibus ad avertendum piaculum detestabile.* Pro ἀπότροπον hodie dedi ἀποτρέπειν, cum -ειν, -ων, -ον, saepissime in libris permutentur. Respicitur ad v. 44, χάριν ἀπότροπον κακῶν μωμένα. Ut defendi possit ἀποτρόπων ἄγος (vide ad v. 23), tamen veri similius est poetam ἀποτρέπειν scripsisse. Id ipsum mutatum fuisse credo ob ἀπότροπον κακῶν sup. 44.

153. πρὸς ἕρμα γᾶς Hermannus.

161. Pro βέλη reposui μόλοι, lenissima mutatione, addito ἂν post παλίντονα. *Utinam adveniat aliquis vir, vel Ares arcu et gladio armatus.* Ad metrum paullo melius esset quod Scholiastae notum fuit ex antiqua varietate lectionis, ξὺν ἔργῳ, transpositis 161—2.

163. ξίφη ex Schol. revocarunt nonnulli. At ille, nisi fallor, βέλη legebat et eodem sensu usurpatum putabat quo plerumque ξίφη. Mihi videtur βέλη diversis epithetis, παλίντονα et σχέδια, distingui a poeta, quo et arcus et gladius significaretur.

153. ἔρυμα] τὸν τάφον. Gl.

155. ἀπότροπον: τῶν ἡμετέρων κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχθρῶν. ἄγος ἀπεύχετον: τὸ δάκρυ γὰρ ἀπευκτὸν ἄγος εἶπεν.

156. κεχυμένων χοᾶν] τὸ ἑξῆς, ἐκκεχυμένων χοᾶν πρὸς ἔρυμα τόδε ἵετε δάκρυ.

157. ἐξ ἀμαυρᾶς] τῆς ἀσθενοῦς, ὡς πρὸς σύγκρισιν Ἠλέκτρας. ἢ ὅτι σκιὰ οἱ νεκροί.

159. ἀναλυτὴρ δόμων] τῶν ἐν τοῖς δόμοις κακῶν.

161. ἐν ἔργῳ] ἐν τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ βάλλειν. ἢ σὺν ἔργῳ πάλλων, ὅ ἐστι μὴ μόνον φέρων, ἀλλὰ καὶ πράττων.

163. σχέδια] γρ. ἕτοιμα.

αὐτόκωπα] τὰ ἐφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν, ξίφη. σχέδια δὲ, ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν, ὥσπερ τὰ βέλη.

155. Recte Davisius ἀπότροπον novum lemma esse perspexit.

163. Hoc ex glossa ad νωμῶν ortum putat Dind. Mox τὰ ἐφ' pro τὰ ἀφ' dedi.

ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ·
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνος ποτ᾽ ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ᾽ ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ᾽ ἐστὶ κάρτ᾽ ἰδεῖν ὁμόπτερος—
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦν τόδε;
ΗΛ. μάλιστ᾽ ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ᾽ ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ᾽ ὡς διανταίῳ βέλει.

177. Qui vulgatum ἢ defendunt, parum meminerunt locum subiunctivo deliberandi non esse nisi in verbis transitivis. Quod haud raro dicitur, τί πάθω; τί γένωμαι; id epico more pro τί πείσομαι positum est.

166. ὀρχεῖται] λίαν κινεῖται.

173. ἐχθροὶ γάρ] λείπει τὸ εἰσίν.

174. ὅδε: ὁ πλόκαμος.

ὁμόπτερος] συγγενής.

183. καρδίας κλυδώνιον] κίνησις τῆς χολῆς τῆς κατ᾽ αὐτήν.

184. ἐπαίσθην] ὡς βέλει ἐκρούσθην ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι.

183. κατ᾽ αὐτὴν dedi pro κατ᾽ αὐτὸν, quod sensu caret. Duplex genitivus quomodo accipiendus sit docet grammaticus.

ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου—σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ.
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην·
ἀλλ' ἢ σάφ' ᾔνει τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ,

188. κηνυσσόμην M.
195. ἔμφρον' Herm. cum Aurato.
197. ἢ σάφ' ᾔνει J. F. Davisius pro εὖ σαφηνῆ. *Aut plane moneret nos hunc crinem abicere, aut ille, ut cognatus, nostri luctus particeps esse posset.*

185. δίψιοι] ποθειναί μοι. ἢ πρώην ἄγευστοι. "δίψιον Ἄργος," τό ποτε ἄνυδρον.

190. οὐδαμῶς ἐπώνυμον] οὐκ ἄξιον τοῦ ὀνομάζεσθαι ὑπὸ τῶν τέκνων ἑαυτῆς μήτηρ.

191. φρόνημα] τὸ δύσθεον φρόνημα οὐδαμῶς ἐπώνυμον μητρὸς πεπαμένη.

192. τάδ' αἰνέσω] λείπει οὐκ ἔχω.

194. σαίνομαι] παραμυθοῦμαι.

195. εἴθ' εἶχε: ὁ πλόκαμος δηλονότι.

196. δίφροντις: διχογνώμων.

μὴ 'κινυσσόμην] ἐφανταζόμην. κίνυγμα γὰρ τὸ εἴδωλον.

197. †εὖ: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς.

ἀποπτύσαι] μισῆσαι.

185. Addidi ἢ, ut sup. 161. Priorem interpretationem praefert Herm., ut sit *plenae desiderii.*

ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα
οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
στροβούμεθ᾽· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ᾽ ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
ΗΛ. καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ᾽ ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς·
καὶ γὰρ δύ᾽ ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ᾽ ἐκείνου καὶ ξυνεμπόρου τινός.
πτέρναι τενόντων θ᾽ ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ᾽ ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

201—4. Choro haec tribuit Hermannus, probabiliter, cum interpositus sit numerus pluralis καλούμεθα, στροβούμεθα, inter ἐμοὶ v. 199 et ἐμοῖσιν v. 206. Post 211 transponit Weilius.

200. ἄγαλμα τύμβου] λείπει ἡ εἰς.

202. ναυτίλων †δίκῃ] τρόπῳ ναυτῶν. ὅτι κατὰ δοτικὴν δίκῃ.

204. σμικροῦ γένοιτ᾽ ἂν] ἀντὶ τοῦ, εἰ Ὀρέστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γένοιτ᾽ ἂν ἐκ μικρᾶς προφάσεως μέγα ἀγαθόν.

205. καὶ μὴν στίβοι γε] τὸ ἑξῆς, καὶ μὴν δεύτερον τεκμήριον.

στίβοι] οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι τῶν ποδῶν.

206. τοῖς δ᾽ ἐμοῖσιν] ἐπειδὴ ἄδηλον τίσιν ὅμοιοι, ἐπήγαγε "τοῖς δ᾽ ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς."

209. τενόντων θ᾽] τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἔκτασιν τένοντάς φησιν.

211. καὶ φρενῶν καταφθορά] ἀλγηδὼν καὶ λύπη, καὶ ὥσπερ ὠδίνω τὰ παρόντα.

202. Videtur invenisse δίκῃ, non δίκην. Ante ὅτι intellige vel repone σημείωσαι, *notandum quod* &c., vel τὸ χ ὅτι κ.τ.λ. Vide schol. ad 151, 534, 617.

209. Fortasse νῦν τένοντάς φησιν, cum proprie τένων de calce, non de planta, dicatur.

ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν;
ΟΡ. ξύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάστευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὢν Ὀρέστης ταῦτά με προσεννέπεις.
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ·
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς
σαυτῆς ἀδελφοῦ ξυμμέτροις τῷ σῷ ποδὶ, 231
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.

216. Fortasse *τίνα ξύνοισθα*, cum dactyli usus initio versus nisi in proprio nomine (inf. 986) Aeschylo alibi ignotus sit. *καὶ τίνα* si recte se habet, hoc dicit Electra: *at scire non potes me quenquam mortalium* (non deorum) *solitam esse invocare.*

224. *ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προυννέπω.* Dedi quod sententia plane postulat. *Istis* (inquit, cum emphasi) *verbis*, *ἐν τοῖς ἐμοῖς*, *ex persona Orestis me alloqueris. Imo ipsum Orestem vides, quamvis tarde agnoveris.* Hermannus, *ὡς ὄντ' Ὀρέστην γάρ σ' ἐγὼ προσεννέπω*; Porsonus *ταῦτ' ἐγώ σε προὐννέπω*; At non recte hic additur *ἐγώ.* Hoc dicit Electra: *non aliter me alloqueretur si ipse hic adesset Orestes.*

227. Post hunc v. transposui 231, et *ξυμμέτροις ποδὶ* correxi pro *ξυμμέτρου κάρᾳ.* Hoc enim, quod Schol. explicat *παραπλησίου*, de colore crinium dici non potuit. Apertum est haec spectare ad 210 sup., confirmatque Eur. *El.* 532, *σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.* Ibid. 520, *σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῇ κόμῃ, εἰ χρῶμα ταὐτὸν κουρίμης ἔσται τριχός.* Quae cum plane ex hoc dramate sumpta sint, nescio an *κόμῃ* pro *τομῇ* in v. 230 reponendum sit.

214. ἐπεὶ τί νῦν] ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνος γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ θεῶν, ὅτι εἶπες τὰ λοιπά;

217. ἐκπαγλουμένην: ἐκπάγλως θαυμάζουσαν.

218. τυγχάνω] ἐπέτυχον.

225. δυσμαθεῖς] ἀπιστεῖς.

226. κηδείου] τῆς ἐπὶ κηδείᾳ τετμημένης.

229. συμμέτρου] παραπλησίου.

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς,
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερὸς,
σπάθης τε πληγὰς, εἰς δὲ θήρειον γραφὴν
* * * * * *

ἔνδον γενοῦ· χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄνομα, τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον,—ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται—
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη ξὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό σοι.
ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·

233. Excidisse puto versum, qualis est βλέπουσα, κόσμον χρυσεοστόλου χλιδῆς. Nam *undecim* versibus, ut *novem* inf. 246 seqq., colloqui hic debebant Orestes et Electra. Quod perspexit etiam Herm.

231. ἰδοῦ δ' ὕφασμα] οὐ πάντως ἐν τῷ νῦν χιτῶνι, ἀλλ' εἰκὸς αὐτὸν ἔξωθεν ἔχειν παιδικὸν σπάργανον.

232. εἰς δὲ θηρίων γραφήν] παρὰ τὸ "Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε." (*Od.* T. 228.)

236. δακρυτός] ἢ ὅτι παρ' ἐλπίδας ὤφθη, ἢ ὅτι φανεὶς δάκρυα αὐτῇ ἐκίνησε.

239. προσαυδᾶν δ' ἔστ'] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

241. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται] ἐν σοὶ ὁρῶ μητέρα στεργομένην, αὕτη δὲ ἀπέχθεταί μοι.

242. καὶ τῆς τυθείσης] ἀπὸ κοινοῦ τὸ "εἰς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον."

246. θεωρός] θεατής.

241. στεργομένην correxit Stephanus pro στεργόμενον.

ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρὸς
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
ΗΛ. καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ'· ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν

255. Electrae personam praefigit Herm., ut par versuum numerus utrique tribuatur.

257. *εὔθυνον* ex antiqua scriptura *εὔθυμον* corruptum videtur. Conf. *Ag.* 1592, *κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν.*

247. *γένναν*] *ἡμᾶς δηλονότι.*

249. *τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους*] *ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.*

250. *οὐ γὰρ ἐντελής*] *οὐκ ἔστι γέννα ἐντελὴς, ὥστε τὴν πατρῴαν θήραν προσάγειν τῇ καλιᾷ.*

256. *νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας*] *ἐὰν ἀποκτείνῃς ἡμᾶς.*

257. *εὔθοινον γέρας*] *εὔθυνον διὰ τοῦ υ τὸ δίκαιον σημαίνει, διὰ δὲ τῆς οι καλὴν εὐωχίαν ἔχον γέρας, παρὰ τὸ θοίνη.*

258. *οὐδ' αἰετοῦ γένεθλ'*] "*Ὅστε οἱ αὐτῷ φίλτατος οἰωνῶν.*" (*Il.* XXIV. 292.)

259. *ἔχοις ἂν*] *καθ' ἑαυτόν.*

261. *βωμοῖς ἀρήξει*] *ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήσεται τῶν βωμῶν.*

262. *κόμιζ'*] *ἀντὶ τοῦ σῶζε ἡμᾶς.*

ἀπὸ σμικροῦ] *δύνασαι γὰρ ἀπὸ σμικρᾶς αἰτίας ἀνοικοδομῆσαι τὸν πεσόντα δόμον.*

247. *ἡμᾶς* Dind. pro *ἡμεῖς.*

257. *εὔθυνον.* Variam scripturam memorat, quam in textu etiam servavit M., superscripto *οι.*

259. Huc rettuli quod vulgo inepte ad v. 262 apponitur. An *κατὰ σεαυτόν*?

δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ᾽, ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ᾽ ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ᾽ ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.
ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ᾽ ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ †πατρὸς τοὺς αἰτίους·
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων
ἀποχρημάτοισι ζημίαις γαυρούμενον.
αὐτὸν δ᾽ ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ᾽ ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.

273. Fortasse τοῦ φόνου, nam facile πατρὸς ex glossemate inferri potuit.

275. Versum ne Aeschyleis quidem numeris satis accommodatum plures impediunt molestiae. Hodie γαυρούμενον dedi pro ταυρούμενον, quod *efferatum* vel *exasperatum* significare vix potest. Huiusmodi verba fere semper cum ἀπὸ vel ἐκ composita sunt, et de sumpta nova figura proprie usurpantur, ut Medea ἀποταυροῦται δμωσὶν (188), inf. 549, ἐκδρακοντωθεὶς ἐγώ. Legitur quidem *Bacch.* 922, τεταύρωσαι γὰρ οὖν, *in taurum conversus es*; sed non facile credas dici quempiam ταυροῦσθαι ζημίαις. Contra γαυροῦσθαι hic idem est atque χλίειν sup. 137 de Aegistho dictum; infra autem, v. 301, χρημάτων ἀχηνία spectat ad exulis bona ab eodem intercepta. Qui ut Eur. *El.* 322 sceptrum Agamemnonis μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβὼν, ita hic ζημίαις γαυροῦσθαι potuit dici, qui mulctis exuli imponendis exultaret, quo ille quasi ad incitas redactus omnem spem abiceret.

266. γλώσσης χάριν] μὴ δυνάμενος ἐχεμυθεῖν.

268. ἐν κηκῖδι: ἐν ἀναδόσει φλογὸς ἰσχυρᾷ.

πισσήρει] καιόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίησιν.

271. κἀξορθιάζων] ἀνατεταμένα βοῶν.

275. †ταυρούμενον] ἢ ἐμὲ ζημίαν μεμφόμενον, ἢ Αἴγισθον τὸν μὴ ζημιωθέντα ποινὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ πατρός.

275. μεμφόμενον reposui pro μεμφόμενος. Corruptum scholium sic fortasse refingendum: ἀνταποκτεῖναι] ἢ ἐμὲ ἢ Αἴγισθον (h. e. ut ταυρούμενον accusativus aut subiecti aut obiecti sit). ταυρούμενος] μεμφόμενος αὐτὸν μὴ ζημιωθέντα. ζημίαις] ποινῇ τῇ ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ πατρός.

τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τάσδε νῷν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τε φωνεῖν προσβολὰς Ἐρινύων
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν·
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,

278. *μηνίματα* Herm. cum Lobeckio, pro *μειλίγματα*. Videntur Scholiastae utramque scripturam novisse. Vide autem *Suppl.* 265. *τὰ ἐκ γῆς* hic sunt quae ibi *ἀνῆκε γαῖα*.

283. *φωνεῖν* Coningtonus pro *φωνεῖ*, ut sententia sit, *et* (patris animam) *clare videntem etsi in tenebris oculos moveat vocare in me alios* (sc. praeter hos morbos) *Furiarum impetus; nam ex occisis consanguineis vindictam poscentibus missa insania eos solet exagitare qui nolint ulcisci.* Oratio subtumida et obscura eo aliquatenus defenditur, quod oraculi monita continet. Blomfieldio v. 285 post 288 transponenti adsentitur Hermannus, qui *διώκεται* transitive dictum, ut *Od.* XVIII. 8, cum eodem praeferendum putat. Confer autem Soph. *Aj.* 73, *Αἴαντα φωνῶ*, h. e. *καλῶ*. Inf. 402, *βοᾷ λοιγὸν Ἐρινύς*, et 954, *ἐπορθιάζειν δίκην*.

278. μειλίγματα] τῶν ἐχθρῶν μειλίγματα. αἱ κολάσεις γὰρ τῶν ἀδικούντων μειλίγματα εἰσὶ τῶν ἀδικηθέντων.

279. μηνίματα] τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λιμώξειν ἐκ γῆς ἔφασκε [πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος], ὡς μὴ ἐκδικήσαντας, ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι.

282. λευκάς: ἢ μέχρι γήρως ἀτυχήσομεν, ἢ παρ' αὐτὰς γηράσομεν· παρὰ τὸ

Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. (*Od.* XIX. 360.)

κόρσας: τρίχας.

283. προσβολάς] ἡμᾶς ἐπεξιέναι ἔλεγεν.

284. τελουμένας] αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα ἔφασκε τελεσιουργεῖν.

285. ἐν σκότῳ] τὸν ἐν σκότῳ νῦν κινοῦντα τὴν ὀφρῦν λαμπρῶς.

287. προστροπαίων] ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν.

279. Quae uncis inclusi ad *μειλίγματα* pertinere videntur, sc. *ad placandos manes Agamemnonis;* quae sequuntur, ad diversam scripturam *μηνίματα*. Non agnoscit grammaticus *βροτοῖς πιφαύσκων*, sed aut *ἀστοῖς πιφαύσκων* in textu habuit, aut aliquid huiusmodi legisse eum credideris,

τοῖς μὲν γὰρ ἐκ γῆς, μὴ 'κδικήσαντας φόνον,
λιμὸν πολίταις εἶπε, τὰς δὲ κ.τ.λ.

282. *παρ' αὐτὰς*, *propter eas*, dedi pro *παρ' αὐτά*. Fortasse, *ἢ ὅτι παρ' αὐτὰς γηράσκομεν*.

283. Haec verba ad *προσβολὰς* rettuli, cum vulgo post *λαμπρῶς* sine puncto inepte legantur. Fortasse scripsit *τὰς Ἐρινῦς ἡμᾶς ἐπεξιέναι ἔλεγεν*.

284. Hoc scholium inepte ad v. 276 appositum est. *τελεσιουργεῖν rem ad finem adducere* hic significat.

καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεσθαι πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δέχεσθαι *δ' οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον·
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπίτνουσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

291. τοῖς τοιούτοις. Refertur ad v. 273.

294. Deest in M. δέ. Porsonus probabiliter τοῦ τε συνθύειν τινα.

288. λύσσα] ἡ νόσος.

290. λυμανθέν] λυμανθέντα.

293. βωμῶν τ' ἀπείργειν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔφησεν.

294. συλλύειν] συγκαταλύειν, συνοικεῖν.

296. ταριχευθέντα] καὶ ὁ Σώφρων

Τὸ γῆρας ἄμμε μαραῖνον ταριχεύει.

297. ἆρα] κατὰ ἀπόφασιν ἀναγνωστέον.

298. κεἰ μὴ πέποιθα] καὶ εἰ μὴ διὰ τὸν χρησμὸν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἄλλα.

304. δυοῖν γυναικοῖν] ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας.

288. Apposui lemma λύσσα, cum Euripidi *Herc. F.* 823 Λύσσα sit Noctis filia. Hoc scholium vulgo ad τὸ σκοτεινὸν perperam refertur.

290. Addendum videtur τὸ δέμας.

294. συγκαταλύειν Bothius pro συγκλύειν.

297. ἆρα hic *nonne* significare indicat, cum *negatione* accipiendum.

298. τοῦ χρησμοῦ M., quod correxi.

ΧΟ. ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῇδε τελευτᾶν,
ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
γλῶσσα τελείσθω (τοὐφειλόμενον
πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ),
Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. Δράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.
ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνοπαθὴς, τί σοι στρ. α'.
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας,
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναὶ,
σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;

315. *αἰνοπαθὴς* pro *αἰνόπατερ* ex Schol. revocavi.

319. *ἰσοτιμοιρον* M. *ἀντίμοιρον* Herm. cum Erfurdtio, et sic fortasse Schol., qui *ἐναντίον τὸ φῶς τῷ σκότῳ* docet. At Pythagorea hic tangit poeta. Cf. Laert. Vit. Pyth. xix. 26, *ἰσόμοιρα εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος.*

307. τῇδε τελευτᾶν] τούτῳ τῷ τρόπῳ εἴη ἀποβῆναι.

308. ᾗ] καθάπερ.

μεταβαίνει: ἐπινεύει.

309. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς] τοῦτο προστάσσει ἡ δίκη· ἀντὶ λοιδορίας γὰρ λοιδορίαν, ἀντὶ πληγῆς πληγήν.

313. πληγὴν τινέτω] ὁ φονεύσας.

315. †αἰνόπατερ] δεινὰ παθών.

317. ἕκαθεν οὐρίσας] μακρόθεν οὐριοδρομήσας εἰς τὸν σὸν τάφον, ὅ ἐστιν ἀπὸ Φωκίδος ἐλθών. Ἄλλως. πόρρωθεν σου ἀφοριζόμενος· σὺ μὲν γὰρ ἐν σκότῳ, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ φωτί.

319. ἰσόμοιρον] ἐναντίον γὰρ τὸ φῶς τῷ σκότῳ, τοῦτ' ἔστι, πολὺ τὸ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων.

315. Videtur Schol. *αἰνοπαθὴς* legisse; verum si ita explicat *αἰνόπατερ*, id defendi vix potest, nam composita cum *δυς*, ut *δύσδαμαρ* *Ag.* 1319, *δύσπαρι*, *δυσμήτηρ*, *δυσαριστοτόκεια*, alia analogia formata sunt, nec credibile est sic duplicari *πάτερ αἰνόπατερ*.

317—22. *οὐρίσας* intransitive positum aut pro *ὁρίσας* ratus post *εὐναὶ* plene interpunxit. Ceterum ad finem horum scholiorum (neque enim ab uno profecta sunt) transtuli *δεῖ δὴ* (*δὲ* M.) *ὅμως κ.τ.λ.* quod vulgo inepte ad v. 327 legitur. Quod *ὅμως* bis ponitur, id significat, 'quamvis ad te nequeam pervenire.'

319. Recte haec a reliquis separavit Davisius. Non *ἰσόμοιρον*, sed *ἀντίμοιρον* interpretatur Schol. Pro *μὲν* dedi *γάρ*.

χάριτες δ' ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.
ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ στρ. β'.
θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων·
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει ἀντ. α'.

331. ῥοπὰν Herm. Lachmann. Weil., quod non intelligo. Sed Schol. παντελῶς. *Justus luctus ob parentes occisos haud parce excitatus totam rem* (τὸ πᾶν πρᾶγμα) *exquirit,* non sinit latere facinus. τάφον A. W. Verrall. δίκαν fortasse legebat Schol.

320. χάριτες] χάριτας δὲ· νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόον.

ὁμοίως] ὅμως· δέ τοῖς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις ὁ γόος ὁ εὐκλεὴς ὁμοίως χάριτες κέκληνται. δεῖ δὴ ὅμως τὸν ἀποθανόντα θρηνῆσαι.

322. προσθοδόμοις] τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. νῦν γὰρ οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ τάδ' ἤδη. (Eur. *Med.* 139.)

προσθοδόμοις: ἱκέταις.

324. οὐ δαμάζει] τοῦτ' ἔστιν, οὐ συναλίσκεται τῷ σώματι ἡ ψυχικὴ δύναμις.

325. γνάθος] ἡ γνάθος συνήθης. ὡς ἡ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἦχος παρὰ Σιμωνίδῃ.

326. φαίνει δ' ὕστερον] ἣν ἔχει ὀργὴν ἡ ψυχὴ ὕστερον φανεροποιεῖ.

330. ματεύει] ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι.

ὅμως οὐκ ἠρεμεῖ ἡ ψυχή· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν.

332. κλῦθί νυν] ἔξω.

ἐν μέρει: κατὰ διαδοχὴν, ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ.

320. Senarium ex ignoto auctore afferre videtur. Fortasse φασὶ πάντες.

322. Male vulgo προσθόδομοι: ἱκέται.

325. Post συνήθης plene interpunxi. Sequitur, ut videtur, aliud scholium, in quo ἡ κρημνὸς et ἡ ἦχος scribendum erat pro ὁ κρημνὸς et ἡ ἠχώ.

332—4. Clara vel suppressa voce haec dicta fuisse tradit. Vide ad 345, 355.

πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις ὅδε σ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὼν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ στρ. γ'.
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος κατηναρίσθης.
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι,
τέκνων τ' *ἐν κελεύθοις

334. τοίσ ἐπιτυμβιδίοις M., δέ σ' ὅδ' ἐπιτύμβιος Herm.
344. κομίζει M., correctum a Porsono.
349. ἐν addidit Wellauerus.

334. δίπαις] ἔσω.

336. ἱκέτας] ἱκέτην μὲν ἐμὲ, φυγάδα δὲ Ὀρέστην. πληθυντικῶς δὲ ἑκάτερον εἶπεν ἀντὶ ἑνικοῦ.

339. οὐκ ἀτρίακτος] οὐκ ἀνίκητος, ἀλλὰ νενικημένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἳ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων.

340. χρῄζων] ὁ χρησμῳδῶν Ἀπόλλων.

344. νεοκρᾶτα] Ὀρέστην τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν. οἱ δὲ νεκροκρᾶτα τὴν ἐπὶ νεκρῷ σπονδήν.

νεοκρᾶτα] νεωστὶ κεκραμένον, λείπει κρατῆρα.

νεοκρᾶτα: κρατῆρα. νεοκρήτου τ' εἰσεπιλειβομένας.

345. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ] ἔξω.

349. κελεύθοις: ταῖς προσόδοις.

340. Imo *si velit* significatur.
344. Tria hic scholia apposita sunt, quorum in primo inepta lectio νεκροκρᾶτα (νεοκρᾶτα cod.) respicitur, in ultima interpungendum erat post κρητῆρα. Citatur pars versus elegiaci in quo νεόκρητος = νεοκρὰς adhibuerat poeta nescio quis. Initio deest στάγμα, vel χεῦμα, vel δῶρα.

αἰῶν' ἐπιστρεπτὸν κτίσας,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον.

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς ἀντ. β'.
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων,
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη,
μόριμον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισίβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωΐας ἀντ. γ'.
τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
μετ' ἄλλῳ δουρικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαψο,

350. Transposui quod in M. est, ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα.

359. ἦς—ἔζησ M., ab Herm. correcta.

366. τεθάφθαι Herm. pro τέθαψαι.

350. ἐπιστρεπτόν] ὡς τοὺς ὑπαντῶντας ἐπιστρέφεσθαι πρὸς θέαν ἡμῶν.

351. πολύχωστον] ζηλωτὸν καὶ ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον.

353. δώμασιν] τοῖς οἰκοδομήμασι τῆς Τροίας (γῆς Τρωΐας?). εὐφόρητον: τάφον εὐτυχῆ· φορὰ γὰρ ἡ τύχη.

354. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ] ἔσω. πρὸς τὸ "πολύχωστον εἶχες τάφον" ἀπέδωκεν ὁ χορός.

358. χθονίων τυράννων] Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης.

360. μόριμον λάχος] τὴν ἐκ Μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην ἔχων.

362. πεισίβροτον] τὸ σκῆπτρον τὸ τοὺς ἀνθρώπους πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ διατάττον.

363. μηδ' ὑπὸ Τρωΐας] γυναικικῶς οὐδὲ τούτῳ ἀρέσκεται, ἀλλὰ τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνηρῆσθαι.

366. †τέθαψαι] λείπει τὸ ὤφειλες.

353. Ad v. 348 (ἐν δόμοισι) haec spectare putat Davisius cum Coningtono. Videtur Schol. τάφον διαπόντιον legisse, et γᾶς δώμασιν coniunxisse.

πάρος δ' οἱ κτανόντες σ'
οὕτω †δαμῆναι * * *
θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης δὲ τύχης καὶ Ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛ. τοῦτο διαμπερὲς οὖς στρ. δ'.
ἵκεθ', ἅπερ τε βέλος.

Hodie legendum puto *τέθαψο*, quod ab *εἰ γὰρ* (345) pendet. Id in *τέθαψαι* (*-φθαι*) mutatum secum traxit *δαμῆναι*, pro quo *δάμησαν* facile scripseris, quemadmodum *πάλλοντο* augmento caret *Suppl.* 567, *πάθομεν* inf. 419. Ex glossemate in M. *τοῖς ἐκείνων* (sc. *τῶν κτανόντων*) suspiceris *ξὺν φίλοις* scriptum fuisse. Expectabas potius versum huiusmodi, *οὕτως ἀπώλονθ' ὥστε καὶ πρόσω τινὰ κ.τ.λ.* Nam *καὶ* ante *πρόσω* deesse vix potuit.

367. Pro *νιν* legendum videtur, quod sententia postulat, *σε*. Quanquam *νιν* invenisse videtur Schol., qui hoc dicit: divertit (sc. in tertiam personam) patris invocationem *ὦ πάτερ*.

378. *στυγερῶν γ' ὄντων* Herm.

379. Ad *γεγένηται* non recte suppletur *δοῦπος* (Herm.), cum absolute hic ponatur, ut *Suppl.* 527, *πιθοῦ τε καὶ γενέσθω*, sc. *ἃ βουλόμεθα*. Confer etiam Ar. *Vesp.* 240, *ἔσται Λάχητι νυνί*.

367. *νιν*] ἀπέστρεψε τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.
πάρος] πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα.
368. *δαμῆναι*] λείπει τὸ ὄφελον.
370. *τινὰ*] ἐμέ.
373. *ὑπερβορέου*] ὑπερορίου. Gl. τύχης τῆς ἄγαν πνεούσης.
374. *δύνασαι*] ῥᾴδιον γὰρ τὸ εὔχεσθαι.
375. *ἀλλὰ διπλῆς*] διπλῇ μάστιγι ἐπλήγημεν.
μαράγνης] μάστιγος.
376. *τῶν μὲν ἀρωγοί*] ἡμῶν οἱ σύμμαχοι οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα.
378. *χέρες οὐχ ὅσιαι*] τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν στυγερῶν τούτων.
379. *γεγένηται*] τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν· πρὸς ὃ ἐπάγει Ἠλέκτρα ὅτι ὡς βέλος μου ὁ λόγος οὗτος ἥψατο.

Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργῳ
χειρί—τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.
ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι *πυρᾷ στρ. ε΄.
πευκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ'
ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύθω, φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρῴρας
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμός, ἔγκοτον στύγος.
ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς ἀντ. δ΄.
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι,
φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ·

384. Aposiopesis est, ut sup. 194. Videtur alius Schol. ὁμῶς, alius τοκεῦσιν ὅπως τελῆται in suo legisse, et ad ἀμπέμπων ἄταν rettulisse.

385. Addidi πυρᾷ. Quod cum ὀλολυγμὸν construitur epitheton, ut πευκάενθ' Ἥφαιστον, *Antig.* 123, id revera ad rogum piceum pertinet. Cf. v. 268.

383. ὑστερόποινον ἄταν] τὴν Ἐρινύν.
πανούργῳ χειρί] τῇ χειρὶ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου.
384. τοκεῦσι] ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ.
385. πευκήεντ' ὀλολυγμόν] πανηγυρικόν, λαμπρόν.
389. ἔμπας ποτᾶται] ὅμως τὸ εἱμαρμένον περιΐπταται πάντας καὶ οὐκ ἄν τις ἐπιβουλευθείη παρὰ τὸ μοιρίδιον.
390. πάροιθεν δὲ πρῴρας] τῆς ὄψεώς μου.
392. ἔγκοτον στύγος] ὀργίλον μῖσος.
394. ἀμφιθαλής] ὁ ποιήσων ἄμφω ἡμᾶς ἀναθηλῆσαι.
395. ἐπὶ χεῖρα βάλοι] τοῖς ἐχθροῖς.
396. κάρανα] τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα. λέγει δὲ τοὺς περὶ Αἴγισθον.
397. πιστὰ γένοιτο] καὶ γένοιτο πιστὰ τῇ χώρᾳ, ὅτι σὺ τούτων αἴτιος.

385. Legisse grammaticum πυκνάενθ', quasi a πνὺξ, acute suspicatus est Coningtonus. *Splendidum, celebrem,* eum intellexisse censet Davisius.
389. Inserui τις post οὐκ ἄν.
390. πρῴρας. Quasi a προορᾶν formatum putavit (vide *Suppl.* 716), et καρδίας θυμὸς coniunxit.
396. ἄκρα. Scil. ut nos dicimus *the heads of the family.*
397. γένοιτο pro γένοιτο ἂν non recte accepit.

δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.
ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας εἰς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα· βοᾷ γὰρ Λοιγὸν Ἐρινὺς
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.
ΗΛ. ποποῖ, δᾶ, νερτέρων τυραννίδες *τ', στρ. στ'.
ἴδετε πολυκρατεῖς Ἀραὶ τεθυμένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾷ τις τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;
ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτ' ἐμοὶ φίλον κέαρ ἀντ. ε'.
*οἰκτρὸν τόνδε χέουσαν οἶκτον·

399. Γᾶ Ahrens. pro τά. Confer *Pers.* 640, ἀλλὰ σύ μοι, Γᾶ τε ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες κ.τ.λ.

402. Schützii emendationem λοιγὸς Ἐρινὺν necessariam censet Herm. At non potest exitium vocare Furiam, sed Furia vocat exitium quasi socium sibi ac ministrum. Recte dicitur ἄτη ipsa ἐπάγειν ἑτέραν (ἄτην) ἐπὶ (προτέρῃ) ἄτῃ, alia caedes aliam generare; nam κεκόλληται γένος πρὸς ἄτᾳ, *Ag.* 1566. Recte interpretatur Schol., modo ineptum illud λοιγὸν omittatur.—παρὰ hic dicitur ut παραβοηθεῖν et βοηθεῖν παρά τινα (Herod. ix. 57).

405. ποῖ ποῖ δὴ M. Dedi, quod in *Ag.* 1076 legitur, ποποῖ δᾶ, et τε addidi in fine versus.

406. τεθυμένων, indicante metro, Herm. pro φθειμένων.

411. οἰκτρὸν addidit Herm. Ego χέουσαν pro κλύουσαν reposui. Structura est ut πάλλοντ' ὄψιν *Suppl.* 567. Pro μοι (410) ἐμοὶ aptius videtur propter illud αὖτε.

398. ἀπαιτῶ] λείπει λαβεῖν.

399. τετιμέναι] αἱ Ἐρινύες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμημέναι.

402. βοᾷ γὰρ λοιγόν] βοᾷ, διὰ βοῆς ἐφέλκεται.

403. τῶν προτέρων] τοῦ Ἀγαμέμνονος. τὸ ἑξῆς, ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν [λοιγὸν] ἐπ' ἄτῃ.

405. νερτέρων τυραννίδες] ἀντὶ τοῦ οἱ κατὰ γῆς θεοί.

406. ἀραὶ] ἀνειδωλοποιεῖ τὰς ἀράς.

407. Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπά] ἡμᾶς τοὺς ὑπολοίπους τῶν Ἀτρειδῶν. ἀμηχάνως ἔχοντα] ἀπεσπασμένους καὶ φυγαδευθέντας τῶν οἴκων.

411. †κλύουσαν] ἀντὶ τοῦ κλυούσῃ.

403. Uncis inclusi λοιγὸν, ut inepte a sciolo quodam interpositum.

καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσᾳ·
ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκᾶς ἐπάρῃ μ'
*ἐλπὶς, ἀπέστασεν ἄχος
προσφανεῖσά μοι καλῶς.
ΟΡ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν ἢ τάπερ ἀντ. στ'.
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων
πάρεστι σαίνειν; τὰ δ' οὔτι θέλγεται·
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων,
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
ΧΟ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον· ἔν τε Κισσίας στρ. ζ'.

415. Corrupte M. *ἐπαλκὲς θραρέα.* Levi mutatione correxi, suppleto ex coniectura *ἐλπίς.* Qui me secutus est Coningtonus etiam *μ'* addendum vidit.

417. *πρὸς τὸ φανεῖσθαι* M. *προσφανεῖσα* Bambergerus, *προφθάνουσα* Coningtonus.

418. *πάντες* M. *φάντες* Bothius. Locum male interpretatur Schol., cui *τύχοιμεν πρὸς τῶν τεκομένων opem a parentibus habere* significare posse visum est, et de placanda Agamemnonis ira nunc loqui Orestem. Sententia est, *Quid rectius dicamus quam quae mala a parentibus* (cum emphasi, sc. ea saltem, si non alia) *patimur, ea posse nos* (obsequio) *delinire? At non possunt haec sic deleniri, nam animum a matre habemus qui non flectatur illecebris.* Nec nos illam, inquit, nec illa nos facile placabit, aut a consilio ulciscendi avertet. Loquitur hic de amicorum monitis, qui dominos obsequio placandos esse praecipiunt. Similia suadet Chrysothemis, Soph. *El.* 339, *εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα.*

412. καὶ τότε] ὅτε σε οἰκτιζόμενον ἴδω, Ὀρέστα.
414. κελαινοῦται] ταράσσεται.
πρὸς ἔπος] ἀκουούσῃ τὸν ἀπὸ σοῦ λόγον.
416. ἐπαλκές] ἰσχυροποιόν.
417. προσφανεῖσα] πρὸς τὸ καλά μοι ἐννοεῖν.
418. τί δ' ἂν] τί δεινὸν εἰπόντες κατὰ Κλυταιμνήστρας τύχοιμεν τῆς σῆς συμμαχίας, ὦ πάτερ, ἢ ἃ πεπόνθαμεν;
420. πάρεστι: τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα.
τὰ δ' οὔτι] τὰ ἄχη.
422. ἄσαντος] ἀκολάκευτος.
θυμός] ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος.
423. Ἄριον] Περσικόν.

412. *ὅτε.* Dindorfius *ὅταν* mavult.

414. *ἀπὸ* correxi pro *ὑπό.*

417. Legendum videtur aut *πρὸς τὸ καλά μοι ἐν νῷ εἶναι,* aut *πρὸς τὸ καλά μοι ἐννοεῖσθαι.*

420. Videtur intellexisse, *πάρεστι τῇ μητρὶ σαίνειν τὸν Ἀγαμέμνονα, ὁ δὲ οὐ σαίνεται.*

νόμοις ἰηλεμιστρίας
ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἔστ' ἰδεῖν
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα,
ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
[ἰὼ,] ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι· στρ. η'.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει,
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν;
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
ΗΛ. ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῇς, ἀντ. η'.

425. Pro ἦν Hermannus ἄδην a Bambergero recepit; nam ἔκοψα, ut ἔτευξα τύμβῳ μέλος, *Theb.* 835, de praesenti tempore dici ex ἐπιρροθεῖ colligitur. Qui haec de eo tempore dicta putant quo occisus est Agamemnon, necessario corrigunt ἐπερρόθει. Quod si verum, etiam εὖτε in 423 (εἴτε M.) scribendum erit. Legendum esse non ἦν, sed ἔστι, hodie mihi persuasum est. Nam ἦν a male intellecto aoristi tempore, ἔκοψα, ortum esse credo.

434. ταφὰν ἀτίμων A. Verrall. Vulgatum si sanum est, πρᾶγμα πεπρᾶχθαι supplendum est.

435. πατρὸς cum emphasi, ut πατρῷον inf. 444. Cum non modo regem, inquit, sed patrem etiam ignominia adfecerit, nonne ego ulciscar?

439. Corrupte M. ἐμασχαλίσθησ δὲ τωστοστείδησ, et mox μόρον κτεῖναι. Sententiam sic intellexit Schol.; sepultum fuisse regem quemadmodum corpus eius mutilasset regina, ne mortuus opem ferret liberis. Itaque ὧδε (ἔχοντα) θάπτει in animo habuit. Notanda locutio πράσσειν τινα, *tractare aliquem*.

426. ἐπασσυτεροτριβῆ] ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιοῦντα.
ὀρέγματα] τύμματα.
427. ἄνωθεν] τῷ ἄνωθεν ἐπαγομένῳ τῇ κεφαλῇ κτύπῳ.
428. κροτητόν] κωμῳδεῖται ὡς διθυραμβῶδες.
438. νοσφίσας ὀλοίμαν] ἐκ τούτου εἴρηται τὸ

Τεθναίην ὅτ' ἐκεῖνον ἀποπνεύσαντα πυθοίμην

Καλλιμάχου.

427. ἄνωθεν ἀνέκαθεν κτύπῳ perperam coniunxit, δὲ post tertium vocabulum posito.

ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.
ΧΟ. ἔχεις πατρῷον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἀντ. ζ.
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία·
μυχῷ δ' ἄφερκτος πολυσίνου κυνὸς δίκην
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα·
τοιαῦτ' ἀκούων *λύματ' ἐν φρεσὶν γράφου,
δι' ὤτων δ' ἔσω
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,

444. ἔχεις Herm. pro λέγεις.
447. μυχῷ Herm. cum Stanl. pro μυχοῦ.
ib. πολυσινοῦς maluit Porsonus, sed κακόσινος ex Hippocrate laudat Herm.

449. χέουσα Dobraeus pro χαίρουσα.
450. λύματα ex coniectura supplevi.
452. φρενῶν στάσει, nisi fallor, interpretatur Schol. Nam contraria sunt ἵστασθαι et ἀποπλανᾶσθαι.

440. ἔπρασσε] κατεσκεύασε δὲ τὸ μασχαλισθῆναι αὐτὸν ἡ Κλυταιμνήστρα. ἢ καὶ οὕτως: ἀτίμως αὐτὸν θάψασα δυστυχίαν μεγίστην κατασκευάζουσα τῷ σῷ βίῳ, ὦ Ὀρέστα· ὅ ἐστιν, ἵνα δυστυχῆ βίον ζήσῃς, τοῦ Ἀγαμέμνονος μὴ δυναμένου σοι συμμαχῆσαι πρὸς τὴν τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας.

443. πατρῴους] τοὺς τοῦ πατρός σου.

447. μυχῷ δ' ἄφερκτος] κατάκλειστος περὶ τὴν εἱρκτήν.

448. ἑτοιμότερα γέλωτος] οὐδέποτε οὕτως ἑτοίμως ἐγέλασα ὡς τότε ἑτοίμως ἐδάκρυσα.

λίβη] τὰ δάκρυα.

449. κεκρυμμένα] πρὸς τὸ κατάκλειστος.

450. τοιαῦτ' ἀκούων] πρὸς τὸν Ὀρέστην φησίν.

452. τέτραινε] διατόρει, διακόμιζε.

ἡσύχῳ φρενῶν] ἠρεμαίᾳ τῇ ψυχῇ. ἀντὶ τοῦ προσέχων καὶ μὴ ἀποπλανώμενος.

453. τὰ μὲν γάρ] ταῦτα τὰ συμβάντα Ἀγαμέμνονι.

αὐτός: τοῦτ' ἔστιν, ἐπιθυμεῖ δὲ τὰ λοιπὰ γνῶναι ὁ πατήρ, τοῦτ' ἔστι τὴν τιμωρίαν.

453. δὲ post ταῦτα omisi.

τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.
ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ·
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.
ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκᾳ. ἀντ. θ'.
ΗΛ. ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως *δίκας.
ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.
ΗΜ. α'. ὦ πόνος ἐγγενὴς, στρ. ι'.

454. ὀργᾷ M. et Schol. ὄργα, h.e. βούλου, ἐπιθύμει, Herm. cum Scaligero.
461. ξυμβάλλει M. ξυμβάλοι Porsonus, ξυμβαλεῖ Herm. cum Schützio. Idem in proximo δίκας addidit.

454. ὄργα] ἀντὶ τοῦ μάθε.
ὀργᾷ] τῷ τρόπῳ σου.
455. πρέπει] πρέπει δέ σοι ἀμετακινήτῳ δυνάμει ὁρμᾶν κατ' αὐτῶν.
456. ξυγγένοῦ] σύμπραξον.
457. κεκλαυμένα] ἐλεεινά.
458. στάσις δὲ πάγκοινος] ἐπιβοᾷ σε ἡ σύστασις ἡμῶν ἡ κοινὴ βοηθὸν ἐλθεῖν.
460. πρὸς ἐχθρούς] ἀντὶ τοῦ κατ' ἐχθρῶν.
461. Ἄρης Ἄρει] ὁ ἡμῶν τῷ τῶν ἐχθρῶν.
464. τὸ μόρσιμον μένει] πέπηγε μὲν καὶ ὥρισται πάλαι ὑπὸ Μοιρῶν τὸ τὴν Κλυταιμνήστραν ἀνδροκτονήσασαν ἀναιρεθῆναι. τὸ κατ' αὐτῆς δὲ καλῶς κυρωθὲν ὑπὸ τῆς δίκης ἔλθοι, ὅ ἐστι, μὴ μελλήσῃ πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας τὸ θεῖον.
465. εὐχομένοις: τὸ κατ' εὐχὴν ἡμῖν πληρωθείη.
466. ἐγγενής] συγγενής· ὃν ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν.

454. ὀργᾷ *indole* intelligebat, alius Schol. ὀργᾷ verbum tertiae personae, alius ὄργα imperativum putabat. Scholia vulgo male confusa disiunxi.
457. κεκλαυμένα, *lacrimis suffusa*, male pro neutro plurali accepit.
460. Ego κατά, τοῦ inseruit Dind. ἀντὶ ἐχθρῶν M. Id sic scripsisse grammaticum putat Davisius, ut ἀντὶ hostili sensu hic poneret.
465. Fortasse legebat ἀνέλθοι, sc. ex inferis, vel ἐπέλθοι.

καὶ παράμουσος Ἄτας
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.
ΗΜ. β'. δώμασιν ἔμμοτον ἀντ. ι'.
τῶνδ' ἄκος, οὐκ ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
διώκειν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.
ΧΟ. ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν
παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.
ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
αἰτούμενός μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
ΗΛ. κἀγὼ, πάτερ, τοιάδε· σοῦ χρείαν ἔχω,
φυγεῖν, †μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ *μόρον.

472. ἄκος Schütz. Herm. pro ἑκάς, οὐκ pro οὐδ' ego dedi.

474. διώκειν ἔριν pro αἰωμαναιρειν optime Hermannus. ἔριν invenisse Schol. certum est. *Solum horum malorum remedium est, sibi ipsis fidere liberos.* δι' ὠμὰν ἔριν Klausenius.

481. τοιάδε est *idem sentio*, ut κἀγὼ τοιοῦτος, *Ag.* 1360. Alii τοιάνδε vel τοιῶνδε malunt. Proximus versus certo non potest sanari. Tentavi olim φυγεῖν με γῆν, προσθεῖσαν Αἴγισθον δίκῃ, ut Eur. *Bacch.* 675, τὸν ὑποθέντα τὰς τέχνας γυναιξὶ τόνδε τῇ δίκῃ προσθήσομεν. Confer 438, ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. Possis etiam φυγεῖν μόρον diverso sensu dictum putare, *punito Aegistho salvam evadere.* Schol. φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου, qui φυγεῖν δόλους fortasse legebat.

467. παράμουσος] ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος.

469. ἄφερτα] ἀφόρητα.

471. ἔμμοτον] ἔνουλον, ἢ βαθύτατον.

474. ἔριν] ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα.

ὅδ' ὕμνος] ταῦτα τὰ ᾄσματα τοῖς κατὰ γῆς θεοῖς πρέπει, καὶ οὐ τοῖς οὐρανίοις.

479. οὐ τυραννικοῖς] οὐχ ὡς βασιλεῖ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως.

482. φυγεῖν] ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτόν.

475. Imo πρὸς τὴν μητέρα.

ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ᾽· εἰ δὲ μή, παρ᾽ εὐδείπνοις ἔσει
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.
ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ Γαῖ᾽, ἄνες μοι πατέρ᾽ ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸς δ᾽ ἔτ᾽ εὔμορφον κράτος.
ΟΡ. μέμνησο λούτρων οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
ΗΛ. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας.
ΟΡ. πέδαις γ᾽ ἀχαλκεύτοισι θηρευθεὶς, πάτερ.
ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ᾽ ἐξεγείρει τοῖσδ᾽ ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ᾽ ὀρθὸν αἴρεις φιλτάτοις τὸ σὸν κάρα;

492. *ἐκαίνισας* pro *ἐκαίνισαν* praeclare restituit Coningtonus, collato *καίνισον ζυγὸν*, *Ag.* 1071. Hoc duce ego *θηρευθεὶς* in proximo pro *ἐθηρεύθης* et *γε* pro *δὲ* reposui.

496. *φιλτάτοις* Donaldsonus pro *φίλτατον*, cum ex usu articuli *τὸ σὸν φίλτατον κάρα* dici deberet.

483. οὕτω γάρ] οὕτω γὰρ ἄν σοι κρατήσαντες πολυτελῶς θύοιμεν. ἔννομοι: αἱ νόμιμοι θυσίαι, αἱ πολυτελεῖς.

484. κτιζοίατ᾽] γίγνοιντο.

εἰ δὲ μή: ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς ἔσῃ παρ᾽ εὐδείπνοις χθονὸς, ὅ ἐστι παρὰ κατοιχομένοις δείπνῳ τιμωμένοις. οὕτως τὸ ἑξῆς, τῶν ἄλλων νεκρῶν μεταλαμβανόντων ἐναγισμῶν σὺ ἄτιμος ἔσῃ.

486. παγκληρίας] κτήσεως.

487. ἐκ δόμων γαμηλίους] εἰ γὰρ Αἴγισθος ἀπολεῖται, κἀγὼ γαμηθήσομαι.

488. πρεσβεύσω] τιμήσω.

489. ὦ γαῖα] ἐντεῦθεν ἀμοιβαῖα τὰ πρόσωπα Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας, πρῶτον δὲ Ὀρέστου.

491. οἷς ἐνοσφίσθης] οἷς ἀπέθανες.

493. πέδαις ἀχαλκεύτοισι] ἀσιδήροις δεσμοῖς· λέγει δὲ τῇ ἀδιεξοδεύτῳ ἐσθῆτι.

494. βουλευτοῖσιν] ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις.

484. *τιμώμενος* M., sine sensu. Correxit Davisius; dativum ego etiam reposui.

ΟΡ. ἤτοι Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ.
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·
καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών.
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.
ἄκου'· ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα.
[αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον.]
ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,

498. λαβὰς Canterus pro βλάβας.
505. κληδόνος Schützius.
509 uncis inclusi. Novem versibus hic, ut infra 514, supra 246, 255, continetur oratio. Fuit, nisi fallor, diversa scriptura καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τιμήσεις λόγον, sc. ὦ πάτερ, ex qua duo conflati sunt versus, uterque in fine habens λόγον. Idem accidit *Theb.* 393—4.

497. ἤτοι δίκην] ἢ τὴν δίκην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' αὐτῶν πέμψον, ἢ σὺ κόλασον αὐτούς.

498. ἀντίδος—λαβεῖν] ἀντίλαβε.

504. οὕτω γάρ] ἐὰν ἡμεῖς ζῶμεν.

505. κληδόνες] διὰ φήμης σώζοιέν [σε.]

κληδόνες] εὐφημίαι.

506. φελλοί] ὡς ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέοντες σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην, οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα.

φελλοί] τὰ κοῦφα ξύλα τὰ ἀναβαστάζοντα ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰ δίκτυα.

507. κλωστῆρα λίνου] ἐν περιφράσει τὸ κλωστὸν λίνον.

508. ἄκουε] ἀντὶ τοῦ πείσθητι.

509. τιμήσας λόγον] ἀντὶ τοῦ ἐπακούσας ἡμῶν.

498. Fort. δὸς ἀντιλαβεῖν.
504. Aut ζῶμεν cum J. F. Davisio, aut σῶοι ὦμεν legendum. ὦμεν M.
505. Fort. σώζοιμέν σε.
506. Inserui ὡς ante ἐκεῖνοι, et ἐπιπλέοντες dedi cum Davisio pro ἐπιπλέον.
507. τὸ dedi pro τόν.

τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τόδε·
τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας·
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον. παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.

511 post v. 509 transposuit Herm., et αὐτὸς δὲ σῶζε, τόνδε κ.τ.λ. edidit, *honorans orationem quae sepulchro honori est.* Imo λόγος, longior oratio, ἀμεμφὴς est, et caret culpa, quia indefletum sepulchrum honore afficit. Cum Blomf. ἐτεινάτην recepit Herm. Idem v. 503 Oresti, 504 Electrae tribuit.

511. τίμημα] λείπει ἡ εἰς.
ἀνοιμώκτου] πολυθρυλήτου.
512. τὰ δ' ἄλλα] τὰ κατὰ τὴν σφαγὴν Αἰγίσθου.
513. ἔρδοις] ὦ Ὀρέστα.
514. ἔξω δρόμου] ἔξω τοῦ προκειμένου.
516. τιμῶσ'] ἀντὶ τοῦ τιμῶσα αὐτή.
ἀνήκεστον: ἀνίατον.
517. οὐ φρονοῦντι] τῷ ὑπ' αὐτῆς θανόντι καὶ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆς. ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.
518. εἰκάσαι τόδε] διστάζω διότι οὐκ ἐπέμφθη.
519. μείω] ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἁμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δώρων πειθὼ καὶ παρηγορίαν.
523. παρῆ] γρ. παρῆν.
525. δύσθεος γυνή: ἀσεβής.

511. Quasi ab ἀνοιμώζειν formatum.
517. Fortasse τὰ ἀπ' αὐτῆς, scil. δῶρα. Ceterum huc (θανόντι δ') transtuli quod vulgo ad θέλοντι δ' (522) adscriptum erat, ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.
518. Inepte vulgo οὐ διστάζω ὅτι οὐκ ἐπέμφθη. Intellege autem φρονοῦντι.
523. παρῆν dedi pro παρῆς.

ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ᾽ ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ᾽ ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
ΟΡ. τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τὠνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
ΧΟ. ὥστ᾽ ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.
ΧΟ. ἡ δ᾽ ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ᾽ ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ᾽ ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ᾽ εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ

527. ὡς δ᾽ αὐτὴ λέγει Herm.
532. στύγος M. et Schol., στυγὸς Ald., στύγους Schützius, probante Herm.
536. ἀνῆθον pro ἀνῆλθον ex Schol. revocavit Valckenarius.

528. καρανοῦται] κεφαλαιοῦται.
λόγος] ἀντὶ τοῦ τὰ ἐφεξῆς τοῦ ὀνείρου.
529. παιδὸς ὁρμίσαι δίκην] ὡς παῖδα αὐτὸν ἐκτεῖναι ἐδόκει ἐν τοῖς σπαργάνοις. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδοξεν.
530. χρῄζοντα] πρὸς τὸν δράκοντα εἶπε τὸ χρῄζοντα.
νεογενές: ἀντὶ τοῦ νέον.
532. ὑπὸ στύγους: τοῦ μισητοῦ θηρίου.
533. θρόμβον] ἀντὶ γάλακτος αἷμα.
534. ὄψανον: ὄψις, φαντασία. τὸ χ δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς ὄψεως παρῆξε τὸ ὄψανον.
ὄψανον] τὸ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς Ἀγαμέμνονος φάντασμα.
536. ἀνῆθον: ἀνέλαμψαν.
ἐκτυφλωθέντες] οἱ σβεσθέντες ἤδη λαμπτῆρες. νὺξ γὰρ ἦν.
538. κηδείους χοάς] τὰς πρὸς εὐμένειαν Ἀγαμέμνονος.
539. ἐλπίσασα] θεραπευτικὸν ἴαμα, θεράπευμα τμητικὸν τῶν κακῶν οἰηθεῖσα ποιεῖν. λείπει τὸ ποιεῖν.

534. Appositum χ falsam analogiam vel aliquam dubitationem notabat. Debere potius ab ὄψον formari docet.

τοὔνειρον εἶναι τοῦτ᾽ ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν·
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ
οὔφις ἔπειτα σπαργάνοις ὡπλίζετο
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ᾽ ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ δ᾽ ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ᾽ ἀμφὶ τάρβει τῷδ᾽ ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ᾽ ἐγὼ
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ᾽ αἱροῦμαι πέρι.
ΧΟ. γένοιτο δ᾽ οὕτως. τἄλλα δ᾽ ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺσδ᾽ ἕν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω·
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
δόλῳ δὲ καὶ ληφθέντες, ἐν ταὐτῷ βρόχῳ

544. οὐφεῖσε πᾶσα M., οὔφις ἐμοῖσι Herm. cum Porsono, οὔφις ἔπειτα Martinus. Plerique in corrigendo σπαργανηπλείζετο consentiunt, nisi quod Klausenius οὔφις ἐπ᾽ ἀμὰ σπάργαν᾽ ἠδ᾽ ὅπλ᾽ ἴζετο tentavit.

553. τοὺς μέν τι Porsonus.

557—8. Vulgo δόλῳ τε καὶ ληφθῶ-

541. τοῦτ᾽] αὐτὸ τὸ ὄνειρον.

542. συγκόλλως ἔχειν] συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ.

543. τὸν αὐτὸν χῶρον] τὴν γαστέρα τῆς Κλυταιμνήστρας.

544. ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.

548. δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν: ὥσπερ δι᾽ αἵματος ἔθρεψε τὸν δράκοντα, ὃν ἔδει θρέψαι τῷ ἰδίῳ γάλακτι, *δεῖ αὐτὴν θανεῖν βιαίως, ὅ ἐστι δι᾽ αἵματος τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν πληρῶσαι.

549. ἐκδρακοντωθείς] ἀγριωθεὶς κατ᾽ αὐτῆς.

554. ἁπλοῦς ὁ μῦθος] σύντομος.

τήνδε] τὴν Ἠλέκτραν.

556. ἄνδρα τίμιον] τὸν Ἀγαμέμνονα.

548. Emendavi, nisi admodum fallor, locum corruptissime sic scriptum; ὥσπερ δι᾽ αἵματος ἔθρεψε τὸν δράκοντα, δεῖ αὐτὴν θρέψαι τῷ ἰδίῳ γάλακτι, ὅ ἐστι κ.τ.λ.

θάνωσιν ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων,
ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
Τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἕρκειον πυλῶν,
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κάτ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,

σιν—θανόντες. Dedi quod et simplicissimum et aptissimum erat, transpositis *-ωσιν* et *-οντες.*

563. *οἴσομεν* M., solito errore.

569. *ἀπείργετε* Ald. Turn., probabiliter.

571. *εἰ δ' οὖν.* Supplendum '(et fortasse excludere volet;) sed si modo semel intravero' cet. Vide *Agam.* 1042.

574. *ἀρεῖ* pro *ἐρεῖ* Hermannus. Iungenda *μολών μοι κατὰ στόμα, aut si postea ex adverso* (*coram*) *se mihi ostendet.* Tollet autem et statim deprimet oculos Aegisthus simul atque Orestem esse perceperit, timore simul et pudore motus.

558. *ᾗ] καθό. τὸ ἑξῆς, ἐφήμισε τὸ πρίν.*

560. *εἰκώς] οἶμαι ἀντὶ τοῦ ἐοικώς.*

παντελῆ] τελείαν.

σάγην] πανοπλίαν· ἢ τελείαν περιβολὴν ἔχων ξένου.

563. *φωνὴν Παρνησσίδα] Φωκικήν.*

566. *δαιμονᾷ] τετάρακται.*

567. *μενοῦμεν οὕτως] κἂν μὴ δεξιωθῶμεν, μενοῦμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε εἰκάζειν τινὰ ὅτι ἠτιμώθημεν, καὶ τοιαῦτα λέγειν.*

571. *βηλόν: τὸν οὐδόν.*

574. *σάφ' ἴσθι] τὸ ἑξῆς· σάφ' ἴσθι πρὶν αὐτόν—.*

558. Patet *τὸ ἑξῆς κ.τ.λ.* perperam notata esse.
560. *ξένου γὰρ εἰκὼ* fortasse habuit.

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται, τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟ. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη, στρ. α'.
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι
πλήθουσι, βλάπτουσι καὶ πεδαίχμιοι

589. πλάθουσι βλαστοῦσι M. Dorice hic poni πλάθω pro πλήθω eo minus

576. ποδώκει] τῷ ταχεῖ ξίφει. ὡς ἐπὶ ἐμψύχου δὲ εἶπεν.

577. οὐχ ὑπεσπανισμένη] οὐκ ἀποτυγχάνουσα.

578. ἄκρατον αἷμα] ὡς εἰ ἔφη τοῦ τρίτου κρητῆρος, μετὰ Ἀγαμέμνονα τῶν δύο τούτων τὸ αἷμα.

579. νῦν οὖν] ὦ Ἠλέκτρα.

580. ἀρτίκολλα] σύμφωνα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν.

582. τὰ καίρια] τὰ χρήσιμα.

583. τούτῳ] τῷ Πυλάδῃ.

584. ὀρθώσαντί μοι] συμπράξαντί μοι.

586. δειμάτων ἄχη] κατὰ περίφρασιν, δείματα.

†κακῶν κάκιστα βλάβη.

587. ἀγκάλαι] αἱ κοιλότητες.

588. ἀνταίων] ἐναντίων.

589. †βλαστοῦσι] πολλὰ τίκτει ὁ ἀὴρ ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος πτηνὰ καὶ ἑρπετά. εἰσὶ γὰρ ὄφεις ἐξ ἀέρος πίπτοντες.

βλαστοῦσι] γεννῶσι καὶ αὔξουσι.

μεταίχμιοι] αἱ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ λαμπάδες, τοῦτ' ἔστιν, ὁ ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενος ἀήρ.

586. Vide an sic disiungi debeant, δειμάτων: κακῶν. δεινά: κάκιστα. ἄχη: βλάβην.

589. Huc rettuli scholium vulgo

λαμπάδες πεδάοροι
πτανά τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμοέντ' ἂν
αἰγίδων φράσαις κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι ἀντ. α'.
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων
παντόλμους ἔρωτας,
ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

probabile est, quod et πλάθω (Eur. *Alc.* 119) πελάζω significat, et πλᾶθος pro πλῆθος in usu non erat. Levissima mutatione βλάπτουσι bonam ac facilem praebet sententiam, et volucres et feras caelestium ignium tactu saepe laedi. Hermannum olim vereor ne non recte secutus sim κνωδάλων ἀνταίων βρύουσι reponentem.

590. πεδάοροι pro πεδαμαροι (sic) Stanleius, h.e. μετέωροι.

591. κἀνεμοέντων M., quod defendunt collato δρόσοι τιθέντες, *Ag.* 562. Ego φράσαις pro φράσαι, quod aliis infinitivus, Scholiastae imperativus esse videtur, et κἀνεμόεντ' ἂν nunc edidi; in proximo nescio an λέγῃ pro λέγοι reponi debeat. Confer *Oed. Col.* 170, θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; ubi ἔλθοι Laur. Eadem dubitatio possitne ἂν cum optativo omitti, an potius subjunctivus, quem vocant, deliberativus praeferendus sit, occurrit Soph. *Ant.* 604, τεὰν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν κατάσχοι; Potest hic ἂν ex praecedente φράσαις repeti. Vide *Ag.* 1049. τίς λόγῳ—φράσει Herm.

598. ἔρωτας semel in M. scriptum duplicavit Klausenius.

600. παρανικᾷ si sanum est, *male vincit* significare videtur. παρὰ νείκᾳ Herm., subaudito ἐστί.

590. λαμπάδες: αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί.

πεδάμαροι] οἶμαι πέδουροι, ἵν' ᾖ τὸ σημαινόμενον μετέωροι.

593. αἰγίδων] καταιγίδων.

φράσαι] ἐννόησον.

594. ἀλλ' ὑπέρτολμον] ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ δέ.

595. τίς λέγοι] τίς λέγοι φρεσὶν, ἀντὶ τοῦ ἐννοήσειεν.

597. παντόλμους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς λέγοι.

599. ὁμαυλίας] ὁμοκοιτίας.

600. θηλυκρατής] ὁ γυναικῶν κρατῶν. λέγει δὲ ταῦτα ὅτι ἡ Κλυταιμνήστρα κατωφερείας ἕνεκα τῷ Αἰγίσθῳ ἐγαμήθη.

ἀπέρωτος] ἀντὶ τοῦ στυγνὸς καὶ ὑπερήφανος.

ad v. 585 appositum. Interpretatur scripturam βλαστοῦσι, videturque excidisse aliquid post ἀκτῖνος, e.g. καταλαμπόμενος, ut inf. ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενος ἀήρ.

594. Respondere monet ἀλλὰ, quod debebat esse δὲ, praecedenti μὲν v. 585.

ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος στρ. β'.
φροντίσιν τὰν δαεὶς ἂν παιδολυ-
μὰς τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆτιν πρόνοιαν,
καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ' ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησεν,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἆμαρ.
ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν, ἀντ. β'.
φοινίαν Σκύλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσοκμήτοισιν ὅρμοις

604. *τὰν δαεὶς ἂν* pro *δαεὶς τὰν ἃ* olim correxi. *τὰν δαεῖσ' ἁ* Herm., qui mox *πυρδαῆτιν* reposuit pro *πυρδαῆ τινα*. Confer *κεντροδηλητὶς* *Suppl.* 564. *πυρδαὴς* legebat Schol., qui et variam scripturam *ὑποπτέροις* agnoscit. Idem *τάν τινα* pro *ἥντινα* perperam accepit. Sententia est, *ἴστω* (*τοῦτο*) *ὁ μὴ ὑπόπτερος φροντίσιν, δαεὶς τὰν κ.τ.λ.*, *Amoris vim quanta sit intellegat gravis et sapiens, Thestii filiae fabulam edoctus.*

614. Porsoni emendationem *ὕπερ* pro *ὑπαὶ* probat, sed necessariam non putat Herm.

616. Vulgatum *χρυσεοδμήτοισιν* correxit Herm., suffragante et metro et

602. ἴστω] γινωσκέτω δ' ὅστις ὁ παιδευθεὶς οὐχ ὑποπτέροις φροντίσιν, ἵν' ᾖ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὁ προτακτικοῦ.

οὐχ ὑπόπτερος] ὁ μὴ κοῦφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.

604. παιδολυμάς] ἡ τῷ παιδὶ Μελεάγρῳ λυμηναμένη.

τὰν—μήσατο] οὕτω τὸ ἑξῆς, ἥντινα μήσατο πρόνοιαν τάλαινα Θεστιὰς ἡ παιδολυμὰς καὶ πυρδαής.

608. ἐπεί: ἀφ' οὗ. ἀντὶ τοῦ ἐξότε.

610. ἥλικα: ξύμμετρον τῷ παιδὶ δαλὸν ἐξότε πεσὼν ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐβόησεν, τοῦτ' ἔστιν ἐξότε γεγέννηται.

611. ἥλικα ξύμμετρόν τε: τὸν συμμετρηθέντα αὐτῷ εἰς τὸ διὰ βίου μοιρόκραντον ἦμαρ, ὅ ἐστιν, εἰς τὸ ἦμαρ τῆς ζωῆς τὸ ὑπὸ Μοιρῶν δεσποζόμενον.

613. ἄλλαν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴστω ὅστις.

615. φῶτ'] τὸν πατέρα Νῖσον.

617. ὅρμοις] ὅτι ὅρμον ἀπὸ Μίνωός φησιν εἰληφέναι Σκύλλαν οὐ δι' ἔρωτα.

613. Non recte interpretatur *ἴστω ἄλλαν στυγεῖν* cum *δή τιν'* legisset.

617. *ὅτι.* Vide schol. ad 202. 534. Argumentum non recte cohaerere monet,

πιθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νίσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ᾽ ἀπροβούλως
πνέονθ᾽ ἁ κυνόφρων ὕπνῳ·
κιγχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.
ἐπεὶ δ᾽ ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων στρ. γ΄.
πόνων,—ἄκαιρον δὲ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ᾽ ἀπεύχετον δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ᾽ ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
ἐπ᾽ ἀνδρὶ λαοῖς ἐπεικότως σέβας—
τίω δ᾽ ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,

sententia. Neque enim *δέμειν* (ut in *θεόδμητος*), sed potius *καμεῖν* de artificis opere dicendum erat. Confer *ἀνδροκμῆτα* inf. 889.

624. *ἄκαιρον* dedi pro *ἀκαίρως*, quod sensu caret. Videtur esse *aposiopesis*, ut sup. 194, et subaudiri *λέγειν*, *non est occasio nunc de Clytaemnestrae amoribus dicendi, quae virum occiderit populo iure venerationi habitum.* *ἄκαιρος δ᾽ ὁ—σέβων τίων τ᾽* Herm.

628. *ἐπεικότως* olim correxi pro *ἐπικότῳ*. Ut saepius *θέμις*, sic *σέβας* hic obliquo casu accipiendum. Ceterum *λαοῖς* an cum Schol. *δᾴοις* legendum sit, dubitari potest. Is *δᾴοις ἐπικότῳ* interpretatus est *φοβερῷ τοῖς πολεμίοις, σεβαστῷ* autem ad *λαοῖς* pertinebat. Confusa videntur duo scholia, quorum alterum olim fortasse erat *σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολίταις τιμίῳ.*

619. Νῖσον] τὸ ἑξῆς, ἀπώλεσεν ἁ κυνόφρων Νῖσον πνέοντα ὕπνῳ.

620. ἀπροβούλως] ἀπρονοήτως, οὐ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον. ὡς προδότις γὰρ τοῦ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνωος.

621. πνέονθ᾽: ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνοντα.

622. κιχάνει] τὸν Νῖσον, ἢ τὴν Σκύλλαν.

Ἑρμῆς] ὁ θάνατος.

623. ἐπεὶ δ᾽ ἐπεμνησάμην] λείπει μνήσομαι Κλυταιμνήστρας.

624. ἀκαίρως δέ] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

γαμήλευμα] τοῦ Αἰγίσθου.

626. μήτιδας] λείπει εἰργάσατο.

628. ἐπ᾽ ἀνδρί] ἐπ᾽ ἀνδρὶ φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις.

629. ἀθέρμαντον: ἀθράσυντον. διὰ τὸ θράσος γὰρ ᾄδονται αἱ Λήμνιαι.

quia occiderit Scylla Nisum non ob amorem, sed ob datum ab hoste praemium. *ἀπὸ* dedi pro *ὑπό*.

622. *μὴ τὴν Σκύλλαν* Vict.

γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
λόγῳ, γοᾶται δὲ δὴ πάθος κατά-
πτυστον· ἤκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν ἂν Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος στρ. δ'.

632. πάθος Herm. pro ποθει, et γᾶ pro δή, *terra Lemnia abominandum malum luget.* Alii βοᾶται δήποθεν maluerunt.

634. ἂν pro αὖ Stanl., et sic Schol., qui tamen male per optativum explicat. Totius loci sententia (623—34) haec demum evadit: "Quoniam saevitiam amorum in aliis feminis commemoravi, poteram etiam, si apta esset occasio, Clytaemnestrae facinoris mentionem facere; sed non facio, quia mulier audax nullo honore mihi habita est. Si tamen id memorassem, cum primum locum in fabulis obtineant Lemnia facinora, dixissent cives, Argis quoque par scelus commissum esse." Notandum, particula δὲ quinquies repetita necti singulas sententias.

635. ἄγει Schützius pro ἄχει.

630. *ἄτολμον αἰχμάν*] *λείπει ἡ κατά.*

631. *πρεσβεύεται*] *μεῖζον ὀνομάζεται.*

τὸ Λήμνιον] *λείπει ἔργον.*

632. *λόγῳ*: *ἐν διηγήματι.*

κατάπτυστον] *μισητόν.*

633. *ἤκασε*] *εἰκονίσειέ τις.*

634. *τὸ δεινόν*] *τὸ κατὰ Κλυταιμνήστρας.*

635. *θεοστυγήτῳ δ' ἄχει*] *ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.*

636. *οἴχεται γένος*] *τὸ τῶν Λημνιάδων.*

638. *οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω*] *συνάξασα κατηγορῶ.* † *νύσσει γάρ με τὸ δίκαιον ταῦτα λέγειν.*

639. *τὸ δ' ἄγχι*] *τὸ δὲ ξίφος τῆς δίκης, τὸ ἔχον πικρίαν, ἀντικρὺ διὰ πνευμόνων ὁρμᾷ.*

630. *ἄτολμον κατὰ τὴν αἰχμὴν imbellem* significare voluit. At *αἰχμὴ* (ut in *Ag.* 483) est *indoles.*

631. *μεῖζον.* Imo *μέγιστον.*

634. Imo *τὸ κατὰ Κλυταιμνήστραν*, ut dicitur *μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρα* etc.

636. Suspicor olim fuisse *τοῖς τῶν Λημνιάδων*, ad *Λημνίοισι πήμασιν.*

638. Corrupta videntur: *νύσσει* olim ad *οὐτᾷ* adscriptum fuit. Hic legendum puto *δίκαιον γὰρ τὸ ταῦτα λέγειν.*

διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ
διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ
λὰξ πέδοι πατουμένου
τὸ πᾶν Διὸς
σέβας παρεκβάντος οὐ θεμιστῶς.
Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν, ἀντ. δ'.
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός·
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοισιν
αἱμάτων παλαιτέρων

640. Quae sequuntur perobscura sunt, et videntur quodammodo affecta esse. Mihi non persuasit Verrallius, qui hunc locum fusius tractavit in Ephemeride Philologica Cantabrigiensi (XVIII. pp. 144—8), dici posse Impietatem (τὸ μὴ θέμις) a Iustitia gladio vulnerari. Idem omissis γὰρ et οὐ genitivos reponit, πατουμένου τοῦ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντος, *impio homine Iustitiae pedibus conculcato*. Duriuscule, sed non absurde, opinor, dicitur Impietas *non sperni*, *non neglegi*, sed puniri a Iustitia. Hermannus, *scelus eius, qui Iovis reverentiam impie violavit, non neglegitur*. Et sic diserte Schol. Sed tutius videtur λὰξ κ.τ.λ. de iacente hoste interpretari, cui gladium per pectus transadigit adversarius, et τὸ μὴ θέμις γὰρ (sine οὐ) scil. ἐστί, sic accipere; 'est enim haec impietas hominis (sc. θεοστύγητον ἄγος committere, v. 635) qui sub pede Iustitiae prostratus iacet, cum omne ius religionis violaverit et transgressus sit.' Alii παρεκβάντας, quod ab οὐτᾷ pendeat. παρεκβάντες M. et Schol.

648. δίμασε M., quod ex Schol. τοῖς οἴκοις emendatum est. In proximo ἐκ δ' αἱμάτων Herm. pro δωμάτων. Vide sup. 126. At quid est hoc, *Piaculum ex prioribus caedibus ortum solvit Erinys?* Obscure dictum χρόνῳ κλυτά, quod contulit Donaldsonus cum Pind. *Pyth.* XI. 32, χρόνῳ κλυταῖς Ἀμύκλαις. Sed θεοκλυτεῖν, *deos invocare*, *Pers.* 500, θεόκλυτοι λιταὶ *Theb.* 142, aliam confirmat interpretationem, *Erinys post longum tempus invocata*.

640. †σοῦται] ὁρμᾷ.

641. τὸ μὴ θέμις] τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι, οὐδὲ παρασιωπᾶσθαι, ἀλλ' ἐκδικήσεως τυγχάνειν.

644. τὸ πᾶν Διός] λείπει ὁ γάρ, καὶ ἔστι, τὸ γὰρ πᾶν τοῦ Διὸς σέβας παρεξέβησαν ἀθεμίστως οἱ περὶ τὸν Αἴγισθον.

645. παρεκβάντες] ἀντὶ τοῦ παρεξέβησαν. καὶ ἔστι μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος, ὡς τὸ "καρπῷ βριθομένη." (*Il.* VIII. 307.)

646. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν] ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται.

648. τέκνον] ἀντὶ τοῦ ποινήν.

ἐπεισφέρει] ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων, ὅ ἐστι, τίκτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον.

δόμοισιν] λείπει ἡ ἐπί.

649. ποινὴν olim, opinor, aut ad ἀπαιτεῖ pertinuit, v. 651, aut ad μύσος explicandum adscriptum est, aut denique τέκνον, ἀντὶ τοῦ ποινήν, παλαιῶν αἱμάτων κ.τ.λ. reponendum est.

τίνειν μύσος
χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.
ΟΡ. παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ
[εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαί].

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν· ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους·—
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων·—
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
γυνὴ τόπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὐκ ἐπαργέμους

650. τίνειν dedi pro τείνει. *Novam caedem* (sc. Clytaemnestrae) *domum introducit Erinys, ut priorum scelerum poenas exigat.* Confer *Ag.* 1338, νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει κ.τ.λ.

656. διαι M., δία: Rob., et in margine βίᾳ. Sic inf. 893, φίλτατ' Αἰγίσθου βία. βίαν Herm., h. e. Αἴγισθον καλῶ. Interpolatoris esse hunc versum hodie mihi persuasum est. Inepte additur *si revera, ut dicitis* (εἴπερ), *domum suam hospitalem facit Aegisthus.* Nam hoc esset dubitantis an princeps communi Graecorum more erga hospites utatur.

664. τόπαρχος M., et mox ἄνδρα τ'. στέγαρχος Herm. cum Bambergero.

665. λέσχαισιν Herm. ex Schol. pro λεχθεῖσιν.

650. τίνει] ἀπαιτεῖ.

651. κλυτή] ἡ περιβόητος.

654. τίς ἔνδον] τίς ἐν δόμοις;

655. ἐκπέραμα] ἐκπερᾶσαι τινὰ καλῶ. τὸ ἐκπέραμα λέγει τὸν διάκονον τὸν εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα πρὸς τὰς ἀποκρίσεις.

660. νυκτὸς ἅρμα] περίφρασις, ἡ νύξ.

661. ἐμπόρους] ὁδοιπόρους.

662. ἄγκυραν ἐν δόμοισι] ἐν τοῖς πανδόκοις δόμοις τῶν ξενοδόκων καιρὸς τὴν ἄγκυραν προσορμίσαι τοὺς ὁδοιπόρους, ἀντὶ τοῦ καταλῦσαι.

663. τελεσφόρος] ἀρχηγὸς, διοικητής.

664. εὐπρεπέστερον] βέλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν.

665. ἐν λέσχαισιν] ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις.

λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κάσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία
στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡ. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην ὁδοῦ,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,

676. ὁδοῦ reposui pro πόδας. Utramque lectionem, nisi fallor, commemorat Scholiastes; sed longe probabilior est genitivus. Confer *Herc. F.* 1375, ὡς ἀθλίως πέπραγα κἀποζεύγνυμαι τέκνων γυναικός τ'. Contra ἀποζυγῆναι πόδας non aliter intellegi potest quam quod interdum dicitur βῆναι vel ἐλθεῖν πόδα = ὁδόν. Vide inf. ad v. 1044.

οὐκ ἐπαργέμους] σκοτεινοὺς, ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκωμάτων.

οὐκ ἐπαργέμους] πλεονάζει ἡ ου.

671. δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία] ἀντὶ τοῦ δίκαιοι ἄνθρωποι.

672. βουλιώτερον] βουλευτικώτερον, ὅ ἐστιν, εἰ δὲ οὐ διὰ ξενίαν ἥκετε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι.

674. Δαυλιεύς] Δαυλὶς ἢ καὶ Αὐλίς.

675. αὐτόφορτον] ἐπὶ ἰδίᾳ πραγματείᾳ.

676. ἀπεζύγην] τοὺς πόδας τῆς ὁδοιπορίας ἀπέλυσα, ἐπὶ τῷ ξενισθῆναι παρ' ὑμῖν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολυομένων τοῦ ζυγοῦ ἵππων καὶ ἐπὶ φάτνην ὁρμώντων.

677. συμβαλών] συναντήσας. τὸ ἑξῆς, ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτα εἶπεν· ἐπείπερ, ὦ ξένε. τὰ δὲ ἄλλα (678—9) διὰ μέσου.

674. ἢ καὶ Αὐλίς dedi pro ἡ, ut sit, *quemadmodum etiam Aulis inflectitur.* ὡς καὶ Abreschius, ἡ καὶ Davisius, tanquam alio nomine Daulis a quibusdam Aulis vocaretur.

676. Videtur Schol. utramque scripturam, et ὁδοῦ et πόδας interpretari. Illud τοὺς πόδας τῆς ὁδοιπορίας ἀπέλυσα recte explicat; ita enim pro confuso et inepto τῆς ὁδοῦ τῆς ὁδοιπορίας reposui.

677. τὸ ἑξῆς κ.τ.λ. Male haec vulgo ad v. 681 apposita leguntur.

ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
Ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ· μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν·
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον· εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
ΚΛ. οἳ 'γώ, κατ' ἄκρας εἶπας ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα,

686. πλευρώμασι σποδὸς κέκευθεν legi possit, nisi quod κέκευθεν transitive usurpatur *Rhes.* 620, οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.

691. εἶπας ego et Bambergerus pro ἐν πᾶσ'. Id recte dictum negat Herm., qui ἐκπαθῶς tentavit. Alii aliter; ἐμπέδως, ἀθλίως, δυστυχῶς, ἐνθάδ', ἔμπαν ὡς.

678. ἐξιστορήσας] ἐρωτήσας καὶ μαθών.

679. πεύθομαι] ἤκουσα γὰρ ἐν τῷ μου πρὸς αὐτὸν διαλόγῳ ὅτι Στροφίος προσαγορεύεται.

680. ἄλλως] δι' ἄλλην χρείαν.

682. μηδαμῶς] μηδαμῶς λάθῃ με ἡ βουλὴ τῶν φίλων. λέγει δὲ τῶν περὶ Αἴγισθον.

683. εἴτ' οὖν κομίζειν] εἰς τοὺς οἴκους.

685. πόρθμευσον] ἀντὶ τοῦ διακόνησον.

688. εἰ δὲ τυγχάνω] πιθαιῶς, ἵνα δοκῇ ὅλως ἀγνοεῖν.

692. ὦ δυσπάλαιστε] ὦ δυσκαταγώνιστε.

693. ἐπωπᾷς: ἐφορᾷς πολλὰ τὰ ἡμέτερα εὐτυχήματα.

κἀκποδών] καὶ τὰ πόρρωθεν καλῶς κείμενα τῶν φίλων, ὅ ἐστι, τὰ ἐπὶ

678. καὶ μαθών. Debebat, καὶ δείξας, si, quod veri simile est, καὶ σαφηνίσας interpretatur.

682. με si verum est, *fac sciam* significat. Sed nescio an σε scripserit. Videtur autem coniunxisse μηδαμῶς λάθῃ με (vel σε) δόξα φίλων, εἴτε νικήσει κ.τ.λ. De τῶν περὶ A. vide ad v. 939.

693. εὐτυχήματα correxi pro ἀτυχήματα. Ultima huius scholii verba

τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
φίλων *δ' ἀποψιλοῖς με τὴν πανάθλιαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα·—
νῦν δ', ἥσπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφεις.

695. Inserui δὲ ad connectendam orationem, id quod Scholiastes fecit commate post ἐπωπᾷς posito, structuram hanc esse ratus, καὶ τὰ τῶν φίλων ἐκποδὼν κείμενα ἀποψιλοῖς με. At metaphora est de sagittario etiam longe remota et quae tuta videbantur feriente. Hunc versum post 697 transposuit Herm., ἀποψιλοῖς in ἀποψιλοῖ mutato.

696. Si recte se habet scriptura, καὶ νῦν γὰρ *nam modo, nam nuper*, valere credibile est. Fatendum tamen, καὶ νῦν ex communi usu aliam induere significationem. Itaque videtur hic esse aposiopesis, commoto loquentis animo aptissima, ut sup. 194. Debebat addere, παρ' ἐλπίδα τέθνηκε. Mox εὐβόλως Porsonus pro εὐβούλως, metaphora ab alea ducta, ut inf. 969.

699. ἐγγράφεις dedi, ad Ἀρὰ referendum, pro ἐγγράφει, et ἥσπερ pro ἧπερ. Orestem cum ἰατρὸν ἐλπίδα vocat mater, id cum acerbitate dicit ex mente Electrae, quae rediturum fratrem praedixerat παύσοντα τὴν ἐν δόμοις βακχείαν καλήν, h. e. malam tyrannorum comissationem. Ambigue loquitur, ut decebat gaudium celantem. Nam Clytaemnestrae ἐλπὶς βακχείας καλῆς erat spes continuati cum Aegistho consortii, quae spes posita erat in morte Orestis. Hoc sensu ἰατρὸς est praesentis timoris remedium, quod nunc sibi adesse laetatur. Pro eo quod simpliciter dicendum erat, νῦν ἐν τούτῳ τῷ λέβητι παροῦσαν ἀποφαίνεις, vel νῦν ἐνταῦθα πάρεστι, utitur metaphora a pictis et inscriptis vasis sumpta, in quibus saepissime le-

ξένης ἀγαθὰ ἐνδιαιτήματα τοῦ Ὀρέστου τοῖς τόξοις εὐστόχως ἱκνουμένη ἀπογυμνοῖς με.

696. καὶ νῦν Ὀρέστης] ἀντὶ τοῦ* οὐ γὰρ πρότερον. τὸ γὰρ νῦν δηλοῖ καὶ τὸ παρεληλυθός.

697. ἔξω κομίζων] τὸ ἑξῆς οὕτως τοῦ νοήματος· καὶ πρότερον ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα· ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων Ὀρέστης.

ἔξω πηλοῦ πόδα: παροιμία.

698. νῦν δ'] ποῖος Ὀρέστης; ἡ τοῖς οἴκοις ἰατρικὴ ἐλπὶς τῆς ἀγαθῆς εὐφροσύνης. νῦν δὲ ἀπώλετο.

βακχείας καλῆς] ἡ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται.

699. ἐλπίς: τάξον, αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾷ· ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν.

fortasse a reliquis separanda, et lemmata apponenda sunt χειρουμένη et ἀποψιλοῖς. Pro κινουμένη legendum esse ἱκνουμένη perspexit etiam Davisius.

696. Inserui οὐ γὰρ, et ex scholio tenebris obvoluto nunc demum lux clara effulget. *Nunc*, inquit, *nam non ante; ex praesenti enim colligitur etiam praeteritum.*

698. ποῖος κ.τ.λ. Vide an νῦν δ' ὅσπερ in suo libro habuerit.

699. Hoc vult: 'Verba sic ordina, ut significent eam (βακχείαν) evanuisse τῇ τῶνδε δωμάτων ἀρᾷ, h.e. ut cetera bona, sic expectatam illam felicitatem a domestica Furia (ἀρᾷ) pessumdatam esse. Sed ad ἐλπίδα, non ad βακχείαν, rettulit παροῦσαν.' Crediderim olim

ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας *δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
ΚΛ. οὔ τοι κυρήσεις μεῖον ἀξίων σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν †τὰ πρόσφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·

gitur καλὸς vel καλὴ nomini proprio adiectum, vel καλὸς ὁ παῖς et similia.

711. τὰ πρόσφορα si sanum est, genitivum regit, ut Eur. *Hel.* 508, τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι. Quanquam fateor mihi nunc videri ταῖς νῦν παρούσαις συμφοραῖς potius legendum esse. Hoc loco τὰ πρόσφορα vereor ne ex v. 714 inrepserit, ut inf. 872, 875, τελουμένου bis scriptum, πολισσούχων bis *Suppl.* 493—4, προσίξεται inf. 1033 ex προσίξομαι v. 1035. Vide etiam *Agam.* 1216. Reponendum suspicor καταστροφῆς, *longi itineris finem.* Vide ad *Suppl.* 1067. Accusativum secum trahit τυγχάνειν *Oed. R.* 598, *Phoen.* 512, 1666, ut mox κυρεῖν v. 714.

713. Rectene dici possit plurali numero τούσδε dubitari potest, cum sine sociis venisse se dicat sup. 675, et ἥξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ', v. 561, ἄμφω v. 563, non nisi de duobus dictum videatur. Adde, quod ὀπισθόπους usitatius est quam ὀπίσθοπος, quod tamen defenditur collatis ἀελλόπος, Οἰδίπος. Non male Herm. ὀπισθόπουν τε τοῦδε (τοῦσδε enim M.) καὶ ξυνέμπορον reponebat. Nec tamen incredibile est tres quattuorve mutos adstare pedisequos quorum nulla adhuc ratio facta erat.

703. ἔστιν εὐμενέστερον] ἢ τὸ ἀγαθὰ ἀγγεῖλαι. τοῦτο γὰρ φιλίας αἴτιον τοῖς ξένοις γίνεται.

705. καρανῶσαι] κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν.

707. ἀξίων σέθεν] τῶν σοῦ ἀξίων τιμῶν.

709. ἦλθεν ἂν] εἰ καὶ μὴ σὺ ἤγγειλας.

710. ἡμερεύοντας] δι' ἡμέρας καμόντας.

sic scriptum fuisse hoc scholium; παροῦσαν: τάξον (ἐγγράφει) αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾷ. Illud ἐγγράφει cum non posset explicare, lacunam ante αὐτὴν reliquit.

703. Recte monet Davisius τί γὰρ ξένου hoc sensu cepisse grammaticum, *quae peregrini actio?*

707. ἀξίων, non ἀξίως, aperte explicat. Pro σοι scribendum erat σοῦ.

710. Fortasse κάμνοντας.

κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟ. εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι [τῷ] βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, νύχιον δ' Ἑρμῆν
τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύξειν κακόν·

727. *νύχιόν θ'* pro *χθόνιόν δ'* Herm. Nam in M. post *Ἑρμῆν* inepte additur *καὶ τὸν νύχιον*. Id ex var. lect. *γρ. νύχιον* in textum inrepsisse videtur.

730. *τεύξειν* nunc dedi pro *τεύχειν*. Solet *ἔοικα* cum futuro coniungi, ut *Suppl.* 909, *ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς*. Legitur sane *τεύχειν κακὰ* *Eum.* 125, sed rectius,

715. αἰνῶ] συμβουλεύω σοι ταῦτα πράσσειν, ὡς δώσοντι δίκην, ἤν τι παρὰ τὸ δέον ποιήσῃς.

ὑπευθύνῳ] ὑποδίκῳ.

720. πότε δὴ στομάτων] πότε ἐπευξόμεθα.

722. ὦ πότνια χθών] ὦ προσφιλὴς καὶ τιμία ἡμῖν.

ἀκτὴ χώματος] ἡ ἀκτὴ τοῦ τάφου.

726. νῦν γὰρ ἀκμάζει] νῦν καιρὸν ἔχει ἡ δολία πειθὼ συναγωνίσασθαι τῷ Ὀρέστῃ.

727. ξυγκαταβῆναι: συνάρασθαι πρὸς τὴν ὁδόν.

728. ἐφοδεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ νῦν ἀκμάζει.

730. ἀνὴρ ὁ ξένος] ξένον τὸν Ὀρέστην καλεῖ, ἵνα δόξωσιν ἀγνοεῖν τὸ σκευώρημα.

τεύχειν κακόν] ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι πένθος τῷ οἴκῳ διὰ τῆς ἀγγελίας.

730. Inepte legitur *σκαιώρημα*, quod aliud significat; *dolum* nunc intellegit.

τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ περᾷς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
ἔθετο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ·

nisi fallor, hic colligit chorus ex lacrimis nutricis, quae nunc exit, aliquid mali ex nuntio eventurum. Aptissime etiam usurpatur futurum de caede quae mox secutura est. *τυχεῖν* Herm. ex schol., notata lacuna.

732. *περᾷς* reposui pro *πατεῖς*. In *Herc. Fur.* 139, legendum videtur *Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πύλας*, ubi *πέλας* libri, *πάρος* Kirchhoffius.

734. *τοῖς ξένοις* Herm. cum Pauwio pro *τοὺς ξένους*. Nam sensus aperte hic est, *ut conveniat peregrinos*.

738. *θέτο σκυθρωπὸν* M. *Risum sub torvis oculis celavit*, sc. ancillas acerbo vultu, sed male celato gaudio excepit. *θετοσκυθρωπὸν* Herm. cum Erfurdtio.

740. *ἔχει* pro *ἔχειν* ex Schol. revocatum.

733. λύπη δ' ἄμισθος] κακόμισθος· δάκρυα γὰρ προξενεῖ. Κίλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφὸν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος Λαοδάμειαν.

734. Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα] ἡ τοὺς ξένους κρατοῦσα καὶ ὑποδεξαμένη Αἴγισθον καλεῖν ἐκέλευσε.

736. τὴν νεάγγελτον] τὴν νεωστὶ ἀγγελθεῖσαν.

740. παγκάκως ἔχει] ἀντὶ τοῦ κακῶς οἶκος διάκειται ὑπὸ τῆς φήμης ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι σαφῶς.

741. τορῶς] σαφῶς.

742. ἦ δή] ἀντὶ τοῦ ὄντως.

733. Male interpretatur *ἄμισθος*, quod est *mercede non conductus*. Vide *Ag.* 979.

734. Legebat, sed perperam explicat, *τοὺς ξένους*.

ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ' οὔ τί πω τοιόνδε πῆμ' ἠνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,

* * * * * *

καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γάρ, ὡσπερεὶ βοτόν,
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός.

747. ἀνεσχόμην vulgo.

751—2. Non inepte κἀκ pro καί, τὰ πολλὰ pro καὶ πολλὰ corrigas. Nutricis garrulae sermo, ut par erat, non cohaeret. Debebat enim dicere φίλον Ὀρέστην νῦν τεθνηκότα πεύθομαι (v. 763), καὶ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα μοχθηρὰ μάτην οἴχεται. Sed manca videtur oratio, et verendum est ne plura exciderint. Vide inf. ad Schol.

754. τόπῳ, *coniectando*, Verrallius; sed mihi quidem non persuasit. Sensus videtur esse *secundum eius ingenium*, sive *ut est mentis indoles*.

744. ὡς] λίαν.

συγκεκραμένα] ἡ κρεουργία τῶν Θυέστου παίδων καὶ ὁ Ἀγαμέμνονος θάνατος.

747. τοιόνδε πῆμ'] οἷον ἐπὶ τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀγγελίᾳ νῦν.

748. τλημόνως] καρτερικῶς ὑπέφερον.

749. τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν] τὸν συντρίψαντά μου ταῖς ἐπιμελείαις τὴν ψυχήν.

751. καὶ νυκτιπλάγκτων] οὐ μόνον δι' ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ διὰ νυκτῶν. ἀνωφέλητα ἐμοὶ τῇ τλάσῃ καὶ πολλὰ καὶ μοχθηρά.

κελευσμάτων] κελεύουσι γὰρ τῷ καλεῖν οἱ παῖδες.

754. τρέφειν ἀνάγκη] ἀνάγκη τρέφειν ἐπιμελείᾳ ψυχῆς. πῶς γὰρ οὔ;

744. ὡς breviter dictum monet pro ὡς λίαν.

749. τριβὴν *afflictionem* significare putabat, cum sit *delicias animi*.

752. Scholiastae καὶ non est copula, sed *etiam* significat. Videtur locus integer nunc non esse. Sic fere scriptum fuisse olim credideris; θανόντ' ἐσεῖδον· καὶ πάρεστί μοι στένειν ὅσ' εἶχον ἔργα, μυρίας τ' ἐπιστροφὰς κ.τ.λ., *innumeras curas etiam ex nocturnis vagitibus mihi ortas*. In fine scholii deesse videtur τὸ ἑξῆς, "ordo est, *inutilia mihi tam multa ac gravia perpessae*."

754. τρόπῳ inepte pro ἐπιτροπείᾳ accepit, nisi forte τροφῇ sic interpretatur.

οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ᾽ ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ᾽, οἴομαι,
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὴ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ᾽ Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ἢ πῶς; λέγ᾽ αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. ἢ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ᾽ ἄγγελλε δεσπότου στύγει,
ἀλλ᾽ αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ

763. τεθνηκότος genitivus absolutus est. *Nunc, cum mortuus est, id ita accidisse audio.* Infra v. 765 τόνδε λόγον pro τῶνδε λόγων correxit Blomf.

767. τί πως; *quid refert quomodo?* Herm. cum Cantero. Comici ὅπως; λέγ᾽ αὖθις κ τ.λ.

770. μὴ νῦν vulgo. Hoc dicit: Noli tu, si dominum odio habes (propter odium domini), haec reginae mandata ei ferre, sed iube solus (αὐτὸν) accedat, cum curva oratio (sic ei dices) recta fiat per ipsius nuncii quaestionem. Ex Eustath. p. 1013. 11 hunc versum correxerunt critici; ego κυρτὸς pro κυπτὸς restitui. In M. κρυπτὸς ὀρθούσῃ φρενὶ scriptum est. Et κρυπτὸς servavit Herm.

755. οὐ γάρ τι φωνεῖ] ἀλλ᾽ ἀνάγκη διὰ δακρύων ἐπινοεῖν.

757. νέα δὲ νηδύς] ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται· ὅ ἐστιν, ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας.

758. πρόμαντις οὖσα] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξέθρεψα.

761. χειρωναξίας: τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας.

762. ἐξεδεξάμην πατρί] ἀντὶ τοῦ ἔθρεψα, ἀπέσωσα.

766. ἐσταλμένον] ἠσκημένον, παρεσκευασμένον.

770. δεσπότου στύγει] τῷ μισουμένῳ ὑπ᾽ Ἀγαμέμνονος.

755. ἀνάγκη pro ἀνάγκην, ἐπινοεῖν pro ἐπέφερεν reposui. *Lacrimis intellegendum quid velit infans.*

762. Et ἐξελυσάμην et ἐξεθρεψάμην legisse videtur.

770. στύγος, ut interdum *μίσημα*, de persona dictum putabat.

[ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί]·
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κυρτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ;
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα·
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις·
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
ΧΟ. νῦν παραιτουμένᾳ μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας εὖ τυχεῖν κυρίως [στρ. α'.
τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἔπος

772. γαθούσῃ M. At γηθεῖν in praesenti non usurpare Atticos obiecit Herm., qui ὅσον τάχιστά γ' εὐδούσῃ φρενὶ corrigit. Mihi nunc plane liquet hunc versum insiticium esse. In *Suppl.* 882 ὅσον τάχιστα, alibi ὅπως τάχιστα vel ὡς ἄριστα κ.τ.λ. utitur Aeschylus, e.g. *Ag.* 605.

775. ἀλλ' εἰ, *quid si?* in ἀλλ' ἦ mutabat Stanl. At vide *Suppl.* 511.

785. Vulgatum τυχεῖν δέ μου ex Schol. emendavit Herm., et τὰ σώφρον' pro τὰ σωφρόσυν'. Haec ex superscriptis δ' εὖ, μ' εὖ,—σύνην, orta videntur. Vide ad v. 1041.

787. διαδικᾶσαι M. Vide inf. ad schol.

774. ἦ] ὄντως.

φρονεῖς εὖ] χαίρεις.

775. τροπαίαν] μετατροπήν.

777. οὔπω· κακός γε μάντις] τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ οὔπω, ἵν' ᾖ, οὔπω ἐλπὶς οἴχεται δόμων· ταῦτα δὲ καὶ ὁ τυχὼν μάντις γνοίη.

οὔπως] τοῦτο ἀκριβοῦς μάντεως εἰπεῖν.

778. τῶν λελεγμένων δίχα] ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ εἰρημένα περὶ τοῦ Ὀρέστου.

783. παραιτουμένῃ] πλεονάζει ἡ παρά. ἢ παρὰ σοῦ αἰτουμένῃ.

785. δὸς τύχας] δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως.

787. διὰ δίκας] δικαίως.

κατὰ δίκαν, ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίκαιον.

777. Apposui lemma οὔπως, ad quod explicandum pertinet hoc scholium.

785. δὸς τύχας εὐτυχεῖν in libro suo invenit.

787. Fortasse, γρ. κὰδ δίκαν, quam scripturam in textum admisit Herm.

ἔλακον· ὦ Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις.
[ἐή.] πρὸ δέ γ' ἐχθρῶν τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θὲς, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας [στρ. β'.
δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνιν ζυγέντ' ἐν
ἅρμασιν [ἀντ. α'.
  πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
μέτρον· τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
  τοῦτ' ἴδοι διὰ πέδον
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;

788. Ζεῦ, σὺ δέ νιν, et mox πρὸ δὲ δὴχθρῶν M. Correxerunt Herm. et Seidlerus.

798. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον M. Correxit Blomf. Alii γάπεδον malunt. Neutrum agnoscit alter Schol., qui epithetum ad ῥυθμὸν quaerebat; alterius ἐν τῷ δαπέδῳ ad διὰ πέδον pertinet.

790. τὸν ἔσωθεν] τὸν Ὀρέστην.

791. μέγαν ἄρας] ἐπάρας γὰρ τὸν Ὀρέστην, δυνήσῃ καὶ τριπλασίονα ποινὴν εἰσπράξασθαι τὸν Ὀρέστην ποιῆσαι.

δίδυμα καὶ τριπλᾶ] διπλάσια καὶ τριπλάσια.

794. ἴσθι] γίγνωσκε.

ἀνδρὸς] τοῦ Ἀγαμέμνονος.

πῶλον] τὸν Ὀρέστην.

795. ζυγέντα] ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. φήσας γὰρ "ἐν ἅρματι πημάτων" τὸ δρόμῳ ἐπήγαγε.

797. μέτρον] τέλος αὐτῷ προστιθεὶς τῶν κακῶν.

ῥυθμὸν] ἀντὶ τοῦ εὔτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν.

798. ἰδεῖν: ἀντὶ τοῦ ἴδοι. τὸ δὲ ἑξῆς· ἴδοι δέ τις σωζόμενον αὐτῷ τὸν ῥυθμὸν τοῦ δρόμου· μηδὲ ὑπερδραμὼν ἐν τῷ δαπέδῳ διαρρήξῃ τὸν χαλινόν.

ἰδεῖν] λείπει τὸ οὕτως. καὶ τὸ ἰδεῖν ἀντὶ τοῦ ἴδοι. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως ἄν τις τοῦτο ἴδοι, σωζόμενον τὸν ῥυθμὸν ὁμαλὸν καὶ εὔτακτον κατὰ τὸν δρόμον τῶν ἀνυομένων πημάτων.

798. τὶς (sic) ἂν ἴδοι τοῦτο *aliquis hoc videat* interpretatur. Alter schol. non τοῦτο δάπεδον (διὰ πέδον) invenit, sed corruptum ἁμαλὸν, quod per εὔτακτον explicat. Hinc demum liquet quomodo ἴδοι ante ἁμαλὸν in ἰδεῖν mutatum fuerit propter hiatum. Ceterum inepte in hoc altero scholio ὅπως bis pro οὕτως legitur. Id nunc correxi, ut sensus sit οὕτως ὥστε ἰδεῖν.

799. Non βημάτων, sed πημάτων legebat, si vera est haec scriptura.

οἵ τ' ἔσω δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν ἐνίζετε,
κλῦτε, σύμφρονες θεοί. [στρ. γ'.
ἄγετε, τῶν πάλαι
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
* τῶνδε γὰρ ἐνδίκως * πεπραγμένων
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
σὺ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων μεσῳδ.
στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς
φιλίοις ὄμμασι λαμπρῶς
ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος,
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων. [ἀντ. γ'.
τὰ δ' ἀλά' ἀμφανεῖ

800. *ἔσω* Herm. pro *ἔσωθε*, et mox *ἐνίζετε* pro *νομίζετε*.

804. Ex coniectura supplevi quae et metro et sententiae deesse videbantur, *τῶνδε γὰρ ἐνδίκως*, transposito *πεπραγμένων*, quod vulgo post *τῶν πάλαι* legitur.

806. *σὺ δὲ* reposui pro *τὸ δέ*. Invocatur Apollo, qui inf. 953 *Παρνασσίας μέγαν ἔχει μυχὸν χθονός*. Pro *κτάμενον*, quod frustra explicare laborat Schol., *κτίμενον* optime restituit Franzius.

809. Hermannum secutus sum, vulgata satis probabiliter corrigentem, nisi quod *ἀνέδην* et *καί νιν ἰδεῖν* dedit, omisso *λαμπρῶς· καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασι δνοφερὰς καλύπτρας* M.

814. *πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ* M., ab Herm. correctum.

801. ἐνίζετε] ἐνοικεῖτε καὶ διοικεῖτε.

805. γέρων φόνος] Ἀγαμέμνονος δὲ παλαιὸς φόνος μὴ συγχωρήσῃ φόνον τῷ Ὀρέστῃ τεχθῆναι διὰ τὸν φόνον Αἰγίσθου.

806. καλῶς † κτάμενον] διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθησόμενον· λέγει δὲ τὸ αἷμα τοῦ Αἰγίσθου.

ὦ μέγα ναίων στόμιον] ὦ Ἅιδη.

808. ἀνιδεῖν] ἀναβλέψαι.

810. †ἰδεῖν] ἀπὸ κοινοῦ τὸ δός.

811. δνοφερᾶς καλύπτρας] τοῦ σκότους.

813. ἐπιφορώτατος] ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὁδηγικώτατος.

814. φανεῖ] τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει.

θέλων πολλὰ κρυπτὰ εὑρήσει.

801. Recepi felicissimam Conington coniecturam *ἐνοικεῖτε* pro *ἡνιοχεῖτε*, et lemma *ἐνίζετε* praefixi, quae Hermanni emendatio est pro *νομίζετε*.

813. *ὁδηγικώτατος* reposui pro *ὁ λογικώτατος*.

814. Fortasse *ἀνευρήσει*.

χρῄζων· ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
καὶ † τότε δὴ πλοῦτον στρ. δ'.
δωμάτων λυτήριον
θῆλυν οὐριοστάταν,
ἅμα δὲ κρεκτὸν γοατὰν νόμον
θήσομεν πόλει· τὰ δ' εὖ

819—21. Locum corruptum duce metro sic fere refingere possis;

καὶ τότ' ἤδη πολὺν πλοῦτον ἀντιδώσομεν
δωμάτων λυτήριον
θῆλυν οὐριοστάταις.

Legitur *τότ' ἤδη Agam.* 971. *θῆλυς πλοῦτος*, opinor, *κόσμον* significat, nam socium se cum Electra facit chorus, quae multa ex opibus suis se daturam iam supra promiserat, v. 486. Ex Schol. *τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν* elicere licebit *ἀντιδώσομεν*, quanquam ille quidem *μεθεῖναι* cum *μεταδοῦναι* videri potest inscite confudisse. *οὐριοστάταις* si verum, *dis faventibus*, id et de Apolline et de Mercurio dicitur.

822. *ἅμα δὲ* Herm. pro *ὁμοῦ* (in rasura) M., et *θήσομεν* pro *μεθήσομεν*.

815. ἄσκοπον] ἀπροφύλακτον. τὸν Ἑρμῆν δέ φησι· ἄλογος γάρ ἐστιν.

ἄσκοπον ἔπος] ἀδιάσκοπός ἐστιν ὁ λόγος.

λέγων] τουτέστιν ὁ Ἑρμῆς.

πρὸ ὀμμάτων] ἀδιάγνωστός ἐστι· νύκτα γὰρ καὶ σκότον πρὸ τοῦ προσώπου φέρει.

819. καὶ τότε] ὅταν ἀπαλλαγῶμεν.

πλοῦτον] τὸν πλοῦτον τῶν δωμάτων ἐλεύθερον τῇ πόλει μεθήσομεν, ὁμοῦ τε μεθήσομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμον, ὅ ἐστι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀκινδύνως θρηνήσομεν.

820. λυτήριον] ἐλεύθερον. νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλεισται.

821. θῆλυν] γεννητικόν.

οὐριοστάταν] οὐρίως σταθέντα.

γοήτων] τὸν τῶν γοήτων, οἳ ὡς......ᾄδουσι παριόντες τὴν πόλιν.

824. τὰ δ' εὖ] τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστὶν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.

815. *ἄλογος* reposui pro *λόγος*, quo nihil ineptius. Hermes, ut interpres, idemque *νύχιος* (sup. 727) obscure loquitur. Quae sequuntur separavi, et singulis sententiis suum lemma apposui. In ultimis legendum suspicor *ὁμοίως ἀδιάγνωστός ἐστι· νύκτα γὰρ καὶ ἡμέραν σκότον πρὸ τοῦ προσώπου φέρει.*

820. Passivo sensu *λυτήριον* non recte accepit, ut *σωτηρίων πραγμάτων Ag.* 646.

821. Fortasse *οὐρίοις σταθεῖσιν.* Vide sup. ad not. crit. Fuit, opinor, nauticum vocabulum *οὐριοστατεῖν*, ut *ἀντιοστατεῖν* de adversis ventis legitur Soph. *Phil.* 640. Nihil autem ineptius quam *θῆλυς πλοῦτος οὐριοστάτης.*

823. *γοητῶν* vel *γοήτων νόμον* alii *θρηνητήρων*, alii *ἐπῳδῶν* intellegebant. Confer Eur. *Bacch.* 234, *γόης ἐπῳδὸς Λυδίας ἀπὸ χθονός.* Excidit verbum aliquod, quale *γυναῖκες* vel *περὶ τελετὰς ὄντες*, post *οἳ ὡς.* Male *οἵως* a Bambergero recepit Dind.

ἔχοντ᾽ ἐμὸν κέρδος αὔξει τόδ᾽, ἄ-
τα δ᾽ ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων, ἀντ. β′.
ἐπαΰσας Πατρὸς αὐδὰν,
θροούσᾳ Τέκνον,
πέραιν᾽ οὐκ ἐπίμομφον ἄταν,
Περσέως τ᾽ ἐν φρεσὶν καρδίαν κατασχεθὼν
τοῖς θ᾽ ὑπὸ χθονὸς φίλοις [ἀντ. δ′.
τοῖς τ᾽ ἄνω πρόπρασσ᾽ ἰὼν
χάριτας ὀργᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν
φοινίαν ἄγαν τιθεὶς,

825. *ἔχοντ᾽* pro *ἐμὸν*, *αὔξει* pro *ἀέξεται* restituit Herm.

828. Duplex scriptura, *πατρὸς ἔργῳ* et *πατρὸς αὐδὰν*, textum corrupit, qui sic in M. legitur; *ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ θροούσᾳ πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδὰν, καὶ περαίνων ἐπίμομφαν ἄταν.* Correxerunt Seidlerus et Blomf.

832. *κατασχεθὼν* dedi pro *σχέθων*. Cf. *Herc. Fur.* 1210, *ἰὼ παῖ, κατάσχεθε λέοντος ἀγρίου θυμόν.*

834. *πρόπρασσ᾽ ἰὼν* Herm. pro *προπράσσων*. Idem *ἄγαν* ob metrum pro *ἄταν* in v. 836. Excidit in fine carminis versus huiusmodi, *ξύμμαχον κάλει δίκην*, qui v. 826 responderet.

827. σὺ δέ] ὦ Ὀρέστα.

σὺ δὲ θαρσῶν] σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ, τέκνον, θροούσῃ πρὸς σὲ πατρὸς αὐδὰν, ὅ ἐστιν, ὡς ἂν εἰ πατὴρ συμβουλεύσειεν, ὅταν ἥκῃ καιρὸς ἔργων, ἐπιβαλοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός· πρόσεχε δὲ κἀμοὶ συμβουλευούσῃ σοι οἷα ἂν πατήρ. τὸ δὲ ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός.

μέρος] ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου.

λείπει ἐπιβαλοῦ.

830. ἐπίμομφον ἄτην] κατεργασάμενος τὴν πολλῶν μέμψεων ἀξίαν ἄτην, ὅ ἐστι, τὸν Αἴγισθον καὶ τὴν Κλυταιμνήστραν. Περσέως δὲ ἀντὶ τοῦ πορθητοῦ, ἢ ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκαρατόμησε Μέδουσαν. ἀποστραφεὶς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος, μή πως θεώμενος αἰδεσθῇς τὴν μητέρα.

835. ἔνδοθεν] ἐν τῇ ψυχῇ.

τὴν ἔνδον ἐπὶ τῆς οἰκίας φονίαν ἄτην καταβαλὼν, ὅ ἐστι τὴν Κλυταιμνήστραν.

829. *τέκνον* vocativum putabat, et *θροούσᾳ*, sc. *ἐμοὶ*, ad chorum referebat, propter *περαίνων* sententiam a subaudito *ἐπιβαλοῦ* pendere ratus. Pro *πατρὸς αὐδὰν*, quod simpliciter *patris nomen* significat, *πατρὸς σκιὰν* vel *εἰκὼ* legisse videtur.

835. Pro *τιθεὶς* alter scholiastes *δόμοις* videri potest invenisse, alter *τιθεὶς* pro *τιθέμενος* accepisse. Quod *καταβαλὼν* addit, eo *ἐξαπολλὺς*, nisi fallor, interpretari vult.

τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου

* * * * * *

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον.
μόρον δ' Ὀρέστου, καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ', ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω,
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,

842. Non debebat Herm. explicare *φόνος ἑλκαίνων καὶ δεδηγμένος caedes vulnerans nos et mordens.* Imo Aegisthus dicitur priore caede quasi morsus esse et (ut Philoctetes ille, *Suppl.* 897) exulcerari; hoc enim est *φόνῳ ἑλκαίνειν.*

850. *ὡς αὐτὸς αὐτὸν* et *πέρι* M., a Porsono et Emperio emendatum. Nihil

837. τὸν αἴτιον] τὸν Αἴγισθον.

842. φόνῳ] τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐ παρακαλυφθέντι ἀλλ' ἀειμνήστῳ. ὑπούλως ταῦτά φησι.

843. †τεθηγμένῳ] ὡς ἐπὶ μαχαίρας.

845. †αἱματούμενοι λόγοι] ἐν γὰρ τοῖς θρήνοις ἀμύσσουσιν αὑτῶν τὰ στήθη.

846. θνήσκοντες μάτην] οὐκ ἀληθῶς ἀποθανόντες.

849. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος] οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς ὁ αὐτόπτης.

841. Inepte ad hunc versum vulgo apponitur scholium *ὑπούλως ταῦτά φησι. Haec*, inquit, *ex imagine cicatricis dicit.* Cetera pessime in editionibus ordinata sunt. Apposui lemmata ex depravatis lectionibus deducta, quibus additis omnia nunc plana fiunt. Nam illud *ἀμύσσουσιν* necessario ad *γυναικῶν* pertinet, non ad scripturam *αἱματοσταγές*, quae Davisii opinio est.

843. Etiam †*μεμνημένῳ* explicatur per *ἀειμνήστῳ.*

εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειαν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ';
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν 'Αγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις
ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος 'Ορέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙ. ἐὴ, ὀτοτοτοτοῖ.

parem vim habere dicit chorus ac si quis ipse ab ipso nuncio rem audiat. Vide sup. 773.

854. ἂν κλέψειεν Elmsl. Deest ἂν in M.

864. ἀρχάς τε πολισσονόμους vulgo. Dativum reposuit Porsonus. Confer Arist. *Eccl.* 577, τοὺς πιλοῦντας ἑαυτοὺς ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι. Pro libertate et pro iure civium ignem accendet redux et victor Orestes. Possis etiam ἀρχὰς—πατέρων θ' ἕξει μέγαν ὄλβον tentare. Excidisse versum, ut πλοῦτόν τε δόμων, censet Herm.

854. ὠμματωμένην] τὴν συνετήν μου φρένα.

855. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω] ταῦτά φησιν ὁ χορὸς εἰσελθόντος τοῦ Αἰγίσθου.

858. ἀνύσωμαι] τὸ ἀληθές.

860. πειραὶ κοπάνων] πειραὶ αἱ ἀκμαὶ τῶν ξιφῶν, παρὰ τὸ πείρειν. κοπάνων δὲ τῶν κοπτικῶν ξιφῶν.

κοπάνων] τῶν συγκοπῶν. Gl.

863. ἢ πῦρ καὶ φῶς] πῦρ δαΐδων.

864. δαΐδων vel δᾴδων legebat, et verborum ordinem indicare voluit, quemadmodum sup. ad v. 13.

ΧΟ. ἔα, ἔα μάλα.
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωταί τέλος.
ΟΙ. οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότου πεπληγμένου·
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ·
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ, ἰού.
κωφοῖς ἀϋτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.
ΚΛ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.
ΚΛ. οἲ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα·
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

875. τελουμένου M. Correxit Schützius. Vide sup. ad v. 711, et confer *Ag.* 1345, ὤμοι μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.

883. αὐτῆς sic positum *ipsius* significat, ut Soph. *Phil.* 1368, ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς, *Oed. R.* 598, τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοὺς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔνι, et *ibid.* 856. Similiter *Suppl.* 909, ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.

870. ἔα ἔα] φωνῆς ἀκούουσιν ἀναιρουμένου τοῦ Αἰγίσθου.

878. γυναικείους πύλας] τὰς τῆς Κλυταιμνήστρας.

879. ἡβῶντος ἀνδρὸς δεῖ εἰς τὸ χαλάσαι τὰς πύλας.

880. διαπεπραγμένῳ] τῷ σφαγέντι.

886. †λόγῳ] ἀντὶ τοῦ, ὁ τῷ λόγῳ τεθνηκὼς Ὀρέστης ἀπέκτεινε τὸν ζῶντα Αἴγισθον.

ΟΡ. σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἴ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσει· θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ Πυθόχρηστα πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου· πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.

908. *σὺν δὲ* Auratus pro *νῦν δέ.*

893. Αἰγίσθου βία] ἀντὶ τοῦ ὦ Αἴγισθε.
898. οὔλοισιν] τὸ οὖλον.
899. μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ δ' λέγωσιν.
901. εὐορκώματα] τὰ ὁρκωμόσια ἃ συνωμόσαμεν.
902. ἅπαντας ἐχθρούς] πλέον λέγε πάντας ἀνθρώπους ἔχειν *ἢ τοὺς θεοὺς ἐχθρούς.
904. ἕπου, πρὸς αὐτόν] πρὸς αὐτὸν τὸν Αἴγισθον. πιθανῶς δὲ, ἵνα μὴ ἐν φανερῷ ἡ ἀναίρεσις γένηται.
908. γηράναι] ἀπὸ τοῦ γήρημι.

898. Non ab *οὖλος* adiectivo, sed ab *οὖλον* substantivo declinatum monet.

899. *ἵνα μὴ κ.τ.λ.*, sc. ne quarta persona loquatur.

902. *ἢ* inseruit Schützius. Sententia est, Etiam mater magis tibi inimica putanda est quam Apollo, qui eam occidere iussit.

908. *γηράναι* a *γήρημι*, *γηρᾶναι* a *γηράσκω* (ut *ἀποδρᾶναι* ab *ἀποδιδράσκω*) distinguit. *ἐγγηρᾶναι* et *καταγηρᾶναι* commemorat Pollux II. 13. Vide *Suppl.* 894.

ΟΡ. *πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;*
ΚΛ. *ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.*
ΟΡ. *καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ᾽ ἐπόρσυνεν μόρον.*
ΚΛ. *οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;*
ΟΡ. *τεκοῦσα γάρ μ᾽ ἔρριψας εἰς τὸ δυστυχές.*
ΚΛ. *οὔτοι σ᾽ ἀπέρριψ᾽ εἰς δόμους δορυξένους.*
ΟΡ. *διχῶς ἐπράθην, ὢν ἐλευθέρου πατρός.*
ΚΛ. *ποῦ δῆθ᾽ ὁ τῖμος, ὅντιν᾽ ἀντεδεξάμην;*
ΟΡ. *αἰσχύνομαί σοι τοῦτ᾽ ὀνειδίσαι σαφῶς.*
ΚΛ. [*μή·*] *ἀλλ᾽ εἴφ᾽ ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.*
ΟΡ. *μὴ ᾽λεγχε τὸν πονοῦντ᾽ ἔσω καθημένη.*
ΚΛ. *ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.*
ΟΡ. *τρέφει δέ γ᾽ ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.*
ΚΛ. *κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.*
ΟΡ. *σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.*
ΚΛ. *ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.*
ΟΡ. *τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω παρεὶς τάδε;*
ΚΛ. *ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.*
ΟΡ. *πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σοὐρίζει μόρον.*
ΚΛ. *οἳ ᾽γώ· τεκοῦσα τόνδ᾽ ὄφιν ἐθρεψάμην.*

914. *ἀπέρριψα.* "Breviter dicta pro his, *non sane te abieci, in hospitis domum quum te misi.*" Herm.

917. *σοι* pro *σου* Canterus.

914. *οὔ τοι*] *οὐκ ἔστιν ἀπορρῖψαι τὸ δορυξένοις ἐνδοῦναι πρὸς ἀνατροφήν.*

916. *ὁ τῖμος*] *τὸν Αἴγισθόν φησι.*

918. *μάτας*] *ὅτι Κασάνδραν ἐπέγημεν.*

919. *μὴ ᾽λεγχε*] *ἄνδρα ἐν πολέμοις πονοῦντα μὴ θέλε κρίνειν γυνὴ οὖσα ἑτέρῳ συγκοιμωμένη.*

924. *ἐγκότους κύνας*] *τὰς Ἐρινύας.*

926. *πρὸς τύμβον μάτην*] *ὅτι μέλλω τελευτᾶν. παροιμίαν εἶναί φασι "ταὐτὸ πρὸς τύμβον τε κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον."*

919. Transposui *ἑτέρῳ συγκοιμωμένη*, quae vulgo ad lemma *ἔσω καθημένη* adscripta sunt.

926. *ταὐτὸ* dedi pro *τοῦτο*, quo versus trochaicus integer evadit, et post *φασι* transtuli. *εἶναι τοῦτό φασι* vulgo.

ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος.
κτανοῦσ' ὃν οὐ χρῆν καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ. α'.
βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' εἰς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλαχε δ' εἰς τὸ πᾶν
ὁ Πυθοχρήστας φυγάς,
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων στρ. β'.

930. κτανοῦσ' pro κάνες γ' reposui. Alii ἔκανες vel ἐκανές γ'. De aoristo κανεῖν vid. *Theb.* 630, Veitchium de Verb. Defect. p. 349; καίνειν legitur sup. 886.

933. αἰτούμεθα Herm. cum Musgravio. At sententia haec esse videtur; τοῦτο ὅμως αἱρετώτερόν μοι δοκεῖ, scil. ἀπολέσθαι αὐτούς, ὥστε μὴ αὐτὸν πεσεῖν τὸν Ὀρέστην.

935 seqq. Carmen difficillimum, maximam partem dochmiaco metro perscriptum, tractavit A. Verrallius in Ephem. Philolog. Cant. Vol. IX. pp. 114—163, qui quattuor systemata septenorum versuum esse statuit, repetito in singulis, ut ἐφυμνίῳ, ἐπολολύξατ' ὦ κ.τ.λ.

939. ἔλακε M. ἔλασε Schol., qui fortasse ἐς τέλος legebat, brevi syllaba in fine ut sup. 605. Ex glossemate ad παντελῶς adscripto facile inrepere potuit ἐς τέλος, ἐς τὸ πᾶν τέλος, idque denique in ἐς τὸ πᾶν mutari. ἔλαχε Herm. cum Schützio. *Qui oraculum consuluit exul, quod voluit omnino adsecutus est*, sc. patris ultionem. ἔδικε δ' ἐς τροπὰν Verrallius. Facilius esset ἔλαβε, viz. δίκην vel ποινὴν ex praeced. Sed vera scriptura prorsus incerta est.

931. στένωμεν οὖν] εὐγνωμόνως ἐλεοῦσι τοὺς περὶ Αἴγισθον.

932. ἐπήκρισε] ἐπ' ἄκρον ἦλθε.

938. διπλοῦς λέων] οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην.

939. †ἔλασε] ἤλασε δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὅ ἐστιν, ἤνυσε τὸν ἀγῶνα. ἀφίκετο, φησίν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος.

940. ὁ πυθοχρήστας] ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης.

938. οἱ περί τινα saepe pro una persona sic ponitur. Confer 376, 396, 644, 682.

939. ἔλασε vel ἤλασε legebat. Vide ad not. crit. Videtur ἔλασε δ' ἐς τέλος interpretari suppleto τοῦ δρόμου vel τοῦ ἀγῶνος.

ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπαὶ δυοῖν μιαστόροιν,
δυσοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ. α΄.
δολιόφρων ποινά.
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα,—Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν·
βροτοὶ τυχόντες καλῶς,—
ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον·
τάνπερ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνασσίας στρ. γ΄.
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς, ἐπορθιά-
ζων ἀδόλως δολίαν
βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.

952. ἐπ' pro ἐν Herm. cum Schützio. Sic dicitur Ares ἐπιπνεῖν ardenti urbi, *Theb.* 343. Conf. *Antig.* 135, *Phoen.* 789. Qui πνέουσαν malunt, ii ὀλέθριον ἐχθροῖς construunt.

953—6. Vulgo τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος, μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει ἄξεν. Recepit Davisius emendationem meam ἐπορθιάζων, *magna voce invocans*. Sic φωνεῖν et βοᾶν τινα, sup. 283, 402. χρονισθεῖσαν pro ἐν χρόνοις θεῖσαν reposuit Herm. Confer *Ag.* 726, χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἦθος. Iustitiam claudam, diu morantem, arcessit Apollo.

943. τριβᾶς] ὡς τῶν ἐνοικούντων φυγόντων τὰς συντριβὰς τῶν οἴκων.

945. δυσοίμου] δυσπορεύτου. τὸ δὲ ἑξῆς, τὰς ἀναφυγὰς τῶν κακῶν τὰς ἀπὸ τῆς δυσοίμου τύχης.

946. ἔμολε] τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολεν ἡ ποινὴ τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν Ἀγαμέμνονα.

948. ἔθιγε] ἡ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἡ Δίκη πάρεστιν ἐν τῇ πρὸς Αἴγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους. δικαίως γὰρ Ὀρέστης ἠμύνατο.

952. ὀλέθριον πνέουσα] τὸ ἑξῆς, ἔμολεν ὀλέθριον πνέουσα.

953. τάπερ] ἀντὶ τοῦ καθάπερ.

955. δολίαν] τὴν Κλυταιμνήστραν, τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ δίκη. ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέστης.

943. Pro τῶν οἴκων reposui τῶν ἐνοικούντων.

948. πάρεστιν. Imo παρῆν. Vide ad v. 425.

κρατεῖται *δέ πως τὸ θεῖον τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς·
ἄξιον οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἰκετῶν. ἀντ. β'.
ἄνα γε μάν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεὶ
* * * * * * [ἀντ. γ'.
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
πᾶν ἐλάσῃ μύσος
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις·

957. κρατεῖται πῶς M. Fortasse κρατεῖται καλῶς. κρατείτω δ' ἔπος τὸ θεῖον Herm., qui τὸ μή μ' pro παρὰ τὸ μὴ edidit hoc sensu; "*Vincat divina sententia, ne opem feram improbis.*"

960. ἄξιον δ' M. ἄξια δ' Herm.

962. οἰκετῶν Franzius pro οἴκων, μέγα Porsonus pro μέγαν. Servile frenum, inquit Chorus, nunc demum mihi ademptum est: cf. sup. 75—80.

965. Tempus, quod καθαίρει πάντα, *Eum.* 286, et omnia ad finem perfert, ut Ζεὺς παντελής, h. e. τέλειος, *Theb.* 118, mox domum intrabit statim atque illa omne piaculum expulerit, ita ut puram eam habitare possit.

968. καθαρμοῖς ἅπαν ἐλατήριον M., correctum ab Herm. et Schützio. Quod ἐλάσῃ et ἐλατηρίοις iuxta ponuntur, in quo magnopere offendit Verrallius (p. 118), id eo, ut videtur, factum est, quod et ἐλαύνειν ἄγος dicitur, et medicorum vocabulum est ἐλατήριον, Hesychio φάρμακον καθαρτικόν, qui huc respexit.

958. κρατεῖται] συλλαμβάνει οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι τοῖς κακοῖς.

960. οὐρανοῦχον ἀρχάν] τοὺς θεούς, ἢ τὸν Δία.

962. ψάλιον] τὸν χαλινόν.

965. παντελὴς χρόνος] ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα.

ἀμείψεται] ἀλλαγήσεται· οὐχ ὁμοίως ἔσται τοῖς πρῴην ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν.

968. ἐλατήριον] τὸ ἐλαῦνον τοὺς ἀσεβεῖς· ἢ τὸ ἀπελαθῆναι ὀφεῖλον· ἐλατήριον δὲ τὸ καθαρτικὸν φάρμακον.

958. συλλαμβάνει dedi pro συμβάλλεται, *itaque iuvat deus malis non obtemperantes.* Id colligit (οὖν) ex consentaneo dogmate, *tenetur* (sc. ἀνάγκῃ vel δίκῃ) *deus ne adiuvet malos.*

965. ἀμείψεται alii transitive, alii passive dictum putabant. Qui passive (ἀλλαγήσεται), ii aut ὅταν πρόθυρα δωμάτων ἐλάσῃ μύσος coniunxerint aut τάχα δὲ πᾶν τελεῖ χρόνος· ἀμείψεται πρόθυρα κ.τ.λ. legerint necesse est; qui transitive, non *intrabit* sed *mutabit* interpretabantur.

τύχαι δ' εὐπροσωποκοῖται τὸ πᾶν
ἰδεῖν πρευμενεῖς
μετοίκοις δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον †ἀθλίως πατρὶ,
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν

970. Pro *ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις*, quod frustra explicare laborat Schol., olim reposui *ἰδεῖν πρευμενεῖς*, et *μετοίκοις δόμων* pro *μετοικοδόμοις*. Ineptum illud *ἀκοῦσαι* ex falsa scriptura *θρεομένων* inrepsisse puto. Metaphora satis vulgata ab alea vel tesseris ducta est, quae prius damnosae nunc versa fronte et omnino benigno adspectu novis aedium dominis cadent. Confer *εὐβόλως ἔχων* sup. 696.

978. *ἀθλίως* M., et fortasse Schol. Dativum reposuit Herm. cum Stanl. De vera scriptura non liquet: fortasse *θάνατον ἀθρήσειν* vel *ἐκπράξειν πατρός*.

983. *αὐτὸ* nonnulli pro *αὐτὸν*, sed *ἐκτείνειν νεκρὸν* usitatum est, et hic de Aegistho, non de veste dici videtur. Pro *παρασταδὸν*, *adstantes*, fortasse *περισταδὸν* reponendum.

969. εὐπροσωποκοῖται] ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τοῦτ' ἔστιν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι.

970. ἰδεῖν] λείπει τὸ ἐστίν.

971. †μέτοικοι δόμων] οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πεσοῦνται εἰς τὸ ἔμπαλιν τῆς πρώτης τύχης. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε.

973. ἴδεσθε χώρας] ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐκκυκλήματος ὁρᾶται τὰ σώματα· ἃ λέγει διπλῆν τυραννίδα.

978. ξυνώμοσαν] θάνατον τῷ πατρί.

981. τὸ μηχάνημα] τὸν πέπλον.

983. ἐκτείνατ' αὐτόν] πρὸς τὸν χορόν.

969. Non *εὐπροσώπῳ*, sed *εὐπροσόπτῳ κοίτᾳ* in libro habuit.

978. Verborum ordinem indicat, ut sup. ad v. 13. Nam *ἀθλίως πατρὶ* significare potuit *consilium in patrem perniciosum inibant*. Vide not. crit.

στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαθ', ὡς ἴδῃ πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον,
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμου, δίκην·
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν,
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ,
σήπειν θιγοῦσ' ἂν μᾶλλον, οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος.
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον

990. ὡς νόμου, *tanquam ab ipsa lege imposita esset.* Confer ὥσπερ ἰχθύων, *Ag.* 1382, ὥστ' Ἀμαζόνος, *Eum.* 628. Sine causa, ut nunc mihi videtur, ὡς νόμος plerique edd. Confer Thuc. I. 71, ἀνάγκη δ', ὥσπερ τέχνης, ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖν.

995. θιγοῦσαν ἄλλον οὐ δ. M. θιγοῦσ' ἂν μᾶλλον, οὐ δεδηγμένη, Herm. Mihi recte interpretari videtur Scholiastes.

997—1004 post v. 982 frustra, me iudice, transposuit Herm. cum Meinekio.

987. παρῇ μοι] ἡ μοι ἀντωνυμία τὴν οἰκειότητα δηλοῖ.

ἐν δίκῃ] ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἐρινύων.

989. Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω] Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον, μητρὸς δὲ, ἥτις ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.

992. βάρος] τὸ βάρος φίλον πρώην.

995. σήπειν θιγοῦσ' ἂν] ὑπερβολὴ, ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα, ἀλλὰ μόνον ἁψαμένη σήπει.

997. κἂν τύχω] ἀντὶ τοῦ ἐπιτύχω εὐθίκτως κακολογήσας.

998. ἄγρευμα] δίκτυον.

987. τὴν οἰκειότητα *dativum commodi* (quod dicitur) significare monet Davisius.

991. ἥτις γε haud male legisse videtur, *quae paraverit.*

995. ἁψαμένη correxi pro ἁψάμενον.

997. καὶ τύχω habuisse videtur, et εὐστομεῖν *verbis rem feliciter tangere* interpretari.

δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνήρ,
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων· *στρ.*
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
ἐή, ἐή,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡ. ἔδρασεν, ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών·
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

1004. Fort. πολλοῖς ἀφαιρεῖν πολλὰ θερμαίνοι φρένας.

1014. αὐτὸν, *meipsum*, Herm. Verum αὐτὸν satis apte ad φόνον refertur. Nam αἰνῶ hic est *mentionem facio*, ut *Ag.* 1482.

999. δροίτης κατασκήνωμα] παραπέτασμα σοροῦ.

1000. ποδιστῆρας] τοὺς πλησίον τῶν ποδῶν καθήκοντας.

1002. ἀπαιόλημα] ἀπάτημα.

1009. μίμνοντι] τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.

1012. φόνου] τοῦ αἵματος.

1013. πολλὰς βαφάς] ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου καὶ ἠφανισμένου τῷ αἵματι.

999. Inepte vulgo ὅρους. Recte Stanl. σοροῦ.

1000. πλησίον dedi pro πλέον.

1009. Nisi pro μίμνοντι πράξαντι vel δράσαντι legebat, hoc scholium sic ordinandum videtur; μίμνοντι] χρόνῳ. ἀνθεῖ πάθος] τῷ τοιαῦτα πράξαντι. χρόνῳ *olim* vel *aliquando* valere videtur.

1013. τὸ πολυτελὲς ex epitheto πολλὰς colligit.

ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον ἀντ.
διὰ παντὸς †ἄτιμος ἀμείψει·
ἐὴ, ἐὴ,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.

ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ', (οὐ γὰρ οἶδ' ὅποι τελεῖ,)
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶ δρόμου
ἐξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τε φημὶ μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν Πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
πράξαντα μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι· παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίξεται.

1019. *διὰ πάντ'* et *ἀμείψεται* M. Videtur *ἀμείβειν transire* significare, ut sup. 571, *ἱερὸν Τμῶλον ἀμείψασα Bacch.* 65, et *χρόνου* intelligendum esse. *ἄτιμος* si recte explicat Schol., conferendum est *βαρύτιμοι, graviter punientes, Suppl.* 25.

1021. *ὅποι* pro *ὅπη* ex Schol. revocavi. In proximo *ἡνιοστροφῶ* pro *-ου* Stanl.

1025. *ἣ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότῳ* Herm. cum Emperio. Cf. sup. 166.

1032. Vulgatum *παρέντα* servavit Herm. cum aposiopesi, ut sup. 194, 384, et *πράξαντι* v. 1031.

1033. *προσίξεται* M. *ἐφίξεται* Schol. Vide sup. ad v. 711, et confer *Suppl.* 473.

1019. διὰ πάντα] ἢ διὰ πρὸς τὸ ἀμείψεται.

ἄτιμος] ἀτιμώρητος.

1021. ὅποι τελεῖ] εἰς τί ἀποβαίνει τὰ κατ' ἐμέ.

1024. δύσαρκτοι] δυσχερῶς ἀρχόμενοι καὶ πειθόμενοι.

1028. μίασμα] τὴν μητέρα.

1029. καὶ φίλτρα] καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης φημὶ τὸν Ἀπόλλωνα χρῆσαί μοι.

πλειστηρίζομαι] καυχῶμαι.

1033. ἐφίξεται] τοσαύτη γάρ ἐστιν ὡς μηδὲ τοξότην ἐφικέσθαι τοῦ μήκους.

1019. *πάντα βίον ἀσινῆ διαμείψεται* intellexit.

1021. *ὅποι*, non *ὅπη* interpretatur.

1029. Constat grammaticum *πλειστηρίζομαι χρήσαντα* interpretatum esse *glorior oraculo suo me monuisse.*

καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
ἐκμαρτυρεῖν †ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακά·
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
ζῶν, καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών,

* * * * * *

ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μηδ' ἐπιζευχθῇ στόμα
φήμῃ πονηρᾷ, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ΟΡ. ἆ ἆ. δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν. οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς εἰς φρένας πίτνει·

1041. *ἐκμαρτυρεῖν* Herm. pro *καὶ μαρτυρεῖν*, idem *ἦ* pro *ὡς* edidit. Alii quos olim secutus sum, 1040—1 transponunt. Sensus est, *mortuo mihi ut testes sint*. De *ἐκμαρτυρεῖν* vide *Ag.* 1196, *Eum.* 461. Quod in M. corrupte legitur *μοι μενελέως*, id ex suprascriptis *μοι*, *μὲν*, et *ὡς* (fortasse pro *ἦ*) ortum est. Vetus scriptura nescio an fuerit *ἐκμαρτυρεῖν μοι πῶς ἐπορσύνθη κακὰ*, nam *μέλεα* nec aptum epithetum nec versui bene accommodatum est, *πῶς ἐπορσύνθη* ad Apollinis iussum rectissime refertur. *Testes mihi erunt posteri, iussu Apollinis haec mala mihi accidisse.*

1044. Fortasse *ἐπιζεύξῃς στόμα φήμαις πονηραῖς*. *ἐπιζευχθῇς* Heathius. Vide sup. 676.

1048. *ποῖαι γυναῖκες αἵδε* Herm.

1052. *νικῶ* Herm. cum Porsono, sine causa, quantum video. *Noli timere, cum sis plane victor.*

1037. *πυρός τε φέγγος*] *τὸ ἐν Παρνασσῷ.*

ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή·
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. εἷς σοι καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγὼν,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.
ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου]·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

1059. εἷς σοι pro εἰσσ' ὁ Ahrens.
1069. τε Θυέστου ad supplendum versum inepte adiecta esse perspexit Herm.

1064. καιρίοις] εὐκαίροις συντυχίαις.
1066. χειμών] ὅταν *γὰρ ἐξ εὐδίας κινηθῇ, χαλεπὸν πνεῦμα.
1067. γονίας: ἄνεμος.

1066. Novum lemma apposui, addito γὰρ post ὅταν. Respexit fortasse *Suppl.* 164, χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών.

1067. γονίας, quasi *a familia spirans*, finxisse videtur poeta ad normam similium, βορέας, καικίας, ut Aristoph. *Equit.* 437, ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ, cum dicere deberet κακίας καὶ συκοφαντίας.

CANTABRIGIAE TYPIS ACADEMICIS EXCUDEBANT C. J. CLAY AM. ET FIL.

ADDENDA.

Nova Codicis Medicei collatio, cum Scholl. Vett., Apparatu critico, et Appendice fere omnes omnium coniecturas continente, nuper ab N. Wecklein edita, occasionem dedit nonnulla in his fabulis, praesertim in scholiis, corrigendi vel rectius constituendi.

SUPPLICES.

v. 9. (In schol.) lemma praepone †*φυλαξάνοραν*: Idem signum (:) adde post *ἀσφαλές* v. 90.

51. *τά τ'* "in litura duarum litterarum," W. *προγόνων ἐπιδείξω* Oberdick.

54. (in schol.) *ὡς οὐ ξένη οὖσα ἐλεύσομαι* Weckl. Haupt.

63. *ἐγρομένα*, *excitata*, videtur explicare schol. *διωκομένη*.

74—6. Fort. *τᾶς δὲ φυγᾶς—οὔτις ἐστὶ κηδεμών*, ut Xen. Anab. iii. 1, 17, *ἡμᾶς δὲ, οἷς κηδεμὼν μὲν οὐδεὶς πάρεστιν*.

79. *ηβαι* (non *ηκαι*) M., teste W.

100. (in not.) lege *ἥμενον ἄνω* M.

106. Metro paullo accommodatius est *φρεσί*.

119. (in schol.) *ὡς γῆ* M., *καλῶς γῆ* Oberdick.

134. (in schol.) *συρράπτοντα*, Weckl.

167. *ἐνεύξεται* M. etiam in schol., *ἐπεύξεται* Oberdick.

189. *τόνδ' ἀγώνιον* legebat schol., qui *στρογγύλα γάρ ἐστι τὰ ἠρία* (*tumuli*) videtur scripsisse.

191. *ὡς τάχιστ' ἀμβᾶτε*, *in scenam adscendite*, olim conieci.

194. Uncis includendus, ut et v. 226, etsi bis a Plutarcho laudatus, si recte Elmsl. ad Med. 1156 *φαγεῖν* tragicis abiudicat. Ita *πῶς γὰρ γαμῶν* (*πῶς δ' ἂν* M.) illud *μιαινόντων γένος* explicabit: *nam gentile ius violat qui cognatam invito patre uxorem ducit.*

247. *ἐγὼ δὲ προσ** (sic) M., male in *προσσὲ* correctum. Imo *πῶς σε* (vel *σὲ*) *κ.τ.λ.*, *quomodo* (sc. quam personam indutum) *dicam*

te praeconis baculum gestare? Civemne an urbi praefectum? Constat πότερον de *tribus* parum recte dici. Itaque sic scribendum videtur:—

ἐγὼ δὲ πῶς σὲ, πότερον ὡς ἔτην λέγω
φορεῖν τιν' Ἑρμοῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

285. Recte M. ἀστραβιζούσαις pr. m., teste Weckl.

306. (in schol.) Recte haec in M. ad 299 pertinent, modo cum Weilio legas τὴν διὰ τὴν [Ἥραν] γενομένην—τῇ θεᾷ προσῆψεν. Ut Junonis iram vitaret, Iûs formam mutavit Juppiter, Prom. 673; quod nunc non a Jove sed ab ipsa dea factum narrat poeta.

386. μήποτέ νυν ego olim.

404. Fort. ἄξια μὲν, *merita.*

479. Fort. Ὑψίστου. Colebatur Summus Juppiter Athenis et Delphis, Eum. 28. Idem Ὕπατος, Pausan. ii. 2, fin., viii. 14, 5.

501. θεῶν ἕδραις legisse videtur schol.

536. δῖον τοι γένος Oberdick. Scholium fortasse sic refingendum; δίας: τῆς δίας Αἰγύπτου. δῖον: τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γενεᾶς.

599. ὡς ἔπος στεῦται Weckl.

619. (in not. ad schol.) Corrige, "quod in M. post εἶπεν additur αὐξήσειν, id aliud scholium fuit, παχύναι: αὐξήσειεν."

623. Legendum εὐπιθεῖς, ut et Cho. 259 εὐπιθῇ.

629. Accentum corrige τέρμονα. Initio πέμπων, in fine versus ἀμέμπτως fortasse habuit schol.

632. (in schol.) ἤτοι τῷ γένει recte M., *generi nostro,* sc. Argivis. Itaque delendum quod addidi *εὐκταῖα.

691. βοτὰ τοῖς Weckl.

699. καὶ πόλιν κρατύνοι F. W. Newman. ὃ δήμιον καὶ πόλιν κρατύνει ego olim; et sic legisse videtur schol.

764. (in schol.) Lege †στολῇ].

765. πείσματ' εὐνατήρια Merkel (ap. Weckl.).

774. πράξας M. Videtur excidisse versus, e.g. ἐγὼ δὲ τἀμὰ πάντα θήσομαι καλῶς, vel ἵζου δ' ἕως ἂν δεῦρ' ὑποστρέψω πόδα.

832. Aut integrum scholium est τὴν ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπηρμένην ἀλκῆς (ἀλκὴν M.) τῶν θεῶν, aut delendum ἀλκὴν ante τῶν θεῶν, ut θεῶν δόξα sit *divinae opis expectatio.*

858. (in schol.) Legendum videtur ταύτης τῆς λατρείας. Fortasse in libro suo βαρείας ἀνάγκας habuit.

950. ἔοιγμεν ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον Cobet.

CHOEPHOROE.

12, 22, 24, aliis scholiis non recte (:) praeposuit Dind.

13. (in schol.) προσεγγίζει ex Hesych. in προσκυρεῖ addit Frey ap. Weckl.

23. (in schol.) ἀντὶ τοῦ κοπετῷ (Gl.) et κόψωμαι (non συγκόψωμαι) M.

32. Fortasse τορῶς δὲ Φοῖβος, ὀρθόθριξ δ. ὀν. κ.τ.λ., collato τορῶς λέγουσαι Suppl. 196, et inf. 741. Ipsius Phoebi vocem quasi ex adyto se audire credebant mulieres, qui deus inf. 270 inter alia terricula μάταιον ἐκ νυκτῶν φόβον Oresti praedixerat. De oraculi monitu, fortasse ex interiore domo vel ara (ἑστίᾳ) emisso, proprie dicitur μυχόθεν ἔλακε. Ceterum περιφόβως vide an legerit schol.

55. (in not. ad schol.) Lege κατ' αὐτοῦ.

64. Dele (κρύει) in not. crit.

75. (in schol.) ὅ ἐστι πολεμίων, Oberdick.

97. ἐκχέασα, Weckl. cum Dind.

111. αὐτὴν, M. pr. m., recte, opinor.

126. (in not. crit.) Lege "pro δ' ὀμμάτων," et in schol. τί pro γάρ.

131. Fort. πῶς κατάξομεν δόμους;

153. Legendum videtur πρὸς ἕρμα χωστόν. Gl. τὸν τάφον. Inf. 351, πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον. Rhes. 414, ἐν χωστοῖς τάφοις. Antig. 848, ἕρμα τυμβόχωστον τάφου. Mox ἀποτρέπειν κακῶν ἄγος ἀπεύχετον (deletis τόδε et κεδνῶν τε), ut ἀπότροπον κακῶν sup. 44. Respondent his antistrophica accuratissime :—

τίς δορυσθενὴς ἂν ἤ τίς
ἀναλυτὴρ δόμων Σκυθικά τ' ἐν χεροῖν
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη
ξὺν ἔργῳ μόλοι 'πιπάλλων ἀνήρ;

Scilicet ὁπλίτην vel ψιλὸν adesse precatur, et hunc quidem arcu, illum gladio instructum. Quod additur παλίντονα, id ex glossemate ad Σκυθικὰ inlatum crediderim, et in v. ult. Ἄρης scriptum esse propter ἂν ἤ τις in ἀνὴρ mutatum, v. 158. Ἄρη τοξότην quis fando audivit?

183. (in schol.) τῆς κατ' αὐτῶν Coningtonus (Append. I. p. 161).

185. (in schol.) Recte M. ἄρευστοι.

206—9. ποδῶν, τενόντων θ' ὑπ. legendum censet Weckl., transpositis post 211 vv. 207—8, ceteris omissis.

226 seqq. Versus ut in M. ordinantur, nisi quod in eo post τριχὸς sequitur ἀνεπτερώθης κ.τ.λ.

240. Falsam scripturam μητέρος δ' ἐν σοὶ βλέπω interpretari videtur schol., ἐν σοὶ ὁρῶ μητέρα στεργόμενον (μητρὸς στέργηθρον Weckl.) In proximo schol. (242) deest ῥέπει, quod tamen plane respicitur.

279. (in not. ad schol.) Lege μὴ 'κδικήσασιν.

319. Diversum scholium τοῦτ' ἔστι, πολὺ τὸ κ.τ.λ. ad ἕκαθεν explicandum valet.

320. (in schol.) In M. δεῖ δὲ ὅμως—θρηνῆσαι ad v. 327 male adscripta sunt. Delendum comma post χάριτας δὲ et ὅμως.

343. παίων M., παιὰν W. Fort. παιᾶνα δόμοις ἐν β. νεοκρᾶτα φίλοισι κομίζοι, sc. ὁ θεὸς, collato τριτόσπονδον παιᾶνα Ag. 245.

350—1. (in schol.) ζηλωτὸν καὶ ὡς τοὺς κ.τ.λ. Rob.

386. πυκάεντ' Dind., idque per πανηγυρικὸν fortasse explicare voluit schol., sc. *in densa turba excitatum.*

399. (in schol.) Legendum, παρὰ τοῖς χθονίοις θεοῖς.

425. Corruptum scholium in M. παραιο απριξ πλησσ' τα απριξ sic corrigit L. Campbell, παρὰ τὸ ἀπρίξ· πλήσσοντα ἀπρίξ. (παρὰ τὸ ἀπρὶξ πλήσσειν, τὰ ἀπρὶξ [πλησσόμενα] Weckl.

447. πολυσινοῦς Weckl., "eraso finali σ" in M.

544. οὔφις τε παιδὸς Iongh ap. Weckl.

560. (in schol.) Legendum suspicor, οἶμαι εἰκὼς (h. e. non εἰκῶ) ἀντὶ τοῦ ἐοικώς.

563. Integrum scholium (Weckl.) hoc est: φονικήν. οἶμαι δὲ Φωκικὴν θέλειν. Non φωνὴν, sed φοινὴν legebat, idque in Φωκὴν mutabat. Syllaba οι ad ἤσομεν superscripta (nam οἴσομεν M.) veram scripturam φωνὴν corrupit.

600. παραμείβει Todt ap. Weckl., cui παρανεικᾶι vetus scriptura in M. fuisse videtur. Confer autem Oed. Tyr. 504.—ξυζύγου Weckl. cum Engero. Fort. ξυζύγοις δ' ὁμαυλίαις. *Et in hominum et bestiarum coniugiis marem superat femina violentia amoris.*

612. Fort. ἄλλαν δ' αὖ (ἀλλα δὴ M.) τιν' ἐν λόγοις στυγῶ, φοινίαν γυναῖχ', ἅτ' κ.τ.λ., servato in v. 604 δαεὶς τὰν ἁ κ.τ.λ.

628. Fort. φέροντι λαοῖς (δᾴοις schol.) ἐπεικότως σέβας, ut ἐμοὶ σέβας φέρων sup. 243. Et bellator et rex populo honorandus saepe dicitur Agamemnon (sup. 556, inf. 1072, Eum. 626, Ag. 1627); utrumque coniunxit poeta sup. 54, σέβας ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον κ.τ.λ.

679. Στροφίος Weckl.

685. (in schol.) διακόμισον Abresch.

693. Videtur prior schol. legisse ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς καὶ φίλων εὖ

κείμενα. Alius κἀκποδὼν per καὶ τὰ πόρρωθεν interpretatur. Itaque hic delendum τῶν φίλων, ut ex altera scriptura invectum.

707. μεῖον ἀξιωμάτων recte videtur legisse schol.

710. Legendum credo ἡμ. ξένους μακρὰς κελεύθους τυγχάνειν καταστροφῆς.

730. Non τεύχειν, sed τεῦξαι (πεποιηκέναι) interpretatur, ex τεύξειν corruptum.

738. δῆθεν pro θέτο coni. Weckl.

756. Fort. εἰ λιμὸν ἢ δίψαν τιν' ἢ λιψουρίαν ἔχει.

774. τοῖσιν ἐντεταλμένοις Weckl.

791. Aliud scholium videtur esse [ἢ] τὸν 'Ορ. ποιῆσαι, sc. ποινὴν εἰσπράξασθαι. Priora sic emendat Oberdickius; ἐπάρας γὰρ τὸν 'Ορ. διπλασίαν καὶ τριπλ. π. εἰσπράξασθαι δυνήσει.

798. (in schol.) Fort. πῶς (ὅπως M.) ἄν τις τοῦτο ἴδοι, σωζόμενον τὸν ῥυθμὸν, [τουτέστιν] ὁμαλὸν καὶ εὔτακτον, κατὰ τὸν δρόμον ὄρεγμα ἀνυομένων βημάτων;

815. Recte schol. λόγος γάρ ἐστίν. (Vide Plutarch. Amator. § 12 fin.) In textu οὐκ ἄσκοπον δ' ἔπος λέγω O. Mueller (ap. Weckl.).

842. ἕλκος αἱματοσταγὲς si legebat schol. (i.e. ἄλλο ἕλκος τῷ ἤδη ἑλκαίνοντι) recte addidit ὑπούλως ταῦτά φησι, sc. sumpta metaphora ab ulcere nondum cooperto.

845. γυναικῶν αἱματουμένων legebat schol. (δειματουμένων coni. Stanl.) In proximo schol. ἀποθανόντος Blomf., scil. 'Ορέστου. Num θνήσκοντος legebat grammaticus?

886. τοὺς τεθνηκότας λόγῳ legebat schol.

927. πορίζει M. pr. m., in σ' ὁρίζει mutatum. Lege πορσύνει, ut 911. Hesych. πορσῦναι· πορίσαι.

977. Fuit, opinor, huiusmodi scholium; ὅρκος: ᾧ ξυνώμοσαν θάνατον τῷ πατρὶ [καὶ ἐν τῇ τελευτῇ πιστοὺς ἀπέδειξεν]. Ex eo et v. 981 consarcinati sunt versus inepti et uncis includendi 978—9.

1008. διεπράχθησαν Musgravius.

CANTABRIGIAE TYPIS ACADEMICIS EXCUDEBANT C. J. CLAY A.M. ET FIL.

University Press, Cambridge
January, 1890

CATALOGUE OF

WORKS

PUBLISHED FOR THE SYNDICS

OF THE

Cambridge University Press.

London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AVE MARIA LANE.
GLASGOW: 263, ARGYLE STREET.

Cambridge: DEIGHTON, BELL AND CO.
Leipzig: F. A. BROCKHAUS.

500
8/1/90

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

THE CAMBRIDGE PARAGRAPH BIBLE of the Authorized English Version, with the Text Revised by a Collation of its Early and other Principal Editions, the Use of the Italic Type made uniform, the Marginal References remodelled, and a Critical Introduction prefixed, by F. H. A. SCRIVENER, M.A., LL.D., Editor of the Greek Testament, Codex Augiensis, &c., and one of the Revisers of the Authorized Version. Crown 4to. gilt. 21*s.*

From the *Times.*

"Students of the Bible should be particularly grateful (to the Cambridge University Press) for having produced, with the able assistance of Dr Scrivener, a complete critical edition of the Authorized Version of the English Bible, an edition such as, to use the words of the Editor, 'would have been executed long ago had this version been nothing more than the greatest and best known of English classics.' Falling at a time when the formal revision of this version has been undertaken by a distinguished company of scholars and divines, the publication of this edition must be considered most opportune."

From the *Athenæum.*

"Apart from its religious importance, the English Bible has the glory, which but few sister versions indeed can claim, of being the chief classic of the language, of having, in conjunction with Shakspeare, and in an immeasurable degree more than he, fixed the language beyond any possibility of important change. Thus the recent contributions to the literature of the subject, by such workers as Mr Francis Fry and Canon Westcott, appeal to a wide range of sympathies; and to these may now be added Dr Scrivener, well known for his labours in the cause of the Greek Testament criticism, who has brought out, for the Syndics of the Cambridge University Press, an edition of the English Bible, according to the text of 1611, revised by a comparison with later issues on principles stated by him in his Introduction. Here he enters at length into the history of the chief editions of the version, and of such features as the marginal notes, the use of italic type, and the changes of orthography, as well as into the most interesting question as to the original texts from which our translation is produced."

From the *London Quarterly Review.*

"The work is worthy in every respect of the editor's fame, and of the Cambridge University Press. The noble English Version, to which our country and religion owe so much, was probably never presented before in so perfect a form."

THE CAMBRIDGE PARAGRAPH BIBLE. STUDENT'S EDITION, on *good writing paper*, with one column of print and wide margin to each page for MS. notes. This edition will be found of great use to those who are engaged in the task of Biblical criticism. Two Vols. Crown 4to. gilt. 31*s.* 6*d.*

THE AUTHORIZED EDITION OF THE ENGLISH BIBLE (1611), ITS SUBSEQUENT REPRINTS AND MODERN REPRESENTATIVES. Being the Introduction to the Cambridge Paragraph Bible (1873), re-edited with corrections and additions. By F. H. A. SCRIVENER, M.A., D.C.L., LL.D., Prebendary of Exeter and Vicar of Hendon. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

THE LECTIONARY BIBLE, WITH APOCRYPHA, divided into Sections adapted to the Calendar and Tables of Lessons of 1871. Crown 8vo. 3*s.* 6*d.*

THE NEW TESTAMENT IN GREEK according to the text followed in the **Authorised Version**, with the Variations adopted in the **Revised Version**. Edited by F. H. A. SCRIVENER, M.A., D.C.L., LL.D. Crown 8vo. 6*s.* Morocco boards or limp. 12*s.*

The Revised Version is the Joint Property of the Universities of Cambridge and Oxford.

BREVIARIUM ROMANUM a FRANCISCO CARDINALI QUIGNONIO editum et recognitum iuxta editionem Venetiis A.D. 1535 impressam curante JOHANNE WICKHAM LEGG Societatis Antiquariorum atque Coll. Reg. Medicorum Londin. Socio. Demy 8vo. 12*s.*

BREVIARIUM AD USUM INSIGNIS ECCLESIAE SARUM. Juxta Editionem maximam pro CLAUDIO CHEVALLON ET FRANCISCO REGNAULT A.D. MDXXXI. in Alma Parisiorum Academia impressam: labore ac studio FRANCISCI PROCTER, A.M., ET CHRISTOPHORI WORDSWORTH, A.M.

FASCICULUS I. In quo continentur KALENDARIUM, et ORDO TEMPORALIS sive PROPRIUM DE TEMPORE TOTIUS ANNI, una cum ordinali suo quod usitato vocabulo dicitur PICA SIVE DIRECTORIUM SACERDOTUM. Demy 8vo. 18*s.*

"The value of this reprint is considerable to liturgical students, who will now be able to consult in their own libraries a work absolutely indispensable to a right understanding of the history of the Prayer-Book, but which till now usually necessitated a visit to some public library, since the rarity of the volume made its cost prohibitory to all but a few."—*Literary Churchman.*

FASCICULUS II. In quo continentur PSALTERIUM, cum ordinario Officii totius hebdomadae juxta Horas Canonicas, et proprio Completorii, LITANIA, COMMUNE SANCTORUM, ORDINARIUM MISSAE CUM CANONE ET XIII MISSIS, &c. &c. Demy 8vo. 12*s.*

"Not only experts in liturgiology, but all persons interested in the history of the Anglican Book of Common Prayer, will be grateful to the Syndicate of the Cambridge University Press for forwarding the publication of the volume which bears the above title."—*Notes and Queries.*

"Cambridge has worthily taken the lead with the Breviary, which is of especial value for that part of the reform of the Prayer-Book which will fit it for the wants of our time."—*Church Quarterly Review.*

FASCICULUS III. In quo continetur PROPRIUM SANCTORUM quod et sanctorale dicitur, una cum accentuario. Demy 8vo. 15*s.*

*** An Introduction of 130 pages, prefixed to this volume, contains (besides other interesting information as to the Breviary and its contents) Mr BRADSHAW'S exhaustive lists of editions and copies of the Breviary and allied liturgical books.

FASCICULI I. II. III. complete, £2. 2*s.*

GREEK AND ENGLISH TESTAMENT, in parallel Columns on the same page. Edited by J. SCHOLEFIELD, M.A. Small Octavo. New Edition, with the Marginal References as arranged and revised by Dr SCRIVENER. Cloth, red edges. 7*s.* 6*d.*

GREEK AND ENGLISH TESTAMENT. THE STUDENT'S EDITION of the above, on *large writing paper.* 4to. 12*s.*

GREEK TESTAMENT, ex editione Stephani tertia, 1550. Small 8vo. 3*s.* 6*d.*

THE PARALLEL NEW TESTAMENT, GREEK AND ENGLISH, being the **Authorised Version** set forth in 1611 arranged in Parallel Columns with the **Revised Version** of 1881, and with the original Greek, as edited by F. H. A. SCRIVENER, M.A., D.C.L., LL.D. Crown 8vo. 12*s.* 6*d.* *The Revised Version is the Joint Property of the Universities of Cambridge and Oxford.*

THE BOOK OF ECCLESIASTES, with Notes and Introduction. By the Very Rev. E. H. PLUMPTRE, D.D., Dean of Wells. Large Paper Edition. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

THE OLD TESTAMENT IN GREEK ACCORDING TO THE SEPTUAGINT. Edited by H. B. SWETE, D.D., Honorary Fellow of Gonville and Caius College. Vol. I. Genesis—IV Kings. Crown 8vo. *7s. 6d.*

Volume II. By the same Editor. *[In the Press.*

"Der Zweck dieser Ausgabe, den ganzen in den erwähnten Hss. vorliegenden kritischen Stoff übersichtlich zusammenzustellen und dem Benützer das Nachschlagen in den Separatausgaben jener Codices zu ersparen, ist hier in compendiösester Weise vortrefflich erreicht. Bezüglich der Klarheit, Schönheit und Correctheit des Drucks gebürt der Ausgabe das höchste Lob. Da zugleich der Preis sehr nidrig gestellt ist, so ist zu hoffen und zu wünschen, dass sie auch aufserhalb des englischen Sprachkreises ihre Verbreitung finden werde. Bezüglich der Accente und Spiritus der Eigennamen sind die Herausg. ihre eigenen Wege gegangen."—*Deutsche Litteraturzeitung.*

"The Edition has been executed in the very best style of Cambridge accuracy, which has no superior anywhere, and this is enough to put it at the head of the list of editions for manual use."—*Academy.*

"An edition, which for ordinary purposes will probably henceforth be that in use by readers of the Septuagint."—*Guardian.*

THE BOOK OF PSALMS IN GREEK ACCORDING TO THE SEPTUAGINT, being a portion of Vol. II. of the above. Crown 8vo. *2s. 6d.*

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MATTHEW in Anglo-Saxon and Northumbrian Versions, synoptically arranged: with Collations exhibiting all the Readings of all the MSS. Edited by the Rev. W. W. SKEAT, Litt.D., Elrington and Bosworth Professor of Anglo-Saxon. **New Edition.** Demy 4to. *10s.*

"By the publication of the present volume Prof. Skeat has brought to its conclusion a work planned more than a half century ago by the late J. M. Kemble... Students of English have every reason to be grateful to Prof. Skeat for the scholarly and accurate way in which he has performed his laborious task. Thanks to him we now possess a reliable edition of all the existing MSS. of the old English Gospels."—*Academy.*

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MARK, uniform with the preceding, by the same Editor. Demy 4to. *10s.*

THE GOSPEL ACCORDING TO ST LUKE, uniform with the preceding, by the same Editor. Demy 4to. *10s.*

THE GOSPEL ACCORDING TO ST JOHN, uniform with the preceding, by the same Editor. Demy 4to. *10s.*

"*The Gospel according to St John, in Anglo-Saxon and Northumbrian Versions:* completes an undertaking designed and commenced by that distinguished scholar, J. M. Kemble, some forty years ago. Of the particular volume now before us, we can only say it is worthy of its two predecessors. We repeat that the service rendered to the study of Anglo-Saxon by this Synoptic collection cannot easily be overstated."—*Contemporary Review.*

THE FOUR GOSPELS (as above) bound in one volume, price *30s.*

THE POINTED PRAYER BOOK, being the Book of Common Prayer with the Psalter or Psalms of David, pointed as they are to be sung or said in Churches. Royal 24mo. *1s. 6d.*

The same in square 32mo. cloth. *6d.*

THE CAMBRIDGE PSALTER, for the use of Choirs and Organists. Specially adapted for Congregations in which the "Cambridge Pointed Prayer Book" is used. Demy 8vo. cloth extra, *3s. 6d.* cloth limp, cut flush. *2s. 6d.*

THE PARAGRAPH PSALTER, arranged for the use of Choirs by BROOKE FOSS WESTCOTT, D.D., Regius Professor of Divinity in the University of Cambridge. Fcap. 4to. 5*s*.

The same in royal 32mo. Cloth 1*s*. Leather 1*s*. 6*d*.

THE MISSING FRAGMENT OF THE LATIN TRANSLATION OF THE FOURTH BOOK OF EZRA, discovered, and edited with an Introduction and Notes, and a facsimile of the MS., by ROBERT L. BENSLY, M.A., Lord Almoner's Professor of Arabic. Demy 4to. 10*s*.

"It has been said of this book that it has added a new chapter to the Bible, and, startling as the statement may at first sight appear, it is no exaggeration of the actual fact, if by the Bible we understand that of the larger size which contains the Apocrypha. and if the Second Book of Esdras can be fairly called a part of the Apocrypha."—*Saturday Review.*

THE HARKLEAN VERSION OF THE EPISTLE TO THE HEBREWS, Chap. xi. 28—xiii. 25. Now edited for the first time with Introduction and Notes on this Version of the Epistle. By ROBERT L. BENSLY, M.A. Demy 8vo. 5*s*.

NOTITIA CODICIS QUATTUOR EVANGELIORUM Græci Membranacei viris doctis hucusque incogniti quem in museo suo asservat EDUARDUS REUSS Argentoratensis. 2*s*.

THE ORIGIN OF THE LEICESTER CODEX OF THE NEW TESTAMENT. By J. RENDEL HARRIS, M.A. With 3 plates. Demy 4to. 10*s*. 6*d*.

THE REST OF THE WORDS OF BARUCH: A Christian Apocalypse of the Year 136 A.D. The Text revised with an Introduction. By J. RENDEL HARRIS, M.A. Royal 8vo. 5*s*.

CODEX S. CEADDAE LATINUS. Evangelia SSS. Matthaei, Marci, Lucae ad cap. III. 9 complectens, circa septimum vel octavum saeculum scriptvs, in Ecclesia Cathedrali Lichfieldiensi servatus. Cum codice versionis Vulgatae Amiatino contulit, prolegomena conscripsit, F. H. A. SCRIVENER, A.M., D.C.L., LL.D., With 3 plates. £1. 1*s*.

THEOLOGY—(ANCIENT).

THE GREEK LITURGIES. Chiefly from original Authorities. By C. A. SWAINSON, D.D., late Master of Christ's College, Cambridge. Crown 4to. Paper covers. 15*s*.

"Jeder folgende Forscher wird dankbar anerkennen, dass Swainson das Fundament zu einer historisch-kritischen Geschichte der Griechischen Liturgien sicher gelegt hat."—ADOLPH HARNACK, *Theologische Literatur-Zeitung.*

THEODORE OF MOPSUESTIA'S COMMENTARY ON THE MINOR EPISTLES OF S. PAUL. The Latin Version with the Greek Fragments, edited from the MSS. with Notes and an Introduction, by H. B. SWETE, D.D. In Two Volumes. Volume I., containing the Introduction, with Facsimiles of the MSS., and the Commentary upon Galatians—Colossians. Demy 8vo. 12*s.*

"It is the result of thorough, careful, and patient investigation of all the points bearing on the subject, and the results are presented with admirable good sense and modesty."—*Guardian.*

"In dem oben verzeichneten Buche liegt uns die erste Hälfte einer vollständigen, ebenso sorgfältig gearbeiteten wie schön ausgestatteten Ausgabe des Commentars mit ausführlichen Prolegomena und reichhaltigen kritischen und erläuternden Anmerkungen vor."—*Literarisches Centralblatt.*

"Auf Grund dieser Quellen ist der Text bei Swete mit musterhafter Akribie hergestellt. Aber auch sonst hat der Herausgeber mit unermüdlichem Fleisse und eingehendster Sachkenntniss sein Werk mit allen denjenigen Zugaben ausgerüstet, welche bei einer solchen Text-Ausgabe nur irgend erwartet werden können. . . . Von den drei Haupthandschriften . . . sind vortreffliche photographische Facsimile's beigegeben, wie überhaupt das ganze Werk von der *University Press* zu Cambridge mit bekannter Eleganz ausgestattet ist."—*Theologische Literaturzeitung.*

"Hernn Swete's Leistung ist eine so tüchtige dass wir das Werk in keinen besseren Händen wissen möchten, und mit den sichersten Erwartungen auf das Gelingen der Fortsetzung entgegen sehen."—*Göttingische gelehrte Anzeigen* (Sept. 1881).

VOLUME II., containing the Commentary on 1 Thessalonians—Philemon, Appendices and Indices. 12*s.*

"Eine Ausgabe . . . für welche alle zugänglichen Hülfsmittel in musterhafter Weise benützt wurden . . . eine reife Frucht siebenjährigen Fleisses."—*Theologische Literaturzeitung* (Sept. 23, 1882).

"Mit derselben Sorgfalt bearbeitet die wir bei dem ersten Theile gerühmt haben."—*Literarisches Centralblatt* (July 29, 1882).

SAYINGS OF THE JEWISH FATHERS, comprising Pirqe Aboth and Pereq R. Meir in Hebrew and English, with Critical and Illustrative Notes. By CHARLES TAYLOR, D.D., Master of St John's College, Cambridge. Demy 8vo. 10*s.*

"The 'Masseketh Aboth' stands at the head of Hebrew non-canonical writings. It is of ancient date, claiming to contain the dicta of teachers who flourished from B.C. 200 to the same year of our era. Mr Taylor's explanatory and illustrative commentary is very full and satisfactory."—*Spectator.*

"A careful and thorough edition which does credit to English scholarship, of a short treatise from the Mishna, containing a series of sentences or maxims ascribed mostly to Jewish teachers immediately preceding, or immediately following the Christian era. . ."—*Contemporary Review.*

A COLLATION OF THE ATHOS CODEX OF THE SHEPHERD OF HERMAS. Together with an Introduction by SPYR. P. LAMBROS, PH. D., translated and edited with a Preface and Appendices by J. ARMITAGE ROBINSON, M.A., Fellow and Dean of Christ's College, Cambridge. Demy 8vo. 3*s.* 6*d.*

THE PALESTINIAN MISHNA. By W. H. LOWE, M.A., Lecturer in Hebrew at Christ's College, Cambridge. Royal 8vo. 21*s.*

SANCTI IRENÆI EPISCOPI LUGDUNENSIS libros quinque adversus Hæreses, versione Latina cum Codicibus Claromontano ac Arundeliano denuo collata, præmissa de placitis Gnosticorum prolusione, fragmenta necnon Græce, Syriace, Armeniace, commentatione perpetua et indicibus variis edidit W. WIGAN HARVEY, S.T.B. Collegii Regalis olim Socius. 2 Vols. 8vo. 18*s.*

M. MINUCII FELICIS OCTAVIUS. The text revised from the original MS., with an English Commentary, Analysis, Introduction, and Copious Indices. Edited by H. A. HOLDEN, LL.D. Examiner in Greek to the University of London. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

THEOPHILI EPISCOPI ANTIOCHENSIS LIBRI TRES AD AUTOLYCUM edidit, Prolegomenis Versione Notulis Indicibus instruxit G. G. HUMPHRY, S.T.B. Post 8vo. 5*s.*

THEOPHYLACTI IN EVANGELIUM S. MATTHÆI COMMENTARIUS, edited by W. G. HUMPHRY, B.D. Prebendary of St Paul's, late Fellow of Trinity College. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

TERTULLIANUS DE CORONA MILITIS, DE SPECTACULIS, DE IDOLOLATRIA, with Analysis and English Notes, by GEORGE CURREY, D.D. Preacher at the Charter House, late Fellow and Tutor of St John's College. Crown 8vo. 5*s.*

FRAGMENTS OF PHILO AND JOSEPHUS. Newly edited by J. RENDEL HARRIS, M.A., Fellow of Clare College, Cambridge. With two Facsimiles. Demy 4to. 12*s.* 6*d.*

THE TEACHING OF THE APOSTLES. Newly edited, with Facsimile Text and Commentary, by J. RENDEL HARRIS, M.A. Demy 4to. £1. 1*s.*

THEOLOGY—(ENGLISH).

WORKS OF ISAAC BARROW, compared with the Original MSS., enlarged with Materials hitherto unpublished. A new Edition, by A. NAPIER, M.A. 9 Vols. Demy 8vo. £3. 3*s.*

TREATISE OF THE POPE'S SUPREMACY, and a Discourse concerning the Unity of the Church, by ISAAC BARROW. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

PEARSON'S EXPOSITION OF THE CREED, edited by TEMPLE CHEVALLIER, B.D. New Edition. Revised by R. SINKER, B.D., Librarian of Trinity College. Demy 8vo. 12*s.*

"A new edition of Bishop Pearson's famous work *On the Creed* has just been issued by the Cambridge University Press. It is the well-known edition of Temple Chevallier, thoroughly overhauled by the Rev. R. Sinker, of Trinity College.......Altogether this appears to be the most complete and convenient edition as yet published of a work which has long been recognised in all quarters as a standard one."—*Guardian.*

AN ANALYSIS OF THE EXPOSITION OF THE CREED written by the Right Rev. JOHN PEARSON, D.D. late Lord Bishop of Chester, by W. H. MILL, D.D. Demy 8vo. 5*s.*

WHEATLY ON THE COMMON PRAYER, edited by G. E. CORRIE, D.D. late Master of Jesus College. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

TWO FORMS OF PRAYER OF THE TIME OF QUEEN ELIZABETH. Now First Reprinted. Demy 8vo. 6*d.*

CÆSAR MORGAN'S INVESTIGATION OF THE TRINITY OF PLATO, and of Philo Judæus, and of the effects which an attachment to their writings had upon the principles and reasonings of the Fathers of the Christian Church. Revised by H. A. HOLDEN, LL.D. Crown 8vo. 4*s.*

SELECT DISCOURSES, by JOHN SMITH, late Fellow of Queens' College, Cambridge. Edited by H. G. WILLIAMS, B.D. late Professor of Arabic. Royal 8vo. 7*s.* 6*d.*

"The 'Select Discourses' of John Smith, collected and published from his papers after his death, are, in my opinion, much the most considerable work left to us by this Cambridge School [the Cambridge Platonists]. They have a right to a place in English literary history."—Mr MATTHEW ARNOLD, in the *Contemporary Review.*

"Of all the products of the Cambridge School, the 'Select Discourses' are perhaps the highest, as they are the most accessible and the most widely appreciated...and indeed no spiritually thoughtful mind can read them unmoved. They carry us so directly into an atmosphere of divine philosophy, luminous with the richest lights of meditative genius... He was one of those rare thinkers in whom largeness of view, and depth, and wealth of poetic and speculative insight, only served to evoke more fully the religious spirit, and while he drew the mould of his thought from Plotinus, he vivified the substance of it from St Paul."—Principal TULLOCH, *Rational Theology in England in the 17th Century.*

THE HOMILIES, with Various Readings, and the Quotations from the Fathers given at length in the Original Languages. Edited by the late G. E. CORRIE, D.D. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

DE OBLIGATIONE CONSCIENTIÆ PRÆLECTIONES decem Oxonii in Schola Theologica habitæ a ROBERTO SANDERSON, SS. Theologiæ ibidem Professore Regio. With English Notes, including an abridged Translation, by W. WHEWELL, D.D. late Master of Trinity College. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

ARCHBISHOP USHER'S ANSWER TO A JESUIT, with other Tracts on Popery. Edited by J. SCHOLEFIELD, M.A. late Regius Professor of Greek in the University. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

WILSON'S ILLUSTRATION OF THE METHOD OF explaining the New Testament, by the early opinions of Jews and Christians concerning Christ. Edited by T. TURTON, D.D. 8vo. 5*s.*

LECTURES ON DIVINITY delivered in the University of Cambridge, by JOHN HEY, D.D. Third Edition, revised by T. TURTON, D.D. late Lord Bishop of Ely. 2 vols. Demy 8vo. 15*s.*

S. AUSTIN AND HIS PLACE IN THE HISTORY OF CHRISTIAN THOUGHT. Being the Hulsean Lectures for 1885. By W. CUNNINGHAM, D.D. Demy 8vo. Buckram, 12*s.* 6*d.*

THE GOSPEL HISTORY OF OUR LORD JESUS CHRIST IN THE LANGUAGE OF THE REVISED VERSION, arranged in a Connected Narrative, especially for the use of Teachers and Preachers. By Rev. C. C. JAMES, M.A., Rector of Wortham, Suffolk, and late Fellow of King's College. Crown 8vo. [*Nearly ready.*

ARABIC, SANSKRIT, SYRIAC, &c.

THE DIVYÂVADÂNA, a Collection of Early Buddhist Legends, now first edited from the Nepalese Sanskrit MSS. in Cambridge and Paris. By E. B. COWELL, M.A., Professor of Sanskrit in the University of Cambridge, and R. A. NEIL, M.A., Fellow and Lecturer of Pembroke College. Demy 8vo. 18*s.*

POEMS OF BEHA ED DIN ZOHEIR OF EGYPT. With a Metrical Translation, Notes and Introduction, by E. H. PALMER, M.A., Barrister-at-Law of the Middle Temple, late Lord Almoner's Professor of Arabic, formerly Fellow of St John's College, Cambridge. 2 vols. Crown 4to.

Vol. I. The ARABIC TEXT. 10*s.* 6*d.*

Vol. II. ENGLISH TRANSLATION. 10*s.* 6*d.*

"We have no hesitation in saying that in both Prof. Palmer has made an addition to Oriental literature for which scholars should be grateful; and that, while his knowledge of Arabic is a sufficient guarantee for his mastery of the original, his English compositions are distinguished by versatility, command of language, rhythmical cadence, and, as we have remarked, by not unskilful imitations of the styles of several of our own favourite poets, living and dead."—*Saturday Review.*

"This sumptuous edition of the poems of Behá-ed-dín Zoheir is a very welcome addition to the small series of Eastern poets accessible to readers who are not Orientalists."—*Academy.*

THE CHRONICLE OF JOSHUA THE STYLITE, composed in Syriac A.D. 507, with an English translation and notes, by the late W. WRIGHT, LL.D., Professor of Arabic. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

"Die lehrreiche kleine Chronik Josuas hat nach Assemani und Martin in Wright einen dritten Bearbeiter gefunden, der sich um die Emendation des Textes wie um die Erklärung der Realien wesentlich verdient gemacht hat . . . Ws. Josua-Ausgabe ist eine sehr dankenswerte Gabe und besonders empfehlenswert als ein Lehrmittel für den syrischen Unterricht; es erscheint auch gerade zur rechten Zeit, da die zweite Ausgabe von Roedigers syrischer Chrestomathie im Buchhandel vollständig vergriffen und diejenige von Kirsch-Bernstein nur noch in wenigen Exemplaren vorhanden ist."—*Deutsche Litteraturzeitung.*

KALILAH AND DIMNAH, OR, THE FABLES OF BIDPAI; being an account of their literary history, together with an English Translation of the same, with Notes, by I. G. N. KEITH-FALCONER, M.A., late Lord Almoner's Professor of Arabic in the University of Cambridge. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

NALOPÀKHYÀNAM, OR, THE TALE OF NALA; containing the Sanskrit Text in Roman Characters, followed by a Vocabulary and a sketch of Sanskrit Grammar. By the late Rev. THOMAS JARRETT, M.A. Trinity College, Regius Professor of Hebrew. Demy 8vo. 10*s.*

NOTES ON THE TALE OF NALA, for the use of Classical Students, by J. PEILE, Litt. D., Master of Christ's College. Demy 8vo. 12*s.*

CATALOGUE OF THE BUDDHIST SANSKRIT MANUSCRIPTS in the University Library, Cambridge. Edited by C. BENDALL, M.A., Fellow of Gonville and Caius College. Demy 8vo. 12*s.*

"It is unnecessary to state how the compilation of the present catalogue came to be placed in Mr Bendall's hands; from the character of his work it is evident the selection was judicious, and we may fairly congratulate those concerned in it on the result . . . Mr Bendall has entitled himself to the thanks of all Oriental scholars, and we hope he may have before him a long course of successful labour in the field he has chosen."—*Athenæum.*

THE HISTORY OF ALEXANDER THE GREAT, being the Syriac version of the Pseudo-Callisthenes. Edited from Five Manuscripts, with an English Translation and Notes, by E. A. W. BUDGE, M.A., Assistant in the Department of Egyptian Antiquities, British Museum. Demy 8vo. 25*s.* (*The Edition is limited to* 250 *copies.*)

London: C. J. CLAY & SONS, Cambridge University Press Warehouse, Ave Maria Lane.

GREEK AND LATIN CLASSICS, &c.

SOPHOCLES: The Plays and Fragments, with Critical Notes, Commentary, and Translation in English Prose, by R. C. JEBB, Litt.D., LL.D., Regius Professor of Greek in the University of Cambridge.

Part I. Oedipus Tyrannus. Demy 8vo. *New Edition.* 12*s.* 6*d.*

Part II. Oedipus Coloneus. Demy 8vo. *New Edition.* 12*s.* 6*d.*

Part III. Antigone. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

Part IV. Philoctetes. [*In the Press.*

"Of his explanatory and critical notes we can only speak with admiration. Thorough scholarship combines with taste, erudition, and boundless industry to make this first volume a pattern of editing. The work is made complete by a prose translation, upon pages alternating with the text, of which we may say shortly that it displays sound judgment and taste, without sacrificing precision to poetry of expression."—*The Times.*

"Professor Jebb's edition of Sophocles is already so fully established, and has received such appreciation in these columns and elsewhere, that we have judged this third volume when we have said that it is of a piece with the others. The whole edition so far exhibits perhaps the most complete and elaborate editorial work which has ever appeared."—*Saturday Review.*

"Prof. Jebb's keen and profound sympathy, not only with Sophocles and all the best of ancient Hellenic life and thought, but also with modern European culture, constitutes him an ideal interpreter between the ancient writer and the modern reader."—*Athenæum.*

"It would be difficult to praise this third instalment of Professor Jebb's unequalled edition of Sophocles too warmly, and it is almost a work of supererogation to praise it at all. It is equal, at least, and perhaps superior, in merit, to either of his previous instalments; and when this is said, all is said. Yet we cannot refrain from formally recognising once more the consummate Greek scholarship of the editor, and from once more doing grateful homage to his masterly tact and literary skill, and to his unwearied and marvellous industry."—*Spectator.*

AESCHYLI FABULAE.—ΙΚΕΤΙΔΕΣ ΧΟΗΦΟΡΟΙ IN LIBRO MEDICEO MENDOSE SCRIPTAE EX VV. DD. CONIECTURIS EMENDATIUS EDITAE cum Scholiis Graecis et brevi adnotatione critica, curante F. A. PALEY, M.A., LL.D. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

THE AGAMEMNON OF AESCHYLUS. With a Translation in English Rhythm, and Notes Critical and Explanatory. **New Edition Revised.** By the late BENJAMIN HALL KENNEDY, D.D., Regius Professor of Greek. Crown 8vo. 6*s.*

"One of the best editions of the masterpiece of Greek tragedy."—*Athenæum.*

THE THEÆTETUS OF PLATO with a Translation and Notes by the same Editor. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

ARISTOTLE.—ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ. ARISTOTLE'S PSYCHOLOGY, in Greek and English, with Introduction and Notes, by EDWIN WALLACE, M.A., late Fellow and Tutor of Worcester College, Oxford. Demy 8vo. 18*s.*

"The notes are exactly what such notes ought to be,—helps to the student, not mere displays of learning. By far the more valuable parts of the notes are neither critical nor literary, but philosophical and expository of the thought, and of the connection of thought, in the treatise itself. In this relation the notes are invaluable. Of the translation, it may be said that an English reader may fairly master by means of it this great treatise of Aristotle."—*Spectator.*

"Wallace's Bearbeitung der Aristotelischen Psychologie ist das Werk eines denkenden und in allen Schriften des Aristoteles und grösstenteils auch in der neueren Litteratur zu denselben belesenen Mannes . . . Der schwächste Teil der Arbeit ist der kritische . . . Aber in allen diesen Dingen liegt auch nach der Absicht des Verfassers nicht der Schwerpunkt seiner Arbeit, sondern."—Prof. Susemihl in *Philologische Wochenschrift.*

ARISTOTLE.—ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ. THE FIFTH BOOK OF THE NICOMACHEAN ETHICS OF ARISTOTLE. Edited by HENRY JACKSON, Litt.D., Fellow of Trinity College, Cambridge. Demy 8vo. 6*s*.

"It is not too much to say that some of the points he discusses have never had so much light thrown upon them before. . . . Scholars will hope that this is not the only portion of the Aristotelian writings which he is likely to edit."—*Athenæum.*

ARISTOTLE. THE RHETORIC. With a Commentary by the late E. M. COPE, Fellow of Trinity College, Cambridge, revised and edited by J. E. SANDYS, Litt.D. With a biographical Memoir by the late H. A. J. MUNRO, Litt.D. 3 Vols., Demy 8vo.

Now reduced to 21*s*. (*originally published at* 31*s*. 6*d*.)

"This work is in many ways creditable to the University of Cambridge. If an English student wishes to have a full conception of what is contained in the *Rhetoric* of Aristotle, to Mr Cope's edition he must go."—*Academy.*

"Mr Sandys has performed his arduous duties with marked ability and admirable tact. . . . . . In every part of his work—revising, supplementing, and completing—he has done exceedingly well."—*Examiner.*

PINDAR. OLYMPIAN AND PYTHIAN ODES. With Notes Explanatory and Critical, Introductions and Introductory Essays. Edited by C. A. M. FENNELL, Litt. D., late Fellow of Jesus College. Crown 8vo. 9*s*.

"Mr Fennell deserves the thanks of all classical students for his careful and scholarly edition of the Olympian and Pythian odes. He brings to his task the necessary enthusiasm for his author, great industry, a sound judgment, and, in particular, copious and minute learning in comparative philology."—*Athenæum.*

—— THE ISTHMIAN AND NEMEAN ODES. By the same Editor. Crown 8vo. 9*s*.

". . . As a handy and instructive edition of a difficult classic no work of recent years surpasses Mr Fennell's 'Pindar.'"—*Athenæum.*

"This work is in no way inferior to the previous volume. The commentary affords valuable help to the study of the most difficult of Greek authors, and is enriched with notes on points of scholarship and etymology which could only have been written by a scholar of very high attainments."—*Saturday Review.*

DEMOSTHENES. PRIVATE ORATIONS OF, with Introductions and English Notes, by the late F. A. PALEY, M.A. and J. E. SANDYS, Litt.D. Fellow and Tutor of St John's College, and Public Orator in the University of Cambridge.

PART I. Contra Phormionem, Lacritum, Pantaenetum, Boeotum de Nomine, Boeotum de Dote, Dionysodorum. **New Edition.** Crown 8vo. 6*s*.

"Mr Paley's scholarship is sound and accurate, his experience of editing wide, and if he is content to devote his learning and abilities to the production of such manuals as these, they will be received with gratitude throughout the higher schools of the country. Mr Sandys is deeply read in the German literature which bears upon his author, and the elucidation of matters of daily life, in the delineation of which Demosthenes is so rich, obtains full justice at his hands. . . . We hope this edition may lead the way to a more general study of these speeches in schools than has hitherto been possible."—*Academy.*

PART II. Pro Phormione, Contra Stephanum I. II.; Nicostratum, Cononem, Calliclem. **New Edition.** Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

"It is long since we have come upon a work evincing more pains, scholarship, and varied research and illustration than Mr Sandys's contribution to the 'Private Orations of Demosthenes'."—*Saturday Review.*

". . . . . . the edition reflects credit on Cambridge scholarship, and ought to be extensively used."—*Athenæum.*

DEMOSTHENES. LEPTINES. With Introductory Essay and Critical and Explanatory Notes. Edited by J. E. SANDYS, Litt.D. Demy 8vo. [*Nearly ready.*

DEMOSTHENES AGAINST ANDROTION AND AGAINST TIMOCRATES, with Introductions and English Commentary, by WILLIAM WAYTE, M.A., late Professor of Greek, University College, London. Crown 8vo. *7s. 6d.*

"These speeches are highly interesting, as illustrating Attic Law, as that law was influenced by the exigences of politics . . . As vigorous examples of the great orator's style, they are worthy of all admiration . . . Besides a most lucid and interesting introduction, Mr Wayte has given the student effective help in his running commentary."—*Spectator.*

PLATO'S PHÆDO, literally translated, by the late E. M. COPE, Fellow of Trinity College, Cambridge, revised by HENRY JACKSON, Litt. D., Fellow of Trinity College. Demy 8vo. *5s.*

P. VERGILI MARONIS OPERA, cum Prolegomenis et Commentario Critico edidit B. H. KENNEDY, S.T.P., Extra Fcap. 8vo. *3s. 6d.*

THE BACCHAE OF EURIPIDES. With Introduction, Critical Notes, and Archæological Illustrations, by J. E. SANDYS, Litt.D. New and Enlarged Edition. Crown 8vo. *12s. 6d.*

"Of the present edition of the *Bacchæ* by Mr Sandys we may safely say that never before has a Greek play, in England at least, had fuller justice done to its criticism, interpretation, and archæological illustration, whether for the young student or the more advanced scholar. The Cambridge Public Orator may be said to have taken the lead in issuing a complete edition of a Greek play, which is destined perhaps to gain redoubled favour now that the study of ancient monuments has been applied to its illustration."—*Saturday Review.*

"The volume is interspersed with well-executed woodcuts, and its general attractiveness of form reflects great credit on the University Press. In the notes Mr Sandys has more than sustained his well-earned reputation as a careful and learned editor, and shows considerable advance in freedom and lightness of style. . . . Under such circumstances it is superfluous to say that for the purposes of teachers and advanced students this handsome edition far surpasses all its predecessors."—*Athenæum.*

THE TYPES OF GREEK COINS. By PERCY GARDNER, Litt. D., F.S.A. With 16 Autotype plates, containing photographs of Coins of all parts of the Greek World. Impl. 4to. Cloth extra, *£1. 11s. 6d.*; Roxburgh (Morocco back), *£2. 2s.*

"Professor Gardner's book is written with such lucidity and in a manner so straightforward that it may well win converts, and it may be distinctly recommended to that omnivorous class of readers—'men in the schools'."—*Saturday Review.*

ESSAYS ON THE ART OF PHEIDIAS. By C. WALDSTEIN, Litt. D., Phil. D., Reader in Classical Archæology in the University of Cambridge. Royal 8vo. With numerous Illustrations. 16 Plates. Buckram, *30s.*

"His book will be universally welcomed as a very valuable contribution towards a more thorough knowledge of the style of Pheidias."—*The Academy.*

"'Essays on the Art of Pheidias' form an extremely valuable and important piece of work. . . . Taking it for the illustrations alone, it is an exceedingly fascinating book."—*Times.*

AN INTRODUCTION TO GREEK EPIGRAPHY. Part I. The Archaic Inscriptions and the Greek Alphabet by E. S. ROBERTS, M.A., Fellow and Tutor of Gonville and Caius College. Demy 8vo. With illustrations. *18s.*

"We will say at once that Mr Roberts appears to have done his work very well. The book is clearly and conveniently arranged. The inscriptions are naturally divided according to the places to which they belong. Under each head are given illustrations sufficient to show the characteristics of the writing, one copy in letters of the original form (sometimes a facsimile) being followed by another in the usual cursive. References, which must have cost great labour, are given to the scattered notices bearing on each document. Explanatory remarks either accompany the text or are added in an appendix. To the whole is prefixed a sketch of the history of the alphabet up to the terminal date. At the end the result is resumed in general tables of all the alphabets, classified according to their connexions; and a separate table illustrates the alphabet of Athens. The volume contains about five hundred inscriptions, and forms a moderate octavo of about four hundred pages."—*Saturday Review.*

M. TULLI CICERONIS AD M. BRUTUM ORATOR. A revised text edited with Introductory Essays and with critical and explanatory notes, by J. E. SANDYS, Litt.D. Demy 8vo. 16*s.*

"This volume, which is adorned with several good woodcuts, forms a handsome and welcome addition to the Cambridge editions of Cicero's works."—*Athenæum.*

"A model edition."—*Spectator.*

"The commentary is in every way worthy of the editor's high reputation."—*Academy.*

M. TULLI CICERONIS DE FINIBUS BONORUM ET MALORUM LIBRI QUINQUE. The text revised and explained; with a Translation by JAMES S. REID, Litt. D., Fellow and Tutor of Gonville and Caius College. 3 Vols. [*In the Press.*

VOL. III. Containing the Translation. Demy 8vo. 8*s.*

M. T. CICERONIS DE OFFICIIS LIBRI TRES, with Marginal Analysis, English Commentary, and copious Indices, by H. A. HOLDEN, LL.D. **Sixth Edition,** Revised and Enlarged. Cr. 8vo. 9*s.*

"Few editions of a classic have found so much favour as Dr Holden's *De Officiis*, and the present revision (sixth edition) makes the position of the work secure."—*American Journal of Philology.*

M. T. CICERONIS DE OFFICIIS LIBER TERTIUS, with Introduction, Analysis and Commentary, by H. A. HOLDEN, LL.D. Crown 8vo. 2*s.*

M. TVLLI CICERONIS PRO C RABIRIO [PERDVELLIONIS REO] ORATIO AD QVIRITES, with Notes, Introduction and Appendices by W. E. HEITLAND, M.A., Fellow and Tutor of St John's College, Cambridge. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

M. TULLII CICERONIS DE NATURA DEORUM Libri Tres, with Introduction and Commentary by JOSEPH B. MAYOR, M.A., together with a new collation of several of the English MSS. by J. H. SWAINSON, M.A.

Vol. I. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.* Vol. II. 12*s.* 6*d.* Vol. III. 10*s.*

"Such editions as that of which Prof. Mayor has given us the first instalment will doubtless do much to remedy this undeserved neglect. It is one on which great pains and much learning have evidently been expended, and is in every way admirably suited to meet the needs of the student . . . The notes of the editor are all that could be expected from his well-known learning and scholarship."—*Academy.*

See also Pitt Press Series, pp. 30—34.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

MATHEMATICAL AND PHYSICAL PAPERS. By Sir W. THOMSON, LL.D., D.C.L., F.R.S., Professor of Natural Philosophy in the University of Glasgow. Collected from different Scientific Periodicals from May 1841, to the present time. Vol. I. Demy 8vo. 18*s.* Vol. II. 15*s.* [Volume III. *In the Press.*

MATHEMATICAL AND PHYSICAL PAPERS, by Sir G. G. STOKES, Sc.D., LL.D., F.R.S., Lucasian Professor of Mathematics in the University of Cambridge. Reprinted from the Original Journals and Transactions, with Additional Notes by the Author. Vol. I. Demy 8vo. 15*s.* Vol. II. 15*s.* [Vol. III. *In the Press.*

A TREATISE ON NATURAL PHILOSOPHY. By Sir W. THOMSON, LL.D., D.C.L., F.R.S., and P. G. TAIT, M.A. **Part I.** Demy 8vo. 16*s.* **Part II.** Demy 8vo. 18*s.*

ELEMENTS OF NATURAL PHILOSOPHY. By Professors Sir W. THOMSON and P. G. TAIT. Demy 8vo. 9*s.*

AN ATTEMPT TO TEST THE THEORIES OF CAPILLARY ACTION, by FRANCIS BASHFORTH, B.D., and J. C. ADAMS, M.A., F.R.S. Demy 4to. £1. 1*s.*

A TREATISE ON THE THEORY OF DETERMINANTS and their applications in Analysis and Geometry, by R. F. SCOTT, M.A., Fellow of St John's College. Demy 8vo. 12*s.*

HYDRODYNAMICS, a Treatise on the Mathematical Theory of the Motion of Fluids, by H. LAMB, M.A. Demy 8vo. 12*s.*

THE ANALYTICAL THEORY OF HEAT, by JOSEPH FOURIER. Translated, with Notes, by A. FREEMAN, M.A., formerly Fellow of St John's College, Cambridge. Demy 8vo. 12*s.*

PRACTICAL WORK AT THE CAVENDISH LABORATORY. HEAT. Edited by W. N. SHAW, M.A. Demy 8vo. 3*s.*

THE ELECTRICAL RESEARCHES OF THE Hon. H. CAVENDISH, F.R.S. Written between 1771 and 1781. Edited from the original MSS. in the possession of the Duke of Devonshire, K. G., by the late J. CLERK MAXWELL, F.R.S. Demy 8vo. 18*s.*

AN ELEMENTARY TREATISE ON QUATERNIONS. By P. G. TAIT, M.A. *3rd Edition. Enlarged.* Demy 8vo. 18*s.*

COUNTERPOINT. A Practical Course of Study, by the late Professor Sir G. A. MACFARREN, M.A., Mus. Doc. New Edition, revised. Crown 4to. 7*s.* 6*d.*

A TREATISE ON THE GENERAL PRINCIPLES OF CHEMISTRY, by M. M. PATTISON MUIR, M.A. **Second Edition.** Demy 8vo. 15*s.*

"The value of the book as a digest of the historical developments of chemical thought is immense."—*Academy.*

"Theoretical Chemistry has moved so rapidly of late years that most of our ordinary text books have been left far behind. German students, to be sure, possess an excellent guide to the present state of the science in 'Die Modernen Theorien der Chemie' of Prof. Lothar Meyer; but in this country the student has had to content himself with such works as Dr Tilden's 'Introduction to Chemical Philosophy', an admirable book in its way, but rather slender. Mr Pattison Muir having aimed at a more comprehensive scheme, has produced a systematic treatise on the principles of chemical philosophy which stands far in advance of any kindred work in our language."—*Athenæum.*

ELEMENTARY CHEMISTRY. By M. M. PATTISON MUIR, M.A., and CHARLES SLATER, M.A., M.B. Crown 8vo. 4*s.* 6*d.*

PRACTICAL CHEMISTRY. A Course of Laboratory Work. By M. M. PATTISON MUIR, M.A., and D. J. CARNEGIE, B.A. Crown 8vo. 3*s.*

NOTES ON QUALITATIVE ANALYSIS. Concise and Explanatory. By H. J. H. FENTON, M.A., F.I.C., Demonstrator of Chemistry in the University of Cambridge. Cr. 4to. *New Edition.* 6*s.*

LECTURES ON THE PHYSIOLOGY OF PLANTS, by S. H. VINES, Sc.D., Professor of Botany in the University of Oxford. Demy 8vo. With Illustrations. 21*s.*

"To say that Dr Vines' book is a most valuable addition to our own botanical literature is but a narrow meed of praise: it is a work which will take its place as cosmopolitan: no more clear or concise discussion of the difficult chemistry of metabolism has appeared.... In erudition it stands alone among English books, and will compare favourably with any foreign competitors."—*Nature.*

"The work forms an important contribution to the literature of the subject....It will be eagerly welcomed by all students."—*Academy.*

A SHORT HISTORY OF GREEK MATHEMATICS. By J. GOW, Litt.D., Fellow of Trinity College. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

DIOPHANTOS OF ALEXANDRIA; a Study in the History of Greek Algebra. By T. L. HEATH, M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

"This study in the history of Greek Algebra is an exceedingly valuable contribution to the history of mathematics."—*Academy.*

"The most thorough account extant of Diophantus's place, work, and critics."—*Athenæum.*

THE MATHEMATICAL WORKS OF ISAAC BARROW, D.D. Edited by W. WHEWELL, D.D. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

THE FOSSILS AND PALÆONTOLOGICAL AFFINITIES OF THE NEOCOMIAN DEPOSITS OF UPWARE AND BRICKHILL with Plates, being the Sedgwick Prize Essay for 1879. By the late W. KEEPING, M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

THE BALA VOLCANIC SERIES OF CAERNARVONSHIRE AND ASSOCIATED ROCKS, being the Sedgwick Prize Essay for 1888 by A. HARKER, M.A., F.R.S., Fellow of St John's College. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

A CATALOGUE OF BOOKS AND PAPERS ON PROTOZOA, CŒLENTERATES, WORMS, and certain smaller groups of animals, published during the years 1861—1883, by D'ARCY W. THOMPSON, M.A. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

ASTRONOMICAL OBSERVATIONS made at the Observatory of Cambridge by the late Rev. J. CHALLIS, M.A. from 1846 to 1860.

ASTRONOMICAL OBSERVATIONS from 1861 to 1865. Vol. XXI. Royal 4to. 15*s.* From 1866 to 1869. Vol. XXII. Royal 4to. 15*s.*

A CATALOGUE OF THE COLLECTION OF BIRDS formed by the late H. E. STRICKLAND, now in the possession of the University of Cambridge. By O. SALVIN, M.A. Demy 8vo. £1. 1*s.*

A CATALOGUE OF AUSTRALIAN FOSSILS, Stratigraphically and Zoologically arranged, by R. ETHERIDGE, Jun., F.G.S. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

ILLUSTRATIONS OF COMPARATIVE ANATOMY, VERTEBRATE AND INVERTEBRATE, for the Use of Students in the Museum of Zoology and Comparative Anatomy. Second Edition. Demy 8vo. 2*s.* 6*d.*

London: C. J. CLAY & SONS, Cambridge University Press Warehouse, Ave Maria Lane.

A CATALOGUE OF THE COLLECTION OF CAMBRIAN AND SILURIAN FOSSILS contained in the Geological Museum of the University of Cambridge, by J. W. SALTER, F.G.S. With a Portrait of PROFESSOR SEDGWICK. Royal 4to. 7*s.* 6*d.*

CATALOGUE OF OSTEOLOGICAL SPECIMENS contained in the Anatomical Museum of the University of Cambridge. Demy 8vo. 2*s.* 6*d.*

LAW.

ELEMENTS OF THE LAW OF TORTS. A Text-book for Students. By MELVILLE M. BIGELOW, Ph.D., Lecturer in the Law School of the University of Boston, U.S.A. Crown 8vo. 10*s.* 6*d.*

"It is based on the original American edition, but it is an English Text-book with English authorities and statutes and illustrations substituted very generally for the American . . . The style is easy and lucid, though condensed, showing great grasp of subject . . . A very full index enhances the value of this book, which should take a prominent place among the really trustworthy text-books for the use of students."—*Law Times.*

A SELECTION OF CASES ON THE ENGLISH LAW OF CONTRACT. By GERARD BROWN FINCH, M.A., of Lincoln's Inn, Barrister at Law. Royal 8vo. 28*s.*

"An invaluable guide towards the best method of legal study."—*Law Quarterly Review.*

THE INFLUENCE OF THE ROMAN LAW ON THE LAW OF ENGLAND. Being the Yorke Prize Essay for 1884. By T. E. SCRUTTON, M.A. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

"Legal work of just the kind that a learned University should promote by its prizes."—*Law Quarterly Review.*

LAND IN FETTERS. Being the Yorke Prize Essay for 1885. By T. E. SCRUTTON, M.A. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

COMMONS AND COMMON FIELDS, OR THE HISTORY AND POLICY OF THE LAWS RELATING TO COMMONS AND ENCLOSURES IN ENGLAND. Being the Yorke Prize Essay for 1886. By T. E. SCRUTTON, M.A. 10*s.* 6*d.*

HISTORY OF THE LAW OF TITHES IN ENGLAND. Being the Yorke Prize Essay for 1887. By W. EASTERBY, B.A., LL.B., St John's College and the Middle Temple. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

HISTORY OF LAND TENURE IN IRELAND. Being the Yorke Prize Essay for 1888. By W. E. MONTGOMERY, M.A., LL.M. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

AN ANALYSIS OF CRIMINAL LIABILITY. By E. C. CLARK, LL.D., Regius Professor of Civil Law in the University of Cambridge, also of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law. Crown 8vo. 7*s.* 6*d.*

PRACTICAL JURISPRUDENCE, a Comment on AUSTIN. By E. C. CLARK, LL.D. Crown 8vo. 9*s.*

"Damit schliesst dieses inhaltreiche und nach allen Seiten anregende Buch über Practical Jurisprudence."—König. *Centralblatt für Rechtswissenschaft.*

A SELECTION OF THE STATE TRIALS. By J. W. WILLIS-BUND, M.A., LL.B., Professor of Constitutional Law and History, University College, London. Crown 8vo. Vols. I. and II. In 3 parts. **Now reduced to 30*s*.** (*originally published at* 46*s*.)

"This work is a very useful contribution to that important branch of the constitutional history of England which is concerned with the growth and development of the law of treason, as it may be gathered from trials before the ordinary courts."—*The Academy.*

THE FRAGMENTS OF THE PERPETUAL EDICT OF SALVIUS JULIANUS, collected, arranged, and annotated by BRYAN WALKER, M.A., LL.D., late Law Lecturer of St John's College, and Fellow of Corpus Christi College, Cambridge. Crown 8vo. 6*s*.

"In the present book we have the fruits of the same kind of thorough and well-ordered study which was brought to bear upon the notes to the Commentaries and the Institutes . . . Hitherto the Edict has been almost inaccessible to the ordinary English student, and such a student will be interested as well as perhaps surprised to find how abundantly the extant fragments illustrate and clear up points which have attracted his attention in the Commentaries, or the Institutes, or the Digest."—*Law Times.*

BRACTON'S NOTE BOOK. A Collection of Cases decided in the King's Courts during the reign of Henry the Third, annotated by a Lawyer of that time, seemingly by Henry of Bratton. Edited by F. W. MAITLAND of Lincoln's Inn, Barrister at Law, Downing Professor of the Laws of England. 3 vols. Demy 8vo. Buckram. £3. 3*s*. *Net.*

AN INTRODUCTION TO THE STUDY OF JUSTINIAN'S DIGEST. Containing an account of its composition and of the Jurists used or referred to therein. By HENRY JOHN ROBY, M.A., formerly Prof. of Jurisprudence, University College, London. Demy 8vo. 9*s*.

JUSTINIAN'S DIGEST. Lib. VII., Tit. I. De Usufructu, with a Legal and Philological Commentary. By H. J. ROBY, M.A. Demy 8vo. 9*s*.

Or the Two Parts complete in One Volume. Demy 8vo. 18*s*.

"Not an obscurity, philological, historical, or legal, has been left unsifted. More informing aid still has been supplied to the student of the Digest at large by a preliminary account, covering nearly 300 pages, of the mode of composition of the Digest, and of the jurists whose decisions and arguments constitute its substance. Nowhere else can a clearer view be obtained of the personal succession by which the tradition of Roman legal science was sustained and developed."—*The Times.*

THE COMMENTARIES OF GAIUS AND RULES OF ULPIAN. With a Translation and Notes, by J. T. ABDY, LL.D., Judge of County Courts, late Regius Professor of Laws in the University of Cambridge, and the late BRYAN WALKER, M.A., LL.D., New Edition by BRYAN WALKER. Crown 8vo. 16*s*.

"As scholars and as editors Messrs Abdy and Walker have done their work well . . . For one thing the editors deserve special commendation. They have presented Gaius to the reader with few notes and those merely by way of reference or necessary explanation. Thus the Roman jurist is allowed to speak for himself, and the reader feels that he is really studying Roman law in the original, and not a fanciful representation of it."—*Athenæum.*

THE INSTITUTES OF JUSTINIAN, translated with Notes by J. T. ABDY, LL.D., and the late BRYAN WALKER, M.A., LL.D. Crown 8vo. 16*s*.

"We welcome here a valuable contribution to the study of jurisprudence. The text of the *Institutes* is occasionally perplexing, even to practised scholars, whose knowledge of classical models does not always avail them in dealing with the technicalities of legal phraseology. Nor can the ordinary dictionaries be expected to furnish all the help that is wanted. This translation will then be of great use. To the ordinary student, whose attention is distracted from the subject-matter by the difficulty of struggling through the language in which it is contained, it will be almost indispensable."—*Spectator.*

"The notes are learned and carefully compiled, and this edition will be found useful to students."—*Law Times.*

SELECTED TITLES FROM THE DIGEST, annotated by the late B. WALKER, M.A., LL.D. Part I. Mandati vel Contra. Digest XVII. I. Crown 8vo. 5*s.*

—— Part II. De Adquirendo rerum dominio and De Adquirenda vel amittenda possessione. Digest XLI. I and II. Crown 8vo. 6*s.*

—— Part III. De Condictionibus. Digest XII. I and 4—7 and Digest XIII. I—3. Crown 8vo. 6*s.*

GROTIUS DE JURE BELLI ET PACIS, with the Notes of Barbeyrac and others; accompanied by an abridged Translation of the Text, by W. WHEWELL, D.D. late Master of Trinity College. 3 Vols. Demy 8vo. 12*s.* The translation separate, 6*s.*

HISTORICAL WORKS, &c.

THE LIFE AND LETTERS OF THE REVEREND ADAM SEDGWICK, LL.D., F.R.S., Fellow of Trinity College, Cambridge, and Woodwardian Professor of Geology from 1818 to 1873. (Dedicated, by special permission, to Her Majesty the Queen.) By JOHN WILLIS CLARK, M.A., F.S.A., formerly Fellow of Trinity College, and THOMAS McKENNY HUGHES, M.A., Woodwardian Professor of Geology. 2 vols. Demy 8vo. [*Nearly ready.*

THE DESPATCHES OF EARL GOWER, English Ambassador at the court of Versailles from June 1790 to August 1792, to which are added the Despatches of Mr Lindsay and Mr Munro, and the Diary of Lord Palmerston in France during July and August 1791. Edited by OSCAR BROWNING, M.A. Demy 8vo. 15*s.*

LIFE AND TIMES OF STEIN, OR GERMANY AND PRUSSIA IN THE NAPOLEONIC AGE, by J. R. SEELEY, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Cambridge, with Portraits and Maps. 3 Vols. Demy 8vo. 30*s.*

"DR BUSCH's volume has made people think and talk even more than usual of Prince Bismarck, and Professor Seeley's very learned work on Stein will turn attention to an earlier and an almost equally eminent German statesman.... He was one, perhaps the chief, of the illustrious group of strangers who came to the rescue of Prussia in her darkest hour, about the time of the inglorious Peace of Tilsit, and who laboured to put life and order into her dispirited army, her impoverished finances, and her inefficient Civil Service. Englishmen will feel very pardonable pride at seeing one of their countrymen undertake to write the history of a period from the investigation of which even laborious Germans are apt to shrink."—*Times.*

"In a notice of this kind scant justice can be done to a work like the one before us; no short *résumé* can give even the most meagre notion of the contents of these volumes, which contain no page that is superfluous, and none that is uninteresting . . . . To understand the Germany of to-day one must study the Germany of many yesterdays, and now that study has been made easy by this work, to which no one can hesitate to assign a very high place among those recent histories which have aimed at original research."—*Athenæum.*

THE GROWTH OF ENGLISH INDUSTRY AND COMMERCE DURING THE EARLY AND MIDDLE AGES. By W. CUNNINGHAM, D.D., University Lecturer. Demy 8vo. 16*s.*

CHRONOLOGICAL TABLES OF GREEK HISTORY. Accompanied by a short narrative of events, with references to the sources of information and extracts from the ancient authorities, by CARL PETER. Translated from the German by G. CHAWNER, M.A., Fellow of King's College, Cambridge. Demy 4to. 10*s.*

THE ARCHITECTURAL HISTORY OF THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE AND OF THE COLLEGES OF CAMBRIDGE AND ETON, by the late ROBERT WILLIS, M.A. F.R.S., Jacksonian Professor in the University of Cambridge. Edited with large Additions and brought up to the present time by JOHN WILLIS CLARK, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Cambridge. Four Vols. Super Royal 8vo. £6. 6*s*.

Also a limited Edition of the same, consisting of 120 numbered Copies only, large paper Quarto; the woodcuts and steel engravings mounted on India paper; price Twenty-five Guineas **net** each set.

THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE FROM THE EARLIEST TIMES TO THE ROYAL INJUNCTIONS OF 1535, by J. B. MULLINGER, M.A., Lecturer on History and Librarian to St John's College. Part I. Demy 8vo. (734 pp.), 12*s*.

Part II. From the Royal Injunctions of 1535 to the Accession of Charles the First. Demy 8vo. 18*s*.

"He shews in the statutes of the Colleges, the internal organization of the University, its connection with national problems, its studies, its social life. All this he combines in a form which is eminently readable."—PROF. CREIGHTON in *Cont. Review*.

"Mr Mullinger displays an admirable thoroughness in his work. Nothing could be more exhaustive and conscientious than his method: and his style...is picturesque and elevated."—*Times*.

SCHOLAE ACADEMICAE: some Account of the Studies at the English Universities in the Eighteenth Century. By C. WORDSWORTH, M.A., Fellow of Peterhouse. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

"Mr Wordsworth has collected a great quantity of minute and curious information about the working of Cambridge institutions in the last century, with an occasional comparison of the corresponding state of things at Oxford. . . . To a great extent it is purely a book of reference, and as such it will be of permanent value for the historical knowledge of English education and learning."—*Saturday Review*.

HISTORY OF THE COLLEGE OF ST JOHN THE EVANGELIST, by THOMAS BAKER, B.D., Ejected Fellow. Edited by JOHN E. B. MAYOR, M.A. Two Vols. Demy 8vo. 24*s*.

HISTORY OF NEPĀL, translated by MUNSHĪ SHEW SHUNKER SINGH and PANDIT SHRĪ GUNĀNAND; edited with an Introductory Sketch of the Country and People by Dr D. WRIGHT, late Residency Surgeon at Kāthmāndū, and with facsimiles of native drawings, and portraits of Sir JUNG BAHĀDUR, the KING OF NEPĀL, &c. Super-royal 8vo. 10*s*. 6*d*.

KINSHIP AND MARRIAGE IN EARLY ARABIA, by W. ROBERTSON SMITH, M.A., LL.D., Professor of Arabic and Fellow of Christ's College. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*.

"It would be superfluous to praise a book so learned and masterly as Professor Robertson Smith's; it is enough to say that no student of early history can afford to be without *Kinship in Early Arabia*."—*Nature*.

TRAVELS IN ARABIA DESERTA IN 1876 AND 1877. BY CHARLES M. DOUGHTY, of Gonville and Caius College. With Illustrations and a Map. 2 vols. Demy 8vo. £3. 3*s*.

"This is in several respects a remarkable book. It records the ten years' travels of the author throughout Northern Arabia, in the Hejas and Nejd, from Syria to Mecca. No doubt this region has been visited by previous travellers, but none, we venture to think, have done their work with so much throroughness or with more enthusiasm and love."—*Times*.

"We judge this book to be the most remarkable record of adventure and research which has been published to this generation."—*Spectator*.

"Its value as a storehouse of knowledge simply cannot be exaggerated."—*Saturday Review*.

A JOURNEY OF LITERARY AND ARCHÆOLOGICAL RESEARCH IN NEPAL AND NORTHERN INDIA, during the Winter of 1884–5. By CECIL BENDALL, M.A., Professor of Sanskrit in University College, London. Demy 8vo. 10*s.*

THE CONSTITUTION OF CANADA. By J. E. C. MUNRO, LL.M., Professor of Law and Political Economy at Victoria University, Manchester. Demy 8vo. 10*s.*

CAMBRIDGE HISTORICAL ESSAYS.

POLITICAL PARTIES IN ATHENS DURING THE PELOPONNESIAN WAR, by L. WHIBLEY, M.A., Fellow of Pembroke College, Cambridge. (Prince Consort Dissertation, 1888.) *Second Edition.* Crown 8vo. 2*s.* 6*d.*

POPE GREGORY THE GREAT AND HIS RELATIONS WITH GAUL, by F. W. KELLETT, M.A., Sidney Sussex College. (Prince Consort Dissertation, 1888.) Crown 8vo. 2*s.* 6*d.*

THE CONSTITUTIONAL EXPERIMENTS OF THE COMMONWEALTH, being the Thirlwall Prize Essay for 1889, by E. JENKS, B.A., LL.B. Crown 8vo. [*In the Press.*

MISCELLANEOUS.

THE LITERARY REMAINS OF ALBRECHT DÜRER, by W. M. CONWAY. With Transcripts from the British Museum MSS., and Notes by LINA ECKENSTEIN. Royal 8vo. 21*s.* (*The Edition is limited to* 500 *copies.*)

A LATIN-ENGLISH DICTIONARY. Printed from the (Incomplete) MS. of the late T. H. KEY, M.A., F.R.S. Cr. 4to. 31*s.* 6*d.*

THE COLLECTED PAPERS OF HENRY BRADSHAW, including his Memoranda and Communications read before the Cambridge Antiquarian Society. *With* 13 *fac-similes.* Edited by F. J. H. JENKINSON, M.A., Fellow of Trinity College. Demy 8vo. 16*s.*

THE LATIN HEPTATEUCH. Published piecemeal by the French printer WILLIAM MOREL (1560) and the French Benedictines E. MARTÈNE (1733) and J. B. PITRA (1852—88). Critically reviewed by JOHN E. B. MAYOR, M.A., Professor of Latin in the University of Cambridge. Demy 8vo. 10*s.* 6*d.*

A CATALOGUE OF ANCIENT MARBLES IN GREAT BRITAIN, by Prof. ADOLF MICHAELIS. Translated by C. A. M. FENNELL, Litt. D. Royal 8vo. Roxburgh (Morocco back), £2. 2*s.*

"The book is beautifully executed, and with its few handsome plates, and excellent indexes, does much credit to the Cambridge Press. All lovers of true art and of good work should be grateful to the Syndics of the University Press for the liberal facilities afforded by them towards the production of this important volume by Professor Michaelis."—*Saturday Review.*

CONTRIBUTIONS TO THE TEXTUAL CRITICISM OF THE DIVINA COMMEDIA. Including the complete collation throughout the *Inferno* of all the MSS. at Oxford and Cambridge. By the Rev. EDWARD MOORE, D.D. Demy 8vo. 21*s*.

RHODES IN ANCIENT TIMES. By CECIL TORR, M.A. With six plates. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

RHODES IN MODERN TIMES. By the same Author. With three plates. Demy 8vo. 8*s*.

THE WOODCUTTERS OF THE NETHERLANDS during the last quarter of the Fifteenth Century. In 3 parts. I. History of the Woodcutters. II. Catalogue of their Woodcuts. III. List of Books containing Woodcuts. By W. M. CONWAY. Demy 8vo. 10*s*. 6*d*.

THE LITERATURE OF THE FRENCH RENAISSANCE. An Introductory Essay. By A. A. TILLEY, M.A. Cr. 8vo. 6*s*.

FROM SHAKESPEARE TO POPE: an Inquiry into the causes and phenomena of the rise of Classical Poetry in England. By EDMUND GOSSE, M.A. Crown 8vo. 6*s*.

CHAPTERS ON ENGLISH METRE. By Rev. JOSEPH B. MAYOR, M.A. Demy 8vo. 7*s*. 6*d*.

A GRAMMAR OF THE IRISH LANGUAGE. By Prof. WINDISCH. Translated by Dr NORMAN MOORE. Crown 8vo. 7*s*. 6*d*

LECTURES ON TEACHING, delivered in the University of Cambridge in the Lent Term, 1880. By J. G. FITCH, M.A., LL.D. Her Majesty's Inspector of Training Colleges. Cr. 8vo. New Edit. 5*s*.

"Mr Fitch's book covers so wide a field and touches on so many burning questions that we must be content to recommend it as the best existing *vade mecum* for the teacher."—*Pall Mall Gazette.*

LECTURES ON THE SCIENCE OF EDUCATION. By FRANCIS WARNER, M.D., F.R.C.P. [*In the Press.*

OCCASIONAL ADDRESSES ON EDUCATIONAL SUBJECTS. By S. S. LAURIE, M.A., LL.D. Crown 8vo. 5*s*.

A MANUAL OF CURSIVE SHORTHAND. By H. L. CALLENDAR, M.A., Fellow of Trinity College. Ex. Fcap. 8vo. 2*s*.

A SYSTEM OF PHONETIC SPELLING ADAPTED TO ENGLISH. By H. L. CALLENDAR, M.A. Ex. Fcap. 8vo. 6*d*.

A PRIMER OF CURSIVE SHORTHAND. By H. L. CALLENDAR, M.A. Ex. Fcap. 8vo. 6*d*.

READING PRACTICE IN CURSIVE SHORTHAND. Easy Extracts for Beginners. The Gospel according to St Mark, (First half). The Vicar of Wakefield. Chaps. I.—V. Alice in Wonderland. Chap. VII. 3*d*. each.

For other books on Education, see Pitt Press Series, p. 39.

STUDIES IN THE LITERARY RELATIONS OF ENGLAND WITH GERMANY IN THE SIXTEENTH CENTURY. By C. H. HERFORD, M.A. Crown 8vo. 9*s.*

ADMISSIONS TO GONVILLE AND CAIUS COLLEGE in the University of Cambridge March 1558—9 to Jan. 1678—9 Edited by J. VENN, Sc.D., and S. C. VENN. Demy 8vo. 10*s.*

ECCLESIAE LONDINO—BATAVAE ARCHIVVM. TOMVS PRIMVS. ABRAHAMI ORTELII et virorum eruditorum ad eundem et ad JACOBVM COLIVM ORTELIANVM Epistulae, 1524—1628. TOMVS SECVNDVS. EPISTVLAE ET TRACTATVS cum Reformationis tum Ecclesiae Londino-Batavae Historiam Illustrantes 1544—1622. Ex autographis mandante Ecclesia Londino-Batava edidit JOANNES HENRICVS HESSELS. Demy 4to. Each volume, separately, £3. 10*s.* Taken together £5. 5*s.* *Net.*

CATALOGUE OF THE HEBREW MANUSCRIPTS preserved in the University Library, Cambridge. By Dr S. M. SCHILLER-SZINESSY. Volume I. containing Section I. *The Holy Scriptures;* Section II. *Commentaries on the Bible.* Demy 8vo. 9*s.*

A CATALOGUE OF THE MANUSCRIPTS preserved in the Library of the University of Cambridge. Demy 8vo. 5 Vols. 10*s.* each. INDEX TO THE CATALOGUE. Demy 8vo. 10*s.*

A CATALOGUE OF ADVERSARIA and printed books preserved in the Library of the University of Cambridge. 3*s.* 6*d.*

THE ILLUMINATED MANUSCRIPTS IN THE LIBRARY of the Fitzwilliam Museum, Catalogued with Descriptions, and an Introduction, by W. G. SEARLE, M.A. Demy 8vo. 7*s.* 6*d.*

A CHRONOLOGICAL LIST OF THE GRACES, Documents, and other Papers in the University Registry which concern the University Library. Demy 8vo. 2*s.* 6*d.*

CATALOGUS BIBLIOTHECÆ BURCKHARDTIANÆ. Demy 4to. 5*s.*

GRADUATI CANTABRIGIENSES: SIVE CATALOGUS exhibens nomina eorum quos gradu quocunque ornavit Academia Cantabrigiensis (1800—1884). Cura H. R. LUARD S. T. P. Demy 8vo. 12*s.* 6*d.*

STATUTES OF THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE and for the Colleges therein, made, published and approved (1878—1882) under the Universities of Oxford and Cambridge Act, 1877. With an Appendix. Demy 8vo. 16*s.*

STATUTES OF THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE. With Acts of Parliament relating to the University. 8vo. 3*s.* 6*d.*

ORDINANCES OF THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE. Demy 8vo., cloth. 7*s.* 6*d.*

TRUSTS, STATUTES AND DIRECTIONS affecting (1) The Professorships of the University. (2) The Scholarships and Prizes. (3) Other Gifts and Endowments. Demy 8vo. 5*s.*

COMPENDIUM of UNIVERSITY REGULATIONS. 6*d.*

London: C. J. CLAY & SONS, Cambridge University Press Warehouse, Ave Maria Lane.

The Cambridge Bible for Schools and Colleges.

GENERAL EDITOR: THE VERY REVEREND J. J. S. PEROWNE, D.D., DEAN OF PETERBOROUGH.

"It is difficult to commend too highly this excellent series."—*Guardian.*

"The modesty of the general title of this series has, we believe, led many to misunderstand its character and underrate its value. The books are well suited for study in the upper forms of our best schools, but not the less are they adapted to the wants of all Bible students who are not specialists. We doubt, indeed, whether any of the numerous popular commentaries recently issued in this country will be found more serviceable for general use."—*Academy.*

"One of the most popular and useful literary enterprises of the nineteenth century."—*Baptist Magazine.*

"Of great value. The whole series of comments for schools is highly esteemed by students capable of forming a judgment. The books are scholarly without being pretentious: information is so given as to be easily understood."—*Sword and Trowel.*

The Very Reverend J. J. S. PEROWNE, D.D., Dean of Peterborough, has undertaken the general editorial supervision of the work, assisted by a staff of eminent coadjutors. Some of the books have been already edited or undertaken by the following gentlemen:

Rev. A. CARR, M.A., *late Assistant Master at Wellington College.*

Rev. T. K. CHEYNE, M.A., D.D., *Canon of Rochester.*

Rev. S. COX, *Nottingham.*

Rev. A. B. DAVIDSON, D.D., *Professor of Hebrew, Edinburgh.*

The Ven. F. W. FARRAR, D.D., *Archdeacon of Westminster.*

Rev. C. D. GINSBURG, LL.D.

Rev. A. E. HUMPHREYS, M.A., *late Fellow of Trinity College, Cambridge.*

Rev. A. F. KIRKPATRICK, B.D., *Fellow of Trinity College, Regius Professor of Hebrew.*

Rev. J. J. LIAS, M.A., *late Professor at St David's College, Lampeter.*

Rev. J. R. LUMBY, D.D., *Norrisian Professor of Divinity.*

Rev. G. F. MACLEAR, D.D., *Warden of St Augustine's College, Canterbury.*

Rev. H. C. G. MOULE, M.A., *late Fellow of Trinity College, Principal of Ridley Hall, Cambridge.*

Rev. E. H. PEROWNE, D.D., *Master of Corpus Christi College, Cambridge.*

The Ven. T. T. PEROWNE, B.D., *Archdeacon of Norwich.*

Rev. A. PLUMMER, M.A., D.D., *Master of University College, Durham.*

The Very Rev. E. H. PLUMPTRE, D.D., *Dean of Wells.*

Rev. H. E. RYLE, M.A., *Hulsean Professor of Divinity.*

Rev. W. SIMCOX, M.A., *late Rector of Weyhill, Hants.*

W. ROBERTSON SMITH, M.A., *Professor of Arabic and Fellow of Christ's College.*

The Very Rev. H. D. M. SPENCE, M.A., *Dean of Gloucester.*

Rev. A. W. STREANE, M.A., *Fellow of Corpus Christi College, Cambridge.*

THE CAMBRIDGE BIBLE FOR SCHOOLS & COLLEGES. *Cont.*

Now Ready. Cloth, Extra Fcap. 8vo.

THE BOOK OF JOSHUA. By the Rev. G. F. MACLEAR, D.D. With 2 Maps. 2*s*. 6*d*.

THE BOOK OF JUDGES. By the Rev. J. J. LIAS, M.A. With Map. 3*s*. 6*d*.

THE FIRST BOOK OF SAMUEL. By the Rev. Professor KIRKPATRICK, B.D. With Map. 3*s*. 6*d*.

THE SECOND BOOK OF SAMUEL. By the Rev. Professor KIRKPATRICK, B.D. With 2 Maps. 3*s*. 6*d*.

THE FIRST BOOK OF KINGS. By Rev. Prof. LUMBY, D.D. 3*s*. 6*d*.

THE SECOND BOOK OF KINGS. By the same Editor. 3*s*. 6*d*.

THE BOOK OF JOB. By the Rev. A. B. DAVIDSON, D.D. 5*s*.

THE BOOK OF ECCLESIASTES. By the Very Rev. E. H. PLUMPTRE, D.D. 5*s*.

THE BOOK OF JEREMIAH. By the Rev. A. W. STREANE, M.A. With Map. 4*s*. 6*d*.

THE BOOK OF HOSEA. By Rev. T. K. CHEYNE, M.A., D.D. 3*s*.

THE BOOKS OF OBADIAH AND JONAH. By Archdeacon PEROWNE. 2*s*. 6*d*.

THE BOOK OF MICAH. By Rev. T. K. CHEYNE, D.D. 1*s*. 6*d*.

THE BOOKS OF HAGGAI AND ZECHARIAH. By Archdeacon PEROWNE. 3*s*.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MATTHEW. By the Rev. A. CARR, M.A. With 2 Maps. 2*s*. 6*d*.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MARK. By the Rev. G. F. MACLEAR, D.D. With 4 Maps. 2*s*. 6*d*.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST LUKE. By Archdeacon F. W. FARRAR. With 4 Maps. 4*s*. 6*d*.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST JOHN. By the Rev. A. PLUMMER, M.A., D.D. With 4 Maps. 4*s*. 6*d*.

THE ACTS OF THE APOSTLES. By the Rev. Professor LUMBY, D.D. With 4 Maps. 4*s*. 6*d*.

THE EPISTLE TO THE ROMANS. By the Rev. H. C. G. MOULE, M.A. 3*s*. 6*d*.

THE FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS. By the Rev. J. J. LIAS, M.A. With a Map and Plan. 2*s*.

THE SECOND EPISTLE TO THE CORINTHIANS. By the Rev. J. J. LIAS, M.A. 2*s*.

THE EPISTLE TO THE EPHESIANS. By the Rev. H. C. G. MOULE, M.A. 2*s*. 6*d*.

THE EPISTLE TO THE PHILIPPIANS. By the Rev. H. C. G. MOULE, M.A. 2*s*. 6*d*.

THE CAMBRIDGE BIBLE FOR SCHOOLS & COLLEGES. *Cont.*

THE EPISTLE TO THE HEBREWS. By Arch. FARRAR. 3*s*. 6*d*.

THE GENERAL EPISTLE OF ST JAMES. By the Very Rev. E. H. PLUMPTRE, D.D. 1*s*. 6*d*.

THE EPISTLES OF ST PETER AND ST JUDE. By the same Editor. 2*s*. 6*d*.

THE EPISTLES OF ST JOHN. By the Rev. A. PLUMMER, M.A., D.D. 3*s*. 6*d*.

Preparing.

THE BOOK OF GENESIS. By the Very Rev. the DEAN OF PETERBOROUGH.

THE BOOKS OF EXODUS, NUMBERS AND DEUTERONOMY. By the Rev. C. D. GINSBURG, LL.D.

THE BOOKS OF EZRA AND NEHEMIAH. By the Rev. Prof. RYLE, M.A.

THE BOOK OF PSALMS. By the Rev. Prof. KIRKPATRICK, B.D.

THE BOOK OF ISAIAH. By Prof. W. ROBERTSON SMITH, M.A.

THE BOOK OF EZEKIEL. By the Rev. A. B. DAVIDSON, D.D.

THE BOOK OF MALACHI. By Archdeacon PEROWNE.

THE EPISTLE TO THE GALATIANS. By the Rev. E. H. PEROWNE, D.D.

THE EPISTLES TO THE COLOSSIANS AND PHILEMON. By the Rev. H. C. G. MOULE, M.A.

THE EPISTLES TO TIMOTHY AND TITUS. By the Rev. A. E. HUMPHREYS, M.A.

THE BOOK OF REVELATION. By the Rev. W. SIMCOX, M.A.

The Smaller Cambridge Bible for Schools.

The Smaller Cambridge Bible for Schools *will form an entirely new series of commentaries on some selected books of the Bible. It is expected that they will be prepared for the most part by the Editors of the larger series (The Cambridge Bible for Schools and Colleges). The volumes will be issued at a low price, and will be suitable to the requirements of preparatory avd elementary schools.*

Now ready. Price 1*s*. *each.*

THE FIRST AND SECOND BOOKS OF SAMUEL. By Rev. Prof. KIRKPATRICK, B.D.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MATTHEW. By Rev. A. CARR, M.A.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MARK. By Rev. G. F. MACLEAR, D.D.

Nearly ready.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST LUKE. By ARCHDEACON FARRAR, D.D.

London: C. J. CLAY & SONS, Cambridge University Press Warehouse Ave Maria Lane.

The Cambridge Greek Testament for Schools and Colleges,

with a Revised Text, based on the most recent critical authorities, and English Notes, prepared under the direction of the General Editor, THE VERY REVEREND J. J. S. PEROWNE, D.D.

Now Ready.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MATTHEW. By the Rev. A. CARR, M.A. With 4 Maps. 4*s*. 6*d*.

"Copious illustrations, gathered from a great variety of sources, make his notes a very valuable aid to the student. They are indeed remarkably interesting, while all explanations on meanings, applications, and the like are distinguished by their lucidity and good sense."—*Pall Mall Gazette.*

THE GOSPEL ACCORDING TO ST MARK. By the Rev. G. F. MACLEAR, D.D. With 3 Maps. 4*s*. 6*d*.

"The Cambridge Greek Testament, of which Dr Maclear's edition of the Gospel according to St Mark is a volume, certainly supplies a want. Without pretending to compete with the leading commentaries, or to embody very much original research, it forms a most satisfactory introduction to the study of the New Testament in the original . . . Dr Maclear's introduction contains all that is known of St Mark's life, an account of the circumstances in which the Gospel was composed, an excellent sketch of the special characteristics of this Gospel; an analysis, and a chapter on the text of the New Testament generally . . . The work is completed by three good maps."—*Saturday Review.*

THE GOSPEL ACCORDING TO ST LUKE. By Archdeacon FARRAR. With 4 Maps. 6*s*.

THE GOSPEL ACCORDING TO ST JOHN. By the Rev. A. PLUMMER, M.A., D.D. With 4 Maps. 6*s*.

"A valuable addition has also been made to 'The Cambridge Greek Testament for Schools,' Dr Plummer's notes on 'the Gospel according to St John' are scholarly, concise, and instructive, and embody the results of much thought and wide reading."—*Expositor.*

THE ACTS OF THE APOSTLES. By the Rev. Prof. LUMBY, D.D., with 4 Maps. 6*s*.

THE FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS. By the Rev. J. J. LIAS, M.A. 3*s*.

THE SECOND EPISTLE TO THE CORINTHIANS. By the Rev. J. J. LIAS, M.A. [*Preparing.*

THE EPISTLE TO THE HEBREWS. By Arch. FARRAR, D.D. 3*s*. 6*d*.

THE EPISTLES OF ST JOHN. By the Rev. A. PLUMMER, M.A., D.D. 4*s*.

THE PITT PRESS SERIES.

[*Copies of the Pitt Press Series may generally be obtained bound in two parts for Class use, the text and notes in separate volumes.*]

I. GREEK.

ARISTOPHANES—AVES—PLUTUS—RANAE. With English Notes and Introduction by W. C. GREEN, M.A., late Assistant Master at Rugby School. 3*s*. 6*d*. each.

EURIPIDES. HERACLEIDÆ. With Introduction and Explanatory Notes by E. A. BECK, M.A., Fellow of Trinity Hall. 3*s*. 6*d*.

EURIPIDES. HERCULES FURENS. With Introductions, Notes and Analysis. By A. GRAY, M.A., Fellow of Jesus College, and J. T. HUTCHINSON, M.A., Christ's College. New Edition. 2*s*.

EURIPIDES. HIPPOLYTUS. By W. S. HADLEY, M.A. Fellow of Pembroke College. 2*s*.

EURIPIDES. IPHIGENEIA IN AULIS. By C. E. S. HEADLAM, B.A., Fellow of Trinity Hall. 2*s*. 6*d*.

HERODOTUS, BOOK V. Edited with Notes, Introduction and Maps by E. S. SHUCKBURGH, M.A., late Fellow of Emmanuel College. 3*s*.

HERODOTUS, BOOK VI. By the same Editor. 4*s*.

HERODOTUS, BOOK VIII., CHAPS. 1—90. By the same Editor. 3*s*. 6*d*.

"We could not wish for a better introduction to Herodotus."—*Journal of Education.*

HERODOTUS, BOOK IX., CHAPS. 1—89. By the same Editor. 3*s*. 6*d*.

HOMER—ODYSSEY, BOOKS IX. X. With Introduction, Notes and Appendices. By G. M. EDWARDS, M.A., Fellow and Classical Lecturer of Sidney Sussex College. 2*s*. 6*d*. each.

HOMER—ODYSSEY, BOOK XXI. By the same Editor. 2*s*.

LUCIANI SOMNIUM CHARON PISCATOR ET DE LUCTU, with English Notes by W. E. HEITLAND, M.A., Fellow of St John's College, Cambridge. New Edition, with Appendix. 3*s*. 6*d*.

PLATONIS APOLOGIA SOCRATIS. With Introduction, Notes and Appendices by J. ADAM, M.A., Fellow and Classical Lecturer of Emmanuel College. 3*s*. 6*d*.

"A worthy representative of English Scholarship."—*Classical Review.*

—— CRITO. With Introduction, Notes and Appendix. By the same Editor. 2*s*. 6*d*.

"Mr Adam, already known as the author of a careful and scholarly edition of the Apology of Plato, will, we think, add to his reputation by his work upon the Crito."—*Academy.*

"A scholarly edition of a dialogue which has never been really well edited in English."—*Guardian.*

—— EUTHYPHRO. By the same Editor. [*In the Press.*

PLUTARCH. LIVES OF THE GRACCHI. With Introduction, Notes and Lexicon by Rev. HUBERT A. HOLDEN, M.A., LL.D. 6s.

PLUTARCH. LIFE OF NICIAS. With Introduction and Notes. By Rev. HUBERT A. HOLDEN, M.A., LL.D. 5s.

"This edition is as careful and thorough as Dr Holden's work always is."—*Spectator.*

PLUTARCH. LIFE OF SULLA. With Introduction, Notes, and Lexicon. By the Rev. HUBERT A. HOLDEN, M.A., LL.D. 6s.

PLUTARCH. LIFE OF TIMOLEON. With Introduction, Notes and Lexicon. By Rev. HUBERT A. HOLDEN, M.A., LL.D. 6s.

SOPHOCLES.—OEDIPUS TYRANNUS. School Edition, with Introduction and Commentary, by R. C. JEBB, Litt. D., LL.D., Regius Professor of Greek in the University of Cambridge. 4s. 6d.

THUCYDIDES. BOOK VII. With Notes and Introduction By H. R. TOTTENHAM, M.A., Fellow of St John's College. [*In the Press.*

XENOPHON.—AGESILAUS. The Text revised with Critical and Explanatory Notes, Introduction, Analysis, and Indices. By H. HAILSTONE, M.A., late Scholar of Peterhouse. 2s. 6d.

XENOPHON.—ANABASIS, BOOKS I. III. IV. and V. With a Map and English Notes by ALFRED PRETOR, M.A., Fellow of St Catharine's College, Cambridge. 2s. each.

"Mr Pretor's 'Anabasis of Xenophon, Book IV.' displays a union of accurate Cambridge scholarship, with experience of what is required by learners gained in examining middle-class schools. The text is large and clearly printed, and the notes explain all difficulties. . . . Mr Pretor's notes seem to be all that could be wished as regards grammar, geography, and other matters."—*The Academy.*

— — BOOKS II. VI. and VII. By the same. 2s. 6d. each.

"Had we to introduce a young Greek scholar to Xenophon, we should esteem ourselves fortunate in having Pretor's text-book as our chart and guide."—*Contemporary Review.*

XENOPHON.—ANABASIS. By A. PRETOR, M.A., Text and Notes, complete in two Volumes. 7s. 6d.

XENOPHON.—CYROPAEDEIA. BOOKS I. II. With Introduction, Notes and Map. By Rev. H. A. HOLDEN, M.A., LL.D. 2 vols. Vol. I. Text. Vol. II. Notes. 6s.

"The work is worthy of the editor's well-earned reputation for scholarship and industry."—*Athenæum.*

—— —— BOOKS III., IV., V. By the same Editor. 5s.

"Dr Holden's Commentary is equally good in history and in scholarship."—*Saturday Review.*

II. LATIN.

BEDA'S ECCLESIASTICAL HISTORY, BOOKS III., IV., the Text from the very ancient MS. in the Cambridge University Library, collated with six other MSS. Edited, with a life from the German of EBERT, and with Notes, &c. by J. E. B. MAYOR, M.A., Professor of Latin, and J. R. LUMBY, D.D., Norrisian Professor of Divinity. Revised edition. 7s. 6d. BOOKS I. and II. *In the Press.*

"In Bede's works Englishmen can go back to *origines* of their history, unequalled for form and matter by any modern European nation. Prof. Mayor has done good service in rendering a part of Bede's greatest work accessible to those who can read Latin with ease. He has adorned this edition of the third and fourth books of the 'Ecclesiastical History' with that amazing erudition for which he is unrivalled among Englishmen and rarely equalled by Germans. And however interesting and valuable the text may be, we can certainly apply to his notes the expression, *La sauce vaut mieux que le poisson.* They are literally crammed with interesting information about early English life. For though ecclesiastical in name, Bede's history treats of all parts of the national life, since the Church had points of contact with all."—*Examiner.*

CAESAR. DE BELLO GALLICO COMMENT. I. With Maps and English Notes by A. G. PESKETT, M.A., Fellow of Magdalene College, Cambridge. 1*s.* 6*d.*

CAESAR. DE BELLO GALLICO COMMENT. II. III. By the same Editor. 2*s.*

CAESAR. DE BELLO GALLICO COMMENT. I. II. III. by the same Editor. 3*s.*

CAESAR. DE BELLO GALLICO COMMENT. IV. AND V. and COMMENT. VII. by the same Editor. 2*s.* each.

CAESAR. DE BELLO GALLICO COMMENT. VI. AND COMMENT. VIII. by the same Editor. 1*s.* 6*d.* each.

CICERO. ACTIO PRIMA IN C. VERREM. With Introduction and Notes. By H. COWIE, M.A., Fellow of St John's College, Cambridge. 1*s.* 6*d.*

CICERO. DE AMICITIA. Edited by J. S. REID, Litt.D., Fellow and Tutor of Gonville and Caius College. New Edition. 3*s.* 6*d.*

"Mr Reid has decidedly attained his aim, namely, 'a thorough examination of the Latinity of the dialogue.' . . . . . The revision of the text is most valuable, and comprehends sundry acute corrections. . . . This volume, like Mr Reid's other editions, is a solid gain to the scholarship of the country."—*Athenæum.*

"A more distinct gain to scholarship is Mr Reid's able and thorough edition of the *De Amicitiâ* of Cicero, a work of which, whether we regard the exhaustive introduction or the instructive and most suggestive commentary, it would be difficult to speak too highly. . . . When we come to the commentary, we are only amazed by its fulness in proportion to its bulk. Nothing is overlooked which can tend to enlarge the learner's general knowledge of Ciceronian Latin or to elucidate the text."—*Saturday Review.*

CICERO. DE SENECTUTE. Edited by J. S. REID, Litt.D. Revised Edition. 3*s.* 6*d.*

"The notes are excellent and scholarlike, adapted for the upper forms of public schools, and ikely to be useful even to more advanced students."—*Guardian.*

CICERO. DIVINATIO IN Q. CAECILIUM ET ACTIO PRIMA IN C. VERREM. With Introduction and Notes by W. E. HEITLAND, M.A., and HERBERT COWIE, M.A., Fellows of St John's College, Cambridge. 3*s.*

CICERO. PHILIPPICA SECUNDA. With Introduction and Notes by A. G. PESKETT, M.A., Fellow of Magdalene College. 3*s.* 6*d.*

CICERO. PRO ARCHIA POETA. Edited by J. S. REID, Litt.D. Revised Edition. 2*s.*

"It is an admirable specimen of careful editing. An Introduction tells us everything we could wish to know about Archias, about Cicero's connexion with him, about the merits of the trial, and the genuineness of the speech. The text is well and carefully printed. The notes are clear and scholar-like. . . . No boy can master this little volume without feeling that he has advanced a long step in scholarship."—*The Academy.*

CICERO. PRO BALBO. Edited by J. S. REID, Litt.D. 1*s.* 6*d.*

"We are bound to recognize the pains devoted in the annotation of these two orations to the minute and thorough study of their Latinity, both in the ordinary notes and in the textual appendices."—*Saturday Review.*

CICERO. PRO MILONE, with a Translation of Asconius' Introduction, Marginal Analysis and English Notes. Edited by the Rev. JOHN SMYTH PURTON, B.D., late President and Tutor of St Catharine's College. 2*s.* 6*d.*

"The editorial work is excellently done."—*The Academy.*

CICERO. PRO MURENA. With English Introduction and Notes. By W. E. HEITLAND, M.A., Fellow and Classical Lecturer of St John's College, Cambridge. **Second Edition, carefully revised.** 3*s.*

"Those students are to be deemed fortunate who have to read Cicero's lively and brilliant oration for L. Murena with Mr Heitland's handy edition, which may be pronounced 'four-square' in point of equipment, and which has, not without good reason, attained the honours of a second edition."—*Saturday Review.*

CICERO. PRO PLANCIO. Edited by H. A. HOLDEN, LL.D., Examiner in Greek to the University of London. Second Edition. 4*s.* 6*d.*

CICERO. PRO SULLA. Edited by J. S. REID, Litt.D. 3*s.* 6*d.*

"Mr Reid is so well known to scholars as a commentator on Cicero that a new work from him scarcely needs any commendation of ours. His edition of the speech *Pro Sulla* is fully equal in merit to the volumes which he has already published . . . It would be difficult to speak too highly of the notes. There could be no better way of gaining an insight into the characteristics of Cicero's style and the Latinity of his period than by making a careful study of this speech with the aid of Mr Reid's commentary . . . Mr Reid's intimate knowledge of the minutest details of scholarship enables him to detect and explain the slightest points of distinction between the usages of different authors and different periods . . . The notes are followed by a valuable appendix on the text, and another on points of orthography; an excellent index brings the work to a close."—*Saturday Review.*

CICERO. SOMNIUM SCIPIONIS. With Introduction and Notes. By W. D. PEARMAN, M.A., Head Master of Potsdam School, Jamaica. 2*s.*

HORACE. EPISTLES, BOOK I. With Notes and Introduction by E. S. SHUCKBURGH, M.A. 2*s.* 6*d.*

LIVY. BOOK IV. With Notes and Introduction, by Rev. H. M. STEPHENSON, M.A. 2*s.* 6*d.*

LIVY. BOOK V. With Notes and Introduction by L. WHIBLEY, M.A., Fellow of Pembroke College. 2*s.* 6*d.* [*Shortly.*

LIVY. BOOKS XXI., XXII. With Notes, Introduction and Maps. By M. S. DIMSDALE, M.A., Fellow of King's College. 2*s.* 6*d.* each.

LUCAN. PHARSALIA LIBER PRIMUS. Edited with English Introduction and Notes by W. E. HEITLAND, M.A. and C. E. HASKINS, M.A., Fellows and Lecturers of St John's College, Cambridge. 1*s.* 6*d.*

"A careful and scholarlike production."—*Times.*

"In nice parallels of Lucan from Latin poets and from Shakspeare, Mr Haskins and Mr Heitland deserve praise."—*Saturday Review.*

LUCRETIUS. BOOK V. With Notes and Introduction by J. D. DUFF, M.A., Fellow of Trinity College. 2*s.*

OVID. FASTI. LIBER VI. With a Plan of Rome and Notes by A. SIDGWICK, M.A., Tutor of Corpus Christi College, Oxford. 1*s.* 6*d.*

"Mr Sidgwick's editing of the Sixth Book of Ovid's *Fasti* furnishes a careful and serviceable volume for average students. It eschews 'construes' which supersede the use of the dictionary, but gives full explanation of grammatical usages and historical and mythical allusions, besides illustrating peculiarities of style, true and false derivations, and the more remarkable variations of the text."—*Saturday Review.*

QUINTUS CURTIUS. A Portion of the History. (ALEXANDER IN INDIA.) By W. E. HEITLAND, M.A., Fellow and Lecturer of St John's College, Cambridge, and T. E. RAVEN, B.A., Assistant Master in Sherborne School. 3*s.* 6*d.*

"Equally commendable as a genuine addition to the existing stock of school-books is *Alexander in India*, a compilation from the eighth and ninth books of Q. Curtius, edited for the Pitt Press by Messrs Heitland and Raven.... The work of Curtius has merits of its own, which, in former generations, made it a favourite with English scholars, and which still make it a popular text-book in Continental schools...... The reputation of Mr Heitland is a sufficient guarantee for the scholarship of the notes, which are ample without being excessive, and the book is well furnished with all that is needful in the nature of maps, indices, and appendices." —*Academy.*

VERGIL. AENEID. LIBRI I., II., III., IV., V., VI., VII. VIII., IX., X., XI., XII. Edited with Notes by A. SIDGWICK, M.A., Tutor of Corpus Christi College, Oxford. 1*s.* 6*d.* each.

"Mr Sidgwick's Vergil is......we believe, the best school edition of the poet."—*Guardian.*

"Mr Arthur Sidgwick's 'Vergil, Aeneid, Book XII.' is worthy of his reputation, and is distinguished by the same acuteness and accuracy of knowledge, appreciation of a boy's difficulties and ingenuity and resource in meeting them, which we have on other occasions had reason to praise in these pages."—*The Academy.*

"As masterly in its clearly divided preface and appendices as in the sound and independent character of its annotations.... There is a great deal more in the notes than mere compilation and suggestion.... No difficulty is left unnoticed or unhandled."—*Saturday Review.*

VERGIL. AENEID. LIBRI IX. X. in one volume. 3*s.*

VERGIL. AENEID. LIBRI X., XI., XII. in one volume. 3*s.* 6*d.*

VERGIL. BUCOLICS. With Introduction and Notes, by the same Editor. 1*s.* 6*d.*

VERGIL. GEORGICS. LIBRI I. II. By the same Editor. 2*s.* LIBRI III. IV. 2*s.*

"This volume, which completes the Pitt Press edition of Virgil's Georgics, is distinguished by the same admirable judgment and first-rate scholarship as are conspicuous in the former volume and in the "Aeneid" by the same talented editor."—*Athenæum.*

VERGIL. The Complete Works, edited with Notes, by A. SIDGWICK, M.A., Two vols. Vol. I. containing the Text. Vol. II. The Notes. [*Nearly ready.*

III. FRENCH.

CORNEILLE. LA SUITE DU MENTEUR. A Comedy in Five Acts. Edited with Fontenelle's Memoir of the Author, Voltaire's Critical Remarks, and Notes Philological and Historical. By the late GUSTAVE MASSON. 2*s.*

DE BONNECHOSE. LAZARE HOCHE. With Four Maps, Introduction and Commentary, by C. COLBECK, M.A., late Fellow of Trinity College, Cambridge. Revised Edition. 2*s.*

D'HARLEVILLE. LE VIEUX CÉLIBATAIRE. A Comedy. With a Biographical Memoir, and Grammatical, Literary and Historical Notes. By GUSTAVE MASSON. 2*s.*

DE LAMARTINE. JEANNE D'ARC. With a Map and Notes Historical and Philological and a Vocabulary by Rev. A. C. CLAPIN, M.A., St John's College, Cambridge, and Bachelier-ès-Lettres of the University of France. Enlarged Edition. 2*s.*

DE VIGNY. LA CANNE DE JONC. Edited with Notes by Rev. H. A. BULL, M.A. 2*s.*

ERCKMANN-CHATRIAN. LA GUERRE. With Map, Introduction and Commentary by the Rev. A. C. CLAPIN, M.A. 3*s.*

LA BARONNE DE STAËL-HOLSTEIN. LE DIRECTOIRE. (Considérations sur la Révolution Française. Troisième et quatrième parties.) With a Critical Notice of the Author, a Chronological Table, and Notes Historical and Philological, by G. MASSON, B.A., and G. W. PROTHERO, M.A. Revised and enlarged Edition. 2*s.*

"Prussia under Frederick the Great, and France under the Directory, bring us face to face respectively with periods of history which it is right should be known thoroughly, and which are well treated in the Pitt Press volumes. The latter in particular, an extract from the world-known work of Madame de Staël on the French Revolution, is beyond all praise for the excellence both of its style and of its matter."—*Times.*

LA BARONNE DE STAËL-HOLSTEIN. DIX ANNÉES D'EXIL. LIVRE II. CHAPITRES 1—8. With a Biographical Sketch of the Author, a Selection of Poetical Fragments by Madame de Staël's Contemporaries, and Notes Historical and Philological. By GUSTAVE MASSON and G. W. PROTHERO, M.A. Revised and enlarged edition. 2*s.*

LEMERCIER. FRÉDÉGONDE ET BRUNEHAUT. A Tragedy in Five Acts. Edited with Notes, Genealogical and Chronological Tables, a Critical Introduction and a Biographical Notice. By GUSTAVE MASSON. 2*s.*

MOLIÈRE. LE BOURGEOIS GENTILHOMME, Comédie-Ballet en Cinq Actes. (1670.) With a life of Molière and Grammatical and Philological Notes. By Rev. A. C. CLAPIN. Revised Edition. 1*s.* 6*d.*

MOLIÈRE. L'ÉCOLE DES FEMMES. Edited with Introduction and Notes by GEORGE SAINTSBURY, M.A. 2*s.* 6*d.*

"Mr Saintsbury's clear and scholarly notes are rich in illustration of the valuable kind that vivifies textual comment and criticism."—*Saturday Review.*

MOLIÈRE. LES PRÉCIEUSES RIDICULES. With Introduction and Notes by E. G. W. BRAUNHOLTZ, M.A., Ph.D. University Lecturer in French. 2*s.*

PIRON. LA METROMANIE, A Comedy, with a Biographical Memoir, and Grammatical, Literary and Historical Notes. By G. MASSON. 2*s.*

RACINE. LES PLAIDEURS. With Introduction and Notes by E. G. W. BRAUNHOLTZ, M.A., Ph.D. 2*s.*

SAINTE-BEUVE. M. DARU (Causeries du Lundi, Vol. IX.). With Biographical Sketch of the Author, and Notes Philological and Historical. By GUSTAVE MASSON. 2*s.*

SAINTINE. LA PICCIOLA. The Text, with Introduction, Notes and Map, by Rev. A. C. CLAPIN. 2*s.*

SCRIBE AND LEGOUVÉ. BATAILLE DE DAMES. Edited by Rev. H. A. BULL, M.A. 2*s.*

SCRIBE. LE VERRE D'EAU. With a Biographical Memoir, and Grammatical, Literary and Historical Notes. By C. COLBECK, M.A. 2*s.*

"It may be national prejudice, but we consider this edition far superior to any of the series which hitherto have been edited exclusively by foreigners. Mr Colbeck seems better to understand the wants and difficulties of an English boy. The etymological notes especially are admirable. . . . The historical notes and introduction are a piece of thorough honest work."—*Journal of Education.*

SÉDAINE. LE PHILOSOPHE SANS LE SAVOIR. Edited with Notes by Rev. H. A. BULL, M.A., late Master at Wellington College. 2*s.*

THIERRY. LETTRES SUR L'HISTOIRE DE FRANCE (XIII.—XXIV.). By GUSTAVE MASSON, B.A. and G. W. PROTHERO, M.A. With Map. 2*s.* 6*d.*

THIERRY. RÉCITS DES TEMPS MÉROVINGIENS I—III. Edited by GUSTAVE MASSON, B.A. Univ. Gallic., and A. R. ROPES, M.A. With Map. 3*s.*

VILLEMAIN. LASCARIS, OU LES GRECS DU XVE. SIECLE, Nouvelle Historique, with a Biographical Sketch of the Author, a Selection of Poems on Greece, and Notes Historical and Philological. By GUSTAVE MASSON, B.A. 2*s.*

VOLTAIRE. HISTOIRE DU SIÈCLE DE LOUIS XIV. Part I. Chaps. I.—XIII. Edited with Notes Philological and Historical, Biographical and Geographical Indices, etc. by G. MASSON, B.A. Univ. Gallic., and G. W. PROTHERO, M.A., Fellow of King's College, Cambridge. 2*s.* 6*d.*

—— Part II. Chaps. XIV.—XXIV. With Three Maps of the Period. By the same Editors. 2*s.* 6*d.*

—— Part III. Chap. XXV. to the end. By the same Editors. 2*s.* 6*d.*

XAVIER DE MAISTRE. LA JEUNE SIBÉRIENNE. LE LÉPREUX DE LA CITÉ D'AOSTE. With Biographical Notice, Critical Appreciations, and Notes. By G. MASSON, B.A. 1*s.* 6*d.*

IV. GERMAN.

BALLADS ON GERMAN HISTORY. Arranged and Annotated by W. WAGNER, Ph. D., late Professor at the Johanneum, Hamburg. 2*s.*

"It carries the reader rapidly through some of the most important incidents connected with the German race and name, from the invasion of Italy by the Visigoths under their King Alaric, down to the Franco-German War and the installation of the present Emperor. The notes supply very well the connecting links between the successive periods, and exhibit in its various phases of growth and progress, or the reverse, the vast unwieldy mass which constitutes modern Germany."—*Times.*

London: C. J. CLAY & SONS, Cambridge University Press Warehouse, Ave Maria Lane.

BENEDIX. DOCTOR WESPE. Lustspiel in fünf Aufzügen. Edited with Notes by KARL HERMANN BREUL, M.A. 3*s.*

FREYTAG. DER STAAT FRIEDRICHS DES GROSSEN. With Notes. By WILHELM WAGNER, Ph.D. 2*s.*

GERMAN DACTYLIC POETRY. Arranged and Annotated by the same Editor. 3*s.*

Goethe's Knabenjahre. (1749—1759.) GOETHE'S BOYHOOD: being the First Three Books of his Autobiography. Arranged and Annotated by the same Editor. 2*s.*

GOETHE'S HERMANN AND DOROTHEA. With an Introduction and Notes. By the same Editor. Revised edition by J. W. CARTMELL, M.A. 3*s.* 6*d.*

"The notes are among the best that we know, with the reservation that they are often too abundant."—*Academy.*

GUTZKOW. ZOPF UND SCHWERT. Lustspiel in fünf Aufzügen von. With a Biographical and Historical Introduction, English Notes, and an Index. By H. J. WOLSTENHOLME, B.A. (Lond.). 3*s.* 6*d.*

"We are glad to be able to notice a careful edition of K. Gutzkow's amusing comedy 'Zopf and Schwert' by Mr H. J. Wolstenholme. . . . These notes are abundant and contain references to standard grammatical works."—*Academy.*

HAUFF. DAS BILD DES KAISERS. Edited by KARL HERMANN BREUL, M.A., Ph.D. 3*s.*

HAUFF. DAS WIRTHSHAUS IM SPESSART. Edited by A. SCHLOTTMANN, Ph. D., late Assistant Master at Uppingham School. 3*s.* 6*d.*

HAUFF. DIE KARAVANE. Edited with Notes by A. SCHLOTTMANN, Ph. D. 3*s.* 6*d.*

IMMERMANN. DER OBERHOF. A Tale of Westphalian Life. With a Life of Immermann and English Notes, by WILHELM WAGNER, Ph.D., late Professor at the Johanneum, Hamburg. 3*s.*

KOHLRAUSCH. Das Jahr 1813 (THE YEAR 1813). With English Notes. By W. WAGNER. 2*s.*

LESSING AND GELLERT. SELECTED FABLES. Edited with Notes by KARL HERMANN BREUL, M.A., Lecturer in German at the University of Cambridge. 3*s.*

MENDELSSOHN'S LETTERS. Selections from. Edited by JAMES SIME, M.A. 3*s.*

RAUMER. Der erste Kreuzzug (THE FIRST CRUSADE). Condensed from the Author's 'History of the Hohenstaufen', with a life of RAUMER, two Plans and English Notes. By W. WAGNER. 2*s.*

"Certainly no more interesting book could be made the subject of examinations. The story of the First Crusade has an undying interest. The notes are, on the whole, good."—*Educational Times.*

RIEHL. CULTURGESCHICHTLICHE NOVELLEN. With Grammatical, Philological, and Historical Notes, and a Complete Index, by H. J. WOLSTENHOLME, B.A. (Lond.). 3*s.* 6*d.*

SCHILLER. WILHELM TELL. Edited with Introduction and Notes by KARL HERMANN BREUL, M.A., University Lecturer in German. 2*s.* 6*d.*

UHLAND. ERNST, HERZOG VON SCHWABEN. With Introduction and Notes. By H. J. WOLSTENHOLME, B.A. (Lond.), Lecturer in German at Newnham College, Cambridge. 3*s.* 6*d.*

V. ENGLISH.

ANCIENT PHILOSOPHY. A SKETCH OF, FROM THALES TO CICERO, by JOSEPH B. MAYOR, M.A. 3*s.* 6*d.*

"Professor Mayor contributes to the Pitt Press Series *A Sketch of Ancient Philosophy* in which he has endeavoured to give a general view of the philosophical systems illustrated by the genius of the masters of metaphysical and ethical science from Thales to Cicero. In the course of his sketch he takes occasion to give concise analyses of Plato's Republic, and of the Ethics and Politics of Aristotle; and these abstracts will be to some readers not the least useful portions of the book."—*The Guardian.*

ARISTOTLE. OUTLINES OF THE PHILOSOPHY OF. Compiled by EDWIN WALLACE, M.A., LL.D. (St Andrews), late Fellow of Worcester College, Oxford. Third Edition Enlarged. 4*s.* 6*d.*

"A judicious selection of characteristic passages, arranged in paragraphs, each of which is preceded by a masterly and perspicuous English analysis."—*Scotsman.*

"Gives in a comparatively small compass a very good sketch of Aristotle's teaching."—*Sat. Review.*

BACON'S HISTORY OF THE REIGN OF KING HENRY VII. With Notes by the Rev. J. RAWSON LUMBY, D.D. 3*s.*

COWLEY'S ESSAYS. With Introduction and Notes. By the Rev. J. RAWSON LUMBY, D.D., Norrisian Professor of Divinity; Fellow of St Catharine's College. 4*s.*

MORE'S HISTORY OF KING RICHARD III. Edited with Notes, Glossary and Index of Names. By J. RAWSON LUMBY, D.D. to which is added the conclusion of the History of King Richard III. as given in the continuation of Hardyng's Chronicle, London, 1543. 3*s.* 6*d.*

MORE'S UTOPIA. With Notes by the Rev. J. RAWSON LUMBY, D.D. 3*s.* 6*d.*

"It was originally written in Latin and does not find a place on ordinary bookshelves. A very great boon has therefore been conferred on the general English reader by the managers of the *Pitt Press Series,* in the issue of a convenient little volume of *More's Utopia* not in the original Latin, but in the quaint *English Translation thereof made by Raphe Robynson,* which adds a linguistic interest to the intrinsic merit of the work. . . . All this has been edited in a most complete and scholarly fashion by Dr J. R. Lumby, the Norrisian Professor of Divinity, whose name alone is a sufficient warrant for its accuracy. It is a real addition to the modern stock of classical English literature."—*Guardian.*

THE TWO NOBLE KINSMEN, edited with Introduction and Notes by the Rev. Professor SKEAT, Litt.D., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. 3*s.* 6*d.*

"This edition of a play that is well worth study, for more reasons than one, by so careful a scholar as Mr Skeat, deserves a hearty welcome."—*Athenæum.*

"Mr Skeat is a conscientious editor, and has left no difficulty unexplained."—*Times.*

VI. EDUCATIONAL SCIENCE.

COMENIUS. JOHN AMOS, Bishop of the Moravians. His Life and Educational Works, by S. S. LAURIE, M.A., F.R.S.E., Professor of the Institutes and History of Education in the University of Edinburgh. New Edition, revised. 3*s.* 6*d.*

EDUCATION. THREE LECTURES ON THE PRACTICE OF. I. On Marking, by H. W. EVE, M.A. II. On Stimulus, by A. SIDGWICK, M.A. III. On the Teaching of Latin Verse Composition, by E. A. ABBOTT, D.D. 2*s.*

LOCKE ON EDUCATION. With Introduction and Notes by the Rev. R. H. QUICK, M.A. 3*s.* 6*d.*

"The work before us leaves nothing to be desired. It is of convenient form and reasonable price, accurately printed, and accompanied by notes which are admirable. There is no teacher too young to find this book interesting; there is no teacher too old to find it profitable."—*The School Bulletin, New York.*

MILTON'S TRACTATE ON EDUCATION. A facsimile reprint from the Edition of 1673. Edited, with Introduction and Notes, by OSCAR BROWNING, M.A. 2*s.*

"A separate reprint of Milton's famous letter to Master Samuel Hartlib was a desideratum, and we are grateful to Mr Browning for his elegant and scholarly edition, to which is prefixed the careful *résumé* of the work given in his 'History of Educational Theories.'"—*Journal of Education.*

MODERN LANGUAGES. LECTURES ON THE TEACHING OF, delivered in the University of Cambridge in the Lent Term, 1887. By C. COLBECK, M.A., Assistant Master of Harrow School. 2*s.*

ON STIMULUS. A Lecture delivered for the Teachers' Training Syndicate at Cambridge, May 1882, by A. SIDGWICK, M.A. 1*s.*

TEACHER. GENERAL AIMS OF THE, AND FORM MANAGEMENT. Two Lectures delivered in the University of Cambridge in the Lent Term, 1883, by Archdeacon FARRAR, D.D., and R. B. POOLE, B.D. Head Master of Bedford Modern School. 1*s.* 6*d.*

TEACHING. THEORY AND PRACTICE OF. By the Rev. EDWARD THRING, M.A., late Head Master of Uppingham School and Fellow of King's College, Cambridge. New Edition. 4*s.* 6*d.*

"Any attempt to summarize the contents of the volume would fail to give our readers a taste of the pleasure that its perusal has given us."—*Journal of Education.*

BRITISH INDIA, A SHORT HISTORY OF. By Rev. E. S. CARLOS, M.A., late Head Master of Exeter Grammar School. 1*s.*

GEOGRAPHY, ELEMENTARY COMMERCIAL. A Sketch of the Commodities and the Countries of the World. By H. R. MILL, Sc.D., F.R.S.E., Lecturer on Commercial Geography in the Heriot-Watt College, Edinburgh. 1*s.*

AN ATLAS OF COMMERCIAL GEOGRAPHY. Intended as a Companion to the above. By J. G. BARTHOLOMEW, F.R.G.S. With an Introduction by Dr H. R. MILL. 3*s.*

VII. MATHEMATICS.

EUCLID'S ELEMENTS OF GEOMETRY. BOOKS I. & II. Edited by H. M. TAYLOR, M.A., Fellow and formerly Tutor of Trinity College, Cambridge. 1*s.* 6*d.*

[*Other Volumes are in preparation.*]

London: C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AVE MARIA LANE.
GLASGOW: 263, ARGYLE STREET.

CAMBRIDGE: PRINTED BY C. J. CLAY, M.A. AND SONS, AT THE UNIVERSITY PRESS.